

KINH
HOA NGHIÊM
ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN 8

Thích Minh Định dịch

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Phật lịch 2559 - 2015

**KINH HOA NGHIÊM
ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT**

Hán dịch: Sa Môn Thật Xoa Nan Đà
Việt dịch: Tỳ Kheo Thích Minh Định

QUYỂN 8

Chùa/Pagode Kim Quang
75 Allée Circulaire
93600 Aulnay Sous Bois-France
Tel : 01.48.69.01.24
e-mail : kimquangtu@gmail.com
website: chuakimquang.com

Mục lục

Lời tựa

Quyển 71 - Quyển 80

Phẩm vào pháp giới thứ ba mươi chín (tiếp theo)

35. Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải - Phó thác thứ năm Nan Thắng địa.....15

Quyển 71

36. Dạ Thần Thủ Hộ Nhất Thiết Thành - Phó thác thứ sáu Hiện Tiền địa.....59

Quyển 72

37. Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thụ Hoa - Phó thác thứ bảy Viễn Hành địa.....92

Quyển 73

38. Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh - Phó thác thứ tám Bất Động địa.....147

Quyển 74

39. Lâm Thần Lam Tỳ Ni - Phó thác thứ chín Thiện Huệ địa.....204

Quyển 75

40. Thích nữ Cù Ba - Phó thác thứ mười Pháp Vân địa.....244

Quyển 76

41. Ma Gia phu nhân - Hội duyên vào thật tướng.....	325
42. Cô gái Thiên Chủ Quang - Hội duyên vào thật tướng....	367
43. Đồng tử Sư Biển Hữu - Hội duyên vào thật tướng.....	373
44. Thiện Tri Chúng Nghệ đồng tử - Hội duyên vào thật tướng.....	374
45. Ưu bà di Hiền Thắng - Hội duyên vào thật tướng.....	384
46. Trưởng giả Kiên Cố Giải Thoát - Hội duyên vào thật tướng.....	387
47. Trưởng giả Diệu Nguyệt - Hội duyên vào thật tướng....	389
48. Trưởng giả Vô Thắng Quân - Hội duyên vào thật tướng.....	390
49. Bà La Môn Tối Tịch Tĩnh - Hội duyên vào thật tướng..	392

Quyển 77

50. Đức Sinh đồng tử, Hữu Đức đồng nữ - Hội duyên vào thật tướng.....	395
51. Bồ Tát Từ Thị - Nhiếp đức thành nhân tướng.....	424

Quyển 78 - Quyển 79

Bồ Tát Từ Thị - Nhiếp đức thành nhân tướng.....	479
---	-----

Quyển 80

52. Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi - Trí chiếu tướng không hai.....	599
53. Bồ Tát Phổ Hiền - Hiện nhân tướng rộng lớn.....	601

Quyển 81

Phẩm Phổ Hiền hạnh nguyện vào cảnh giới giải thoát không nghĩ bàn.....	658
--	-----

Lời tựa

Bộ Kinh Hoa Nghiêm là bộ Kinh dài nhất trong Phật giáo, cũng là bộ Kinh cao thâm nhất trong Đại Tạng Kinh. Kinh Hoa Nghiêm là bộ Kinh đức Phật nói đầu tiên, sau khi Ngài vừa thành đạo. Ngài nói trong vòng hai mươi một ngày thì xong bộ Kinh Hoa Nghiêm.

Bộ Kinh Hoa Nghiêm tương truyền được Long Vương thỉnh về cất giữ ở dưới Long cung. Sau này Bồ Tát Long Thọ đọc hết những Kinh sách trên thế gian, không còn Kinh sách gì để đọc, bèn xuống dưới Long cung thì đọc được bộ Kinh Hoa Nghiêm. Bộ Kinh Hoa Nghiêm gồm có quyển thượng, quyển trung và quyển hạ. Quyển thượng gồm có bất khả tư nghì vô số bài kệ, dài vô cùng vô tận, căn cơ chúng sinh không thể nào hiểu được. Quyển trung thì có khoảng mười vạn bài kệ, cũng rất dài và chúng sinh cũng không dễ gì hiểu hết được, còn quyển hạ thì có mười ngàn bài kệ, nhưng mới dịch ra Hán văn được khoảng bốn ngàn năm trăm bài kệ, còn khoảng năm ngàn năm trăm bài kệ vẫn chưa được dịch ra Hán văn. Bộ Kinh Hoa Nghiêm mà chúng ta có ngày hôm nay là quyển hạ, nhưng chỉ mới dịch ra được gần phân nửa mà thôi.

Bộ Kinh Hoa Nghiêm thâm sâu áo diệu không thể nghĩ bàn, nói rõ cảnh giới tu hành Bồ Tát hạnh, từ phạm phu trái qua các bậc Bồ Tát, phước huệ đầy đủ rồi mới đạt đến cảnh của bậc Diệu Giác tức là thành Phật. Trong thời gian khoảng giữa, lúc nào cũng thực hành hạnh Bồ Tát, trải qua kiếp số nhiều như số hạt bụi các cõi nước, phổ độ chúng sinh, tu hành thập độ Ba La Mật, rốt ráo cuối cùng mới thành tựu Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Mười phương ba đời chư Phật từ quá khứ, hiện tại và vị lai đều trải qua con đường này. Nhờ chúng sinh, mà các Bồ

Tát mới thành Phật. Cho nên chúng sinh là đối tượng quan trọng trợ duyên rất lớn để Bồ Tát tu tập, thực hành, tích lũy căn lành công đức, vượt qua sự chướng ngại, thử thách, và cuối cùng là đạt được quả vị Phật.

Kinh Hoa Nghiêm là những cảnh giới rất thiết thực, đã trải qua của chư vị Bồ Tát trong quá khứ đã thực hành, tu tập viên mãn, từ nhiều đời, nhiều kiếp, để soi sáng con đường cho chúng ta chúng sinh, hoặc những vị Bồ Tát hiện tại và vị lai noi theo đó mà tu tập, tích lũy căn lành công đức, từng đời, từng kiếp, cho đến khi nào công viên quả mãn, phước huệ đầy đủ thì sẽ thành tựu quả vị vô thượng bồ đề.

Những người có căn lành thâm sâu đã từng gieo trồng trong quá khứ, thì họ đã từng thọ trì, đọc tụng, tu tập nghĩa lý trong Kinh Hoa Nghiêm, nên đời này họ rất thích đọc tụng nghiên cứu tu tập nghĩa lý của Kinh Hoa Nghiêm. Còn những người trong quá khứ chưa từng gieo trồng căn lành Phật giáo đại thừa, thì tương lai khi nào đủ duyên lành, họ cũng sẽ đọc hiểu được bộ Kinh Hoa Nghiêm này, không những họ hiểu được, mà họ còn tu tập theo nghĩa lý của Kinh Hoa Nghiêm này. Kinh Hoa Nghiêm này đức Phật nói cho tất cả chúng sinh, nhưng tùy theo căn cơ, nhân duyên của mỗi người, chứ không hẳn chỉ dành cho hàng Bồ Tát. Pháp của Phật nói ra giống như nước mưa xuống, cây lớn rễ lớn thì hấp thụ nhiều, cây nhỏ rễ nhỏ thì hấp thụ ít. Pháp của Phật cũng thế, ai có căn lành trí huệ thâm sâu thì tiếp thọ được những pháp lớn, ai căn lành kém cỏi thì tiếp thọ những pháp nhỏ. Nói chung con đường đi đến giác ngộ, thành Phật, tùy theo sự tu tập, nguyện lực, hành trì, của mỗi người. Tu nhân nào thì sẽ được quả đó, nhân lớn thì quả lớn, nhân nhỏ thì quả nhỏ, không gieo nhân thì không có quả.

Kinh Hoa Nghiêm là pháp bảo vô thượng, không thể nghĩ bàn, thọ trì đọc tụng, thâm nhập được nghĩa lý, thì như uống cam lồ. Nếu người nào không có nhân duyên với bộ Kinh Hoa Nghiêm thì sẽ cảm thấy rất khô khan, nhàm chán, khó hiểu. Nói chung tùy căn cơ, nhân duyên trước sau của mỗi người mà thôi.

Nam Mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật Bồ Tát

Dịch giả

Tỳ Kheo Thích Minh Định

Tán Phật

**Nguyện đem lòng thành kính,
Gởi theo đám mây hương.
Phảng phất khắp mười phương.
Cúng dường ngôi Tam Bảo,
Thề trọn đời giữ đạo,
Theo tự tánh làm lành,
Cùng pháp giới chúng sanh,
Cầu Phật từ gia hộ,
Tâm Bồ đề kiên cố,
Xa bễ khổ nguồn mê,
Chóng quay về bờ giác.**

**Đấng Pháp Vương vô thượng
Ba cõi chẳng ai bằng
Thầy dạy khắp trời người
Cha lành chung bốn loại
Quy y tròn một niệm
Dứt sạch nghiệp ba kỳ
Xưng dương cùng tán thán
Ức kiếp không cùng tận.**

Đảnh lễ

Chí tâm đảnh lễ: Nam mô tận hư không, biển pháp giới, quá, hiện, vị lai thập phương chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng, thường trú Tam Bảo. (1 Lạy)

Chí tâm đảnh lễ : Nam Mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ Tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ Tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ Tát. (1 Lạy)

Chí tâm đảnh lễ : Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ Tát, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát. (1Lạy)

Kệ Khai Kinh

**Pháp vi diệu thâm sâu vô thượng
Trăm ngàn vạn kiếp khó gặp được
Nay con thấy nghe được thọ trì
Nguyện hiểu nghĩa chân thật của Như
Lai.**

**Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.
(3 lần).**

**Nam Mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật
Bồ Tát. (3 lần).**

KINH HOA NGHIÊM

ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

35. DẠ THẦN TỊCH TĨNH ÂM HẢI
PHÓ THÁC THỨ NĂM NAN THẮNG ĐỊA

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử ở chỗ Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sinh Diệu Đức, nghe môn giải thoát Bồ Tát phổ hiện tất cả thế gian điều phục chúng sinh, biết rõ tin hiểu, tự tại an trụ, mà đi đến chỗ vị Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải. Đánh lễ vị Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, đi nhiều quanh vô lượng vòng, ở trước chấp tay, mà bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Con muốn nương thiện tri thức, học Bồ Tát hạnh, nhập vào Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát hạnh, trụ Bồ Tát hạnh, xin hãy thương xót, vì con mà diễn nói:

**Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh?
Làm thế nào tu Bồ Tát đạo?**

Bấy giờ, vị Dạ Thần bảo Thiện Tài rằng: Lành thay ! Lành thay! Thiện nam tử! Người có thể nương thiện tri thức cầu Bồ Tát hạnh.

Thiện nam tử! Ta được môn giải thoát Bồ Tát niệm niệm sinh ra hỷ trang nghiêm rộng lớn.

Thiện Tài nói: Đức Thánh! Môn giải thoát này, sự nghiệp như thế nào? Cảnh giới ra sao? Khởi phương tiện gì? Quán sát như thế nào?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Ta phát khởi tâm ưa thích thanh tịnh bình đẳng. Ta phát khởi tâm ưa thích lìa tất cả trần cấu thế gian, thanh tịnh kiên cố không thể hoại. Ta phát khởi tâm phan duyên không thối chuyển, quả vị vĩnh viễn không thối

chuyên. Ta phát khởi tâm trang nghiêm công đức núi báu bất động. Ta phát khởi tâm không trụ xứ.

Ta phát khởi tâm hiện khắp cứu hộ trước tất cả các chúng sinh. Ta phát khởi tâm thấy tất cả biển chư Phật không nhàm đủ. Ta phát khởi tâm cầu tất cả nguyện lực thanh tịnh của Bồ Tát. Ta phát khởi tâm trụ biển đại trí quang minh. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh vượt qua đồng hoang lo buồn.

Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh xả lìa buồn rầu khổ não. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh xả lìa sắc thanh hương vị xúc pháp không vừa ý. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh xả lìa khổ thương yêu mà xa lìa, ghét mà gặp nhau. Ta phát khởi tâm khiến

cho tất cả chúng sinh xả lìa ác duyên ngu si các khổ. Ta phát khởi tâm làm chỗ nương nhờ cho tất cả chúng sinh bị hiểm nạn.

Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh thoát khỏi nơi khổ sinh tử. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh xả lìa khổ sinh già bệnh chết. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh thành tựu pháp vui vô thượng của Như Lai. Ta phát khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh đều thọ vui thích.

Phát tâm như vậy rồi, lại vì họ thuyết pháp, khiến cho họ dần dần đến bậc nhất thiết trí.

Đó là: Nếu thấy chúng sinh ưa chấp chỗ ở cung điện nhà cửa, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ thấu đạt tự tánh các pháp, lìa các chấp trước.

Nếu thấy chúng sinh mến luyện cha mẹ, anh em, chị em, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được dự chúng hội thanh tịnh của chư Phật Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sinh luyện mến vợ con, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ xả lìa ái nhiễm sinh tử, khởi tâm đại bi, đối với tất cả chúng sinh, bình đẳng không hai.

Nếu thấy chúng sinh trụ nơi cung vua, thể nữ hầu hạ, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được tập hội với Thánh chúng, vào giáo pháp của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh nhiễm trước cảnh giới, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ vào cảnh giới của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh nhiều sân hận, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ trụ nhãn Ba La Mật của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh tâm họ giải đãi, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được thanh tịnh tinh tấn Ba La Mật.

Nếu thấy chúng sinh tâm họ tán loạn, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được thiền Ba La Mật của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh vào rừng rậm kiến chấp, vô minh ám chướng, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ thoát khỏi rừng rậm đen tối.

Nếu thấy chúng sinh không có trí huệ, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được Bát Nhã Ba La Mật.

Nếu thấy chúng sinh nhiễm trước ba cõi, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ thoát khỏi sinh tử.

Nếu thấy chúng sinh ý chí hạ liệt, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ viên mãn nguyện Phật bồ đề.

Nếu thấy chúng sinh trụ hạnh lợi mình, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ phát khởi nguyện lợi ích tất cả chúng sinh.

Nếu thấy chúng sinh chí lực yếu kém, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được lực Ba La Mật của Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sinh tâm ngu si đen tối, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được trí Ba La Mật của Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sinh sắc tướng không đủ, thì ta vì họ nói pháp, khiến

cho họ được sắc thân thanh tịnh của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh hình dung xấu xí, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được pháp thân thanh tịnh vô thượng.

Nếu thấy chúng sinh sắc tướng thô ác, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được sắc thân vi diệu của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh tình nhiều lo buồn, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được an lạc rốt ráo của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh bần cùng khổ sở, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được công đức bảo tạng của Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sinh trụ nơi vườn rừng, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ siêng cầu nhân duyên Phật pháp.

Nếu thấy chúng sinh đi trên đường, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ hướng về con đường nhất thiết trí.

Nếu thấy chúng sinh ở trong xóm làng, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ thoát ba cõi.

Nếu thấy chúng sinh ở tại nhân gian, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ vượt qua đạo nhị thừa, trụ bậc Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh ở trong thành quách, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ ở trong thành Pháp Vương.

Nếu thấy chúng sinh ở nơi bốn hướng, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được trí huệ ba đời bình đẳng.

Nếu thấy chúng sinh ở nơi các phương, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được trí huệ, thấy tất cả pháp.

Nếu thấy chúng sinh nhiều tham, thì ta vì họ nói môn quán bất tịnh, khiến cho họ xả lìa ái nhiễm sinh tử.

Nếu thấy chúng sinh nhiều sân, thì ta vì họ nói môn quán đại từ, khiến cho họ vào được, siêng năng tu tập.

Nếu thấy chúng sinh nhiều si, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được trí sáng, quán biến các pháp.

Nếu thấy chúng sinh đẳng phân, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ được vào biển nguyện các thừa.

Nếu thấy chúng sinh thích vui sinh tử, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ nhàm lìa.

Nếu thấy chúng sinh chán khổ sinh tử, đáng được Như Lai hoá độ họ, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ có thể phương tiện thị hiện thọ sanh.

Nếu thấy chúng sinh ái trước năm uẩn, thì ta vì họ nói pháp, khiến cho họ trụ được cảnh giới không nương tựa.

Nếu thấy chúng sinh tâm họ hạ liệt, thì ta vì họ hiển bày đạo thù thắng trang nghiêm.

Nếu thấy chúng sinh tâm sinh kiêu mạn, thì ta vì họ nói pháp nhẫn bình đẳng.

Nếu thấy chúng sinh tâm họ quanh co, thì ta vì họ nói tâm ngay thẳng của Bồ Tát.

Thiện nam tử! Ta dùng vô lượng pháp thí này, đủ thứ phương tiện

nhiếp lấy các chúng sinh. Giáo hoá điều phục, khiến cho họ lìa đường ác, thọ vui của trời người. Thoát khỏi ràng buộc của ba cõi, trụ nhất thiết trí. Lúc đó ta bèn đặc được biển pháp quang minh hoan hỷ rộng lớn, tâm ta rất sung sướng, an ổn thư thái.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta thường quán sát đạo tràng chúng hội của tất cả Bồ Tát, tu đủ thứ hạnh nguyện, hiện đủ thứ thân thanh tịnh, có đủ thứ thường quang, phóng đủ thứ quang minh. Dùng đủ thứ phương tiện, vào môn nhất thiết trí, vào đủ thứ tam muội, hiện đủ thứ thần biến, vang ra đủ thứ biển âm thanh, đầy đủ các thứ thân trang nghiêm, vào đủ thứ môn Như Lai, đi đến đủ thứ biển cõi nước, thấy đủ thứ biển chư Phật, đặc được đủ thứ biển biện tài, chiếu

đủ thứ cảnh giải thoát. Đắc được đủ thứ biện trí huệ quang minh. Nhập vào đủ thứ biển tam muội. Du hí đủ thứ các môn giải thoát. Dùng đủ thứ môn, hướng về nhất thiết trí. Đủ thứ trang nghiêm hư không pháp giới. Dùng đủ thứ mây trang nghiêm, che khắp hư không. Quán sát đủ thứ đạo tràng chúng hội, tích tụ đủ thứ thế giới. Vào đủ thứ cõi Phật. Đi đến đủ thứ biển phương hướng. Thọ đủ thứ sứ mạng Như Lai. Theo đủ thứ chỗ Như Lai. Cùng tụ hội đủ thứ Bồ Tát. Mưa xuống đủ thứ mây trang nghiêm. Vào đủ thứ phương tiện của Như Lai. Quán đủ thứ biển pháp của Như Lai. Vào đủ thứ biển trí huệ. Ngồi đủ thứ toà trang nghiêm.

Thiện nam tử! Ta quán sát đạo tràng chúng hội đó, biết thần lực của

Phật vô lượng vô biên, ta sinh tâm đại hoan hỉ.

Thiện nam tử! Ta quán Tỳ Lô Giá Na Như Lai, niệm niệm xuất hiện sắc thân thanh tịnh không thể nghĩ bàn, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỉ.

Lại quán Như Lai ở trong niệm niệm, phóng đại quang minh, đầy khắp pháp giới, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỉ.

Lại thấy mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, niệm niệm xuất hiện biển quang minh, nhiều như số hạt bụi vô lượng cõi Phật. Mỗi mỗi quang minh, dùng quang minh nhiều như số hạt bụi vô lượng cõi Phật làm quyến thuộc. Mỗi mỗi quang minh khắp cùng tất cả pháp giới, tiêu diệt tất cả

khổ của các chúng sinh, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỷ.

Lại nữa thiện nam tử! Ta quán sát danh của Như Lai và giữa lông mày, niệm niệm xuất hiện mây bảo diệm sơn, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, đầy khắp mười phương tất cả pháp giới, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỷ.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta quán mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, ở trong niệm niệm, xuất hiện mây hương quang minh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, đầy khắp mười phương tất cả cõi Phật, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỷ.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta quán mỗi mỗi tướng của Như Lai, niệm niệm xuất hiện mây thân Như Lai các tướng trang nghiêm, nhiều như số

hạt bụi tất cả cõi Phật, đến khắp mười phương tất cả thế giới, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỉ.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta quán mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, ở trong niệm niệm, xuất hiện mây Phật biến hoá, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết cõi Phật, thị hiện Như Lai từ lúc ban đầu phát tâm tu Ba La Mật, đủ đạo trang nghiêm, vào Bồ Tát địa, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỉ.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta quán mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, niệm niệm xuất hiện mây thân Thiên Vương, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, và dùng tự tại thần biến của Thiên Vương, đầy khắp tất cả mười phương pháp giới. Kể đáng dùng thân Thiên

Vương độ được, liền hiện thân Thiên Vương để vì họ nói pháp, ta thấy như vậy rồi, sinh tâm đại hoan hỉ.

Như thân mây Thiên Vương, Long Vương, Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lô La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma Hầu La Già Vương, nhân vương, thân mây Phạm Vương, thấy đều hiện ra ở trong mỗi mỗi lỗ chân lông như vậy, nói pháp như vậy.

Ta thấy như vậy rồi, ở trong niệm niệm, sinh tâm đại hoan hỉ, sinh tâm đại tin ưa, lượng bằng pháp giới nhất thiết trí. Chỗ xưa kia chưa đắc được, nay mới đắc được. Chỗ xưa kia chưa chứng, nay mới chứng. Chỗ xưa kia chưa vào, nay mới vào. Chỗ xưa kia chưa viên mãn, nay mới viên mãn. Chỗ xưa kia chưa thấy, nay mới thấy.

Chỗ xưa kia chưa nghe, nay mới nghe.

Tại sao vậy? Vì biết rõ được tướng pháp giới. Vì biết tất cả pháp chỉ một tướng. Vì bình đẳng vào được đường ba đời. Vì nói được tất cả pháp vô biên.

Thiện nam tử! Ta nhập vào Bồ Tát niệm niệm sinh ra biển quang minh giải thoát hỷ trang nghiêm rộng lớn.

Lại nữa, thiện nam tử! Giải thoát này vô biên, vì vào khắp tất cả môn pháp giới. Giải thoát này vô tận, vì khắp phát tâm nhất thiết trí tánh. Giải thoát này không bờ mé, vì vào trong tâm tướng của tất cả chúng sinh không giới hạn. Giải thoát này thâm sâu, vì trí huệ tịch tĩnh biết được cảnh giới. Giải thoát này rộng

lớn, vì khắp cùng tất cả cảnh giới Như Lai. Giải thoát này không hoại, vì mất trí huệ của Bồ Tát biết được. Giải thoát này không đày, vì tận đày nguồn nơi pháp giới. Giải thoát này tức là phổ môn, vì ở trong một việc thấy khắp tất cả các thân biến. Giải thoát này trọn không thể lấy, vì tất cả pháp thân bình đẳng không hai. Giải thoát này trọn không sanh, vì nhờ biết rõ được pháp như huyễn.

Giải thoát này như hình bóng, vì nhất thiết trí, nguyện lực, quang minh sinh ra. Giải thoát này như biến hoá, vì hoá sinh các thắng hạnh của Bồ Tát. Giải thoát này như đại địa, vì là chỗ nương tựa của tất cả chúng sinh. Giải thoát này như nước lớn, vì hay dùng đại bi thấm nhuần tất cả. Giải thoát này như lửa lớn, vì

làm khô cạn nước tham ái của chúng sinh. Giải thoát này như gió lớn, vì khiến cho các chúng sinh mau chóng hướng về nhất thiết trí. Giải thoát này như biển lớn, vì đủ thứ công đức trang nghiêm tất cả các chúng sinh.

Giải thoát này như núi Tu Di, vì sinh ra nhất thiết trí biển pháp bảo. Giải thoát này như thành quách lớn, vì trang nghiêm tất cả diệu pháp. Giải thoát này như hư không, vì dung khắp thần lực của Phật ba đời. Giải thoát này như mây lớn, vì khắp chúng sinh mưa pháp vũ.

Giải thoát này như mặt trời chiếu sáng, vì phá được đen tối vô tri của chúng sinh. Giải thoát này như trăng rằm, vì đầy đủ biển phước đức rộng lớn. Giải thoát này như chân như, vì đều khắp cùng tất cả mọi nơi. Giải

thoát này như bóng của mình, vì từ thiện nghiệp của mình hoá ra. Giải thoát này như tiếng vang, vì tùy nghi mà thuyết pháp. Giải thoát này như hình bóng, vì tùy tâm chúng sinh mà chiếu hiện. Giải thoát này như đại thụ vương, vì nở hoa tất cả thần thông. Giải thoát này như kim cương, vì bền lâu không thể hoại. Giải thoát này như châu như ý, vì sinh ra vô lượng sức tự tại. Giải thoát này như ly cầu tạng ma ni bảo vương, vì thị hiện các thần lực của tất cả Như Lai ba đời. Giải thoát này như hỉ tràng ma ni báu, vì có thể bình đẳng vang ra tiếng pháp luân của tất cả chư Phật.

Thiện nam tử! Nay ta vì người nói những ví dụ này, người nên suy gẫm, tùy thuận ngộ nhập.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bạch với vị Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải rằng: Đại Thánh! Làm thế nào tu hành đắc được giải thoát này?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Bồ Tát tu hành mười đại pháp tạng, thì đắc được giải thoát này. Những gì là mười pháp tạng?

Một là pháp tạng tu bố thí rộng lớn, tùy tâm chúng sinh đều khiến cho họ được đầy đủ.

Hai là pháp tạng tu tịnh giới rộng lớn, vào khắp biển công đức của tất cả chư Phật.

Ba là pháp tạng tu kham nhẫn rộng lớn, có thể suy gẫm khắp tất cả pháp tánh.

Bốn là pháp tạng tu tinh tấn rộng lớn, hướng về nhất thiết trí, luôn không thôi chuyển.

Năm là pháp tạng tu thiền định rộng lớn, có thể diệt trừ nhiệt não của tất cả chúng sinh.

Sáu là pháp tạng tu Bát Nhã rộng lớn, có thể biết rõ khắp tất cả biển pháp.

Bảy là pháp tạng tu phương tiện rộng lớn, có thể khắp thành thục các biển chúng sinh.

Tám là pháp tạng tu các nguyện rộng lớn, khắp tất cả cõi Phật, biển tất cả chúng sinh, hết kiếp thuở vị lai tu Bồ Tát hạnh.

Chín là pháp tạng tu các lực rộng lớn, niệm niệm hiện ra nơi tất cả biển pháp giới, tất cả cõi Phật, thành Đẳng Chánh Giác, thường không ngừng nghỉ.

Mười là pháp tạng tu trí thanh tịnh rộng lớn, đắc được trí Như Lai,

khắp biết ba đời tất cả các pháp, không có chướng ngại.

Thiện nam tử! Nếu các Bồ Tát an trụ mười đại pháp tạng như vậy, thì sẽ đắc được giải thoát thanh tịnh như vậy, tăng trưởng tích tụ kiên cố, an trụ viên mãn.

Thiện Tài đồng tử bạch rằng: Đức Thánh! Ngài phát tâm A nậu đà la tam miệu tam bồ đề, đã được bao lâu?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Phía đông biển thế giới Hoa Tạng Trang Nghiêm này, qua khỏi mười biển thế giới, có biển thế giới tên là Nhất Thiết Tịnh Quang Bảo. Trong biển thế giới đó, có thế giới chúng, tên là Nhất Thiết Như Lai Nguyệt Quang Minh Âm. Trong đó có thế giới, tên là Thanh Tịnh Quang Kim

Trang Nghiêm, tất cả hương kim cang ma ni vương làm thể, hình như lầu các. Dùng các mây báu đẹp làm bờ mé, trụ ở biển tất cả báu anh lạc, mây cung điện đẹp che phủ phía trên, sạch dơ xen tạp lẫn nhau.

Trong thế giới đó, đời xa xưa có kiếp tên là Phổ Quang Tràng, nước tên là Phổ Mãn Diệu Tạng, đạo tràng tên là Nhất Thiết Bảo Tạng Diệu Nguyệt Quang Minh. Có đức Phật hiệu là Bất Thối Chuyển Pháp Giới Âm, thành tựu A nậu đa la tam miệu tam bồ đề ở đó. Lúc bấy giờ ta làm Bồ Đề Thụ Thần, tên là Cụ Túc Phước Đức Đăng Quang Minh Tràng, giữ gìn đạo tràng. Ta thấy đức Phật đó thành Đăng Chánh Giác, thị hiện thần lực, ta bèn phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, lập

tức lúc đó ta đắc được tam muội, tên là Phổ Chiếu Như Lai Công Đức Hải.

Ở trong đạo tràng đó, lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Pháp Thụ Oai Đức Sơn. Khi ta mạng chung, vẫn sinh ở trong đó, làm đạo tràng Chủ Dạ Thần, tên là Thù Diệu Phước Trí Quang. Thấy Như Lai đó chuyển bánh xe chánh pháp, hiện đại thần thông, ta lập tức đắc được tam muội, tên là Chiếu khắp tất cả cảnh giới là tham.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Nhất Thiết Pháp Hải Âm Thanh Vương. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Sinh trưởng tất cả thiện pháp địa.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Bảo Quang Minh Đăng Tràng Vương. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Khấp hiện thân thông mây quang minh.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Công Đức Tu Di Quang. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Chiếu khắp biển chư Phật.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Pháp Vân Âm Thanh Vương. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Tất cả pháp hải đăng.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Trí Đăng Chiếu Diệu Vương. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Diệt khổ tất cả chúng sinh đèn quang minh thanh tịnh.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Pháp Dũng Diệu Đức Tràng. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Ba đời Như Lai quang minh tạng.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Sư Tử Dũng Mãnh Pháp Trí Đăng. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Tất cả thế gian không chướng ngại trí huệ luân.

Lại có Như Lai xuất hiện ra đời, hiệu là Trí Lực Sơn Vương. Lúc đó ta làm Dạ Thần, nhờ thấy được Phật, hầu hạ cúng dường, lập tức đắc được tam muội, tên là Chiếu khắp các căn hạnh chúng sinh ba đời.

Thiện nam tử! Trong kiếp Phổ Quang Minh Tràng, thế giới Thanh Tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, có các Như Lai nhiều như số hạt bụi cõi Phật ra đời như vậy. Lúc đó ta làm Thiên Vương, hoặc làm Long Vương, hoặc làm Dạ Xoa Vương, hoặc làm Càn Thát Bà Vương, hoặc làm A Tu La Vương, hoặc làm Ca Lô La Vương, hoặc làm Khẩn Na La Vương, hoặc làm Ma Hầu La Già Vương, hoặc làm Nhân Vương, hoặc làm Phạm Vương, hoặc làm thân Trời, hoặc làm thân người, hoặc làm

thân người nam, hoặc làm thân người nữ, hoặc làm thân đồng nam, hoặc làm thân đồng nữ. Đều dùng đủ thứ các đồ cúng dường, để cúng dường tất cả các Như Lai đó, cũng nghe các đức Phật đó nói các pháp.

Từ đó mạng chung, ta vẫn sinh ra ở trong thế giới đó. Trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi hai cõi Phật tu Bồ Tát hạnh. Sau đó mạng chung, sinh vào thế giới Ta Bà trong biển thế giới Hoa Tạng Trang Nghiêm này, gặp đức Như Lai Câu Lưu Tôn, hầu hạ cúng dường, đắc được tam muội tên là Lìa tất cả trần cấu quang minh.

Lại gặp đức Như Lai Câu Na Hàm Mâu Ni, hầu hạ cúng dường, đắc được tam muội tên là Hiện khắp tất cả biển chư Phật.

Lại gặp đức Như Lai Ca Diếp, hầu hạ cúng dường, đắc được tam muội tên là Diễn nhất thiết chúng sinh ngôn âm hải.

Lại gặp đức Như Lai Tỳ Lô Giá Na, ở đạo tràng này, thành Đẳng Chánh Giác. Niệm niệm thị hiện sức đại thần thông. Lúc đó ta thấy được, lập tức đắc được giải thoát tam muội Niệm niệm sinh ra hỉ trang nghiêm rộng lớn này.

Đắc được giải thoát này rồi, vào được biển pháp giới an lập, nhiều như số hạt bụi mười bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, thấy được tất cả biển pháp giới an lập đó, hết thấy hạt bụi tất cả cõi Phật. Trong mỗi hạt bụi, có cõi nước chư Phật nhiều như số hạt bụi mười bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật.

Mỗi cõi Phật, đều có Tỳ Lô Giá Na Như Lai ngồi nơi đạo tràng. Trong niệm niệm thành Chánh Đẳng Giác, hiện các thần biến. Sở hiện thần biến, mỗi thứ thần biến đều khắp cùng tất cả biển pháp giới. Cũng thấy thân mình ở chỗ tất cả các Như Lai đó. Lại cũng nghe các Như Lai đó nói diệu pháp.

Lại cũng thấy tất cả chư Phật đó, trong mỗi mỗi lỗ chân lông, đều hiện ra biển biến hoá, hiện sức thần thông. Trong tất cả biển pháp giới, tất cả biển thế giới, tất cả thế giới chung, tất cả thế giới, tùy tâm chúng sinh, chuyển bánh xe chánh pháp.

Ta đắc được lực đà la ni mau chóng, thọ trì suy gẫm tất cả văn nghĩa. Dùng trí sáng rõ, vào khắp tất cả pháp tạng thanh tịnh. Dùng trí tự

tại, du khắp tất cả biển pháp thâm sâu. Dùng trí khắp cùng, biết khắp các nghĩa rộng lớn ba đời. Dùng trí bình đẳng, thông đạt khắp pháp không khác biệt của chư Phật. Ngộ hiểu tất cả pháp môn như vậy.

Trong mỗi mỗi pháp môn, ngộ hiểu tất cả mây Tu Đa La. Trong mỗi mỗi mây Tu Đa La, ngộ hiểu tất cả biển pháp. Trong mỗi mỗi biển pháp, ngộ hiểu tất cả pháp phẩm. Trong mỗi mỗi pháp phẩm, ngộ hiểu tất cả mây pháp. Trong mỗi mỗi mây pháp, ngộ hiểu tất cả dòng pháp. Trong mỗi mỗi dòng pháp, sinh ra tất cả biển đại hải. Trong mỗi mỗi biển đại hải, sinh ra tất cả địa. Mỗi mỗi địa, sinh ra tất cả biển tam muội. Mỗi mỗi biển tam muội, thấy được tất cả biển chư Phật. Mỗi mỗi biển thấy chư

Phật, đấng được biển nhất thiết trí quang. Mỗi biển nhất thiết trí quang, chiếu khắp ba đời, vào khắp mười phương.

Biết được biển các hạnh thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết được biển hết thấy bốn sự của vô lượng Như Lai. Biết được biển khó xả mà xả được của vô lượng Như Lai. Biết được biển giới luân thanh tịnh của vô lượng Như Lai. Biết được biển kham nhẫn thanh tịnh của vô lượng Như Lai. Biết được biển tinh tấn rộng lớn của vô lượng Như Lai. Biết được biển thiền định thâm sâu của vô lượng Như Lai. Biết được biển Bát Nhã Ba La Mật của vô lượng Như Lai. Biết được biển phương tiện Ba La Mật của vô lượng Như Lai. Biết được biển nguyện Ba La Mật của vô lượng Như

Lai. Biết được biển lục Ba La Mật của vô lượng Như Lai. Biết được biển trí Ba La Mật của vô lượng Như Lai.

Biết vượt qua Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết trụ Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết vô lượng biển kiếp hiện sức thần thông. Biết nhập Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết tu Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết tịnh trị Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai. Biết quán sát Bồ Tát địa thuở xưa của vô lượng Như Lai.

Biết vô lượng Như Lai thuở xưa khi làm Bồ Tát, thì thường thấy chư Phật.

Biết vô lượng Như Lai thuở xưa khi làm Bồ Tát, thì thấy hết biển chư Phật cõi chư Phật đồng trụ.

Biết vô lượng Như Lai thuở xưa khi làm Bồ Tát, thì dùng vô lượng thân khắp sinh trong biển cõi.

Biết vô lượng Như Lai thuở xưa khi làm Bồ Tát, thì tu hạnh rộng lớn, khắp cùng pháp giới.

Biết vô lượng Như Lai thuở xưa khi làm Bồ Tát, thì thị hiện đủ thứ các môn phương tiện, điều phục thành thực tất cả chúng sinh.

Biết vô lượng Như Lai phóng đại quang minh, chiếu khắp mười phương tất cả biển cõi.

Biết vô lượng Như Lai hiện đại thần lực, khắp hiện ở trước tất cả chúng sinh.

Biết vô lượng Như Lai bậc trí huệ rộng lớn. Biết vô lượng Như Lai chuyển bánh xe chánh pháp. Biết vô lượng Như Lai thị hiện biển tướng.

Biết vô lượng Như Lai thị hiện biển thân. Biết vô lượng Như Lai biển lực rộng lớn.

Các Như Lai đó, từ lúc ban đầu phát tâm, cho đến pháp diệt, ta ở trong niệm niệm đều thấy biết được.

Thiện nam tử! Người hỏi ta rằng phát tâm đã được bao lâu?

Thiện nam tử! Thuở xưa, ta trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi hai cõi Phật, như ở trên đã nói, trong thế giới Thanh Tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, làm Bồ Đề Thụ Thần. Nghe Như Lai Bất Thối Chuyển Pháp Giới Âm thuyết pháp, mà phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Ở trong số kiếp nhiều như số hạt bụi hai cõi Phật, tu Bồ Tát hạnh, sau đó mới sinh vào thế giới Ta Bà kiếp

Hiền này. Từ đức Phật Câu Lưu Tôn, đến đức Phật Thích Ca Mâu Ni.

Và trong kiếp này, hết thấy tất cả chư Phật vị lai, ta đều gần gũi cúng dường chư Phật như vậy. Như trong kiếp Hiền thế giới này, cúng dường tất cả chư Phật vị lai. Trong tất cả thế giới, tất cả kiếp, hết thấy chư Phật vị lai, cũng đều như vậy, ta đều gần gũi cúng dường.

Thiện nam tử! Thế giới Thanh Tịnh Quang Kim Trang Nghiêm đó, nay vẫn tồn tại. Chư Phật xuất hiện ra đời, liên tục không ngừng. Người nên một lòng tu môn Bồ Tát đại dũng mãnh này.

Bấy giờ, vị Chủ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, muốn thuật lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

**Thiện Tài nghe ta nói
Môn giải thoát thanh tịnh
Nghe rồi sinh hoan hỷ
Siêng tu khiến rất ráo.
Xưa ta trong biển kiếp
Sinh tâm tin ưa lớn
Thanh tịnh như hư không
Thường quán nhất thiết trí.
Ta nơi Phật ba đời
Đều sinh tâm tin ưa
Cùng chúng hội của Phật
Đều nguyện thường gần gũi.
Xưa ta từng thấy Phật
Vì chúng sinh cúng dường
Nghe được pháp thanh tịnh
Tâm sinh đại hoan hỷ.
Thường tôn trọng cha mẹ
Cung kính mà cúng dường
Như vậy không ngừng nghỉ
Vào môn giải thoát này.**

**Người già bệnh bần cùng
Các căn không đầy đủ
Tất cả đều cứu giúp
Khiến họ được an ổn.
Nước lửa nạn vua cướp
Các sợ hãi trong biển
Xưa ta tu các hạnh
Vì cứu chúng sinh đó.
Phiền não luôn nóng bức
Bị nghiệp chướng trói che
Đọa vào các đường hiểm
Ta cứu chúng sinh đó.
Tất cả các cõi ác
Vô lượng sự khốn khổ
Sinh già bệnh chết thảy
Ta đều sẽ trừ diệt.
Nguyện hết kiếp vị lai
Khấp vì các quần sinh
Diệt trừ khổ sinh tử
Được vui Phật rất ráo.**

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Niệm niệm sinh ra hỷ trang nghiêm rộng lớn này. Như các đại Bồ Tát vào sâu tất cả biển pháp giới, đều biết tất cả các kiếp số, thấy khắp tất cả cõi thành hoại. Mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Trong hội Như Lai bồ đề đạo tràng này, có Chủ Dạ Thần, tên là Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Lực. Người nên đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử một lòng quán sát thân Chủ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, mà nói kệ rằng:

**Con nhờ bạn lành dạy
Đi đến chỗ Thiên Thần
Thấy Thần ngồi toà báu**

Thân vô lượng vô biên.
Chẳng phải chấp sắc tướng
Cho các pháp là có
Người trí kém hiểu cạn
Không biết cảnh giới Ngài.
Thế gian trời và người
Vô lượng kiếp quán sát
Cũng không dò lường được
Vì sắc tướng vô biên.
Xa lìa nơi năm uẩn
Cũng không trụ nơi xứ
Dứt hẳn nghi thế gian
Hiện hiện sức tự tại.
Chẳng chấp pháp trong ngoài
Không động không chướng ngại
Mắt trí huệ thanh tịnh
Thấy Phật thần thông lực.
Thân là chánh pháp tạng
Tâm là trí vô ngại
Liên được trí quang chiếu

Lại chiếu các quần sinh.
Tâm tập vô biên nghiệp
Trang nghiêm các thế gian
Rõ đời đều tâm đó
Hiện thân đồng chúng sinh.
Biết đời đều như mộng
Tất cả Phật như ảnh
Các pháp đều như vang
Khiến chúng không chấp trước.
Vì chúng sinh ba đời
Niệm niệm thị hiện thân
Mà tâm chẳng chỗ trụ
Nói pháp khắp mười phương.
Vô biên các biển cõi
Biển Phật biển chúng sinh
Đều trong một hạt bụi
Đây giải thoát của Ngài.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử nói
bài kệ này rồi, danh lễ vị Chủ Dạ

**Thần, đi nhiều quanh vô lượng vòng,
ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.**

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYÊN BẢY MƯƠI MỘT

**PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN**

**36. DẠ THẦN THỦ HỘ NHẤT
THIỆT THÀNH
PHÓ THÁC THỨ SÁU HIỆN TIỀN ĐỊA**

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử tùy thuận lời dạy của Chủ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, suy gẫm quán sát pháp môn của Ngài đã nói. Mỗi mỗi câu văn đều không quên mất. Nơi vô lượng thâm tâm, vô lượng pháp tánh, tất cả phương tiện thần thông trí huệ, nghĩ nhớ suy chọn, liên tục không dứt. Tâm rộng lớn, chứng nhập an

trụ, đi đến chỗ vị Dạ Thần Thủ Hộ Nhất Thiết Thành.

Thiện Tài đồng tử thấy vị Dạ Thần đó, ngồi trên toà sư tử Nhất thiết báu quang minh ma ni vương. Có vô số vị Dạ Thần cùng nhau vây quanh. Hiện thân sắc tướng tất cả chúng sinh. Hiện thân đối với khắp tất cả chúng sinh. Hiện thân không nhiễm tất cả thế gian. Hiện thân đồng số tất cả thân chúng sinh. Hiện thân vượt qua tất cả thế gian. Hiện thân thành thực tất cả chúng sinh. Hiện thân mau đến tất cả mười phương. Hiện thân nhiếp khắp tất cả mười phương. Hiện thân Như Lai thể tánh rất ráo. Hiện thân điều phục chúng sinh rất ráo.

Thiện Tài thấy rồi, hoan hỉ vui mừng, đảnh lễ vị Dạ Thần, đi nhiều

quanh vô lượng vòng, chấp tay ở trước mà bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết khi Bồ Tát tu Bồ Tát hạnh, thì làm thế nào lợi ích chúng sinh? Làm thế nào dùng nhiếp thọ vô thượng mà nhiếp thọ chúng sinh? Làm thế nào tùy thuận lời dạy của chư Phật? Làm thế nào gần gũi bậc Pháp Vương? Xin Ngài thương xót vì con mà tuyên nói.

Bấy giờ, vị Dạ Thần đó bảo Thiện Tài rằng: Thiện nam tử! Người vì cứu hộ tất cả chúng sinh. Người vì nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Người vì cúng dường tất cả Như Lai. Người vì muốn trụ tất cả kiếp để cứu chúng sinh. Người vì muốn giữ gìn giống tánh của tất cả chư Phật. Người vì

muốn vào khắp mười phương tu các hạnh. Người vì muốn vào khắp tất cả biển pháp môn. Người vì muốn dùng tâm bình đẳng khắp tất cả. Người vì muốn thọ khắp bánh xe pháp của tất cả chư Phật. Người vì muốn tùy thuận khắp sự ưa thích tất cả tâm chúng sinh mà mưa pháp vũ, mà hồi hạnh môn tu của các Bồ Tát.

Thiện nam tử! Ta đặc được giải thoát Bồ Tát diệu âm tự tại thâm sâu. Làm đại pháp sư, không quái ngại, vì khéo hay khai thị tạng pháp của chư Phật. Đủ đại thế nguyện đại từ bi lực, vì khiến cho tất cả chúng sinh trụ tâm bồ đề.

Hay làm tất cả việc lợi ích chúng sinh, vì tích tập căn lành không ngừng nghỉ. Làm Điều Ngự Sư của tất cả chúng sinh, vì khiến cho tất cả

chúng sinh trụ đạo nhất thiết trí. Làm mặt trời pháp thanh tịnh tất cả thế gian, vì chiếu khắp thế gian khiến sinh căn lành. Tâm bình đẳng đối với tất cả thế gian, vì khắp khiến cho chúng sinh tăng trưởng pháp lành. Tâm thanh tịnh đối với các cảnh giới, vì trừ diệt tất cả các nghiệp bất thiện. Thệ nguyện lợi ích tất cả chúng sinh, vì thân luôn hiện khắp tất cả cõi nước. Thị hiện tất cả nhân duyên bốn sự, vì khiến cho các chúng sinh an trụ hạnh lành. Luôn hầu hạ tất cả thiện tri thức, vì khiến cho chúng sinh an trụ trong Phật giáo.

Phật tử! Ta dùng những pháp này bố thí cho chúng sinh, khiến cho họ sinh pháp trắng, cầu nhất thiết trí. Tâm kiên cố, như tạc kim cương Na la diên. Khéo hay quán sát Phật lực,

ma lực. Thường được gần gũi các thiện tri thức, phá tan tất cả núi chướng nghiệp hoặc. Tích tập pháp nhất thiết trí trợ đạo, tâm luôn không bỏ bậc nhất thiết trí.

Thiện nam tử! Ta dùng pháp tịnh quang minh như vậy, lợi ích tất cả chúng sinh, khi tích tập căn lành pháp trợ đạo, thì làm mười thứ quán sát pháp giới.

Những gì là mười? Đó là: Ta biết pháp giới vô lượng, nên đắc được trí huệ quang minh rộng lớn.

Ta biết pháp giới vô biên, nên thấy chỗ thấy biết của tất cả chư Phật.

Ta biết pháp giới vô hạn, nên vào khắp tất cả cõi nước chư Phật, cung kính cúng dường các Như Lai.

Ta biết pháp giới không bờ mé, vì khắp ở trong tất cả biển pháp giới, thị hiện tu hành Bồ Tát hạnh.

Ta biết pháp giới không dứt, vì vào nơi trí huệ không dứt của Như Lai.

Ta biết pháp giới một tánh, vì một âm thanh của Như Lai tất cả chúng sinh đều hiểu rõ.

Ta biết tánh pháp giới thanh tịnh, vì thấu rõ Như Lai nguyện độ khắp tất cả các chúng sinh.

Ta biết pháp giới khắp chúng sinh, vì diệu hạnh Phổ Hiền đều khắp cùng.

Ta biết một pháp giới trang nghiêm, vì diệu hạnh Phổ Hiền khéo trang nghiêm.

Ta biết pháp giới không thể hoại, vì nhất thiết trí căn lành đầy khắp pháp giới không thể hoại.

Thiện nam tử! Ta dùng mười thứ quán sát pháp giới này, tích tập các căn lành, làm pháp trợ đạo. Biết rõ oai đức rộng lớn của chư Phật, vào sâu cảnh giới khó nghĩ bàn của Như Lai.

Lại nữa, thiện nam tử! Ta chánh niệm suy gẫm như vậy, đắc được mười thứ đại oai đức đà la ni luân của Như Lai.

Những gì là mười? Đó là: Vào khắp tất cả pháp đà la ni luân. Trì khắp tất cả pháp đà la ni luân. Nói khắp tất cả pháp đà la ni luân. Niệm khắp mười phương tất cả chư Phật đà la ni luân. Nói khắp danh hiệu tất cả chư Phật đà la ni luân. Vào khắp

biển nguyện của chư Phật ba đời đà la ni luân. Vào khắp tất cả biển các thừa đà la ni luân. Vào khắp biển nghiệp của tất cả chúng sinh đà la ni luân. Mau chuyển tất cả nghiệp đà la ni luân. Mau sinh nhất thiết trí đà la ni luân.

Thiện nam tử! Đà la ni luân này, có mười ngàn đà la ni luân làm quyến thuộc, luôn vì chúng sinh diễn nói diệu pháp.

Thiện nam tử! Ta vì chúng sinh nói pháp văn huệ. Hoặc vì chúng sinh nói pháp tư huệ. Hoặc vì chúng sinh nói pháp tu huệ. Hoặc vì chúng sinh nói pháp một cõi. Hoặc vì chúng sinh nói pháp tất cả cõi.

Hoặc vì chúng sinh nói pháp biển danh hiệu của một Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biển danh hiệu

của tất cả Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến một thế giới. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến tất cả thế giới. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến một Phật thọ ký. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến tất cả chư Phật thọ ký. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến chúng hội đạo tràng của một Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai.

Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến pháp luân của một Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biến pháp luân của tất cả Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp Tu Đa La của một Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp Tu Đa La của tất cả Như Lai.

Hoặc vì chúng sinh nói pháp tập hội của một Như Lai. Hoặc vì chúng

sinh nói pháp tập hội của tất cả Như Lai. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biển tâm của một nhất thiết trí. Hoặc vì chúng sinh nói pháp biển tâm của tất cả nhất thiết trí. Hoặc vì chúng sinh nói pháp một thừa xuất ly. Hoặc vì chúng sinh nói pháp tất cả thừa xuất ly.

Thiện nam tử! Ta dùng bất khả thuyết pháp môn như vậy, để vì chúng sinh nói pháp.

Thiện nam tử! Ta vào biển môn pháp giới không khác biệt của Như Lai, nói pháp vô thượng, nhiếp khắp chúng sinh. Hết kiếp thuở vị lai, trụ hạnh Phổ Hiền.

Thiện nam tử! Ta thành tựu giải thoát diệu âm tự tại thâm sâu này. Ở trong niệm niệm, tăng trưởng tất cả

các môn giải thoát. Niệm niệm đầy khắp tất cả pháp giới.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bạch với vị Dạ Thần rằng: Lạ thay Thiên Thần! Môn giải thoát này ít có như vậy, đức Thánh chứng được đã bao lâu rồi?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Vào thuở quá khứ, trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi thế giới chuyển, có kiếp tên là Ly Cấu Quang Minh. Có thế giới tên là Pháp Giới Công Đức Vân, dùng hiện ra tất cả chúng sinh nghiệp ma ni vương hải làm thể. Hình như hoa sen, trụ trong lưới hương ma ni Tu Di sơn, nhiều như số hạt bụi bốn thiên hạ. Dùng hiện ra tất cả Như Lai bốn nguyện âm liên hoa để làm trang nghiêm. Có các hoa sen nhiều như số hạt bụi núi Tu Di

làm quyển thuộc, xen lẫn hương ma ni, nhiều như số hạt bụi núi Tu Di. Có bốn thiên hạ nhiều như số hạt bụi núi Tu Di. Mỗi mỗi bốn thiên hạ, có trăm ngàn ức Na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết thành.

Thiện nam tử! Trong thế giới đó, có bốn thiên hạ tên là Diệu Tràng. Trong đó có vương đô, tên là Phổ Bảo Hoa Quang. Cách đó không xa, có Bồ Đề Tràng tên là Phổ Hiển Hiện Pháp Vương Cung Điện. Có các Như Lai nhiều như số hạt bụi núi Tu Di, xuất hiện ra đời ở nơi đó.

Vị Phật thứ nhất, hiệu là Pháp Hải Lô Âm Quang Minh Vương. Khi đức Phật đó ra đời, thì có Chuyển Luân Vương, tên là Thanh Tịnh Nhựt Quang Minh Điện. Ở chỗ đức Phật đó, thọ trì tất cả pháp hải toàn

Tu Đa La. Khi đức Phật đó vào Niết Bàn rồi, vị Vua Chuyển Luân Vương đó xuất gia, hộ trì chánh pháp, khi pháp sắp diệt, có ngàn bộ đệ chúng, ngàn thứ thuyết pháp. Gần lúc mặt kiếp, nghiệp hoặc chướng nặng, các Tỳ Kheo ác, nhiều sự đấu tranh, thích chấp cảnh giới, chẳng cầu công đức, thích nói về việc vua, việc giặc giã, việc người nữ, việc quốc gia, việc biển cả và tất cả những việc thế gian.

Bấy giờ, vị Vua Tỳ Kheo đó nói rằng: Lạ thay! Khổ thay! Đức Phật ở trong vô lượng biển đại kiếp, tích tập ngọn đuốc pháp này, sao các người cùng nhau huỷ diệt? Nói lời đó rồi, bèn thẳng lên hư không, cao khoảng bảy cây đa la. Thân hiện ra vô lượng các mây sắc diệm, phóng ra lưới đại quang minh đủ thứ màu sắc, khiến

cho vô lượng chúng sinh diệt trừ nóng phiền não, khiến cho vô lượng chúng sinh phát tâm bồ đề. Nhờ nhân duyên đó, giáo pháp của đức Như Lai đó, được hưng thịnh trở lại trong sáu vạn năm ngàn năm.

Bấy giờ, có Tỳ Kheo Ni tên là Pháp Luân Hoá Quang, là con gái của vua Chuyển Luân Vương đó, có năm ngàn vị Tỳ Kheo Ni làm quyến thuộc. Nghe lời vua cha và thấy thần lực, bèn phát tâm bồ đề, vĩnh viễn không thoái chuyển. Đắc được tam muội tên là Nhất thiết Phật giáo đấng. Lại đắc được giải thoát diệu âm tự tại thâm sâu này. Đắc được rồi, thân tâm mềm mại, lập tức thấy được tất cả thần lực của Như Lai Hiện Kiến Pháp Hải Lô Âm Quang Minh.

Thiện nam tử! Ý người thế nào? Vua Chuyển Luân Thánh Vương lúc đó, theo đức Như Lai chuyển bánh xe chánh pháp, sau khi đức Phật vào Niết Bàn rồi, phục hưng chánh pháp, đâu phải là người nào khác, chính là Bồ Tát Phổ Hiền, còn vị Tỳ Kheo Ni Pháp Luân Hoá Quang, chính là thân ta. Lúc đó ta giữ gìn Phật pháp, khiến cho mười vạn Tỳ Kheo Ni, được không thôi chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Lại khiến cho họ đắc được tam muội Hiền thấy tất cả Phật. Lại khiến cho họ đắc được Đà La Ni Nhất Thiết Phật Pháp Luân Kim Cang Quang Minh. Lại khiến cho họ đắc được Bát Nhã Ba La Mật vào khắp tất cả biển pháp môn.

Kế đó, có vị Phật ra đời, hiệu là Ly Cầu Pháp Quang Minh. Kế lại có

vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Quang Minh Kế. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhựt Công Đức Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Hải Diệu Âm Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhựt Trí Huệ Đăng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Hoa Tràng Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Diệm Sơn Tràng Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Thâm Thâm Pháp Công Đức Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Trí Phổ Quang Tạng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Khai Thị Phổ Trí Tạng.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Tạng Sơn Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Môn Tu Di Hiền. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Nhất Thiết Pháp Tinh Tấn Tràng.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Bảo Hoa Công Đức Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tịch Tĩnh Quang Minh Kế. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Quang Minh Từ Bi Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Diệm Hải. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Trí Nhựt Phổ Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Hiền Viên Mãn Trí.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Thần Thông Trí Quang Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phước Đức Hoa Quang Đăng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Trí Sư Tử Tràng Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Nhựt Quang Phổ Chiếu Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tu Di Thật Trang Nghiêm Tướng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Nhựt Quang

Phổ Chiêu. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Vương Công Đức Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Khai Phu Liên Hoa Diệu Âm Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Nhứt Quang Minh Tướng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Quang Minh Diệu Pháp Âm. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Sư Tử Kim Cang Na La Diên Vô Úy. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Dũng Mạnh Tràng.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Khai Pháp Liên Hoa Thân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Diệu Hoa Hải. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Đạo Tràng Công Đức Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Cự Xí Nhiên Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Quang Minh Kế. Kế lại có vị Phật ra đời,

hiệu là Pháp Tràng Đăng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Kim Cang Hải Tràng Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Danh Xưng Sơn Công Đức Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Chiên Đàn Diệu Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Diệu Quang Minh Hoa. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Chiêu Nhứt Thiết Chúng Sinh Quang Minh Vương.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Liên Hoa Tạng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Hương Diệm Quang Minh Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Ba Đầu Ma Hoa Nhân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Chúng Tướng Sơn Vương Phổ Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Danh Xưng Tràng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tu Di Phổ

Môn Quang. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Pháp Thành Quang. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Đại Thụ Sơn Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Đức Quang Minh Tràng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Cát Tường Tướng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Dũng Mãnh Pháp Lực Tràng.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Quang Minh Âm. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Sơn Trí Huệ Quang. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Vô Thượng Diệu Pháp Nguyệt. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Liên Hoa Tịnh Quang Tràng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Bảo Liên Hoa Quang Minh Tạng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Quang Diệm Vân Sơn Đăng.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Giác Hoa. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Chủng Chủng Công Đức Diệm Tu Di Tạng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Viên Mãn Quang Sơn Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phước Đức Vân Trang Nghiêm. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Sơn Vân Tràng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Công Đức Sơn Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Nhứt Vân Đăng Vương.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Vân Danh Xưng Vương. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Khai Ngộ Bồ Đề Trí Quang Tràng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Vân. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp Lực Công Đức Sơn. Kế lại có

vi Phật ra đời, hiệu là Công Đức Hương Diệm Vương. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Kim Sắc Ma Ni Sơn Diệu Âm Thanh. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Đảnh Kế Xuất Nhất Thiết Pháp Quang Minh Vân. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Pháp Luân Xí Thạnh Quang. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Vô Thượng Công Đức Sơn.

Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Tinh Tấn Cự Quang Minh Vân. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Tam Muội Ấn Quảng Đại Quang Minh Quan. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Bảo Quang Minh Công Đức Vương. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Pháp Cự Bảo Cái Âm. Kế lại có vi Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Hư Không Giới Vô Úy Pháp Quang Minh. Kế lại

có vị Phật ra đời, hiệu là Nguyệt
Tướng Trang Nghiêm Tràng. Kế lại
có vị Phật ra đời, hiệu là Quang
Minh Diệm Sơn Vân. Kế lại có vị
Phật ra đời, hiệu là Chiêu Vô
Chướng Ngại Pháp Hư Không. Kế lại
có vị Phật ra đời, hiệu là Khai Hiển
Trí Quang Thân. Kế lại có vị Phật ra
đời, hiệu là Thế Chủ Đức Quang
Minh Âm. Kế lại có vị Phật ra đời,
hiệu là Nhất Thiết Pháp Tam Muội
Quang Minh Âm. Kế lại có vị Phật ra
đời, hiệu là Pháp Âm Công Đức
Tạng. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là
Xí Nhiên Diệm Pháp Hải Vân.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là
Phổ Chiêu Tam Thế Tướng Đại
Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời,
hiệu là Phổ Chiêu Pháp Luân Sơn.
Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Pháp

Giới Sư Tử Quang. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tu Di Hoa Quang Minh. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Nhất Thiết Tam Muội Hải Sư Tử Diệm. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Phổ Trí Quang Minh Đấng.

Thiện nam tử! Các Như Lai nhiều như số hạt bụi núi Tu Di như vậy, vị Phật cuối cùng hiệu là Pháp Giới Thành Trí Huệ Đấng, cũng ở trong kiếp Ly Cấu Quang Minh, xuất hiện ra đời. Ta đều tôn trọng gần gũi cúng dường, lắng nghe thọ trì diệu pháp của chư Phật nói. Cũng ở chỗ tất cả các đức Như Lai đó, xuất gia học đạo, hộ trì giáo pháp. Nhập vào giải thoát Bồ Tát diệu âm tự tại thâm sâu này, đủ thứ phương tiện, giáo hoá thành thực vô lượng chúng sinh. Từ đó đến nay, số kiếp nhiều như số

hạt bụi cõi Phật, hết thấy chư Phật xuất hiện ra đời, ta đều cúng dường, tu hành pháp của các Ngài.

Thiện nam tử! Ta từ đó đến nay, ta ở trong các chúng sinh tối tăm sinh tử vô minh, mà tự mình giác ngộ, khiến cho các chúng sinh giữ gìn tâm thành, xả bỏ thành ba cõi, trụ pháp thành nhất thiết trí vô thượng.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Diệu âm tự tại thâm sâu này, khiến cho các thế gian lìa khỏi lời hí luận, không nói hai lời, thường nói lời chân thật, lời nói luôn thanh tịnh.

Như các đại Bồ Tát, biết được tất cả lời nói tự tánh. Ở trong niệm niệm, tự tại khai ngộ tất cả chúng sinh. Nhập vào biển lời nói của tất cả chúng sinh. Đối với tất cả lời lẽ thấy đều hiểu rõ. Thấy rõ tất cả các biển

pháp môn. Nhiếp khắp tất cả pháp Đà La Ni, đã được tự tại. Tùy tâm hoài nghi của các chúng sinh, mà vì họ nói pháp, rốt ráo điều phục tất cả chúng sinh. Nhiếp thọ khắp tất cả chúng sinh, khéo tu các nghiệp vô thượng của Bồ Tát. Thâm nhập vào các trí huệ vi tế của Bồ Tát. Khéo quán sát các Bồ Tát tạng. Tự tại nói pháp của các Bồ Tát. Tại sao? Vì đã thành tựu tất cả pháp luân Đà La Ni. Mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Trong hội Phật này, có vị Chủ Dạ Thần, tên là Khai Phu Nhất Thiết Thụ Hoa. Người hãy đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học nhất thiết trí? Làm thế nào an lập tất cả chúng sinh trụ nhất thiết trí?

Bấy giờ, Chủ Dạ Thần Thủ Hộ Nhất Thiết Thành, muốn thuật lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

**Bồ Tát giải thoát sâu khó thấy
Hư không như như tướng bình đẳng
Thấy khắp vô biên trong pháp giới
Tất cả các Như Lai ba đời.**

**Sinh ra vô lượng thắng công đức
Chứng nhập khó nghĩ chân pháp
tánh**

**Tăng trưởng nhất thiết trí tuệ tại
Khai thông đạo giải thoát ba đời.**

**Qua số kiếp hạt bụi cõi chuyển
Bấy giờ có kiếp tên Tịnh Quang
Thế giới tên là Pháp Diệm Vân
Thành đó tên là Bảo Hoa Quang.**

**Trong đó chư Phật hiện ra đời
Nhiều như hạt bụi núi Tu Di
Có Phật hiệu là Pháp Hải Âm**

**Xuất hiện đầu tiên trong kiếp đó.
Cho đến Phật cuối cùng kiếp đó
Hiệu là Pháp Giới Diệm Đăng Vương
Tất cả các Như Lai như vậy
Ta đều cúng dường nghe thọ pháp.
Ta thấy Phật Pháp Hải Lô Âm
Thân Ngài đều bằng màu vàng ròng
Các tướng trang nghiêm như núi báu
Phát tâm nguyện được thành
Như Lai.**

**Ta tạm thấy thân Như Lai đó
Liên phát tâm bồ đề rộng lớn
Thệ nguyện siêng cầu nhất thiết trí
Tánh đồng với hư không pháp giới.
Nhờ đó thấy khắp Phật ba đời
Cùng với tất cả chúng Bồ Tát
Cũng thấy cõi nước biển chúng sinh
Mà khắp phan duyên khởi đại bi.
Tuỳ tâm ưa thích của chúng sinh
Thị hiện đủ thứ vô lượng thân**

Khắp cùng mười phương các cõi nước

Động địa phóng quang ngộ hàm thức.

**Thấy Phật thứ hai mà gần gũi
Cũng thấy mười phương biển cõi Phật**

**Cho đến Phật cuối cùng ra đời
Số đồng bụi Tu Di như vậy.
Số kiếp hạt bụi các cõi chuyển
Hết thấy Như Lai Chiếu Thế Đăng
Ta đều gần gũi mà chiêm phụng
Khiến giải thoát này được thanh tịnh.**

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử vào được giải thoát Bồ Tát diệu âm tự tại thâm sâu này. Vào vô biên biển tam muội. Vào tổng trì Bồ Tát đại thần thông rộng lớn. Được đại biện tài của Bồ Tát. Tâm đại hoan hỉ. Quán sát

giữ gìn tất cả thành Chủ Dạ Thần,
dùng kệ khen ngợi rằng:

Đã tu biến diệu huệ rộng lớn

Đã độ vô biên các biển cõi

Trưởng dưỡng thân trí tạng
không bệnh

Oai đức quang minh trụ chúng này.

Thấu đạt pháp tánh như hư không

Vào khắp ba đời đều vô ngại

Niệm niệm phan duyên tất cả cảnh

Tâm tâm dứt hẳn các phân biệt.

Thấu đạt chúng sinh không có tánh

Mà nơi chúng sinh khởi đại bi

Thâm nhập môn giải thoát Như Lai

Rộng độ quần mê vô lượng chúng.

Quán sát suy gẫm tất cả pháp

Biết rõ chúng nhập tánh các pháp

Tu hành Phật trí huệ như vậy

Độ khắp chúng sinh khiến giải thoát.

Ngài là Diệu Ngự Sư chúng sinh

**Khai thị đạo trí huệ Như Lai
Khắp vì pháp giới các hàm thức
Nói các hạnh sợ lìa thế gian.
Đã trụ các nguyện đạo Như Lai
Đã thọ giáo Bồ đề rộng lớn
Đã tu khắp tất cả hạnh lực
Đã thấy mười phương Phật tự tại.
Thiên Thần tâm tịnh như hư không
Khắp lìa tất cả các phiền não
Biết rõ ba đời vô lượng cõi
Chư Phật Bồ Tát và chúng sinh.
Thiên Thần một niệm đều biết rõ
Ngày đêm ngày tháng năm biển kiếp
Cũng biết tất cả loài chúng sinh
Đủ thứ danh tướng đều khác nhau.
Mười phương chúng sinh nơi sinh tử
Có sắc không sắc tướng không tướng
Tuỳ thuận thế tục đều biết rõ
Dẫn dắt khiến vào đạo Bồ đề.
Đã sinh nhà thế nguyện Như Lai**

**Đã vào biển công đức chư Phật
Pháp thân thanh tịnh tâm vô ngại
Tuỳ chúng sinh thích hiện các sắc.**

**Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử nói
bài kệ này rồi, đánh lễ vị Dạ Thần, đi
nhiều quanh vô lượng vòng, ân cần
chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.**

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯƠI HAI
PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN

37. DẠ THẦN KHAI PHU
NHẤT THIẾT THỤ HOA
PHÓ THÁC THỨ BẢY VIỄN HÀNH ĐỊA

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử vào môn giải thoát Bồ Tát diệu âm tự tại thâm sâu. Tu hành tinh tấn, đi đến chỗ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thụ Hoa. Thấy thân vị Dạ Thần ở trong lầu các Chúng bảo hương thụ, làm bằng báu đẹp, ngồi trên toà sư tử, có trăm vạn vị Dạ Thần cùng nhau vây quanh.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị Dạ Thần, ở trước chấp tay mà bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào đắc được nhất thiết trí? Xin Ngài thuỳ từ, vì con mà nói.

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Ta ở thế giới Ta Bà này, lúc mặt trời lặn, hoa sen khép lại. Tất cả mọi người, lúc không còn du ngoạn nữa. Ta thấy tất cả mọi người, ở trên núi, hoặc ở trên nước, hoặc ở nơi thành thị, hoặc ở nơi hoang vắng. Những nơi như vậy, đủ thứ chúng sinh, đều muốn trở về chỗ ở của họ, thì ta đều bí mật hộ trì, khiến cho họ đi con đường chánh, đi về đến nơi, đêm nghỉ an vui.

Thiện nam tử! Nếu có chúng sinh tuổi trẻ háo sắc, kiêu mạn phóng dật, vui say năm dục, thì ta vì họ thị hiện tướng già bệnh chết, khiến cho họ sinh tâm sợ hãi, xả lìa các điều ác. Lại vì họ khen ngợi đủ thứ căn lành, khiến cho họ tu tập.

Vì những người bồn xển, thì khen ngợi sự bố thí. Vì người phá giới, thì khen ngợi giới thanh tịnh. Người có tâm sân hận, thì dạy họ trụ đại từ. Người não hại, thì khiến cho họ tu nhẫn nhục. Nếu người giải đãi, thì khiến cho họ khởi tâm tinh tấn. Nếu người tán loạn, thì khiến cho họ tu thiên định. Người trụ ác huệ, thì khiến cho họ học Bát Nhã. Người thích tiểu thừa, thì khiến cho họ trụ đại thừa. Người thích chấp vào tam giới các cõi, thì khiến cho họ trụ Bồ

Tát nguyện Ba La Mật. Nếu có chúng sinh phước trí nhỏ hẹp, vì sự bức bách các nghiệp kết, nhiều chướng ngại, thì khiến cho họ trụ Bồ Tát lực Ba La Mật. Nếu có chúng sinh, tâm họ tối tăm, không có trí huệ, thì khiến cho họ trụ Bồ Tát trí Ba La Mật.

Thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát Bồ Tát sinh ra hỉ quang minh rộng lớn.

Thiện Tài hỏi: Đức Thánh! Cảnh giới môn giải thoát này như thế nào?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Môn giải thoát này, biết được trí phương tiện thiện xảo của Như Lai khắp nhiếp thọ chúng sinh.

Khắp nhiếp thọ như thế nào?

Thiện nam tử! Tất cả chúng sinh thọ các an vui, đều nhờ sức oai đức

của Như Lai. Nhờ thuận lời dạy của Như Lai. Nhờ tu hành theo lời dạy của Như Lai. Nhờ học theo hạnh của Như Lai. Nhờ được sức hộ trì của Như Lai. Nhờ tu đạo ấn chứng của Như Lai. Nhờ trồng căn lành của Như Lai tu. Nhờ nương theo pháp của Như Lai nói. Nhờ được trí huệ quang mặt trời của Như Lai chiếu đến. Nhờ được tánh tịnh nghiệp lực của Như Lai nhiếp thọ.

Tại sao biết như vậy? Thiện nam tử! Ta vào môn giải thoát Sinh ra hỉ quang minh rộng lớn này. Ta nghĩ nhớ đến biển hạnh Bồ Tát thuở xưa Tỳ Lô Giá Na Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác tu, ta đều thấy rõ.

Thiện nam tử! Thuở xưa khi đức Thế Tôn làm Bồ Tát, thì thấy tất cả chúng sinh chấp cái ta, của ta. Ở

trong nhà tối vô minh. Vào rừng rậm các kiến chấp. Bị tham ái ràng buộc. Bị sân hận làm hư hoại. Bị ngu si làm loạn. Bị đố kỵ trời buộc. Bị sinh tử luân hồi bần cùng khốn khổ. Chẳng gặp được chư Phật Bồ Tát.

Thấy như vậy rồi, khởi tâm đại bi, lợi ích chúng sinh. Như là: Khởi nguyện được tất cả báu đẹp, đồ đạc, nhiếp tâm chúng sinh. Nguyện cho tất cả chúng sinh đều đầy đủ đồ vật cần dùng không thiếu thốn. Đối với tất cả mọi việc đều li tâm chấp trước. Đối với tất cả cảnh giới tâm không tham nhiễm. Đối với tất cả hết thảy tâm không bấn sấn. Đối với tất cả quả báo tâm không mong cầu. Đối với tất cả vinh hoa tốt đẹp tâm không hâm mộ. Đối với tất cả nhân duyên tâm không mê hoặc.

Khởi tâm quán sát pháp tánh chân thật. Khởi tâm cứu hộ tất cả chúng sinh. Khởi tâm thâm nhập tất cả pháp trôi chảy. Khởi tâm trụ bình đẳng đại từ đối với tất cả chúng sinh. Khởi tâm phương tiện đại bi đối với tất cả chúng sinh. Khởi tâm làm lọng pháp lớn, che khắp chúng sinh. Khởi tâm dùng gậy đại trí kim cương, phá tan núi phiền não chướng của tất cả chúng sinh. Khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh tăng trưởng hỉ lạc. Khởi tâm nguyện cho tất cả chúng sinh rốt ráo an lạc. Khởi tâm tùy sự ưa thích của chúng sinh, mưa xuống tất cả tiền tài châu báu. Khởi tâm dùng phương tiện bình đẳng thành thực tất cả chúng sinh. Khởi tâm khiến cho tất cả chúng sinh đầy đủ Thánh tài. Khởi tâm nguyện cho tất

cả chúng sinh rớt ráo đều đăc đượ quả mười lục trí.

Khởi tâm như vậy rồi, đăc đượ Bồ Tát lục, hiện đại thần biến. Khắp pháp giới hư không giới, ở trước tất cả chúng sinh, khắp mưa xuống tất cả đồ vật dùng hằng ngày. Tuỳ theo ý muốn, đều mãn nguyện của họ. Đều khiến cho họ hoan hỉ, chẳng hối tiếc, chẳng tham xén, chẳng gián đoạn. Dùng phương tiện đó, nhiếp khắp chúng sinh, giáo hoá thành thực, đều khiến cho thoát khỏi khổ nạn sinh tử, chẳng cầu họ báo đáp. Tịnh trị tâm báu của tất cả chúng sinh, khiến cho họ sinh khởi đồng một căn lành với tất cả chư Phật, tăng trưởng nhất thiết trí, phước đức như biển cả.

Bồ Tát niệm niệm thành thực tất cả chúng sinh như vậy. Niệm niệm

nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Niệm niệm vào khắp tất cả pháp giới. Niệm niệm đều khắp cùng cõi hư không. Niệm niệm vào khắp tất cả ba đời. Niệm niệm thành tựu điều phục tất cả các chúng sinh trí. Niệm niệm luôn chuyển tất cả bánh xe pháp. Niệm niệm luôn dùng nhất thiết trí đạo lợi ích chúng sinh. Niệm niệm ở trước khắp đủ thứ các chúng sinh khác nhau trong tất cả thế giới, hết kiếp thuở vị lai, hiện tất cả Phật thành Chánh Đẳng Giác.

Niệm niệm khắp ở trong tất cả thế giới, tất cả các kiếp, tu Bồ Tát hạnh, chẳng sinh hai tướng, đó là: Vào khắp tất cả biển thế giới rộng lớn trong tất cả thế giới chúng. Đủ thứ ranh giới của các thế giới. Đủ thứ trang nghiêm của các thế giới. Đủ thứ

thể tánh của các thế giới. Đủ thứ hình trạng của các thế giới. Đủ thứ phân bố của các thế giới.

Hoặc có thế giới dơ mà có cả tịnh. Hoặc có thế giới tịnh mà có cả dơ. Hoặc có thế giới một bề tạp dơ. Hoặc có thế giới một bề thanh tịnh. Hoặc nhỏ, hoặc lớn. Hoặc thô, hoặc tế. Hoặc thẳng, hoặc nghiêng. Hoặc úp, hoặc ngửa. Trong tất cả các thế giới như vậy, niệm niệm tu hành các Bồ Tát hạnh, vào bậc Bồ Tát, hiện Bồ Tát lực. Cũng hiện tất cả thân chư Phật ba đời, tùy tâm chúng sinh, khắp khiến cho họ thấy biết.

Thiện nam tử! Khi đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai ở trong đời quá khứ, tu hành Bồ Tát hạnh như vậy, thì thấy các chúng sinh, chẳng tu công đức, không có trí huệ, chấp ta, của ta, bị

màng vô minh chướng ngại, chẳng có chánh tư duy, vào các tà kiến, chẳng rõ nhân quả, thuận phiền não nghiệp, đoạ vào hố sâu sinh tử hiểm nạn, thọ đủ thứ vô lượng các khổ.

Khởi tâm đại bi, tu đủ tất cả hạnh Ba La Mật. Vì các chúng sinh tán thán khen ngợi căn lành kiên cố, khiến cho họ an trụ xa lìa khổ sinh tử bản cùng. Siêng tu pháp phước trí trợ đạo. Vì họ nói đủ thứ các môn nhân quả. Vì họ nói nghiệp báo chẳng trái ngược nhau. Vì họ nói chỗ chứng nhập của pháp. Vì họ nói sự ưa muốn hiểu biết của tất cả chúng sinh, và nói tất cả cõi nước thọ sinh, khiến cho họ chẳng dứt tất cả giống Phật. Khiến cho họ giữ gìn tất cả Phật giáo. Khiến cho họ xả bỏ tất cả

các ác. Lại vì họ khen ngợi pháp hướng về nhất thiết trí trợ đạo.

Khiến cho các chúng sinh, sinh tâm hoan hỷ, khiến cho thực hành bố thí pháp, nhiếp khắp tất cả. Khiến cho họ phát khởi hạnh nhất thiết trí. Khiến cho họ tu học đạo Ba La Mật của các đại Bồ Tát. Khiến cho họ tăng trưởng thành tựu nhất thiết trí các biển căn lành. Khiến cho họ đầy đủ tất cả Thánh tài. Khiến cho họ vào được môn tự tại của Phật. Khiến cho họ nhiếp lấy vô lượng phương tiện. Khiến cho họ quán thấy oai đức của Như Lai. Khiến cho họ an trụ trí huệ Bồ Tát.

Thiện Tài đồng tử hỏi rằng: Đức Thánh! Ngài phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, đã được bao lâu rồi?

Vị Dạ Thần đáp: Thiện nam tử! Chỗ này khó tin, khó biết, khó hiểu, khó vào, khó nói. Tất cả thế gian, và nhị thừa, đều không thể biết được.

Chỉ trừ được thần lực của chư Phật hộ trì, được bạn lành nhiếp thọ. Tích tập công đức thù thắng, ưa muốn thanh tịnh, không có tâm hạ liệt, không có tâm tạp nhiễm, không có tâm quanh co. Đắc được tâm trí huệ quang minh chiếu sáng khắp. Phát tâm lợi ích khắp các chúng sinh. Tâm tất cả phiền não và chúng ma không thể phá hoại được. Tâm khởi tất thành tựu nhất thiết trí. Tâm không thích tất cả vui sinh tử. Có thể cầu vui vi diệu của tất cả chư Phật. Có thể diệt khổ não của tất cả chúng sinh. Có thể tu biến công đức của tất cả chư Phật. Có thể quán thật tánh

của tất cả các pháp. Có thể đầy đủ tất cả tin hiểu thanh tịnh. Có thể vượt qua tất cả dòng nước xoáy sinh tử. Có thể vào biển trí của tất cả Như Lai. Có thể quyết định đến pháp thành vô thượng. Có thể dũng mãnh vào cảnh giới Như Lai. Có thể sớm hướng về quả vị chư Phật. Có thể lập tức thành tựu nhất thiết trí lực. Có thể nơi mười lực đã được rốt ráo. Người như vậy, đối với pháp môn này mới trì được, vào được, thấu rõ được.

Tại sao? Vì đây là cảnh giới trí huệ của Như Lai, tất cả Bồ Tát còn không thể biết được, hà huống là chúng sinh khác. Nhưng hôm nay ta nhờ oai lực của đức Phật, muốn khiến cho điều thuận chúng sinh đáng được hoá độ, ý sớm được thanh

tịnh. Muốn khiến cho chúng sinh tu tập căn lành, tâm được tự tại. Tùy theo chỗ người hỏi, vì người mà ta tuyên nói.

Bấy giờ, vị Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thụ Hoa muốn thuật lại nghĩa trên, bèn quán sát cảnh giới Như Lai ba đời, mà nói kệ rằng:

**Phật tử chỗ người hỏi
Cảnh giới Phật thâm sâu
Kiếp bụi khó nghĩ bàn
Nói ra không hết được.
Chẳng phải tham sân si
Kiêu mạn nghi hoặc che
Những chúng sinh như vậy
Biết được diệu pháp Phật.
Chẳng phải trụ tham kỹ
Xiêm dối ý ô trược
Phiền não nghiệp che đậy
Biết được cảnh giới Phật.**

**Chẳng chấp uẩn giới xứ
Và chấp có thân này
Người thấy đảo tưởng đảo
Biết được Phật giác ngộ.
Cảnh giới Phật tịch tĩnh
Tánh tịnh li phân biệt
Chẳng chấp trước các cõi
Biết được pháp tánh này.
Sinh vào nhà chư Phật
Được chư Phật thủ hộ
Người trì Phật pháp tạng
Mất trí biết cảnh này.
Gần gũi thiện tri thức
Ưu thích pháp trắng tịnh
Siêng cầu lực chư Phật
Nghe pháp này hoan hỉ.
Tâm tịnh không phân biệt
Giống như thái hư không
Đèn huệ phá các tối
Đây là cảnh giải thoát.**

Dùng tâm đại từ bi
Che khắp các thế gian
Tất cả đều bình đẳng
Đây là cảnh giải thoát.
Tâm hoan hỷ không chấp
Tất cả đều xả được
Bình đẳng thí chúng sinh
Đây là cảnh giải thoát.
Tâm tịnh lìa các ác
Rốt ráo không chỗ sám
Thuận hành lời chư Phật
Đây là cảnh giải thoát.
Biết rõ pháp tự tại
Cùng với các giống nghiệp
Tâm ý không động loạn
Đây là cảnh giải thoát.
Dũng mãnh siêng tinh tấn
An trụ tâm bất thối
Siêng tu nhất thiết trí
Đây là cảnh giải thoát.

Tâm ý tịch tĩnh trụ tam muội
Rốt ráo mát mẻ không nhiệt nảo
Đã tu biển nhân nhất thiết trí
Người này chứng ngộ môn giải thoát.
Khéo biết tất cả tướng chân thật
Vào sâu vô biên môn pháp giới
Khắp độ quần sinh không thừa sót
Giải thoát này của bậc Huệ Đăng.
Thấu đạt chúng sinh tánh chân thật
Chẳng chấp tất cả các biển cõi
Nhu bóng hiện khắp trong tâm nước
Giải thoát này của bậc Chánh Đạo.
Từ chỗ tất cả Phật ba đời
Phương tiện nguyện hạt giống sinh ra
Hết các kiếp cõi siêng tu hành
Giải thoát này của bậc Phổ Hiền.
Vào khắp tất cả môn pháp giới
Đều thấy mười phương các biển cõi
Cũng thấy kiếp thành hoại trong đó
Mà tâm rốt ráo không phân biệt.

Hết thấy hạt bụi trong pháp giới
Đều thấy Như Lai ngồi đạo thụ
Thành tựu bồ đề hoá quần sinh
Giải thoát này của Vô Ngại Nhân.
Người trong vô lượng biển đại kiếp
Gần gũi cúng dường thiện tri thức
Vì lợi quần sinh cầu chánh pháp
Nghe rồi nghĩ nhớ không quên mất.
Cảnh Tỳ Lô Giá Na rộng lớn
Vô lượng vô biên không nghĩ bàn
Ta nương Phật lực vì người nói
Khiến người thâm tâm chuyển
thanh tịnh.

Thiện nam tử! Vào thuở quá khứ,
trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi
biển thế giới. Có biển thế giới, tên là
Phổ Quang Minh Chân Kim Ma Ni
Sơn. Trong biển thế giới đó, có vị
Phật ra đời, hiệu là Phổ Chiếu Pháp

Giới Trí Huệ Sơn Tịch Tĩnh Oai Đức Vương.

Thiện nam tử! Thuở xưa khi đức Phật đó tu Bồ Tát hạnh, thì thanh tịnh biển thế giới đó. Trong biển thế giới đó, có thế giới chủng nhiều như số hạt bụi thế giới. Mỗi mỗi thế giới chủng, có thế giới nhiều như số hạt bụi thế giới. Mỗi mỗi thế giới, đều có Như Lai xuất hiện ra đời. Mỗi mỗi đức Như Lai, diễn nói Tu Đa La nhiều như số hạt bụi biển thế giới. Mỗi mỗi Tu Đa La, thọ ký cho các Bồ Tát nhiều như số hạt bụi cõi Phật. Hiện đủ thứ thần lực, nói đủ thứ pháp môn, độ vô lượng chúng sinh.

Thiện nam tử! Trong biển thế giới Phổ Quang Minh Chân Kim Ma Ni Sơn đó, có thế giới chủng tên là Phổ Trang Nghiêm Tràng. Trong thế

giới chung đó, có thể giới tên là Nhất Thiết Bảo Sắc Phổ Quang Minh. Dùng sự thị hiện tất cả hoá Phật ảnh ma ni vương làm thể, hình trạng như thành trên trời. Dùng sự thị hiện tất cả Như Lai đạo tràng ảnh tượng ma ni vương làm bờ mé phía dưới. Trụ trên biển tất cả hoa báu, sạch dơ xen tạp với nhau.

Trong thế giới đó, có bốn thiên hạ nhiều như hạt bụi núi Tu Di. Có một bốn thiên hạ ở chính giữa, tên là Nhất Thiết Bảo Sơn Tràng. Bốn thiên hạ đó, mỗi thiên hạ ngang dọc đều mười vạn do tuần. Mỗi thiên hạ đều có một vạn thành lớn. Trong Diêm Phù Đề đó, có một vương đô, tên là Kiên Cố Diệu Bảo Trang Nghiêm Vân Đăng, có một vạn thành lớn bao

bọc chung quanh. Người Diêm Phù Đề thọ tới một vạn tuổi.

Trong đó có ông vua, tên là Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái. Có năm trăm vị đại thần, sáu vạn thể nữ, bảy trăm vương tử. Các vương tử đó, đều đoan chánh dũng kiện, có đại oai lực.

Bấy giờ, vua oai đức đó, phổ cáo khắp cõi Diêm Phù Đề, không có oán địch.

Bấy giờ, thế giới đó lúc kiếp sắp tận, có năm trược sinh khởi. Tất cả mọi người thọ mạng ngắn ngủi, của cải thiếu thốn, hình thù xấu xí, nhiều khổ ít vui, chẳng tu thập thiện, chuyên làm nghiệp ác, càng giận tranh nhau, huỷ nhục lẫn nhau, lìa quyền thuộc của họ, đố kỵ người khác hay giỏi, việc gì cũng khởi kiến chấp,

tham cầu phi pháp, nhân duyên như vậy, mưa gió chẳng đúng thời, lúa mạ chẳng tốt, vườn rừng cây cỏ, thấy đều khô héo. Nhân dân đói kém, có nhiều bệnh tật, bỏ chạy bốn phương, không chỗ nương tựa.

Những người đó, đều cùng nhau đến ở khắp chung quanh thành lớn vương đô, nhiều vô lượng vô biên trăm ngàn vạn ức người. Lớn tiếng kêu gào, hoặc giơ tay, hoặc chấp tay, hoặc cúi đầu, hoặc quỳ xuống, hoặc dùng tay đánh bụng, hoặc co đầu gối kêu lớn, hoặc nhảy nhót la hét, đầu tóc rối tung, y phục rách rưới hôi hám, da thịt nhặng nứt, mặt mắt mất thần, đồng hướng về ông vua nói rằng: Đại vương! Đại vương! Chúng tôi ngày nay nghèo khổ, đến đường cùng, đói khát lạnh rét, bệnh tật suy

yếu, các khổ hành hạ, mạng sống chẳng còn bao lâu. Không chỗ nương tựa, không biết kêu cứu vào đâu. Chúng tôi ngày nay trở về nương tựa với đại vương. Chúng tôi thấy đại vương, là người nhân từ trí huệ. Ở chỗ đại vương, có cảm giác được an lạc, được sự thương yêu, được sống, được nhiếp thọ, được bảo tạng, được cầu dò, được đường xá, được thuyền bè, thấy được hòn đảo châu báu, được tài lợi, được lên cung trời.

Bấy giờ, đại vương nghe những lời đó rồi, đắc được trăm vạn A tăng kỳ môn đại bi. Một lòng suy gẫm, phát ra mười lời đại bi. Những gì là mười?

Đó là: Thương thay chúng sinh, bị đoạ vào trong hầm lớn sinh tử không đáy. Tôi sẽ tìm cách để sớm

cứu vớt, khiến cho họ được trụ bậc nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, bị các phiền não bức bách. Tôi sẽ tìm cách để cứu hộ, khiến cho họ an trụ tất cả nghiệp thiện.

Thương thay chúng sinh, bị sinh già bệnh chết khủng bố. Tôi sẽ tìm cách để làm chỗ trở về nương tựa, khiến cho họ vĩnh viễn thân tâm được an ổn.

Thương thay chúng sinh, thường bị các khủng bố thế gian bức bách. Tôi sẽ tìm cách để trợ giúp họ, khiến cho họ được trụ đạo nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, không có con mắt trí huệ, thường bị thân kiến nghi hoặc che đậy. Tôi sẽ tìm cách để phương tiện, khiến cho họ được giải quyết kiến chấp.

Thương thay chúng sinh, thường bị tối ngu si mê hoặc. Tôi sẽ tìm cách để làm đuốc sáng, khiến cho họ chiếu thấy thành nhất thiết trí.

Thương thay chúng sinh, thường bị tham sển đố kị xiểm nịnh dối trá làm mờ đục. Tôi sẽ tìm cách để khai hiểu, khiến cho họ chứng được pháp thân thanh tịnh.

Thương thay chúng sinh, mãi trôi chìm trong biển sinh tử. Tôi sẽ tìm cách để cứu vớt, khiến cho họ lên được bờ bồ đề bên kia.

Thương thay chúng sinh, các căn cang cường, khó có thể điều phục. Tôi sẽ tìm cách để làm điều ngự, khiến cho họ đầy đủ thần lực của chư Phật.

Thương thay chúng sinh, như kẻ mù loà chẳng thấy đường. Tôi sẽ tìm

cách để dẫn dắt, khiến cho họ vào môn nhất thiết trí.

Nói những lời đó rồi, bèn đánh trống tuyên cáo. Nay tôi bố thí khắp cho tất cả chúng sinh. Tùy theo nhu cầu, đều khiến cho họ được đầy đủ. Lập tức vua hạ lệnh cho các thành lớn nhỏ trong cõi Diêm Phù Đề và các xóm làng, đều mở kho tàng, đem đủ thứ tài vật, để ở ngã tư đường. Nào là vàng, bạc, lưu ly, ma ni, các thứ châu báu, quần áo, thức ăn uống, hương hoa, chuỗi ngọc, cung điện, nhà cửa, giường ghế, đồ dùng, kiến lập tràng báu đại quang minh ma ni, quang minh đó chiếu đến thân, thì đều khiến cho an ổn.

Cũng bố thí tất cả thuốc men, đủ thứ đồ châu báu, đầy các tạp báu. Trong thau kim cương, thì đầy đủ

thứ hương. Trong thau báu hương, thì đầy đủ thứ y phục. Xe kiệu tràng phan lọng lụa. Tất cả đồ dùng hằng ngày như vậy, đều mở kho tàng mà bố thí. Cũng bố thí tất cả thôn làng thành ấp, núi đầm rừng cỏ, vợ con quyến thuộc, và ngôi vua, đầu mắt tai mũi, môi lưỡi răng, tay chân da thịt, tim gan phổi thận, hết thảy trong ngoài, thảy đều xả được.

Phía đông thành Kiên Cố Diệu Bảo Trang Nghiêm Vân Đăng đó, có cửa thành tên là Ma Ni Sơn Quang Minh. Phía ngoài cửa thành đó, có hội trường bố thí, mặt đất rộng lớn, thanh tịnh bằng phẳng, không có hầm hố, cây gai cát sỏi. Tất cả đều dùng báu đẹp làm thành. Rải các hoa đẹp, xông các hương thơm, đốt các đèn báu. Tất cả mây hương, đầy

khắp hư không. Có vô lượng cây báu, thứ tự thẳng hàng. Có vô lượng lưới hoa, vô lượng lưới hương, giăng che phía trên. Có vô lượng trăm ngàn ức Na do tha các âm nhạc cụ, luôn vang ra diệu âm. Tất cả như vậy, đều dùng báu đẹp để trang nghiêm, đều do quả báo tịnh nghiệp của Bồ Tát.

Ở giữa hội thí đó, có để một toà sư tử, dùng mười thứ báu làm đất, mười thứ báu làm lan can, mười thứ cây báu bao bọc chung quanh. Có kim cang bảo luân ở phía dưới, dùng tất cả báu làm các tượng rồng thần, cùng nhau đứng cầm kim luân. Đủ thứ báu vật dùng làm nghiêm sức, tràng phan bày hàng, các lưới giăng che phía trên. Có vô lượng hương báu, thường toả ra mây hương. Đủ thứ y phục báu, phân bố các nơi.

Trăm ngàn thứ nhạc, luôn tấu tiếng hay.

Lại ở phía trên hội thí, có treo lọng báu. Thường phóng ra vô lượng quang minh bảo diệm như vàng Diêm Phù, rực rỡ thanh tịnh. Lưới báu giăng che, anh lạc thòng rủ xuống. Dải ma ni báu, bày hàng chung quanh. Đủ thứ linh báu, luôn vang ra diệu âm, khuyên các chúng sinh, tu các thiện nghiệp.

Bấy giờ, ông vua đó, ngồi trên toà sư tử, tướng mạo đoan chánh, nhân tướng đầy đủ. Quang minh báu đẹp dùng làm mũ. Thân Na la diên không thể phá hoại được. Mỗi mỗi chi phần, thấy đều viên mãn. Tánh tình từ thiện như Phổ Hiền, sinh vào trong dòng dõi vua chúa. Đối với tài và pháp đều được tự tại, biện tài vô

ngại, trí huệ thông đạt, dùng lương thiện tốt trị lý quốc gia, không có ai trái lệnh vua.

Bấy giờ, vô lượng vô số trăm ngàn ức Na do tha chúng sinh cõi Diêm Phù Đề, đủ thứ quốc gia, đủ thứ dân tộc, đủ thứ hình dáng, đủ thứ y phục, đủ thứ lời nói, đủ thứ dục lạc, đều đến hội trường bố thí đó. Quán sát ông vua đó, đều nói ông vua đó là người đại trí, là người có phước lớn như núi Tu Di, là người công đức như mặt trăng, trụ nơi nguyện Bồ Tát, thực hành bố thí rộng lớn.

Bấy giờ, ông vua thấy những người cầu xin đó, bèn sinh tâm thương xót, sinh tâm hoan hỷ, sinh tâm tôn trọng, sinh tâm bạn lành, sinh tâm rộng lớn, sinh tâm liên tục,

sinh tâm tinh tấn, sinh tâm bất thối, sinh tâm xả thí, sinh tâm khắp cùng.

Thiện nam tử! Bảy giờ, ông vua đó thấy những người cầu xin, tâm đại hoan hỷ, trải qua thời gian khấp móng tay, còn hơn sự khoái lạc của vua trời Đao Lợi, vua trời Dạ Ma, vua trời Đâu Suất Đà, trải qua trăm ngàn ức Na do tha kiếp. Cho đến hơn sự khoái lạc trong vô số kiếp của vua trời Thiện Hoá, trong vô lượng kiếp của vua trời Tự Tại, trong vô biên kiếp của vua trời Đại Phạm, trong nan tư kiếp của vua trời Quang Âm, trong vô tận kiếp của vua trời Biến Tịnh, trong bất khả thuyết kiếp của vua trời Tịnh Cư trụ vui tịch tĩnh.

Thiện nam tử! Ví như có người nhân từ hiếu thuận, gặp thời loạn lạc, đều thất lạc cha mẹ, vợ con, anh em,

chị em, tình cờ gặp lại nhau ở giữa đường hoang vắng, vui mừng vô hạn. Bảy giờ, ông vua đó thấy người cầu xin, tâm sinh hoan hỉ, cũng lại như thế.

Thiện nam tử! Bảy giờ, ông vua đó nhờ thiện tri thức, mà tăng trưởng muốn hiểu biết Phật bồ đề. Các căn thành tựu, tín tâm thanh tịnh, hoan hỉ viên mãn. Tại sao? Vì Bồ Tát đó siêng tu các hạnh, cầu nhất thiết trí, nguyện được lợi ích tất cả chúng sinh. Nguyện đặc được bồ đề vô lượng diệu lạc. Xả lìa tất cả các tâm bất thiện. Thường ưa tích tập tất cả căn lành. Thường nguyện cứu hộ tất cả chúng sinh. Thường ưa quán sát đạo nhất thiết trí. Thường ưa tu hành pháp nhất thiết trí. Đầy đủ sở nguyện của tất cả chúng sinh. Nhập vào biển

cả công đức của tất cả chư Phật. Phá tan núi chướng tất cả ma nghiệp hoặc. Tuỳ thuận giáo hạnh của tất cả Như Lai. Tu hành đạo nhất thiết trí không chướng ngại.

Đã thâm nhập vào được dòng nhất thiết trí. Dòng tất cả pháp, thường hiện ở trước. Đại nguyện vô tận. Làm đại trượng phu. Trụ nơi pháp đại nhân. Tích tập tất cả phổ môn thiện tạng. Lìa tất cả chấp trước. Chẳng nhiễm tất cả cảnh giới thế gian. Biết các pháp tánh như hư không. Đối với người đến xin, nghĩ tưởng như con một, nghĩ tưởng như cha mẹ, nghĩ tưởng như ruộng phước, nghĩ tưởng khó được, nghĩ tưởng ân nhân có ích, nghĩ tưởng kiên cố, nghĩ tưởng sư trưởng, nghĩ tưởng Phật.

Chẳng chọn xứ sở, chẳng chọn chủng tộc, chẳng lựa dung mạo. Tùy theo chỗ mong cầu của họ, dùng tâm đại từ, bình đẳng vô ngại, thí khắp tất cả, đều khiến cho họ được đầy đủ.

Người cầu xin thức ăn uống, thì thí cho thức ăn uống. Người cầu xin quần áo, thì thí cho quần áo. Người cầu xin hương hoa, thì thí cho hương hoa. Người cầu xin lọng tràng hoa, thì thí cho lọng tràng hoa. Cầu xin tràng phan anh lạc, cung điện vườn tược, voi ngựa xe cộ, giường toà mền nệm, vàng bạc ma ni, các đồ châu báu, tất cả kho tàng và các quyền thuộc, thành ấp xóm làng, thấy đều bố thí khắp cho chúng sinh như vậy.

Bấy giờ, trong hội thí đó, có nữ trưởng giả tên là Bảo Quang Minh, cùng với sáu mươi đồng nữ tu hội.

Đoan chánh xinh đẹp, mọi người thích thấy, da màu vàng thật, mắt tóc xanh biếc. Thân toả hương thơm, miệng diễn nói Phạm âm, thân mặc y báu đẹp trang nghiêm. Thường có lòng hổ thẹn, chánh niệm chẳng loạn. Đầy đủ oai nghi, cung kính sư trưởng. Thường nhớ thuận hành diệu hạnh thâm sâu. Pháp nghe được nhớ giữ không quên. Căn lành đời trước, tuôn chảy thấm nhuần trong tâm, thanh tịnh rộng lớn như hư không. Bình đẳng an ổn chúng sinh, thường thấy chư Phật, cầu nhất thiết trí.

Bấy giờ, người nữ Bảo Quang Minh cách chỗ ông vua không xa, chấp tay đánh lễ, bèn nghĩ như vậy: Tôi được lợi lành! Tôi được lợi lành! Nay tôi gặp được vị đại thiện tri thức. Ở chỗ ông vua đó, nghĩ tưởng như

đại sư, tướng thiện tri thức, tướng đủ đại bi, tướng được nhiếp thọ. Tâm nàng ngay thẳng, sinh đại hoan hỷ. Bèn cỡi chuỗi ngọc trên thân, cầm dâng lên ông vua đó, nguyện nói rằng: Nay đại vương đây, làm chỗ nương tựa cho vô lượng vô biên chúng sinh vô minh. Tôi nguyện ở đời vị lai, cũng được như vậy. Như đại vương đây, những pháp đã biết, thừa đã theo, đạo đã tu, sắc tướng đầy đủ, hết thấy tài sản, nhiếp thọ chúng hội, vô biên vô tận, nan thắng nan hoại. Nguyện tôi ở đời vị lai, đều được như vậy. Tùy chỗ đại vương sinh ra ở đâu, tôi đều sinh ra ở đó.

Bấy giờ, đại vương biết đồng nữ đó, phát tâm như vậy, bèn bảo rằng: Đồng nữ! Tùy sự mong muốn của nàng, ta đều cho nàng. Nay ta đều thí

xả hết thảy tất cả, khiến cho các chúng sinh khắp được đầy đủ.

Bấy giờ, nữ Bảo Quang Minh tín tâm thanh tịnh, sinh đại hoan hỉ, lập tức dùng kệ, khen ngợi đại vương rằng:

Thuở xưa thành ấp này
Khi chưa có đại vương
Chẳng có chút vui nào
Như chỗ của nạ quý.
Chúng sinh giết hại nhau
Trộm cướp và dâm dật
Nói hai lưỡi không thật
Lời vô nghĩa thô ác.
Tham ái tài vật người
Sân hận ôm lòng độc
Tà kiến làm điều ác
Chết đi đọa đường ác.
Bởi những chúng sinh đó
Bị ngu si che đậy

Trụ nơi thấy điên đảo
Trời ít khi ban lành.
Vì mưa không đúng thời
Ngũ cốc đều chẳng sinh
Cỏ cây đều khô héo
Dòng nước cũng khô cạn.
Đại Vương chưa ra đời
Ao hồ đều khô cạn
Vườn tược nhiều cây cỗi
Nhìn giống như đồng hoang.
Đại Vương lên ngôi báu
Rộng cứu các quần sinh
Mây lành che tám phương
Khắp nơi đều mưa xuống.
Đại Vương cai trị dân
Dứt hết các bạo ngược
Hình ngục đều dẹp bỏ
Kẻ côi nghèo an ổn.
Ngày trước các chúng sinh
Thường giết hại lẫn nhau

**Uống máu và ăn thịt
Nay đều sinh lòng từ.
Ngày trước các chúng sinh
Nghèo cùng thiếu y phục
Dùng cỏ tự che thân
Gầy xấu như ngựa quý.
Khi Đại Vương ra đời
Lúa thóc tự nhiên sinh
Trong cây hiện y đẹp
Nam nữ đều nghiêm sức.
Ngày trước người tranh tham
Phi pháp lấn đoạt nhau
Ngày nay đều đầy đủ
Như dạo vườn Đế Thích.
Ngày trước người làm ác
Dâm dật sinh tham nhiễm
Vợ người và đồng nữ
Cùng xâm hại lẫn nhau.
Nay thấy vợ con người
Đoan chánh đẹp nghiêm sức**

Mà tâm không nhiễm trước
Giống như Trời Tri Túc.
Ngày trước các chúng sinh
Nói dối chẳng chân thật
Phi pháp chẳng lợi ích
Xiểm nịnh lấy lòng người.
Ngày nay các quần sinh
Đều lìa các lời ác
Tâm họ rất mềm mại
Lời nói cũng điều thuận.
Ngày xưa các chúng sinh
Hành đủ thứ pháp tà
Chấp tay cung kính lễ
Các bò dê chó heo.
Nay nghe pháp của vua
Ngộ hiểu trừ tà kiến
Biết rõ báo khổ vui
Đều từ nhân duyên khởi.
Đại vương diễn diệu âm
Người nghe đều vui mừng

Âm của Phạm Đế Thích
Tất cả không bằng được.
Đại vương các lọng báu
Ở cao trong hư không
Cán làm bằng lưu ly
Che phủ lưới ma ni.
Linh vàng tự nhiên vang
Tiếng Như Lai hoà nhã
Tuyên dương pháp vi diệu
Trừ diệt hoặc chúng sinh.
Kể lại rộng diễn nói
Mười phương các cõi Phật
Trong tất cả các kiếp
Như Lai và quyến thuộc.
Kể lại nói thứ tự
Quá khứ mười phương cõi
Lại trong các nước đó
Tất cả các Như Lai.
Lại vang âm vi diệu
Khắp cùng cõi Diêm Phù

**Rộng nói các trời người
Đủ thứ nghiệp khác biệt.
Chúng sinh lắng nghe rồi
Tự biết các nghiệp tạng
Lìa ác siêng tu hành
Hồi hướng Phật bồ đề.
Vua cha Tịnh Quang Minh
Hoàng hậu Liên Hoa Quang
Lúc năm trước xuất hiện
Ở ngôi trị thiên hạ.
Thời có vườn rộng lớn
Vườn có năm trăm ao
Mỗi ao ngàn cây bao
Đều có hoa che phủ.
Trên bờ ao nước đó
Kiến lập đình ngàn cột
Lan can thấy trang nghiêm
Không gì chẳng đầy đủ.
Đời mạt khởi ác pháp
Nhiều năm không có mưa**

Ao hồ đều khô cạn
Cây cỏ đều khô héo.
Trước bảy ngày vua sinh
Trước hiện tướng điềm lành
Ai thấy đều nghĩ rằng:
Bậc cứu thế sẽ hiện.
Bảy giờ lúc giữa khuya
Đại địa sáu thứ động
Có một ao hoa sen
Ánh sáng như mặt trời.
Trong năm trăm ao đó
Nước công đức tràn đầy
Cây khô đều sinh cành
Hoa lá đều tươi tốt.
Ao nước đều tràn đầy
Chảy ra khắp mọi nơi
Khắp cùng cõi Diêm Phù
Tất cả đều thấm ướt.
Dược thảo và cây cối
Trăm thứ lúa đậu thảy

Cành lá hoa quả thật
Tất cả đều sum sê.
Giếng hầm và gò đồi
Đủ thứ chỗ cao thấp
Tất cả nơi như vậy
Hết thấy đều bằng phẳng.
Cây gai cát sỏi thấy
Tất cả sự dơ bẩn
Đều ở trong một niệm
Biến thành các ngọc báu.
Chúng sinh thấy đó rồi
Hoan hỉ mà khen ngợi
Đều nói được lợi lành
Như khát uống nước ngọt.
Bấy giờ vua Quang Minh
Quyền thuộc vô lượng chúng
Xe giá cùng du ngoạn
Xem khắp các vườn tược.
Trong năm trăm ao nước
Có ao tên Khánh Hỉ

**Trên ao có pháp đường
Vua cha ở chỗ đó.
Tiên Vương bảo phu nhân
Ta nhớ bảy đêm trước
Nửa đêm đất chấn động
Trong đó có quang hiện.
Thời trong ao hoa đó
Sinh hoa sen ngàn cánh
Sáng như ngàn mặt trời
Chiếu đến đỉnh Tu Di.
Cộng hoa bằng kim cang
Đài hoa vàng Diêm Phù
Lá hoa bằng các báu
Hương thơm làm nhụy tua.
Vua sinh trên hoa đó
Ngồi kiết già đoan chánh
Tướng tốt dùng trang nghiêm
Thiên Thần đều cung kính.
Tiên vương đại hoan hỉ
Vào ao tự bỗng lên**

**Đem trao cho phu nhân
Nàng nên mừng được con.
Bảo tàng đều vọt lên
Cây báu sinh y đẹp
Nhạc trời tấu tiếng hay
Đầy khắp trong hư không.
Tất cả các chúng sinh
Đều sinh đại hoan hỉ
Chắp tay nói hi hữu
Lành thay bậc cứu đời !
Thời thân vua phóng quang
Chiếu sáng khắp tất cả
Khiến cho bốn thiên hạ
Hết tối trừ bệnh tật.
Dạ Xoa Tỳ Xá Xà
Độc trùng các ác thú
Những kẻ muốn hại người
Tất cả tự ẩn trốn.
Tiếng xấu mất lợi lành
Tai họa cùng bệnh tật**

**Khổ như vậy đều diệt
Tất cả đều hoan hỷ.
Phàm là loại chúng sinh
Nhìn nhau như cha mẹ
Lìa ác khởi lòng từ
Chuyên cầu nhất thiết trí.
Đóng chặt các đường ác
Mở bày đường trời người
Tuyên dương nhất thiết trí
Độ thoát các quần sinh.
Chúng tôi thấy Đại Vương
Khắp được các lợi lành
Kẻ nghèo cùng cô đơn
Tất cả đều an lạc.**

Bấy giờ, đồng nữ Bảo Quang Minh dùng kệ khen ngợi vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái rồi, đi nhiễu quanh vô lượng vòng, chấp tay đánh lễ, cúi mình cung kính, bèn đứng qua một bên.

Bấy giờ, Đại Vương đó bảo đồng nữ rằng: Lành thay đồng nữ! Người có thể tin biết công đức của người khác, thật là ít có.

Đồng nữ! Tất cả chúng sinh không thể tin biết công đức của người khác.

Đồng nữ! Tất cả chúng sinh không biết báo ơn, không có trí huệ. Tâm họ trước loạn, chẳng thấu rõ tánh, vốn không chí lực, lại thối chí tu hành. Người như vậy, không tin, không biết, hết thấy công đức thần thông trí huệ của Bồ Tát Như Lai.

Đồng nữ! Nay người quyết định hướng về cầu bồ đề, biết được công đức Bồ Tát như vậy. Nay người sinh trong cõi Diêm Phù Đề này, phát tâm dũng mãnh, nhiếp khắp chúng sinh,

công đức chẳng luống qua, người cũng sẽ thành tựu công đức như vậy.

Vua khen ngợi đồng nữ rồi, đem y báu vô giá, tự tay cầm đưa cho đồng nữ Bảo Quang Minh và quyến thuộc của đồng nữ, bảo từng người rằng: Các người hãy mặc y này.

Bấy giờ, các đồng nữ quỳ xuống, hai tay cầm lấy, để trên đầu, rồi mới mặc vào. Mặc y xong, đều đi nhiễu quanh bên phải ông vua. Trong các y báu, đều phát ra quang minh tất cả tinh tú. Mọi người thấy rồi, đều nói như vậy: Những người nữ này, đều rất đoan chánh trang nghiêm, như sao sáng trong bầu trời.

Thiện nam tử! Vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái thuở đó, đâu phải là người nào khác, chính là Tỳ Lô Giá Na Như Lai Ứng Chánh Đẳng

Giác ngày nay vậy. Vua Quang Minh, là vua Tịnh Phạn. Phu nhân Liên Hoa Quang, là phu nhân Ma Gia. Đồng nữ Bảo Quang Minh, tức là thân ta đây.

Lúc đó, vua dùng bốn pháp nhiếp để nhiếp chúng sinh, tức là tất cả Bồ Tát trong hội này đây, đều được bắt thối chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Hoặc trụ Sơ địa, cho đến Thập địa. Đầy đủ các thứ đại nguyện. Tích tập đủ thứ trợ đạo. Tu đủ thứ diệu hạnh. Đầy đủ các thứ trang nghiêm. Đắc được đủ thứ thần thông. Trụ đủ thứ giải thoát. Đang ở trong hội này, ở nơi đủ thứ diệu pháp cung điện.

Bấy giờ, Chủ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thụ Hoa, vì Thiện Tài

đồng tử, muốn tường thuật lại nghĩa
giải thoát này, mà nói kệ rằng:

Ta có mắt rộng lớn
Thấy khắp nơi mười phương
Trong tất cả biển cõi
Kể luân hồi năm cõi.
Cũng thấy chư Phật đó
Ngồi dưới cội bồ đề
Thần thông khắp mười phương
Thuyết pháp độ chúng sinh.
Ta có tai thanh tịnh
Nghe khắp tất cả tiếng
Cũng nghe Phật thuyết pháp
Hoan hỉ mà tin thọ.
Ta có tha tâm trí
Không hai không chướng ngại
Có thể trong một niệm
Đều thấu rõ biển tâm.
Ta được túc mạng trí
Biết được tất cả kiếp

Thân mình và người khác
Phân biệt đều thấu rõ.
Ta một niệm biết được
Biển cõi kiếp số bụi
Chư Phật và Bồ Tát
Loại chúng sinh năm đường.
Nhớ biết chư Phật đó
Xưa phát nguyện bồ đề
Cho đến tu các hạnh
Mỗi mỗi đều viên mãn.
Cũng biết chư Phật đó
Thành tựu đạo bồ đề
Dùng đủ thứ phương tiện
Vì chúng chuyển pháp luân.
Cũng biết chư Phật đó
Hết thấy các biển thừa
Chánh pháp trụ lâu mau
Chúng sinh độ bao nhiêu.
Ta trong vô lượng kiếp
Tu tập pháp môn này

**Nay ta vì người nói
Phật tử người nên học.**

Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát sinh ra quảng đại hỉ quang minh này. Như các đại Bồ Tát gần gũi cúng dường tất cả chư Phật. Vào biển đại nguyện nhất thiết trí. Viên mãn biển nguyện của tất cả chư Phật. Đắc được trí huệ dũng mãnh. Nơi một địa của Bồ Tát, vào khắp biển địa của tất cả Bồ Tát. Đắc được nguyện thanh tịnh, nơi một hạnh của Bồ Tát hạnh, vào khắp biển hạnh của tất cả Bồ Tát. Đắc được lực tự tại, nơi một môn giải thoát của Bồ Tát, vào khắp biển môn giải thoát của tất cả Bồ Tát. Mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Trong đạo tràng này, có một vị Dạ Thần tên là Đại

Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh. Người hãy đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào giáo hoá chúng sinh, khiến cho họ hướng về A nậu đa la tam miệu tam bồ đề? Làm thế nào nghiêm tịnh tất cả cõi Phật? Làm thế nào hầu hạ tất cả Như Lai? Làm thế nào tu hành tất cả Phật pháp?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị Dạ Thần, đi nhiễu quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯỜI BA

**PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯỜI CHÍN**

**38. DẠ THẦN ĐẠI NGUYỆN TINH TẤN
LỰC CỨU HỘ NHẤT THIẾT CHÚNG SINH
PHÓ THÁC THỨ TÁM BẤT ĐỘNG ĐỊA**

**Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử đi đến
chỗ vị Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn
Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh,
thấy vị Dạ Thần đó ở trong đại
chúng, ngồi toà sư tử Hiện khắp tất
cả cung điện ma ni vương tạng, lưới
báu ma ni phổ hiện pháp giới quốc
độ che phủ phía trên.**

**Vị Dạ Thần hiện thân hình bóng
mặt trời, mặt trăng, tinh tú. Hiện**

thân tùy tâm chúng sinh khắp khiến cho được thấy. Hiện thân đồng với tất cả hình tướng chúng sinh. Hiện thân vô biên biến sắc tướng rộng lớn. Hiện thân khắp hiện tất cả oai nghi. Hiện thân thị hiện khắp trong mười phương. Hiện thân điều phục khắp tất cả chúng sinh. Hiện thân rộng vận thần thông mau chóng. Hiện thân lợi ích chúng sinh không dứt. Hiện thân thường du hành hư không để làm lợi ích.

Hiện thân đánh lễ tất cả chư Phật. Hiện thân tu tập tất cả căn lành. Hiện thân thọ trì Phật pháp không quên. Hiện thân thành tựu viên mãn đại nguyện Bồ Tát. Hiện thân quang minh sung mãn mười phương. Hiện thân đèn pháp khắp diệt đen tối thế gian.

Hiện thân tịnh trí rõ pháp như huyễn. Hiện thân pháp tánh xa lìa bụi trần đen tối. Hiện thân phổ trí chiếu pháp thấu rõ. Hiện thân rất ráo không hoạn nạn, không nóng. Hiện thân kiên cố không thể trở ngại phá hoại. Hiện thân Phật lực không chõ trụ. Hiện thân không phân biệt lìa nhiễm. Hiện thân pháp tánh vốn thanh tịnh.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử thấy thân khác biệt như vậy, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, một lòng đánh lễ, làm lễ sát đất, rất lâu mới đứng dậy, chấp tay chiêm ngưỡng.

Thiện Tài đồng tử đối với thiện tri thức, sinh mười thứ tâm. Những gì là mười thứ tâm? Đó là: Đối với thiện tri thức, sinh tâm đồng như

mình, vì khiến cho tinh cần biện lý pháp trợ đạo nhất thiết trí.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm thanh tịnh tự nghiệp quả, vì gần gũi cúng dường sinh ra căn lành.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm trang nghiêm Bồ Tát hạnh, vì khiến cho ta mau được trang nghiêm tất cả Bồ Tát hạnh.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm thành tựu tất cả Phật pháp, vì dạy dỗ ta, làm cho ta tu đạo.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm hay sinh, vì hay sinh cho ta pháp vô thượng.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm xuất ly, vì khiến cho ta tu hành hết thấy hạnh nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, mà được xuất ly.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm đầy đủ tất cả biển phước trí, vì khiến cho ta tích tập các pháp trắng.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm tăng trưởng, vì khiến cho ta tăng trưởng nhất thiết trí.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm đầy đủ tất cả căn lành, vì khiến cho ta chí nguyện được viên mãn.

Đối với thiện tri thức, sinh tâm thành tựu làm được lợi ích lớn, vì khiến cho ta tựu tại an trụ tất cả pháp Bồ Tát, thành tựu đạo nhất thiết trí, đắc được tất cả Phật pháp. Đó là mười.

Thiện Tài đồng tử phát tâm như vậy rồi, đắc được đồng hạnh vị Dạ Thần đó với các Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi cõi Phật.

Đó là: Đồng niệm, vì tâm thường nghĩ nhớ mười phương ba đời tất cả chư Phật. Đồng huệ, vì phân biệt quyết rõ tất cả biến pháp môn khác nhau. Đồng hướng về, vì hay chuyển bánh xe pháp vi diệu của tất cả chư Phật Như Lai. Đồng giác, vì dùng trí huệ đồng hư không vào khắp ba đời. Đồng căn, vì thành tựu Bồ Tát thanh tịnh quang minh trí huệ căn.

Đồng tâm, vì khéo tu tập vô ngại công đức trang nghiêm tất cả Bồ Tát đạo. Đồng cảnh, vì chiếu khắp cảnh sở hành của chư Phật. Đồng chứng, vì đắc được nhất thiết trí, chiếu biến thật tướng thanh tịnh quang minh. Đồng nghĩa, vì hay dùng trí huệ thấu rõ tánh chân thật của tất cả pháp. Đồng dũng mãnh, vì phá hoại được tất cả núi chướng ngại. Đồng sắc

thân, vì tùy tâm chúng sinh thị hiện thân. Đồng lực, vì cầu nhất thiết trí chẳng thối chuyển. Đồng vô úy, vì tâm thanh tịnh như hư không.

Đồng tinh tấn, vì trong vô lượng kiếp hành Bồ Tát hạnh, không giải đãi mệt mỏi. Đồng biện tài, vì đắc được pháp vô ngại trí quang minh. Đồng vô đẳng, vì thân tướng thanh tịnh hơn thế gian. Đồng ái ngữ, vì khiến cho tất cả chúng sinh đều hoan hỉ. Đồng diệu âm, vì khắp diễn nói tất cả biển pháp môn. Đồng mãn âm, vì tất cả chúng sinh tùy loài đều hiểu được. Đồng tịnh đức, vì tu tập công đức thanh tịnh của Như Lai.

Đồng trí địa, vì tất cả chư Phật sở thọ pháp luân. Đồng phạm hạnh, vì an trụ cảnh giới của tất cả chư Phật. Đồng đại từ, vì niệm niệm che khắp

tất cả cõi nước biển chúng sinh. Đồng đại bi, vì khắp mưa pháp vũ thấm nhuần tất cả chúng sinh. Đồng thân nghiệp, vì dùng hạnh phương tiện giáo hoá tất cả chúng sinh. Đồng lời nghiệp, vì dùng tùy loại âm diễn nói tất cả các pháp môn. Đồng ý nghiệp, vì khắp nhiếp chúng sinh để trong cảnh giới nhất thiết trí.

Đồng trang nghiêm, vì nghiêm tịnh tất cả cõi nước chư Phật. Đồng gần gũi, vì có Phật ra đời đều gần gũi. Đồng thỉnh mời, vì thỉnh mời tất cả chư Phật chuyển bánh xe pháp. Đồng cúng dường, vì thường thích cúng dường tất cả chư Phật. Đồng giáo hoá, vì điều phục tất cả các chúng sinh. Đồng quang minh, vì chiếu rõ tất cả các pháp môn. Đồng tam muội, vì khắp biết tất cả tâm

chúng sinh. Đồng khắp cùng, vì dùng sức tự tại đầy khắp tất cả biển cõi nước chư Phật tu các hạnh. Đồng trụ xứ, vì trụ đại thần thông của các Bồ Tát. Đồng quyền thuộc, vì cùng ở chung với tất cả Bồ Tát. Đồng nhập xứ, vì khắp vào chỗ vi tế của thế giới. Đồng tâm lự, vì biết khắp tất cả cõi nước chư Phật. Đồng đi đến, vì vào khắp biển cõi của tất cả chư Phật.

Đồng phương tiện, vì đều hiện tất cả cõi nước chư Phật. Đồng siêu thắng, vì đối với cõi nước chư Phật đều không thể sánh bằng. Đồng bất thối, vì vào khắp mười phương không chướng ngại. Đồng phá tối, vì đắc được trí đại quang minh thành bồ đề của tất cả chư Phật. Đồng vô sinh nhẫn, vì vào chúng hải hội của tất cả chư Phật. Đồng khắp tất cả

lưới cõi chư Phật, vì cung kính cúng dường các Như Lai bất khả thuyết cõi. Đồng trí chứng, vì biết rõ biển pháp môn. Đồng tu hành, vì thuận hành tất cả các pháp môn. Đồng mong cầu, vì đối với pháp thanh tịnh rất ưa muốn. Đồng thanh tịnh, vì tích tập công đức Phật để trang nghiêm thân miệng ý. Đồng diệu ý, vì đối với tất cả pháp trí đều thấu rõ. Đồng tinh tấn, vì khắp tích tập tất cả các căn lành. Đồng tịnh hạnh, vì thành tựu viên mãn tất cả Bồ Tát hạnh. Đồng vô ngại, vì thấu rõ tất cả pháp đều vô tướng. Đồng thiện xảo, vì trong các pháp trí tự tại. Đồng tùy thích, vì tùy tâm chúng sinh hiện cảnh giới. Đồng phương tiện, vì khéo học tập tất cả điều đáng tu tập. Đồng hộ niệm, vì được tất cả chư Phật hộ niệm. Đồng

nhập địa, vì vào được tất cả Bồ Tát địa. Đồng sở trụ, vì an trụ tất cả Bồ Tát vị.

Đồng thọ ký, vì được tất cả chư Phật thọ ký. Đồng tam muội, vì trong một sát na vào khắp tất cả môn tam muội. Đồng kiến lập, vì thị hiện đủ thứ các Phật sự. Đồng chánh niệm, vì chánh niệm tất cả môn cảnh giới. Đồng tu hành, vì hết kiếp thưở vị lai tu hành tất cả Bồ Tát hạnh. Đồng tịnh tín, vì rất vui mừng đối với vô lượng trí huệ của các Như Lai. Đồng xả lìa, vì diệt trừ tất cả các ám chướng. Đồng bất thối trí, vì đồng trí huệ với các Như Lai.

Đồng thọ sinh, vì ứng hiện thành thực các chúng sinh. Đồng sở trụ, vì trụ nhất thiết trí môn phương tiện. Đồng cảnh giới, vì nơi cảnh pháp giới

được tự tại. Đồng không nương tựa, vì dứt hẳn tất cả chỗ tâm nương tựa. Đồng thuyết pháp, vì đã vào các pháp trí huệ bình đẳng. Đồng siêng tu, vì thường được chư Phật hộ niệm. Đồng thần thông, vì khai ngộ chúng sinh khiến cho họ tu hành tất cả Bồ Tát hạnh. Đồng thần lực, vì hay vào biển mười phương thế giới.

Đồng Đà La Ni, vì chiếu khắp tất cả biển tổng trì. Đồng bí mật pháp, vì biết rõ diệu pháp môn trong tất cả Tu Đa La. Đồng pháp thâm sâu, vì hiểu tất cả pháp như hư không. Đồng quang minh, vì khắp chiếu tất cả các thế giới. Đồng vui mừng, vì tùy tâm chúng sinh mà vì họ khai thị, khiến cho họ hoan hỉ. Đồng chấn động, vì các chúng sinh hiện sức thần thông, chấn động khắp mười phương tất cả

cõi. Đồng bất hư, vì thấy, nghe, nghĩ nhớ, thấy đều khiến cho tâm được điều phục. Đồng xuất ly, vì đầy đủ tất cả các biển đại nguyện, thành tựu mười lực trí của Như Lai.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử quán sát vị Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh, bèn sinh khởi mười thứ tâm thanh tịnh, đắc được đồng Bồ Tát hạnh như vậy, nhiều như số hạt bụi cõi Phật. Đắc được đồng hạnh như vậy rồi, tâm càng thanh tịnh hơn, y bày vai bên phải, đánh lễ vị Dạ Thần đó, một lòng chấp tay, mà nói kệ rằng:

Con phát tâm kiên cố
Chí cầu Vô Thượng Giác
Nay nơi thiện tri thức
Mà khởi tâm của mình.
Nhờ gặp thiện tri thức

**Tập vô tạn pháp trắng
Diệt trừ các tội đơ
Thành tựu quả bồ đề.
Con thấy thiện tri thức
Công đức trang nghiêm tâm
Hết kiếp cõi vị lai
Siêng tu sở hành đạo.
Con nhớ thiện tri thức
Nhiếp thọ lợi ích con
Vì con đều thị hiện
Chánh giáo pháp chân thật.
Đóng chặt các đường ác
Hiện bày đường trời người
Cũng bày các Như Lai
Thành đạo nhất thiết trí.
Con nhớ thiện tri thức
Là Phật công đức tạng
Niệm niệm hay sinh ra
Biển công đức hư không.
Cho con Ba La Mật**

**Thêm con phước khó nghĩ
Tặng con tịnh công đức
Khiến con đội mào Phật.
Con nhớ thiện tri thức
Viên mãn Phật trí đạo
Thệ nguyện thường y chỉ
Viên mãn pháp trắng tịnh.
Con nhờ nhân duyên này
Công đức đều đầy đủ
Khắp vì các chúng sinh
Nói đạo nhất thiết trí.
Bậc Thánh làm Thầy con
Cho con pháp vô thượng
Vô lượng vô số kiếp
Không thể báo ân này.**

Bấy giờ, Thiện Tài nói bài kệ này rồi, bạch rằng: Đức Thánh! Xin Ngài vì con nói, môn giải thoát này tên là gì? Ngài phát tâm đã được bao lâu rồi? Còn bao lâu nữa Ngài sẽ đắc

được A nậu đa la tam miệu tam bồ đề?

Vị Dạ Thần nói: Thiện nam tử! Môn giải thoát này, tên là Giáo hoá chúng sinh khiến sinh căn lành. Ta nhờ thành tựu môn giải thoát này, mà ngộ tất cả pháp tự tánh bình đẳng, nhập vào tánh chân thật của các pháp, chúng được pháp không chỗ nương. Xả lìa thế gian, đều biết các pháp sắc tướng khác nhau, cũng thấu đạt được tánh xanh vàng đỏ trắng đều không thật, không có sự khác biệt.

Mà luôn thị hiện vô lượng sắc thân. Đó là: Sắc thân đủ thứ. Sắc thân chẳng phải một. Sắc thân vô biên. Sắc thân thanh tịnh. Sắc thân tất cả trang nghiêm. Sắc thân khắp thấy. Sắc thân đồng tất cả chúng

sinh. Sắc thân khắp hiện trước tất cả chúng sinh. Sắc thân quang minh chiếu khắp. Sắc thân thấy không nhàm đủ. Sắc thân tướng tốt thanh tịnh. Sắc thân quang minh lìa các ác. Sắc thân thị hiện đại dũng mãnh. Sắc thân rất khó được. Sắc thân tất cả thế gian không thể che khuất được. Sắc thân thế gian cùng khen ngợi vô tận. Sắc thân niệm niệm thường quán sát. Sắc thân thị hiện đủ thứ mây. Sắc thân đủ thứ hình hiển sắc. Sắc thân hiện vô lượng tự tại lực.

Sắc thân diệu quang minh. Sắc thân tất cả tịnh diệu trang nghiêm. Sắc thân tùy thuận thành thực tất cả chúng sinh. Sắc thân tùy tâm họ ưa thích, hiện ra trước để điều phục. Sắc thân phổ quang minh không chướng ngại. Sắc thân thanh tịnh không uế

trước. Sắc thân đầy đủ trang nghiêm không thể hoại. Sắc thân pháp phương tiện quang minh không nghĩ bàn. Sắc thân tất cả không chói khuất được. Sắc thân chói khuất được tất cả. Sắc thân không tối phá được tất cả tối. Sắc thân tập tất cả pháp trắng tịnh. Sắc thân biến công đức đại thế lực. Sắc thân do nhờ thưở quá khứ cung kính mà sinh ra. Sắc thân tâm thanh tịnh như hư không sinh ra. Sắc thân tối thắng rộng lớn. Sắc thân vô tận không dứt. Sắc thân biến quang minh. Sắc thân bình đẳng nơi tất cả thế gian không chỗ nương. Sắc thân khắp mười phương vô ngại.

Sắc thân niệm niệm hiện đủ thứ biến sắc tướng. Sắc thân tăng trưởng tâm hoan hỉ tất cả chúng sinh. Sắc thân nhiếp lấy biến tất cả chúng sinh.

Sắc thân trong mỗi lỗ chân lông nói
biển công đức tất cả chư Phật. Sắc
thân tịnh biển dục giải tất cả chúng
sinh. Sắc thân quyết rõ tất cả pháp
nghĩa. Sắc thân chiếu sáng khắp
không chướng ngại. Sắc thân tịnh
quang minh đồng hư không. Sắc thân
phóng tịnh quang minh rộng lớn. Sắc
thân chiếu hiện pháp vô cầu. Sắc
thân không gì sánh bằng. Sắc thân
trang nghiêm khác biệt. Sắc thân
chiếu khắp mười phương.

Sắc thân tùy thời thị hiện ứng
chúng sinh. Sắc thân tịch tĩnh. Sắc
thân diệt tất cả phiền não. Sắc thân
ruộng phước tất cả chúng sinh. Sắc
thân tất cả chúng sinh thấy không
luống qua. Sắc thân đại trí huệ sức
dũng mãnh. Sắc thân khắp cùng
không chướng ngại.

Sắc thân thân mây đẹp khắp hiện thế gian nhờ lợi ích. Sắc thân đầy đủ biển đại từ. Sắc thân đại phước đức bảo sơn vương. Sắc thân phóng quang minh chiếu khắp tất cả cõi thế gian. Sắc thân đại trí huệ thanh tịnh. Sắc thân sinh chúng sinh tâm chánh niệm. Sắc thân tất cả bảo quang minh. Sắc thân phổ quang tạng. Sắc thân hiện đủ thứ tịnh tướng thế gian. Sắc thân cầu nơi nhất thiết trí.

Sắc thân hiện mỉm cười khiến chúng sinh sinh niềm tin thanh tịnh. Sắc thân thân tất cả báu trang nghiêm quang minh. Sắc thân chẳng lấy chẳng bỏ tất cả chúng sinh. Sắc thân không quyết định không rốt ráo. Sắc thân hiện sức tự tại gia trì. Sắc thân hiện tất cả thần thông biến hoá. Sắc thân sinh vào nhà Như Lai. Sắc

thân xa lìa các ác khắp biển pháp giới. Sắc thân khắp hiện tất cả Như Lai đạo tràng chúng hội. Sắc thân đủ các thứ biển các sắc.

Sắc thân từ hạnh lành chảy ra. Sắc thân tùy sở ứng hoá thị hiện. Sắc thân tất cả thế gian thấy không nhàm đủ. Sắc thân đủ thứ tịnh quang minh. Sắc thân hiện tất cả biển ba đời. Sắc thân phóng tất cả biển quang minh. Sắc thân hiện vô lượng biển quang minh khác biệt. Sắc thân tất cả hương quang minh hơn các thế gian. Sắc thân hiện bất khả thuyết mây vòng mặt trời. Sắc thân hiện mây vòng mặt trăng rộng lớn. Sắc thân phóng vô lượng núi Tu Di mây hoa đẹp. Sắc thân xuất hiện đủ thứ mây tràng hoa. Sắc thân hiện tất cả mây hoa sen báu. Sắc thân nổi tất cả mây

hương đốt khắp pháp giới. Sắc thân rải tất cả mây tạng hương bột. Sắc thân hiện thân đại nguyện tất cả Như Lai. Sắc thân hiện tất cả lời nói âm thanh diễn nói biển pháp. Sắc thân hiện tượng Bồ Tát Phổ Hiền.

Trong niệm niệm hiện thân sắc tướng như vậy, đầy khắp mười phương, khiến cho các chúng sinh, hoặc thấy được, hoặc nghĩ nhớ, hoặc nghe thuyết pháp, hoặc do gần gũi, hoặc được khai ngộ, hoặc thấy thần thông, hoặc gặp sự biến hoá, tùy theo tâm ưa thích, ứng thời điều phục, xả bỏ nghiệp bất thiện, trụ nơi hạnh lành.

Thiện nam tử ! Nên biết do nhờ đại nguyện lực này, lực nhất thiết trí, lực Bồ Tát giải thoát, lực đại bi, lực đại từ, mà có những việc như vậy.

Thiện nam tử! Ta nhập vào giải thoát này, thì biết rõ pháp tánh không có sự khác biệt, mà hay thị hiện vô lượng sắc thân. Mỗi mỗi thân, hiện ra vô lượng biến sắc tướng. Mỗi mỗi tướng, phóng ra vô lượng mây quang minh. Mỗi mỗi quang minh, hiện ra vô lượng cõi Phật. Mỗi mỗi cõi, hiện ra vô lượng đức Phật xuất hiện ra đời. Mỗi mỗi đức Phật, hiện ra vô lượng sức thần thông, khai phát căn lành đời trước của chúng sinh. Người chưa trồng căn lành, thì khiến cho họ trồng. Người đã trồng căn lành, thì khiến cho tăng trưởng. Người căn lành đã tăng trưởng, thì khiến cho thành thực. Trong niệm niệm khiến cho vô lượng chúng sinh, được bất thối

chuyên nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Thiện nam tử! Như lời người hỏi, ta đã phát tâm bồ đề, tu Bồ Tát hạnh được bao lâu? Ta nương oai thần lực của Phật, sẽ vì người nói nghĩa này.

Thiện nam tử! Trí huệ của Bồ Tát, xa lìa tất cả cảnh giới phân biệt. Không thể đem các kiếp dài ngắn, nhiễm tịnh, rộng hẹp như vậy, ở trong sinh tử, phân biệt hiển bày. Tại sao? Vì trí huệ của Bồ Tát, bản tánh thanh tịnh, lìa tất cả lưới phân biệt, vượt qua tất cả núi chướng ngại, tùy sự ứng hoá của chúng sinh mà chiếu khắp.

Thiện nam tử! Ví như mặt trời, không có ngày đêm. Nhưng khi mọc lên gọi là ngày, khi lặn xuống gọi là đêm. Trí huệ của Bồ Tát cũng như

thế, không có sự phân biệt, cũng không có ba thời. Chỉ tùy tâm hiện, giáo hoá chúng sinh, mà nói Bồ Tát ở kiếp trước, kiếp sau.

Thiện nam tử! Ví như mặt trời, ở trong hư không cõi Diêm Phù Đề, hình bóng mặt trời đều chiếu đến tất cả báu vật, sông biển, và trong các chỗ có nước sạch, tất cả chúng sinh đều thấy, mà mặt trời chẳng đến những chỗ đó.

Trí huệ của Bồ Tát cũng lại như thế, thoát khỏi các biển cõi, trụ nơi Phật thật pháp, vắng lặng trong hư không, không có nương tựa. Vì muốn hoá độ các chúng sinh, mà tùy loại thọ sinh ở trong các cõi. Thật chẳng sinh tử, không có nhiệm trước, không có các nghĩ tưởng phân biệt kiếp dài ngắn. Tại sao? Vì Bồ Tát rất ráo rành

tâm tưởng thấy tất cả sự điên đảo, đắc được cái thấy chân thật, thấy thật tánh của pháp, biết tất cả thế gian như mộng, như huyễn, không có chúng sinh, nhưng vì sức đại bi đại nguyện, hiện ra trước chúng sinh, để giáo hoá điều phục.

Phật tử! Ví như thuyền sư, thường dùng chiếc thuyền lớn chạy ở trong sông lớn, chẳng đậu ở bờ này, chẳng neo ở bờ kia, chẳng trụ ở giữa dòng, mà độ chúng sinh, không có ngừng nghỉ.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, dùng thuyền Ba La Mật, ở trong dòng sinh tử, chẳng đậu ở bờ này, chẳng neo ở bờ kia, chẳng trụ ở giữa dòng, mà độ chúng sinh, không có ngừng nghỉ. Tuy vô lượng kiếp tu Bồ Tát hạnh,

mà chưa từng phân biệt số kiếp dài ngắn.

Phật tử! Như thái hư không, tất cả thế giới ở trong sự thành hoại, mà không có sự phân biệt. Bản tánh thanh tịnh, không nhiễm, không loạn, không ngại, không nhàm, chẳng dài, chẳng ngắn, hết kiếp thuở vị lai, giữ tất cả cõi.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, dùng tâm thâm sâu rộng lớn đồng cõi hư không, khởi phong luân đại nguyện, giữ các chúng sinh, khiến cho lìa đường ác, sinh về các cõi lành, đều khiến cho an trụ nơi nhất thiết trí địa. Diệt các phiền não, khổ sinh tử ràng buộc, mà không có tâm mừng lo mỗi nhàm.

Thiện nam tử! Như người huyễn hoá, chi thể đều đủ, mà không có sự

hít vào, thở ra, lạnh, nóng, đói, khát, buồn, vui, sinh, tử, mười thứ việc này.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, dùng pháp thân trí huệ bình đẳng như huyễn, hiện các sắc tướng nơi các cõi, trụ vô lượng kiếp, giáo hoá chúng sinh. Ở trong sinh tử, tất cả cảnh giới, không thích, không nhàm, không thương, không giận, không khổ, không vui, không lấy, không bỏ, không an, không sợ.

Phật tử! Trí huệ Bồ Tát, tuy thâm sâu khó dò. Ta sẽ nương oai thần lực của đức Phật, vì người giải thích nói, khiến cho các Bồ Tát đời vị lai, đầy đủ đại nguyện, thành tựu các lực.

Phật tử! Vào đời quá khứ, trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi biển thế giới, có kiếp tên là Thiện

Quang, thế giới tên là Bảo Quang. Trong kiếp đó, có một vạn vị Phật xuất hiện ra đời. Vị Phật đầu tiên, hiệu là Phật Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, mười hiệu viên mãn.

Cõi Diêm Phù Đề đó, có một cung vua, tên là Bảo Trang Nghiêm. Cách phía đông không xa, có một khu rừng lớn, tên là Diệu Quang, trong đó có một đạo tràng, tên là Bảo Hoa. Trong đạo tràng đó, có toà sư tử Phổ Quang Minh Ma Ni Liên Hoa Tạng.

Bấy giờ đức Như Lai đó, ngồi trên toà đó, thành A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mãn một trăm năm, ngồi nơi đạo tràng, vì các Bồ Tát, chư Thiên và người đời với những người Diêm Phù Đề xưa kia đã từng trồng

căn lành thành thực, diễn nói chánh pháp.

Bấy giờ, có ông vua tên là Thắng Quang, lúc đó người dân thọ một vạn tuổi, nhưng phần đông phạm tội sát sinh, trộm cướp, tà dâm, nói dối, thêu dệt, hai lưỡi, chửi mắng, tham sân tà kiến, bất hiếu với cha mẹ, chẳng kính bậc Sa Môn, Bà La Môn... Bấy giờ, ông vua vì muốn điều phục họ, nên tạo lập ngục tù, giam nhốt vô lượng chúng sinh chịu khổ ở trong đó.

Ông vua đó, có vị thái tử tên là Thiện Phục, đoan chánh đặc thù, ai cũng muốn nhìn, có đủ ba mươi hai tướng đại nhân. Ở trong cung điện, xa nghe tiếng kêu khóc ở chốn ngục tù, động lòng thương xót, liền vào ngục tù, thì thấy các tội nhân, bị gông cùm xiềng xích, trói buộc ở chỗ tối

tắm. Hoặc dùng lửa đốt, hoặc dùng khói xông, hoặc dùng cây đánh, hoặc thêu lóc da thịt, tóc rối mình trần, đói khát gầy ốm, gân đứt bầy xương, khóc lóc kêu gào.

Thái tử thấy rồi, sinh lòng thương xót, dùng lời vô úy an ủi họ rằng: Các người đừng có lo buồn! Các người chớ có kinh sợ! Ta sẽ giải thoát các người.

Thái tử bèn đến chỗ vua, bạch với vua rằng: Tội nhân trong ngục, rất là thống khổ, xin hãy tha thứ cho họ, hãy dùng bố thí vô úy tha cho họ.

Bấy giờ, vua bèn tập họp năm trăm đại thần, để hỏi ý việc đó. Các quan đều đáp rằng: Những tội nhân đó, trộm cắp của công, âm mưu muốn cướp ngôi vua, lén vào cung

cấm, tội đáng hành hình, có ai thương cứu, cũng bị tội chết.

Bấy giờ, thái tử đó, buồn thương nói với các đại thần rằng: Xin hãy thả những người đó ra, tôi xin chịu tội. Tất cả hình phạt khổ sở, dù nát thân mất mạng, tôi cũng cam chịu, không hối tiếc, miễn sao những tội nhân đó đều được thoát khổ.

Tại sao vậy? Vì nếu tôi không cứu được những chúng sinh này, thì làm sao cứu được các chúng sinh khổ trong ngục tù ba cõi? Tất cả chúng sinh ở trong ba cõi, tham ái ràng buộc, ngu si che đậy, nghèo cùng không có công đức, bị đọa trong các đường ác, thân hình xấu xí, các căn phóng dật, tâm bị mê hoặc, không cầu đạo xuất ly. Mất trí huệ quang minh, ưa chấp ba cõi, dứt các phước

đức, diệt các trí huệ, đủ thứ phiền não, tâm ý như đục. Ở trong lao ngục khổ sở, nhập vào lưới ma, sinh già bệnh chết, lo buồn não hại, các khổ như vậy, luôn bị bức bách. Tôi phải làm cách nào khiến cho họ được giải thoát, tôi phải xả thân mạng để cứu họ.

Bấy giờ, các đại thần cùng đến chỗ vua, đều giơ tay lớn tiếng nói rằng: Đại vương nên biết, như ý của thái tử là huỷ hoại vương pháp, hoạ đến vạn dân. Nếu vua thương mến, không trị thái tử, thì ngôi báu của vua, chẳng bao lâu sẽ mất. Vua nghe lời ấy, bèn nổi giận, hạ lệnh giết thái tử và các tội nhân.

Hoàng hậu nghe được, sầu thương gào khóc, cùng với một ngàn thể nữ đi đến chỗ vua, quỳ lạy sát

đất, đánh lễ vua, đều nói rằng: Xin đại vương hãy tha mạng cho thái tử.

Vua bèn hướng về thái tử nói: Đừng cứu tội nhân, nếu cứu tội nhân, thì ta sẽ giết ngươi.

Bấy giờ, thái tử vì muốn chuyên cầu nhất thiết trí. Vì muốn lợi ích các chúng sinh. Vì muốn dùng đại bi cứu nhiếp khắp. Tâm thái tử rất kiên cố, không lùi bước sợ hãi. Lại bạch với vua rằng: Xin hãy tha cho những tội nhân, con xin chịu chết.

Vua nói: Tuỳ ý.

Bấy giờ hoàng hậu bạch rằng: Đại vương! Xin cho thái tử bố thí nửa thán, để tu phước, sau đó trị tội.

Vua liền nghe lời.

Bấy giờ, phía bắc thành đô, có một khu vườn lớn, tên là Nhựt Quang, là hội trường bố thí xưa kia.

Thái tử đến đó, thiết lập hội bố thí lớn: Thức ăn uống, y phục, hoa, tràng hoa, chuỗi ngọc, hương đốt, hương bột, tràng, phan, lọng báu, các đồ trang nghiêm. Tuỳ theo sự mong cầu, đều chu cấp cho hết.

Trải qua nửa tháng, ngày cuối cùng, quốc vương đại thần, trưởng giả cư sĩ, thành ấp nhân dân, và các ngoại đạo, đều vân tập đến.

Bấy giờ, đức Như Lai Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương, biết thời điều phục các chúng sinh đã đến. Cùng với đại chúng tụ hội, có các Thiên Vương vây quanh, Long Vương cúng dường, Dạ Xoa Vương thủ hộ, Càn Thát Bà Vương khen ngợi, A Tu La Vương khom mình đánh lễ, Ca Lô La Vương dùng tâm thanh tịnh rải các hoa báu, Khẩn Na

La Vương hoan hỉ khuyến thỉnh, Ma Hầu La Già Vương một lòng chiêm ngưỡng, đến nhập vào hội đó.

Bấy giờ, thái tử và các đại chúng, từ xa trông thấy đức Phật đến, đoan nghiêm đặc thù, các căn tịch định, như voi điều thuận, tâm không cấu trược, như mặt hồ thanh tịnh. Hiện đại thần thông, thị hiện đại tự tại, hiển bày đại oai đức, đủ thứ tướng tốt trang nghiêm thân.

Đức Phật phóng đại quang minh, chiếu khắp thế giới. Tất cả lỗ chân lông, hiện ra mây sáng thơm, chấn động mười phương vô lượng cõi Phật. Tuy chỗ Phật đến, khắp mưa tất cả các đồ trang nghiêm. Nhờ oai nghi của Phật, nhờ công đức của Phật, chúng sinh ai thấy được, tâm tịnh hoan hỉ, phiền não tiêu diệt.

Bấy giờ, thái tử và các đại chúng, năm thể sát đất, đảnh lễ đức Phật. Bày toà ngò, rồi chấp tay bạch rằng: Lành thay đức Thế Tôn! Lành thay đấng Thiện Thệ! Xin Ngài thương xót nhiếp thọ con, ngò lên toà này.

Nhờ thần lực của Phật, chư Thiên Tịnh Cư liền biến toà đó, thành toà sen hương ma ni. Đức Phật ngò trên toà đó, các chúng Bồ Tát cũng đều ngò chung quanh đức Phật.

Bấy giờ, tất cả chúng sinh trong hội đó, nhờ thấy đức Như Lai, khổ diệt chướng trừ, kham thọ Thánh pháp.

Bấy giờ, đức Như Lai biết họ có thể giáo hoá được, bèn dùng âm viên mãn, nói Tu Đa La, tên là Phổ Chiếu Nhân Luân, khiến cho các chúng sinh, tùy loài đều hiểu được.

Bảy giờ, trong hội đó có tám mươi Na do tha chúng sinh, xa lìa trần cấu, đắc được con mắt pháp thanh tịnh. Vô lượng Na do tha chúng sinh, đắc được bậc vô học. Mười ngàn chúng sinh, trụ đạo đại thừa, vào hạnh Phổ Hiền, thành tựu viên mãn đại nguyện.

Lúc bảy giờ, trong mười phương đều có các chúng sinh, nhiều như số hạt bụi trăm cõi Phật, ở trong đại thừa, tâm được điều phục. Tất cả chúng sinh trong vô lượng thế giới, được lìa khỏi cõi ác, được sinh về cõi trời.

Lúc đó, thái tử Thiện Phục lập tức đắc được môn giải thoát Bồ Tát giáo hoá chúng sinh khiến sinh căn lành.

Thiện nam tử! Thái tử lúc bấy giờ, đâu phải là người nào khác, chính là thân ta vậy. Do ta thuở xưa khởi tâm đại bi, xả thân mạng tài vật, cứu chúng sinh khổ, mở cửa đại bố thí, cúng dường đức Phật, mà đắc được môn giải thoát này.

Phật tử! Nên biết ta lúc bấy giờ, chỉ vì lợi ích tất cả chúng sinh, chẳng chấp vào ba cõi, chẳng cầu quả báo, chẳng tham danh tiếng, chẳng muốn tự khen mình, khinh chê kẻ khác. Nơi các cảnh giới, không có tham nhiễm, không có sợ hãi, chỉ trang nghiêm đạo đại thừa xuất ly. Thường thích quán sát môn nhất thiết trí, tu hành khổ hạnh, mà đắc được giải thoát này.

Phật tử! Ý người thế nào? Năm trăm vị đại thần muốn hại ta thuở đó,

đâu phải là người nào khác. Nay chính là năm trăm đồ đảng của Đề Bà Đạt Đa. Những người đó nhờ đức Phật giáo hoá, đều sẽ đắc được A nậu đà la tam miệu tam bồ đề. Ở đời vị lai, trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi núi Tu Di. Bảy giờ, có kiếp tên là Thiện Quang, thế giới tên là Bảo Quang, thành Phật ở trong thế giới đó. Năm trăm vị Phật đó, thứ tự xuất hiện ra đời. Vị Phật đầu tiên hiệu là Đại Bi. Vị Phật thứ hai hiệu là Nhiêu Ích Thế Gian. Vị Phật thứ ba hiệu là Đại Bi Sư Tử. Vị Phật thứ tư hiệu là Cứu Hộ Chúng Sinh. Cho đến vị Phật cuối cùng hiệu là Y Vương.

Tuy các đức Phật đó, đại bi bình đẳng, nhưng cõi nước, chủng tộc, cha mẹ, thọ sinh, tuổi thọ, xuất gia học đạo, đi đến đạo tràng, chuyển bánh

xe pháp, nói Tu Đa La, lời nói âm thanh, quang minh chúng hội, thọ mạng pháp trụ, và danh hiệu của các vị Phật đó, thấy đều khác biệt.

Phật tử! Các tội nhân mà ta cứu thưở đó, tức là đức Phật Câu Lưu Tôn và một ngàn vị Phật trong kiếp Hiền, và trăm vạn A tăng kỳ các đại Bồ Tát, ở chỗ Như Lai Vô Lượng Tinh Tấn Lực Danh Xưng Công Đức Huệ, phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Nay đang ở trong mười phương cõi nước hành Bồ Tát đạo, tu tập tăng trưởng môn giải thoát Bồ Tát giáo hoá chúng sinh khiến sinh căn lành này.

Vua Thắng Quang thưở đó, hiện nay là đại luận sư Tát Giá Ni Kiên Tử. Các cung nhân và quyến thuộc của vua thưở đó, tức là sáu vạn đệ tử

của đại luận sư Tát Giá Ni Kiên Tử, theo thầy cùng đến kiến đại luận tràng, luận nghị với đức Phật, đều bị đức Phật hàng phục, được đức Phật thọ ký A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Những người đó đều sẽ thành Phật, cõi nước trang nghiêm, kiếp số, danh hiệu, thấy đều khác nhau.

Phật tử! Lúc bấy giờ ta cứu các tội nhân rồi, cha mẹ cho ta xuất gia, ta xả lìa cõi nước, vợ con, tài sản, ở chỗ đức Phật Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương, xuất gia học đạo.

Trong năm trăm năm tịnh tu phạm hạnh, liền được thành tựu trăm vạn Đà La Ni, trăm vạn thần thông, trăm vạn pháp tạng, trăm vạn cầu nhất thiết trí dũng mãnh tinh tấn. Tịnh trị trăm vạn môn kham

nhân. Tăng trưởng trăm vạn tâm tư duy. Thành tựu trăm vạn Bồ Tát lực. Vào trăm vạn môn Bồ Tát trí. Đắc được trăm vạn môn Bát Nhã Ba La Mật. Thấy được mười phương trăm vạn chư Phật. Sinh ra trăm vạn Bồ Tát đại nguyện.

Trong niệm niệm chiếu đến trăm vạn cõi Phật mười phương. Trong niệm niệm nghĩ nhớ thuở trước sau trăm vạn chư Phật mười phương thế giới. Trong niệm niệm biết được biến hoá của trăm vạn chư Phật mười phương thế giới. Trong niệm niệm thấy được hết thấy chúng sinh trăm vạn thế giới mười phương, đủ thứ các cõi, theo nghiệp thọ báo, lúc sinh, lúc chết, cõi lành, cõi ác, sắc tốt, sắc xấu. Các chúng sinh đó, đủ thứ tâm hạnh, đủ thứ ham muốn, đủ thứ

căn tánh, đủ thứ nghiệp tập, đủ thứ thành tựu, thấy đều thấu rõ.

Phật tử! Lúc bấy giờ sau khi ta mạng chung, lại sinh vào trong nhà vua đó, làm Chuyển Luân Vương. Đức Như Lai Pháp Luân Âm Hu Không Đăng Vương diệt độ rồi, kể đó ở đây, ta gặp đức Như Lai Pháp Không Vương, ta hầu hạ cúng dường.

Kể đó, ta làm Đế Thích, tại đạo tràng này, ta gặp đức Như Lai Thiên Vương Tạng, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm Dạ Ma Thiên Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Đại Địa Oai Lực Sơn, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm Đâu Suất Thiên Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Pháp Luân Quang Âm

Thanh Vương, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm Hoá Lạc Thiên Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Hư Không Trí Vương, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm Tha Hoá Tự Tại Thiên Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Vô Năng Hoại Tràng, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm A Tu La Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Nhất Thiết Pháp Lô Âm Vương, ta gần gũi cúng dường.

Kể đó, ta làm Phạm Vương, nơi thế giới này, ta gặp đức Như Lai Phổ Hiện Hoá Diễn Pháp Âm, ta gần gũi cúng dường.

Phật tử! Trong kiếp Thiện Quang thế giới Bảo Quang đó, có một vạn vị

Phật xuất hiện ra đời, ta đều gần gũi hầu hạ cúng dường.

Kể lại có kiếp tên là Nhựt Quang, có sáu mươi ức vị Phật xuất hiện ra đời. Vị Phật thứ nhất hiệu là Diệu Tướng Sơn. Lúc đó ta làm vua, tên là Đại Huệ. Ta ở chỗ đức Phật đó, hầu hạ cúng dường.

Kể lại có vị Phật ra đời, hiệu là Viên Mãn Kiên. Ta làm cư sĩ, gần gũi cúng dường. Kế có vị Phật ra đời, hiệu là Ly Cấu Tràng. Ta làm đại thần, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Dũng Mãnh Trì. Ta làm A Tu La Vương, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tu Di Tướng. Ta làm Thọ Thần, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Ly Cấu Tí. Ta làm thương chủ, gần gũi cúng dường.

Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Sư Tử Du Bộ. Ta làm thành Thần, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Bảo Kế. Ta làm Tỳ Sa Môn Thiên Vương, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Tối Thượng Pháp Xưng. Ta làm Càn Thát Bà Vương, gần gũi cúng dường. Kế lại có vị Phật ra đời, hiệu là Quang Minh Quan. Ta làm Cưu Bàn Trà Vương, gần gũi cúng dường.

Ở trong kiếp đó, thứ tự như vậy, có sáu mươi ức vị Phật xuất hiện ra đời, ta thường thọ đủ thứ thân như vậy, ở mỗi chỗ vị Phật, ta gần gũi cúng dường, giáo hoá thành thực vô lượng chúng sinh.

Ở chỗ mỗi vị Phật, ta đắc được đủ thứ môn tam muội, đủ thứ môn Đà La Ni, đủ thứ môn thần thông, đủ

thứ môn biện tài, đủ thứ môn nhất thiết trí, đủ thứ môn pháp minh, đủ thứ môn trí huệ, chiếu đủ thứ biển mười phương, vào đủ thứ biển cõi Phật, thấy đủ thứ biển chư Phật, thanh tịnh thành tựu, tăng trưởng rộng lớn.

Như ở trong kiếp đó, ta gần gũi cúng dường hết thấy các đức Phật như vậy. Ở tất cả mọi nơi, số kiếp nhiều như số hạt bụi tất cả biển thế giới, hết thấy chư Phật, xuất hiện ra đời, ta đều gần gũi cúng dường, lắng nghe thuyết pháp, tin thọ hộ trì, cũng lại như thế. Ở chỗ tất cả các đức Phật như vậy, ta đều tu tập môn giải thoát này. Lại đắc được vô lượng giải thoát phương tiện.

Bấy giờ, vị Chủ Dạ Thần Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh, muốn thuật

lại nghĩa giải thoát này, liền vì Thiện Tài mà nói kệ rằng:

**Người dùng tâm hoan hỷ tin ưa
Hỏi pháp giải thoát khó nghĩ này
Ta nương sức hộ niệm của Phật
Vì người tuyên nói nên nghe thọ.
Quá khứ vô biên kiếp rộng lớn
Trải qua số hạt bụi biển cõi
Thời có thế giới tên Bảo Quang
Trong đó có kiếp tên Thiện Quang.
Ở trong đại kiếp Thiện Quang đó
Một vạn vị Phật hiện ra đời
Ta đều gần gũi cúng dường Phật
Theo Phật tu học giải thoát này.
Thời có cung vua tên Hỷ Nghiêm
Ngang dọc rộng bằng rất tráng lệ
Chúng sinh tạp nghiệp ở trong đó
Hoặc tâm thanh tịnh hoặc làm ác.
Bấy giờ có vua tên Thắng Quang
Luôn dùng chánh pháp trị quần sinh**

Thái tử vua đó tên Thiện Phục
Thân hình đoan chánh đủ các tướng.
Thời có vô lượng các tội nhân
Giam trong ngục tối sẽ hành hình
Thái tử thấy rồi sinh thương xót
Tâu lên vua cha xin ân xá.
Bấy giờ các quan đều tâu vua
Nay thái tử này phạm vương pháp
Tội nhân như vậy đáng hành hình
Sao lại cứu họ xin ân xá.
Thời vua Thắng Quang bảo thái tử
Người cứu tội nhân phải chịu chết
Thái tử lòng thương càng sâu nặng
Thề cứu chúng sinh không lui sợ.
Thời hoàng hậu cùng với thể nữ
Đều đến chỗ vua cùng bạch rằng:
Xin cho thái tử trong nửa tháng
Bố thí chúng sinh làm công đức.
Thời vua nghe rồi liền hứa khả
Lập đại thí hội cứu dân nghèo

**Tất cả chúng sinh đều đến hội
Tuỳ ý họ cần đều cấp cho.
Như vậy nửa tháng đã trôi qua
Giờ xử thái tử đã sắp đến
Đại chúng trăm ngàn vạn ức người
Đồng thời chiêm ngưỡng đều gào
khóc.**

**Phật đó biết các căn thành thực
Bèn đến hội đó hoá quần sinh
Hiện hiện thần biến đại trang nghiêm
Đại chúng gần gũi và cung kính.
Phật dùng một âm phương tiện nói
Đèn pháp chiếu khắp Tu Đa La
Vô lượng chúng sinh tâm mềm mại
Đều được Phật thọ ký bồ đề.
Thái tử Thiện Phục sinh hoan hỉ
Phát hưng tâm chánh giác vô thượng
Thệ nguyện hầu hạ nơi đức Phật
Khắp vì chúng sinh làm chỗ nương.
Lập tức xuất gia nương tựa Phật**

Tu hành đạo nhất thiết chủng trí
Bảy giờ liền được giải thoát này
Đại bi rộng cứu các quần sinh.
Trụ ở trong đó trải biển kiếp
Quán sát các pháp tánh chân thật
Thường nơi biển khổ cứu chúng sinh
Tu tập đạo bồ đề như vậy.
Kiếp đó hết thấy chư Phật hiện
Thấy đều hầu hạ không dư thừa
Đều dùng tâm tin hiểu thanh tịnh
Lắng nghe hộ trì pháp Phật nói.
Kế số bụi nhiều như cõi Phật
Vô lượng vô biên các biển kiếp
Hết thấy chư Phật hiện thế gian
Mỗi mỗi cúng dường đều như vậy.
Ta nhớ thuở xưa làm thái tử
Thấy các chúng sinh trong lao ngục
Thệ nguyện xả thân để cứu hộ
Nhờ đó chúng môn giải thoát này.
Trải số bụi nhiều như cõi Phật

**Biển kiếp rộng lớn thường tu tập
Niệm niệm khiến cho được tăng
trưởng**

**Lại được vô biên phương tiện khéo.
Trong đó hết thấy các Như Lai
Ta đều thấy được mà khai ngộ
Khiến ta hiểu thêm giải thoát này
Cùng với đủ thứ sức phương tiện.
Ta trong vô lượng ngàn ức kiếp
Học môn giải thoát khó nghĩ này
Biển pháp chư Phật không bờ mé
Một thời ta đều uông được khắp.
Mười phương hết thấy tất cả cõi
Thân ta vào khắp không chướng
ngại**

**Ba đời đủ thứ tên cõi nước
Niệm niệm biết hết đều rất rõ.
Ba đời hết thấy biển chư Phật
Mỗi mỗi thấy rõ hết không thừa
Cũng hay thị hiện thân tướng Phật**

Đến khắp chỗ các Như Lai đó.
Lại nơi mười phương tất cả cõi
Trước tất cả chư Phật đạo sư
Khắp mưa tất cả mây trang nghiêm
Cúng dường tất cả Vô Thượng Giác.
Lại dùng vô biên biển thừa hỏi
Thừa thỉnh tất cả các Thế Tôn
Phật đó mưa xuống mây diệu pháp
Thảy đều thọ trì không quên mất.
Lại nơi mười phương vô lượng cõi
Trước chúng hội tất cả Như Lai
Ngồi nơi toà trang nghiêm vi diệu
Thị hiện đủ thứ sức thần thông.
Lại nơi mười phương vô lượng cõi
Thị hiện đủ thứ các thần biến
Một thân thị hiện vô lượng thân
Trong vô lượng thân hiện một thân.
Lại trong mỗi mỗi lỗ chân lông
Đều phóng vô số đại quang minh
Đều dùng đủ thứ phương tiện khéo

**Trừ diệt lửa phiền não chúng sinh.
Lại trong mỗi mỗi lỗ chân lông
Xuất hiện vô lượng mây hoá thân
Đầy khắp mười phương các thế giới
Khắp mưa pháp vũ cứu quần sinh.
Mười phương tất cả các Phật tử
Vào môn giải thoát khó nghĩ này
Hết thưở vị lai vô lượng kiếp
An trụ tu hành Bồ Tát hạnh.
Tuỳ tâm ưa thích mà thuyết pháp
Khiến họ đều trừ lưới tà kiến
Chỉ bày Thiên đạo và hai thừa
Cho đến Như Lai nhất thiết trí.
Nơi tất cả chúng sinh thọ sinh
Thị hiện vô biên đủ thứ thân
Đều đồng loại họ hiện thân hình
Khắp ứng tâm họ mà thuyết pháp.
Nếu ai được môn giải thoát này
Sẽ trụ vô biên biển công đức
Ví như số hạt bụi biển cõi**

Không thể nghĩ bàn vô số lượng.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Giáo hoá chúng sinh khiến sinh căn lành này. Như các đại Bồ Tát vượt các thế gian, hiện thân các cõi, chẳng trụ phan duyên, không có chướng ngại, thấu đạt tự tánh tất cả các pháp. Khéo quán sát tất cả các pháp, đắc được trí vô ngã, chứng pháp vô ngã, giáo hoá điều phục tất cả chúng sinh, luôn không ngừng nghỉ. Tâm thường an trụ pháp môn không hai. Vào khắp tất cả các biển lời lẽ. Ta nay làm sao biết được, nói được, biển công đức đó, trí dũng mãnh đó, tâm hành xứ đó, cảnh tam muội đó, sức giải thoát đó?

Thiện nam tử! Tại Diêm Phù Đề này, có một khu rừng, tên là Lam Tỳ Ni. Khu rừng đó có vị Thần, tên là

Diệu Đức Viên Mãn. Người đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào tu Bồ Tát hạnh, sinh vào nhà Như Lai, làm ánh sáng cho đời. Hết kiếp thuở vị lai, mà không nhàm mỏi?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị Dạ Thần, đi nhiều quanh vô lượng vòng, chấp tay chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM
ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
QUYÊN BẢY MƯƠI BỐN
PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN

39. LÂM THẦN LAM TỖ NI
PHÓ THÁC THỨ CHÍN THIÊN HUỆ ĐỊA

Bảy giờ, Thiên Tài đồng tử ở chỗ vị Dạ Thần Đại Nguyên Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sinh, đắc được Bồ Tát giải thoát rồi, nghĩ nhớ tu tập, thấu đạt tăng trưởng. Từ từ đi du hành, đến khu vườn rừng Lam Tô Ni, đi khắp nơi tìm kiếm vị Thần Diệu Đức đó, thì thấy Ngài đang ở trong lầu các Nhất Thiết Bảo Thụ Trang Nghiêm, ngồi trên toà sư tử Bảo Liên Hoa, có hai mươi ức Na

do tha chú Thiên cung kính vây quanh, vì họ nói Kinh Bồ Tát Thọ Sinh Hải. Khiến cho họ đều được sinh vào nhà Như Lai, tăng trưởng biển đại công đức Bồ Tát. Thiện Tài thấy rồi, bèn đánh lễ vị Dạ Thần, chấp tay đứng ở trước, bạch rằng: Đại Thánh! Trước con đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào tu Bồ Tát hạnh, sinh vào nhà Như Lai, làm ánh sáng cho đời?

Vị Dạ Thần đáp rằng: Thiện nam tử! Bồ Tát có mười thứ tạng thọ sanh. Nếu Bồ Tát thành tựu pháp này, thì sẽ sinh vào nhà Như Lai. Niệm niệm tăng trưởng căn lành Bồ Tát. Chẳng mệt mỏi, chẳng giải đãi, chẳng nhàm, chẳng thối lui, chẳng dứt, chẳng mất. Là các mê hoặc,

chẳng sinh tâm sợ hãi, hạ liệt, phiền não, hối tiếc. Hướng về nhất thiết trí, vào môn pháp giới, phát tâm rộng lớn, tăng trưởng các độ, thành tựu vô thượng bồ đề của chư Phật. Xả bỏ cõi thế gian, vào bậc Như Lai, đắc được thần thông thù thắng, pháp của chư Phật thường hiện ra ở trước, thuận cảnh nhất thiết trí chân thật nghĩa. Những gì là mười tạng thọ sanh?

Một là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật. Hai là tạng thọ sanh phát tâm bồ đề. Ba là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành. Bốn là tạng thọ sanh dùng tâm thanh tịnh thâm sâu chiếu khắp ba đời. Năm là tạng thọ sanh bình đẳng quang minh. Sáu là tạng thọ sanh sanh vào nhà Như Lai. Bảy là tạng thọ sanh Phật lực quang

minh. Tám là tạng thọ sanh quán môn phổ trí. Chín là tạng thọ sanh phổ hiện trang nghiêm. Mười là tạng thọ sanh vào bậc Như Lai.

Thiện nam tử! Thế nào gọi là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật?

Thiện nam tử! Khi Bồ Tát ban đầu phát tâm, thì phát nguyện như vậy: Tôi sẽ tôn trọng cung kính cúng dường tất cả chư Phật, thấy Phật không nhàm đủ. Ở chỗ chư Phật, thường sinh tâm ưa mến. Thường khởi niềm tin thâm sâu. Tu các công đức, luôn không ngừng nghỉ. Đây là tạng thọ sanh của Bồ Tát vì nhất thiết trí bắt đầu tích tập căn lành.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh phát tâm bồ đề?

Thiện nam tử! Bồ Tát này phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Đó là: Phát khởi tâm đại bi, vì cứu hộ tất cả chúng sinh. Khởi tâm cúng dường Phật, vì rớt ráo hầu hạ. Khởi tâm khắp cầu chánh pháp, vì tất cả không xén tiếc. Khởi tâm thú hưởng rộng lớn, vì cầu nhất thiết trí. Khởi tâm từ vô lượng, vì nhiếp khắp chúng sinh. Khởi tâm chẳng bỏ tất cả chúng sinh, vì mặc giáp kiên thệ cầu nhất thiết trí. Khởi tâm không xiêm dôi, vì được trí như thật. Khởi tâm như lời nói thực hành, vì tu Bồ Tát đạo. Khởi tâm không dối chur Phật, vì giữ gìn đại thệ nguyện của tất cả chur Phật. Khởi tâm nguyện nhất thiết trí, vì hết thuở vị lai giáo hoá chúng sinh không ngừng nghỉ. Bồ Tát dùng tâm bồ đề công đức như vậy, nhiều như số hạt

bụi cõi Phật, nên được sinh vào nhà Như Lai. Đây là tạng thọ sanh thứ hai của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành?

Thiện nam tử! Đại Bồ Tát này, khởi tâm quán biến tất cả pháp môn. Khởi tâm hồi hướng đạo nhất thiết trí viên mãn. Khởi tâm chánh niệm nghiệp không lỗi lầm. Khởi tâm biến tam muội thanh tịnh của tất cả Bồ Tát. Khởi tâm tu thành công đức của tất cả Bồ Tát. Khởi tâm trang nghiêm tất cả Bồ Tát đạo. Khởi tâm cầu nhất thiết trí hành đại tinh tấn, tu các công đức, như kiếp lửa thiêu đốt không ngừng nghỉ. Khởi tâm tu hạnh Phổ Hiền, giáo hoá tất cả chúng sinh. Khởi tâm khéo học tất cả oai nghi, tu công đức Bồ Tát, xả lìa hết thảy tất

cả, trụ chân thật không chỗ có. Đây là tạng thọ sanh thứ ba của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh dùng tâm thâm sâu thanh tịnh chiếu khắp ba đời?

Thiện nam tử! Bồ Tát này đầy đủ tâm thanh tịnh tăng thượng, đắc được bồ đề quang minh của Như Lai, vào biển phương tiện của Bồ Tát. Tâm kiên cố như kim cương, trái bỏ tất cả loài sinh các cõi. Thành tựu sức tự tại của tất cả chư Phật. Tu hạnh thù thắng, đầy đủ căn của Bồ Tát. Tâm trong sáng, nguyện lực bất động. Thường được chư Phật hộ niệm, phá trừ tất cả các núi chướng ngại, khắp vì chúng sinh làm chỗ nương tựa. Đây là tạng thọ sanh thứ tư của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh bình đẳng quang minh?

Thiện nam tử! Bồ Tát này đầy đủ các hạnh, giáo hoá khắp chúng sinh. Tất cả hết thấy đều xả bỏ được. Trụ cảnh giới giới luật thanh tịnh rất ráo của Phật. Đầy đủ pháp nhẫn, thành tựu pháp nhẫn quang minh của chư Phật, dùng đại tinh tấn hướng về nhất thiết trí. Đến nơi bờ kia, tu tập các thiền, đắc được định phổ môn. Tịnh trí viên mãn, dùng trí huệ mặt trời, chiếu sáng các pháp. Đắc được mắt vô ngại, thấy biển chư Phật. Ngộ nhập tất cả pháp tánh chân thật. Tất cả thế gian ai nghe thấy đều hoan hỷ, khéo tu tập pháp môn như thật. Đây là tạng thọ sanh thứ năm của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh vào nhà Như Lai?

Thiện nam tử! Bồ Tát này sinh vào nhà Như Lai, theo chư Phật mà trụ, thành tựu tất cả pháp môn thâm sâu. Đầy đủ đại nguyện thanh tịnh của chư Phật ba đời. Đắc được đồng một căn lành với tất cả chư Phật, cùng một thể tánh với các Như Lai. Đầy đủ hạnh xuất thế pháp lành trắng tịnh. An trụ pháp môn công đức rộng lớn. Nhập vào các tam muội, thấy thần lực của Phật. Tuỳ sự ứng hoá, tịnh các chúng sinh. Như lời hỏi mà đáp, biện tài vô tận. Đây là tạng thọ sanh thứ sáu của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh Phật lực quang minh?

Thiện nam tử! Bồ Tát này vào sâu Phật lực, du hành đến các cõi Phật, tâm không thoái chuyển. Cúng dường hầu hạ chúng hội Bồ Tát

không mỗi nhàm. Thấu rõ tất cả pháp, đều như huyễn khởi. Biết các thế gian như mộng thấy. Tất cả sắc tướng như quang ảnh. Thần thông hiện ra đều như biến hoá. Tất cả thọ sanh đều như hình bóng. Chư Phật thuyết pháp đều như tiếng vang nơi hang núi. Khai thị pháp giới đều khiến rớt ráo. Đây là tạng thọ sanh thứ bảy của Bồ Tát.

Thế nào gọi là thọ sanh tạng quán môn phổ trí?

Thiện nam tử! Bồ Tát này trụ bậc đồng chân, quán nhất thiết trí. Mỗi mỗi trí môn, hết vô lượng kiếp, khai diễn hạnh của tất cả Bồ Tát. Đối với tam muội thâm sâu của các Bồ Tát, tâm được tự tại. Niệm niệm sinh ở chỗ các Như Lai trong mười phương thế giới. Nơi cảnh có sự khác biệt,

nhập định không khác biệt. Nơi pháp không khác biệt, hiện trí có sự khác biệt. Nơi cảnh vô lượng, biết không có cảnh giới. Nơi ít cảnh giới, nhập vô lượng cảnh. Thông đạt pháp tánh rộng lớn không bờ mé. Biết các thế gian đều là giả thi thiết, tất cả đều do thức tâm khởi. Đây là tạng thọ sanh thứ tám của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh phổ hiện trang nghiêm?

Thiện nam tử! Bồ Tát này hay trang nghiêm đủ thứ vô lượng cõi Phật. Hay hoá hiện khắp tất cả chúng sinh và thân chư Phật. Đắc được vô sở úy, diễn nói pháp thanh tịnh, lưu khắp pháp giới, không chướng ngại. Tùy tâm ưa thích, khắp khiến cho thấy biết. Thị hiện đủ thứ hạnh thành bồ đề, khiến sinh đạo nhất

thiết trí vô ngại. Những việc làm như vậy chẳng lỗi thời, mà thường ở trong tam muội trí huệ Tỳ Lô Giá Na. Đó là tạng thọ sanh thứ chín của Bồ Tát.

Thế nào gọi là tạng thọ sanh vào bậc Như Lai?

Thiện nam tử! Bồ Tát này đều ở chỗ các Như Lai ba đời, thọ pháp quán đảnh. Biết khắp tất cả cảnh giới thứ tự. Đó là: Biết tất cả chúng sinh thọ sanh thuở trước, thuở sau. Tất cả Bồ Tát tu hành thứ tự. Tất cả chúng sinh tâm niệm thứ tự. Ba đời Như Lai thành Phật thứ tự. Phương tiện thiện xảo thuyết pháp thứ tự. Cũng biết hết thấy tất cả các kiếp thuở ban đầu, giữa và sau, hoặc thành, hoặc hoại. Danh hiệu thứ tự, tùy các chúng sinh sở ứng mà hoá độ, vì họ thị hiện công

đức thành đạo trang nghiêm. Thần thông thuyết pháp, phương tiện điều phục. Đây là tạng thọ sanh thứ mười của Bồ Tát.

Phật tử! Nếu đại Bồ Tát nơi pháp này, tu tập tăng trưởng, thành tựu viên mãn, thì sẽ ở trong một thứ trang nghiêm, hiện ra đủ thứ trang nghiêm. Trang nghiêm tất cả cõi nước như vậy, khai đạo chỉ bày giác ngộ tất cả chúng sinh. Hết kiếp thuở vị lai, không có ngừng nghỉ, diễn nói biến pháp của tất cả chư Phật. Đủ thứ cảnh giới, đủ thứ thành thực, triển chuyển truyền đến vô lượng các pháp. Thị hiện sức tực tại của Phật không thể nghĩ bàn, đầy khắp tất cả hư không pháp giới. Chuyển bánh xe pháp ở trong biển tâm hạnh của các chúng sinh. Thị hiện thành Phật ở

trong tất cả thế giới, luôn không gián đoạn. Dùng bất khả thuyết lời nói thanh tịnh, để diễn nói tất cả các pháp. Trụ vô lượng nơi, thông đạt vô ngại. Dùng tất cả pháp, trang nghiêm đạo tràng. Tuỳ sự ưa muốn hiểu biết của các chúng sinh, mà thị hiện thành Phật. Khai thị vô lượng pháp tạng thâm sâu, giáo hoá thành tựu tất cả thế gian.

Bấy giờ, vị Lâm Thần Lam Tỳ Ni muốn thuật lại nghĩa trên, bèn nương thần lực của đức Phật, quán sát khắp mười phương, mà nói kệ rằng:

Tâm thanh tịnh là cầu tối thượng
Thấy tất cả Phật không nhằm đủ
Nguyện thưở vị lại thường cúng dường
Đây tạng thọ sanh bậc Minh huệ.
Trong tất cả cõi nước ba đời
Hết thấy chúng sinh và chư Phật

**Đều nguyện độ thoát luôn thờ phụng
Đây tạng thọ sanh bậc khó nghĩ.
Nghe pháp không nhằm ưa quán sát
Khấp trong ba đời đều vô ngại
Thân tâm thanh tịnh như hư không
Đây tạng thọ sanh bậc Danh Xưng.
Tâm ý luôn trụ biển đại bi
Cứng như kim cang và núi báu
Thấu đạt môn nhất thiết chủng trí
Đây tạng thọ sanh bậc Tối thắng.
Đại từ che khắp hết tất cả
Diệu hạnh thường tăng biển các độ
Dùng pháp quang minh chiếu các loài
Đây tạng thọ sanh bậc Hùng mãnh.
Thấu đạt pháp tánh tâm vô ngại
Sinh trong nhà chư Phật ba đời
Vào khắp mười phương biển pháp**

giới

**Đây tạng thọ sanh bậc Minh trí.
Pháp thân thanh tịnh tâm vô ngại**

**Đến khắp mười phương các cõi nước
Tất cả Phật lực đều đã thành
Đây tạng thọ sanh khó nghĩ bàn.
Vào sâu trí huệ được tự tại
Nơi các tam muội cũng rất ráo
Quán môn nhất thiết trí như thật
Đây tạng thọ sanh bậc Chân thân.
Tịnh trí tất cả các cõi Phật
Siêng tu pháp hoá khắp chúng sinh
Hiện hiện Như Lai sức tự tại
Đây tạng thọ sanh bậc Đại danh.
Lâu đã tu hành nhất thiết trí
Sớm sẽ hưởng nhập bậc Như Lai
Biết rõ pháp giới đều vô ngại
Đây tạng thọ sanh các Phật tử.**

**Thiện nam tử! Bồ Tát đầy đủ
mười pháp này, sẽ sinh vào nhà Như
Lai, là thanh tịnh quang minh của tất
cả thế gian.**

Thiện nam tử! Ta từ vô lượng kiếp đến nay, đắc được môn giải thoát Thọ sanh tự tại này.

Thiện Tài bạch rằng: Đức Thánh! Cảnh giới môn giải thoát này như thế nào?

Vị Lâm Thần đáp rằng: Thiện nam tử! Trước kia ta phát nguyện: Nguyện khi tất cả Bồ Tát thị hiện thọ sanh, đều được gần gũi. Nguyện vào biển vô lượng thọ sanh của Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Nhờ nguyện lực xưa, nên sinh vào thế giới Diêm Phù Đề trong vườn Lâm Tỳ Ni, chuyên nhớ lúc nào Bồ Tát thọ sanh.

Trải qua một trăm năm sau, quả nhiên đức Thế Tôn từ cõi trời Đâu Suất hạ sinh xuống đây. Bảy giờ, trong vườn này, hiện ra mười thứ tướng: Những gì là mười thứ tướng?

Một là trong vườn này, mặt đất hốt nhiên bằng phẳng, hàm hồ, lồi lõm, đều không còn nữa.

Hai là đất bằng kim cương, các báu trang nghiêm, không có ngói sỏi gai góc.

Ba là cây bảo đa la thẳng hàng khắp nơi, rễ cây này rất sâu đến thủy tề.

Bốn là sinh ra các cây hương thơm, hiện các hương tạng, hương báu làm cây, tàng cây rậm rạp, toả ra các hương thơm, hơn hương thơm cõi trời.

Năm là tràng hoa đẹp đồ báu trang nghiêm, thẳng hàng đầy khắp mọi nơi.

Sáu là hết thấy tất cả các cây trong vườn, đều tự nhiên nở hoa báu ma ni.

Bảy là trong các ao hồ, đều tự nhiên sinh ra hoa. Từ dưới đất vọt lên, đầy khắp mặt nước.

Tám là bảy giờ trong vườn này ở thế giới Ta Bà, cõi dục giới, chư Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, tất cả các vua, đều vân tập đến, đứng chấp tay.

Chín là trong thế giới này, hết thấy Thiên nữ, cho đến Ma Hầu La Già nữ, đều sinh hoan hỉ. Ai nấy đều cầm các đồ cúng dường, cung kính đứng hướng về phía cây Vô Ưu.

Mười là nơi rốn của tất cả chư Phật mười phương, đều phóng quang minh, tên là Bồ Tát thọ sinh tự tại đấng, chiếu khắp vườn này. Trong mỗi mỗi quang minh, đều hiện ra hết thấy thân biến của chư Phật thọ sanh

đản sanh và công đức của tất cả Bồ Tát thọ sanh, lại vang ra đủ thứ lời nói của chư Phật.

Trên đây là mười tướng điềm lành trong vườn Lâm Tỳ Ni. Khi tướng này hiện, thì chư Thiên Vương .v.v... liền biết sẽ có Bồ Tát hạ sanh. Ta thấy điềm lành này, hoan hỉ vô lượng.

Thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân ra khỏi thành Ca Tỳ La, đi vào khu vườn này, lại hiện ra mười điềm tướng quang minh, khiến cho các chúng sinh, đắc được pháp quang minh.

Những gì là mười? Đó là: Quang minh tất cả bảo hoa tạng. Quang minh bảo hương tạng. Quang minh bảo liên hoa khai diễn xuất diệu âm thanh chân thật. Quang minh thập

phương Bồ Tát ban đầu phát tâm. Quang minh tất cả Bồ Tát được vào các địa hiện thân biến. Quang minh tất cả Bồ Tát tu Ba La Mật viên mãn trí. Quang minh tất cả Bồ Tát đại nguyện trí. Quang minh tất cả Bồ Tát giáo hoá chúng sinh phương tiện trí. Quang minh tất cả Bồ Tát chứng nơi pháp giới chân thật trí. Quang minh tất cả Bồ Tát đắc được Phật tự tại thọ sinh xuất gia thành Chánh Giác. Mười quang minh này, chiếu khắp tâm vô lượng các chúng sinh.

Thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân ngồi dưới cây Vô ưu, lại hiện ra mười thứ thân biến lúc Bồ Tát sắp đản sanh. Những gì là mười?

Thiện nam tử! Khi Bồ Tát sắp đản sanh, thì chư Thiên cõi dục giới, Thiên tử, Thiên nữ, cùng với tất cả

chư Thiên cõi sắc giới, các rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, với quyến thuộc của họ, vì cúng dường đức Phật, nên đều vân tập đến. Ma Gia phu nhân oai đức thù thắng, các lỗ chân lông trên thân, đều phóng quang minh, chiếu khắp ba ngàn đại thiên thế giới, không có sự chướng ngại. Tất cả quang minh khác đều không hiện, trừ diệt được phiền não và khổ đường ác của tất cả chúng sinh. Đây là thần biến thứ nhất lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Lúc bấy giờ, trong bụng Ma Gia phu nhân, đều hiện ra tất cả hình ảnh ba ngàn thế giới. Trong trăm ức Diêm Phù Đề, đều có thành ấp, vườn rừng, danh hiệu khác nhau, đều có Ma Gia

phu nhân ở trong đó. Thiên chúng vây quanh, đều hiển hiện tướng thần biến không thể nghĩ bàn Bồ Tát sắp sanh. Đây là thần biến thứ hai lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Tất cả lỗ chân lông của Ma Gia phu nhân, đều hiện ra thuở xưa lúc Như Lai tu hành Bồ Tát đạo, cung kính cúng dường tất cả chư Phật, và nghe âm thanh chư Phật thuyết pháp. Ví như tấm gương sáng và nước trong, có thể hiện ra các hình bóng mặt trời, mặt trăng, sao, mây, sấm sét, trong hư không. Các lỗ chân lông trên thân của Ma Gia phu nhân, cũng lại như thế, có thể hiện ra nhân duyên thuở xưa của Như Lai. Đó là thần biến thứ ba lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Các lỗ chân lông trên thân của Ma Gia phu nhân, trong mỗi lỗ chân lông đều hiện ra thuở xưa lúc Như Lai tu Bồ Tát hạnh, ở thế giới, thành ấp, xóm làng, núi rừng, sông biển. Chúng sinh, kiếp số, gặp Phật ra đời, vào cõi nước thanh tịnh. Tùy chỗ thọ sanh, thọ mạng dài ngắn. Nương thiện tri thức, tu hành pháp lành. Nơi tất cả cõi, tại nơi sinh ra, Ma Gia phu nhân thường làm mẹ của Bồ Tát. Tất cả như vậy, ở trong lỗ chân lông, thấy đều hiện ra. Đó là thần biến thứ tư lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Trong mỗi lỗ chân lông của Ma Gia phu nhân, đều hiển hiện ra thuở xưa lúc Như Lai tu hành Bồ Tát hạnh, tùy chỗ sinh ra, sắc tướng thân hình, y phục

ăn uống, khổ vui các việc, thấy đều khắp hiện, phân minh rõ ràng. Đó là thần biến thứ năm lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Trong mỗi lỗ chân lông của Ma Gia phu nhân, đều hiện ra thuở xưa lúc Như Lai tu hạnh bố thí, xả được việc khó xả, đầu mất tai mũi, môi lưỡi răng, thân thể tay chân, máu thịt gân cốt, nam nữ thô thiếp, thành ấp cung điện, y phục chuỗi ngọc, vàng bạc bảo bối, tất cả các vật trong ngoài như vậy. Cũng thấy người thọ nhận, thân hình, âm thanh, và xứ sở của họ. Đó là thần biến thứ sáu lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân đi vào vườn đó, thì vườn đó khắp hiện hết thấy tất cả chư Phật lúc nhập thai mẹ, đất nước,

vườn rừng, y phục, tràng hoa, hương thoa, hương bột, phan lụa, tràng lọng, việc tất cả báu trang nghiêm, âm nhạc ca ngâm, âm thanh thượng diệu, khiến cho các chúng sinh, khắp được thấy nghe. Đó là thần biến thứ bảy lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân đi vào vườn đó, thì từ trong thân hiện ra Bồ Tát trụ ở cung điện lầu các Ma ni bảo vương, hơn hẳn tất cả cõi trời, rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già và chỗ ở của vua. Lưới báu che phía trên, hương thơm toả khắp. Các báu trang nghiêm, trong ngoài thanh tịnh, đều khác biệt, không tạp loạn nhau, đầy khắp chung quanh vườn Lâm Tỳ Ni.

Đó là thần biến thứ tám lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân đi vào vườn đó, thì từ trong thân hiện ra các Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi mười bất khả thuyết trăm ngàn ức Na do tha cõi Phật. Các Bồ Tát đó, thân hình dung mạo, tướng tốt quang minh, oai nghi đi đứng, thần thông quyền thuộc, đều đồng với Bồ Tát Tỳ Lô Giá Na không khác, đều đồng thời cùng nhau khen ngợi Như Lai. Đó là thần biến thứ chín lúc Bồ Tát sắp đản sanh.

Lại nữa, thiện nam tử! Khi bà Ma Gia phu nhân sắp đản sanh Bồ Tát, thì hốt nhiên ở trước mặt, từ bờ mé kim cang, mọc lên hoa sen lớn, tên là Nhất Thiết Bảo Trang Nghiêm Tạng, kim cang làm cọng, các báu

làm tua, như ý bảo vương làm đài, cánh hoa sen nhiều như số hạt bụi mười cõi Phật, tất cả đều làm bằng ma ni. Lưới báu, lọng báu, che phía trên, tất cả Thiên Vương cầm giữ. Tất cả Long Vương mưa xuống nước thơm. Tất cả Dạ Xoa Vương cung kính vây quanh, rải các hoa trời. Tất cả Càn Thát Bà Vương vang ra diệu âm, ca ngợi công đức Bồ Tát thuở xưa cúng dường chư Phật. Tất cả A Tu La Vương bỏ tâm kiêu mạn, cúi đầu kính lễ. Tất cả Ca Lô La Vương thòng rũ phan lụa báu, đầy khắp hư không. Tất cả Khẩn Na La Vương hoan hỉ chiêm ngưỡng, ca ngâm khen ngợi công đức Bồ Tát. Tất cả Ma Hầu La Già Vương đều sinh hoan hỉ, ca ngâm khen ngợi, khắp mưa xuống tất cả mây báu trang nghiêm. Đó là

thần biến thứ mười lức Bồ Tát sắp dẫn sanh.

Thiện nam tử! Khi vườn Lâm Tỳ Ni thị hiện mười thứ tướng như vậy rồi, sau đó Bồ Tát dẫn sanh, như vàng mặt trời ở trong hư không, như mây lành hiện ra trên đỉnh núi cao, như ánh chớp trong đám mây dày, như ngọn đuốc sáng trong đêm tối. Bảy giờ, Bồ Tát từ hông mẹ sanh ra, thân tướng quang minh, cũng lại như thế.

Thiện nam tử! Bảy giờ tuy Bồ Tát hiện sơ sinh, nhưng đều đã thấu đạt tất cả các pháp, như huyễn, như mộng, như hình, như bóng, không đến, không đi, không sinh, không diệt.

Thiện nam tử! Khi ta thấy Phật, nơi vườn Lâm Tỳ Ni ở trong bốn

thiên hạ cõi Diêm Phù Đề, thị hiện sơ sinh đủ thứ thần biến, thì ta cũng thấy Như Lai ở trong ba ngàn đại thiên thế giới, trăm ức bốn thiên hạ, trong cõi Diêm Phù Đề ở trong vườn Lâm Tỳ Ni, cũng thị hiện sơ sinh đủ thứ thần biến. Ta cũng thấy trong mỗi hạt bụi trong ba ngàn đại thiên thế giới, vô lượng cõi Phật. Ta cũng thấy trong mỗi hạt bụi, trăm Phật thế giới, ngàn Phật thế giới, cho đến mười phương tất cả thế giới, vô lượng cõi Phật. Trong tất cả cõi Phật như vậy, đều có Như Lai thị hiện thọ sinh đủ thứ thần biến, niệm niệm như vậy không có gián đoạn.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bạch vị Thần đó rằng: Đại Thiên! Ngài đắc được môn giải thoát này đã được bao lâu?

Vị Thần đáp rằng: Thiện nam tử! Vào đời xa xưa, trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi ức cõi Phật, lại qua khỏi số đó, bấy giờ có thế giới, tên là Phổ Bảo, kiếp tên là Duyệt Lạc. Có tám mươi Na do tha đức Phật xuất hiện ra đời trong kiếp đó. Vị Phật thứ nhất, hiệu là Phật Tự Tại Công Đức Tràng, đầy đủ mười hiệu. Trong thế giới đó, có bốn thiên hạ, tên là Diệu Quang Trang Nghiêm. Trong cõi Diêm Phù Đề bốn thiên hạ đó, có một vương đô, tên là Tu Di Trang Nghiêm Tràng, có ông vua tên là Bảo Diệm Nhân. Phu nhân của vua đó, tên là Hỉ Quang.

Thiện nam tử! Như thế giới này, bà Ma Gia phu nhân làm mẹ của Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Phu nhân Hỉ

Quang trong thế giới đó, làm mẹ của vị Phật đầu tiên, cũng lại như thế.

Thiện nam tử! Khi phu nhân Hỉ Quang sắp dẫn sinh Bồ Tát, thì cùng với hai mươi ức Na do tha thể nữ, đi đến vườn Kim Hoa. Trong vườn đó, có lầu các tên là Diệu Bảo Phong, bên cạnh lầu các có cây, tên là Nhất Thiết Thí. Phu nhân Hỉ Quang với cây đó, mà sinh Bồ Tát. Chúng chư Thiên Vương, đều dùng nước thơm, cùng nhau tắm gội cho Bồ Tát.

Bấy giờ, có nữ mẫu tên là Tịnh Quang đứng hầu kế bên. Chư Thiên Vương tắm gội Bồ Tát xong rồi, bồng Bồ Tát đưa cho nữ mẫu. Nữ mẫu ẵm bồng Bồ Tát, sinh tâm đại hoan hỉ, liền đắc được tam muội Bồ Tát phổ nhãn. Đắc được tam muội này rồi, thấy khắp mười phương vô

lượng chư Phật. Lại đắc được giải thoát Bồ Tát ở tại tất cả mọi nơi thị hiện thọ sanh tự tại. Như thần thức lúc ban đầu thọ thai, mau chóng vô ngại. Nhờ đắc được giải thoát này, nên thấy được tất cả chư Phật nương nguyện lực xưa, thọ sanh tự tại, cũng lại như thế.

Thiện nam tử! Ý người thế nào? Nhũ mẫu đó đâu phải là người nào khác, chính là thân ta vậy. Ta từ đó đến nay, niệm niệm thường thấy Phật Tỳ Lô Giá Na thị hiện biến Bồ Tát thọ sanh, thần lực tự tại điều phục chúng sinh. Như thấy Phật Tỳ Lô Giá Na nương nguyện lực xưa, niệm niệm ở trong ba ngàn đại thiên thế giới này, cho đến trong hạt bụi mười phương tất cả thế giới, đều hiện thần biến Bồ Tát thọ sanh. Thấy tất cả chư

Phật cũng đều như vậy. Ta đều cung kính hầu hạ cúng dường, lắng nghe chư Phật thuyết pháp, theo đó mà tu hành.

Bấy giờ, vị Lâm Thần Lam Tỳ Ni muốn thuật lại nghĩa giải thoát này, bèn nương thần lực của đức Phật, quán khắp mười phương mà nói kệ rằng:

**Phật tử điều người hỏi
Cảnh chư Phật thâm sâu
Nay người nên nghe thọ
Ta nói nhân duyên đó.
Hơn ức kiếp bụi cõi
Có kiếp tên Duyệt Lạc
Tám mươi Na do tha
Nư Lai hiện ra đời.
Vị Phật đầu tiên hiệu
Tự Tại Công Đức Tràng
Ta ở vườn Kim Hoa**

**Thấy Phật đó sơ sinh.
Ta thì làm nữ mẫu
Trí huệ rất thông lợi
Chư Thiên bỗng đưa ta
Bồ Tát sắc thân vàng.
Ta liền vội ẵm bồng
Nhìn xem vô kiến đảnh
Thân tướng đều viên mãn
Mỗi mỗi không bờ mé.
Thân thanh tịnh lìa cấu
Tướng tốt dùng trang nghiêm
Ví như tượng báu đẹp
Thấy rồi tự vui mừng.
Suy gẫm công đức đó
Mau tăng biến phước đức
Thấy việc thần thông đó
Phát đại bồ đề tâm.
Chuyên cầu Phật công đức
Thêm rộng các đại nguyện
Nghiêm tịnh tất cả cõi**

Diệt trừ ba đường ác.
Khắp trong mười phương cõi
Cúng dường vô số Phật
Tu hành thệ nguyện xưa
Cứu thoát chúng sinh khổ.
Ta ở chỗ Phật đó
Nghe pháp được giải thoát
Số hạt bụi ức cõi
Vô lượng kiếp tu hành.
Trong kiếp hết thấy Phật
Ta đều từng cúng dường
Hộ trì Phật chánh pháp
Tịnh biển giải thoát này.
Số hạt bụi ức cõi
Đấng Thập Lực quá khứ
Trì hết Phật pháp luân
Thêm sáng giải thoát này.
Ta trong khoảng một niệm
Thấy trong bụi cõi này
Mỗi mỗi có Như Lai

**Thanh tịnh biển các cõi.
Trong cõi đều có Phật
Trong vườn hiện dẫn sanh
Đều hiện không nghĩ bàn
Sức thần thông rộng lớn.
Hoặc thấy không nghĩ bàn
Ức cõi các Bồ Tát
Trụ ở trên cung trời
Sắp chứng Phật bồ đề.
Trong vô lượng biển cõi
Chư Phật hiện thọ sanh
Thuyết pháp chúng vây quanh
Nơi đó ta đều thấy.
Một niệm thấy Bồ Tát
Nhiều như bụi ức cõi
Xuất gia đến đạo tràng
Thị hiện cảnh giới Phật.
Ta thấy trong bụi cõi
Vô lượng Phật thành đạo
Đều hiện các phương tiện**

**Độ thoát chúng sinh khổ.
Trong mỗi mỗi hạt bụi
Chư Phật chuyển pháp luân
Đều dùng vô tận âm
Khắp mưa pháp cam lồ.
Số hạt bụi ức cõi
Trong mỗi mỗi cõi bụi
Đều thấy các Như Lai
Thị hiện vào Niết Bàn.
Vô lượng cõi như vậy
Như Lai hiện đản sanh
Mà ta đều phân thân
Hiện ra trước cúng dường.
Biển cõi không nghĩ bàn
Vô lượng loài khác biệt
Ta đều hiện ra trước
Mưa xuống đại pháp vũ.
Phật tử ta biết đây
Môn giải thoát khó nghĩ
Trong vô lượng ức kiếp**

Khen ngợi không hết được.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Bồ Tát trong vô lượng kiếp, khắp tất cả chúng sinh thị hiện thọ sanh tự tại này. Như các đại Bồ Tát, có thể dùng một niệm làm các kiếp tạng, quán tất cả pháp, dùng phương tiện khéo léo mà hiện thọ sanh. Khắp cúng dường tất cả chư Phật, rốt ráo thông đạt tất cả Phật pháp, nơi tất cả loài đều hiện thọ sanh, ở trước tất cả chư Phật ngồi tòa sen. Biết các chúng sinh đúng thời có thể độ, vì họ hiện thọ sanh, phương tiện điều phục, nơi tất cả cõi hiện các thần biến, giống như hình bóng, đều hiện ở trước họ. Ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Thành Ca Tỳ La này, có cô gái dòng họ Thích, tên là

Cù Ba. Người đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào ở trong sinh tử, giáo hoá chúng sinh?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị Lâm Thần, đi nhiều quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯƠI LĂM

PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN

40. THÍCH NỮ CÙ BA
PHÓ THÁC THỨ MƯỜI PHÁP VÂN ĐỊA

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử hướng về thành Ca Tỳ La, suy gẫm, tu tập giải thoát thọ sanh, tăng trưởng rộng lớn, nghĩ nhớ không bỏ. Từ từ đi du hành, đến giảng đường Bồ Tát tập hội phổ hiện pháp giới quang minh.

Trong điện đó, có vị thần hiệu là Vô Ưu Đức, cùng với một vạn Chủ Cung Điện Thần tụ hội, đến nghinh tiếp Thiện Tài, bèn nói như vậy: Lành thay bậc trượng phu, có đại trí

huệ, có đại dũng mãnh, có thể tu giải thoát Bồ Tát tự tại không thể nghĩ bàn. Tâm luôn không bỏ thế nguyện rộng lớn. Khéo quán sát cảnh giới các pháp. An trụ pháp thành. Vào vô lượng các môn phương tiện. Thành tựu biển công đức của Như Lai. Đắc được diệu biện tài, khéo điều phục chúng sinh. Đắc được thân Thánh nhân trí tuệ. Luôn thuận tu hành. Biết tâm hạnh khác biệt của chúng sinh, khiến cho họ hoan hỷ, hướng về Phật đạo.

Tôi quán thấy Ngài tu các diệu hạnh, tâm không tạm giải đãi, oai nghi đi đứng đều thanh tịnh. Chẳng bao lâu nữa, Ngài sẽ đắc được ba nghiệp thanh tịnh trang nghiêm vô thượng của Như Lai. Dùng các tướng tốt trang nghiêm thân. Dùng mười trí

lực tô điểm tâm mình, du hành các thế gian.

Tôi quán thấy Ngài dũng mãnh tinh tấn không ai sánh bằng. Chẳng bao lâu nữa, Ngài sẽ thấy được khắp ba đời tất cả chư Phật, nghe thọ pháp của chư Phật nói. Chẳng bao lâu nữa, Ngài sẽ đắc được vui thiền định giải thoát tam muội của tất cả Bồ Tát. Chẳng bao lâu nữa, Ngài sẽ vào giải thoát thâm sâu của chư Phật Như Lai.

Tại sao vậy? Vì nhờ gặp được thiện tri thức, gần gũi cúng dường, nghe thọ lời dạy của các Ngài, nghĩ nhớ tu hành, không giải đãi, không thối lui, không lo, không hối hận, không chướng ngại. Ma và dân ma không thể cản trở được. Chẳng bao

lâu nữa, Ngài sẽ thành tựu quả vị vô thượng.

Thiện Tài đồng tử bạch rằng: Đức Thánh! Như lời Ngài nói, nguyện tôi sẽ đều được như vậy.

Đức Thánh! Tôi nguyện tất cả chúng sinh dứt các nhiệt não, lìa các nghiệp ác, sinh các an lạc, tu các tịnh hạnh.

Đức Thánh! Tất cả chúng sinh khởi các phiền não, tạo các nghiệp ác, đoạ vào các cõi ác. Hoặc thân, hoặc tâm, luôn thọ khổ độc, Bồ Tát thấy vậy, tâm sinh buồn phiền.

Đức Thánh! Ví như có người, chỉ có một người con, thương yêu vô cùng, bỗng thấy con mình bị người ta chặt tay chân, lòng rất đau đớn, không an vui được. Đại Bồ Tát cũng lại như thế, thấy các chúng sinh do

nghiệp phiền não, đoạ vào ba đường ác, thọ đủ thứ khổ, tâm rất buồn rầu. Nếu thấy chúng sinh khởi thân miệng ý ba nghiệp thiện, sinh về cõi trời người, thân tâm được an vui, thì bấy giờ Bồ Tát sinh đại hoan hỉ.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát chẳng vì mình cầu nhất thiết trí. Chẳng tham sanh tử các dục khoái lạc. Chẳng theo lực tưởng đảo, thấy đảo, tâm đảo, các kết sử tùy miên ái kiến mà chuyển. Chẳng khởi đủ thứ tưởng vui của chúng sinh. Cũng chẳng đắm trước vui các thiên định. Chẳng có chướng ngại mệt mỏi mỗi thối chuyển, an trụ nơi sinh tử, nhưng thấy chúng sinh ở trong các cõi, thọ vô lượng đủ thứ các khổ, mà khởi tâm đại bi. Dùng đại nguyện lực mà nhiếp lấy khắp. Vì sức bi nguyện, mà tu Bồ Tát

hạnh. Vì dứt khổ não của tất cả chúng sinh. Vì cầu nhất thiết trí của Như Lai. Vì cúng dường tất cả chư Phật Như Lai. Vì nghiêm tịnh tất cả cõi nước rộng lớn. Vì tịnh trị dục lạc của tất cả chúng sinh và hết thấy các hạnh thân tâm của họ, mà ở trong sinh tử, không có mỗi nhàm.

Đức Thánh! Đại Bồ Tát đối với các chúng sinh là trang nghiêm, vì khiến cho họ sinh về cõi trời người được vui giàu sang phú quý. Là cha mẹ, vì họ an lập bồ đề tâm. Là dưỡng dục, vì khiến cho họ thành tựu Bồ Tát đạo. Là hộ vệ, vì khiến cho họ sớm lìa ba đường ác. Là thuyền sư, vì khiến cho họ được qua khỏi biển sinh tử. Là nơi nương tựa, vì khiến cho họ hết sợ các ma phiền não. Là rốt ráo, vì khiến cho họ vĩnh viễn được vui

mát mẻ. Là bờ bến, vì khiến cho họ vào biển tất cả chư Phật. Là đạo sư, vì khiến cho họ đến nơi tất cả pháp bảo. Là hoa đẹp, vì nở tâm công đức của chư Phật. Là đồ trang nghiêm, vì thường phóng quang trí huệ phước đức. Là đáng ưa, vì phàm làm gì cũng đều đoan nghiêm. Là đáng tôn kính, vì xa lìa tất cả các nghiệp ác. Là Phổ Hiền, vì thân đầy đủ tất cả sự đoan nghiêm. Là đại minh, vì thường phóng trí huệ quang thanh tịnh. Là mây lớn, vì thường mưa xuống tất cả pháp cam lồ.

Đức Thánh! Khi Bồ Tát tu các hạnh như vậy, thì khiến cho tất cả chúng sinh đều sinh mến thích, đầy đủ pháp vui.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử sắp lên pháp đường, vị Thần Vô Ưu Đức

và các chúng Thần, dùng tràng hoa đẹp, hương thoa, hương bột, quý hơn trên các cõi trời, cùng với đủ thứ đồ báu trang nghiêm, rải trên Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Nay Ngài hiện thế gian
Làm đèn sáng cho đời
Khắp vì các chúng sinh
Siêng cầu Vô Thượng Giác.
Vô lượng ức ngàn kiếp
Rất khó được thấy Ngài
Công đức nhưt nay mọc
Diệt trừ tối thế gian.
Ngài thấy các chúng sinh
Điên đảo hoặc che lấp
Mà sinh tâm đại bi
Cầu chúng đạo vô sư.
Ngài dùng tâm thanh tịnh
Tìm cầu Phật bồ đề
Hầu hạ thiện tri thức

Chẳng tiếc thân mạng mình.
Ngài nơi các thế gian
Không nương không chấp trước
Tâm thấy đều vô ngại
Thanh tịnh như hư không.
Ngài tu hạnh bồ đề
Công đức đều viên mãn
Phóng đại trí huệ quang
Chiếu khắp tất cả đời.
Ngài chẳng lìa thế gian
Cũng chẳng chấp thế gian
Đi trong đời vô ngại
Như gió thổi hư không.
Ví như nạn lửa khởi
Không gì dập tắt được
Ngài tu hạnh bồ đề
Lửa tinh tấn cũng thế.
Dũng mãnh đại tinh tấn
Kiên cố không thể động
Kim cang huệ sư tử

**Du hành không sợ hãi.
Trong tất cả pháp giới
Hết thấy các biển cõi
Ngài đều đã đi qua
Gần gũi thiện tri thức.**

**Bấy giờ, vị Thần Vô Ưu Đức nói
bài kệ này rồi, vì ưa mến pháp, nên
đi theo Thiện Tài, luôn không xả lìa.**

**Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đi vào
giảng đường Phổ Hiện Pháp Giới
Quang Minh, đi khắp nơi tìm cô gái
họ Thích, thì thấy cô ta đang ngồi
trên toà sư tử Bảo Liên Hoa ở trong
giảng đường. Có tám vạn bốn ngàn
thể nữ cùng vây quanh, những thể nữ
đó, đều sinh ra trong hoàng tộc, đều
tu Bồ Tát hạnh trong quá khứ, đồng
trông căn lành, bổ thí, ái ngữ, nhiếp
khấp chúng sinh, đã thấy rõ cảnh
nhất thiết trí, đã cùng tu tập hạnh**

Phật bồ đề. Luôn trụ chánh định, thường dùng đại bi nhiếp khắp chúng sinh, giống như con một. Tâm từ đầy đủ, quyến thuộc thanh tịnh. Trong quá khứ đã thành tựu phương tiện thiện xảo không thể nghĩ bàn của Bồ Tát. Đều được bất thối chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Đầy đủ các Ba La Mật của Bồ Tát. Là các chấp trước, chẳng ưa sinh tử. Tuy ở trong các cõi, mà tâm thường thanh tịnh. Luôn siêng quán sát đạo nhất thiết trí. Là lưới chướng cái, vượt khỏi chỗ chấp trước. Từ nơi pháp thân, mà thị hiện hoá thân. Sinh hạnh Phổ Hiền, tăng trưởng Bồ Tát lực. Đền mặt trời trí huệ, đều đã viên mãn.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đến chỗ Thích nữ Cù Ba, đánh lễ, đứng

chấp tay lại mà bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào ở trong sinh tử, mà chẳng nhiễm hoạ hoạn sinh tử? Thấu rõ tự tánh của pháp, mà chẳng trụ bậc Thanh Văn, Bích Chi Phật. Đầy đủ Phật pháp, mà tu Bồ Tát hạnh. Trụ bậc Bồ Tát, mà vào cảnh giới Phật. Vượt qua thế gian, mà thọ sinh nơi thế gian. Thành tựu pháp thân, mà thị hiện vô biên đủ thứ sắc thân. Chứng pháp vô tướng, mà vì chúng sinh thị hiện các tướng. Biết pháp không thể nói, mà rộng vì chúng sinh diễn nói các pháp. Biết chúng sinh là không, mà luôn không bỏ việc hoá độ chúng sinh. Tuy biết chư Phật không sinh, không diệt, mà siêng cúng dường không có thôi

chuyên. Tuy biết các pháp không nghiệp, không báo, mà tu các hạnh lành luôn không ngừng nghỉ.

Bấy giờ, Thích nữ Cù Ba bảo Thiện Tài rằng: Lành thay! Lành thay! Thiện nam tử! Nay người có thể hỏi pháp đại Bồ Tát tu hành như vậy. Ai tu tập các hạnh nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, mới có thể hỏi như vậy. Hãy chú ý lắng nghe, khéo nghĩ nhớ, ta sẽ nương thần lực của đức Phật, vì người mà diễn nói.

Thiện nam tử! Nếu các Bồ Tát thành tựu mười pháp, thì sẽ viên mãn hạnh Bồ Tát Như Đà La vãng phổ trí quang minh. Những gì là mười pháp? Đó là: Nhờ nương thiện tri thức. Nhờ hiểu được thù thắng rộng lớn. Nhờ được dục lạc thanh tịnh. Nhờ tích tập tất cả phước trí. Nhờ

lắng nghe pháp ở chỗ chư Phật. Nhờ tâm luôn không bỏ ba đời chư Phật. Nhờ tu đồng hạnh với tất cả Bồ Tát. Nhờ được tất cả Như Lai hộ niệm. Nhờ đại bi diệu quán đều thanh tịnh. Nhờ hay dùng trí lực dứt tất cả các sinh tử. Đó là mười pháp. Nếu các Bồ Tát thành tựu pháp này, thì sẽ viên mãn hạnh Bồ Tát Nhân Đà La vĩnh phổ trí quang minh.

Phật tử! Nếu Bồ Tát gần gũi thiện tri thức, thì sẽ tinh tấn không thôi lui, tu tập sinh ra Phật pháp vô tận.

Phật tử! Bồ Tát dùng mười pháp, để hầu hạ thiện tri thức. Những gì là mười pháp? Đó là: Đối với thân mạng mình, không đoái tiếc. Đối với đồ vui thế gian, tâm không tham cầu. Biết tất cả pháp tánh đều bình đẳng. Vĩnh viễn không lùi bỏ nguyện nhất

thiết trí. Quán sát thật tướng tất cả pháp giới. Tâm luôn xả lìa tất cả biên cỗi. Biết pháp như hư không, tâm không nương tựa. Thành tựu tất cả Bồ Tát đại nguyện. Thường hay thị hiện tất cả biên cỗi. Tịnh tu trí luân vô ngại của Bồ Tát.

Phật tử! Nên dùng mười pháp này, hầu hạ tất cả thiện tri thức không trái nghịch.

Bấy giờ, Thích nữ Cù Ba muốn thuật lại ý nghĩa này, bèn nương thần lực của đức Phật, quán sát mười phương, mà nói kệ rằng.

Bồ Tát vì lợi các quần sinh
Chánh niệm thân kính thiện tri thức
Nhu cung kính Phật tâm không lười
Đây hạnh Đệ vông nơi thế gian.
Thắng giải rộng lớn như hư không
Tất cả ba đời đều vào trong

Quốc gia chúng sinh Phật đều vậy
Đây là hạnh phổ trí quang minh.
Chí vui như không chẳng bờ mé
Vĩnh dứt phiền não lìa cấu bần
Tất cả chỗ Phật tu công đức
Đây hạnh thân mây nơi thế gian.
Bồ Tát tu tập nhất thiết trí
Biển công đức không thể nghĩ bàn
Tịnh các phước đức thân trí huệ
Đây hạnh không nhiễm nơi thế gian.
Chỗ tất cả chư Phật Như Lai
Nghe thọ trì pháp không nhàm đủ
Hay sinh thật tướng đèn trí huệ
Đây hạnh chiếu khắp nơi thế gian.
Mười phương chư Phật vô lượng số
Một niệm tất cả đều vào được
Tâm luôn chẳng bỏ các Như Lai
Đây hạnh đại nguyện hướng bồ đề.
Hay vào đại chúng hội chư Phật
Tất cả Bồ Tát biển tam muội

**Biển nguyện cùng với biển phương
tiện**

**Đây hạnh Đế vông nơi thế gian.
Được tất cả chư Phật gia trì
Hết thưở vị lai vô biên kiếp
Nơi nơi tu hành đạo Phổ Hiền
Đây là hạnh Bồ Tát phân thân.
Thấy các chúng sinh thọ khổ lớn
Khởi đại từ bi hiện thế gian
Diễn pháp quang minh trừ đen tối
Đây là hạnh Bồ Tát trí nhật.
Thấy các chúng sinh ở các cõi
Vì tập vô biên diệu pháp luân
Khiến họ vĩnh dứt dòng sinh tử
Đây là tu hành hạnh Phổ Hiền.
Bồ Tát tu hành phương tiện này
Tuỳ tâm chúng sinh mà hiện thân
Khắp ở trong tất cả các cõi
Hoá độ vô lượng các hàm thức.
Dùng đại từ bi sức phương tiện**

**Khắp cùng thế gian mà hiện thân
Tuỳ họ hiểu thích mà thuyết pháp
Đều khiến hướng về đạo bồ đề.**

**Bấy giờ, Thích nữ Cù Ba nói bài
kệ rồi, bảo Thiện Tài đồng tử rằng:
Thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn
giải thoát Quán sát biển tam muội
của tất cả Bồ Tát.**

**Thiện Tài nói: Đại Thánh! Cảnh
giới môn giải thoát này như thế nào?**

**Đáp rằng: Thiện nam tử! Ta vào
môn giải thoát này, biết số kiếp của
hết thấy chúng sinh thế giới Ta Bà
này, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, ở
trong các cõi, chết đây sinh kia. Làm
thiện, làm ác, thọ các quả báo. Có
cầu xuất ly, không cầu xuất ly.
Chánh định, tà định, cùng với bất
định. Căn lành có phiền não, căn
lành không phiền não. Đây đủ căn**

lành, không đầy đủ căn lành. Không căn lành nhiếp căn lành, căn lành nhiếp không căn lành. Tích tập pháp thiện, bất thiện như vậy, ta đều thấy biết.

Lại nữa, trong kiếp đó, có chư Phật danh hiệu thứ tự, ta đều biết rõ. Chư Phật Thế Tôn đó, từ lúc ban đầu phát tâm, cùng với phương tiện, cầu nhất thiết trí. Sinh ra tất cả các biển đại nguyện. Cúng dường chư Phật, tu Bồ Tát hạnh, thành Đẳng Chánh Giác, chuyển bánh xe pháp, hiện đại thần thông, giáo hoá chúng sinh, ta đều biết rõ.

Cũng biết chúng hội khác nhau của chư Phật đó. Trong chúng hội đó, có các chúng sinh, nương Thanh Văn thừa mà được xuất ly. Chúng Thanh Văn đó, quá khứ tu tập tất cả căn

lành và đắc được đủ thứ trí huệ, ta đều biết rõ. Có những chúng sinh, nương Duyên Giác thừa mà được xuất ly. Chúng Duyên Giác đó, hết thấy căn lành, đắc được bồ đề, tịch diệt giải thoát, thần thông biến hoá, thành thực chúng sinh, vào Niết Bàn, ta đều biết rõ.

Ta cũng biết các chúng Bồ Tát của các đức Phật đó. Các Bồ Tát đó từ lúc ban đầu phát tâm, tu tập căn lành, sinh ra vô lượng các đại hạnh nguyện. Thành tựu đầy đủ các Ba La Mật, đủ thứ trang nghiêm Bồ Tát đạo. Dùng sức tỳ tại, vào bậc Bồ Tát, trụ bậc Bồ Tát, quán bậc Bồ Tát, tịnh bậc Bồ Tát, tướng bậc Bồ Tát, trí bậc Bồ Tát. Trí huệ Bồ Tát nhiếp thọ, trí huệ Bồ Tát giáo hoá chúng sinh, trí huệ Bồ Tát kiến lập, cảnh giới Bồ Tát

hạnh rộng lớn, thần thông hạnh của Bồ Tát, biển tam muội của Bồ Tát, phương tiện của Bồ Tát. Bồ Tát ở trong niệm niệm, nhập vào biển tam muội, đắc được nhất thiết trí quang minh. Đắc được mây ánh chớp nhất thiết trí. Đắc được thật tướng nhãn. Thông đạt nhất thiết trí, an trụ biển cõi, nhập vào biển pháp, biết biển chúng sinh, an trụ phương tiện, phát thệ nguyện, hiện thần thông, ta đều biết rõ.

Thiện nam tử! Hết thuở vị lai ở thế giới Ta Bà này, hết thấy biển kiếp, chuyển động không dứt, ta đều biết rõ. Như biết thế giới Ta Bà, cũng biết số thế giới nhiều như số hạt bụi trong thế giới Ta Bà. Cũng biết tất cả thế giới trong thế giới Ta Bà. Cũng biết hết thấy thế giới nhiều như số

hạt bụi trong thế giới Ta Bà. Cũng biết các thế giới trong mười phương ở ngoài thế giới Ta Bà không gián đoạn. Cũng biết thế giới chủng nhiếp thế giới của thế giới Ta Bà. Cũng biết Tỳ Lô Giá Na Thế Tôn ở trong biển thế giới Hoa Tạng này, mười phương vô lượng các thế giới chủng nhiếp thế giới.

Đó là: Thế giới rộng lớn, thế giới an lập, thế giới luân, thế giới tràng, thế giới khác biệt, thế giới chuyển, thế giới liên hoa, thế giới tu di, thế giới danh hiệu. Hết tất cả thế giới biển thế giới này, do nguyện lực xưa của Tỳ Lô Giá Na Thế Tôn, mà ta đều biết được, ta cũng nghĩ nhớ được.

Cũng nhớ hết thấy các biển nhân duyên thưở xưa của Như Lai. Đó là:

Phương tiện tu tập tất cả các thừa. Trong vô lượng kiếp trụ Bồ Tát hạnh. Tịnh cõi nước Phật. Giáo hoá chúng sinh. Hầu hạ chư Phật. Kiếp lập trụ xứ. Nghe thọ thuyết pháp. Được các tam muội. Được các tự tại. Tu bố thí Ba La Mật. Vào biển công đức của Phật. Trì giới khổ hạnh. Đầy đủ các nhẫn. Dũng mãnh tinh tấn. Thành tựu các thiền. Viên mãn tịnh huệ. Thị hiện thọ sinh tất cả mọi nơi. Hạnh nguyện Phổ Hiền thấy đều thanh tịnh. Khắp vào các cõi. Khắp tịnh cõi Phật. Khắp vào biển trí của tất cả Như Lai. Nhiếp khắp tất cả chư Phật bồ đề.

Đắc được đại trí quang minh của Như Lai. Chứng được tánh nhất thiết trí của chư Phật. Thành Đẳng Chánh Giác, chuyển bánh xe pháp, cùng với

hết thấy đạo tràng chúng hội. Tất cả chúng sinh trong chúng hội đó, từ xưa đến nay, gieo trồng căn lành, từ lúc ban đầu phát tâm, thành thực chúng sinh, tu hành phương tiện, niệm niệm tăng trưởng, đắc được các tam muội, thần thông giải thoát, tất cả như vậy, ta đều biết rõ.

Tại sao vậy? Vì giải thoát này, mà ta biết được tâm hạnh của tất cả chúng sinh. Tất cả chúng sinh tu hành căn lành. Tất cả chúng sinh tạp nhiễm thanh tịnh. Tất cả chúng sinh đủ thứ khác biệt. Các môn tam muội của tất cả Thanh Văn. Tịch tĩnh tam muội thần thông giải thoát của tất cả Duyên Giác. Giải thoát quang minh của tất cả Bồ Tát, tất cả Như Lai, ta đều biết rõ.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bạch Thích nữ Cù Ba rằng: Đức Thánh! Ngài đắc được môn giải thoát này đã bao lâu?

Đáp rằng: Thiện nam tử! Thuở xưa trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, có kiếp tên là Thắng Hạnh. Thế giới tên là Vô Úy. Ở trong thế giới đó, có bốn thiên hạ, tên là An Ổn. Trong bốn thiên hạ Diêm Phù Đề đó, có một thành vua, tên là Cao Thắng Thụ, là thượng thủ trong tám mươi thành vua.

Bấy giờ, có ông vua tên là Tài Chủ. Ông vua đó, có sáu vạn thể nữ, năm trăm đại thần, năm trăm vương tử. Các vương tử đó đều dũng mãnh, hàng phục được oán địch.

Thái tử của vua đó tên là Oai Đức Chủ, đoan chính thù đặc, ai cũng

muôn nhìn. Dưới chân bằng đầy, đầy đủ luân tướng. Lưng bàn chân nhô cao, giữa ngón tay, ngón chân, đều có màng lưới. Gót chân bằng phẳng, tay chân mềm mại. Bắp chân lộ vương, bảy chỗ tròn đầy. Âm tàng ẩn kín, phần trên thân như sư tử chúa. Hai vai bằng đầy, hai tay thon dài. Thân tướng ngay thẳng, cổ ba ngón, má như sư tử. Đủ bốn mươi cái răng, tất cả đều ngay kín, bốn răng nanh trắng bóng. Lưỡi rộng dài, vang tiếng phạm âm. Mắt xanh biếc, lông nheo như ngưu chúa. Chạng mày có tướng bạch hào, trên đỉnh đầu có nhục kế. Da mịn màng như màu vàng ròng. Lông trên thân đều xoắn lên trên, tóc màu xanh đen. Thân tròn đầy như cây Ni Câu Đà.

Bảy giờ, thái tử vâng lời phụ vương, cùng với mười ngàn thể nữ đi đến vườn Hương Nha du ngoạn vui chơi. Thái tử lúc bảy giờ ngồi trên toà sư tử đại ma ni trong xe báu đẹp, xe đó có đủ các thứ nghiêm sức. Năm trăm thể nữ cầm dây báu kéo xe, tiến lùi có chừng mực, không chậm, không nhanh. Trăm ngàn vạn người cầm các lọng báu. Trăm ngàn vạn người cầm các tràng báu. Trăm ngàn vạn người cầm các phan báu. Trăm ngàn vạn người tấu lên các kỹ nhạc. Trăm ngàn vạn người đốt các hương thơm. Trăm ngàn vạn người rải các hoa đẹp. Tùy tùng trước sau đi theo thái tử. Đường xá bằng phẳng, không có cao thấp, rải các thứ hoa báu đẹp. Cây báu thẳng hàng, lưới báu che phủ. Đủ thứ lầu các rộng lớn, hoặc

bên trong chứa đủ thứ châu báu, hoặc trần thiết các đồ trang nghiêm, hoặc chưng bày đủ thứ thức ăn uống, hoặc treo đủ thứ y phục, hoặc sắm đủ những vật tư sanh, hoặc an trí người nữ đoan chánh, cùng với vô lượng tôi tớ hầu đi theo. Tùy ai cần gì, thấy đều thí cho.

Bấy giờ, có người mẹ tên là Thiện Hiện, dắt theo một đồng nữ, tên là Cụ Túc Diệu Đức, dung nhan đoan chánh, sắc tướng nghiêm khiết, thân cao vừa vạm, mắt và tóc xanh biếc, tiếng như phạm âm, khéo biết các nghề, tinh thông biện luận, cung kính siêng giỏi, thương xót không hại ai, đầy đủ sự hổ thẹn, nhu hoà chất trực, lìa si ít dục, không xiểm nịnh dối trá. Đồng nữ và người mẹ ngồi xe báu

đẹp, các thể nữ theo sau, từ thành vua đi ra, đi trước xe thái tử.

Đồng nữ thấy thái tử lời lẽ ngâm nga, tâm sinh ái nhiễm, bèn nói với mẹ rằng: Lòng con muốn được kính thờ người này, nếu không được toại nguyện, thì con sẽ tự vẫn.

Người mẹ bảo con gái rằng: Đừng sinh ý niệm này, tại sao? Vì việc này rất khó được. Người này đầy đủ các tướng Luân Vương, sau này sẽ lên làm Chuyển Luân Vương, có nữ báu xuất hiện, bay trên không tự tại. Chúng ta thấp hèn, việc này khó đạt được, chớ sinh ý niệm này.

Bên cạnh vườn Hương Nha, có một đạo tràng, tên là Pháp Vân Quang Minh. Bảy giờ, có đức Như Lai hiệu là Thắng Nhứt Thân, đầy đủ

mười hiệu, xuất hiện trong đó đã được bảy ngày rồi.

Bảy giờ, đồng nữ đó ngủ gật, nằm mộng thấy đức Phật đó. Khi tỉnh dậy, trong hư không có vị Trời bảo đồng nữ rằng: Đức Như Lai Thắng Nhứt Thân, thành Đẳng Chánh Giác trong đạo tràng Pháp Vân Quang Minh, đã được bảy ngày. Các chúng Bồ Tát vây quanh trước sau, Trời, Rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Phạm Thiên, cho đến Trời Sắc Cứu Cánh, các Thần đất, Thần gió, Thần lửa, Thần nước, Thần sông, Thần biển, Thần núi, Thầy cây, Thần vườn, Thần nhạc, Thần chủ thành .v.v... vì gặp đức Phật, nên đều đến tụ hội.

Bấy giờ, đồng nữ Diệu Đức nhờ mộng thấy Như Lai, và nghe công đức Phật, nên tâm rất an ổn, không còn sợ hãi, ở trước thái tử mà nói kệ rằng:

Thân tôi rất đóa chánh
Tiếng đồn khắp mười phương
Trí huệ không ai bằng
Khéo biết hết các nghề.
Vô lượng trăm ngàn chúng
Thấy tôi đều tham nhiễm
Lòng tôi đôi với họ
Không sinh chút ái dục.
Không sân cũng không hận
Không ghét cũng không mừng
Chỉ phát tâm rộng lớn
Lợi ích các chúng sinh.
Nay tôi thấy thái tử
Đủ các tướng công đức
Lòng tôi rất vui mừng

Các căn đều thơ thới.
Sắc như quang minh báu
Tóc đẹp xoắn bên phải
Trán rộng mày nhỏ cong
Lòng tôi nguyện thờ Ngài.
Tôi thấy thân thái tử
Ví như tượng vàng ròng
Cũng như núi báu lớn
Tướng tốt có quang minh.
Mắt rộng màu xanh biếc
Mặt tròn má sư tử
Vui vẻ giọng nói hay
Xin thương nạp thọ tôi.
Tướng lưỡi đẹp rộng dài
Giống như màu đồng đỏ
Phạm âm tiếng Khẩn Na
Ai nghe đều hoan hỉ.
Miệng vuông rất quân bình
Răng trắng đều bằng kín
Lúc nói hiện mỉm cười

**Ai thấy cũng hoan hỉ.
Thân lìa bản thanh tịnh
Đủ ba mươi hai tướng
Tất sẽ trong cõi này
Mà làm Chuyển Luân Vương.**

**Bấy giờ, thái tử bảo cô gái đó
rằng: Nàng là con gái của ai? Ai bảo
hộ nàng? Nếu trước đã thuộc về
người khác, thì ta không nên sanh
lòng ái nhiễm.**

**Bấy giờ, thái tử dùng kệ hỏi rằng:
Thân nàng rất thanh tịnh
Đầy đủ tướng công đức
Nay ta hỏi về nàng
Hiện nàng ở với ai?
Cha mẹ nàng là ai?
Nay nàng thuộc về ai?
Nếu đã thuộc về người
Người đó nhiếp thọ nàng.
Nàng không trộm vật người**

**Nàng không có lòng hại
Nàng không phạm tà dâm
Nàng nương lời nói nào?
Không nói xấu kẻ khác
Không phá thân thuộc người
Không xâm cảnh giới người
Không giận hờn người khác.
Không sinh tà hiểm kiến
Không làm nghiệp trái nhau
Không dùng sức xiểm khúc
Phương tiện dối thế gian.
Tôn trọng cha mẹ chẳng?
Kính thiện tri thức chẳng?
Thấy các người bạn cùng
Sinh tâm nhiếp thọ chẳng?
Nếu có thiện tri thức
Dạy bảo mà nói pháp
Nàng sinh tâm kiên cố
Rốt ráo tôn trọng chẳng?
Có kính mến Phật chẳng?**

**Biết rõ Bồ Tát chăng?
Biển công đức chúng Tăng
Nàng có cung kính chăng?
Nàng biết Phật pháp chăng?
Thanh tịnh chúng sinh chăng?
Nàng trụ trong Phật pháp
Hoặc trụ nơi phi pháp?
Thấy những người cô độc
Sinh khởi tâm từ chăng?
Thấy ác đạo chúng sinh
Sinh tâm đại bi chăng?
Thấy người được vinh hạnh
Sinh tâm hoan hỉ chăng?
Họ đến bức bách nàng
Nàng không sân nảo chăng?
Nàng phát tâm bồ đề
Khai ngộ chúng sinh chăng?
Vô biên kiếp tu hành
Không mệt mỏi được chăng?**

**Bấy giờ, mẹ của nàng vì thái tử
mà nói kệ rằng:**

**Thái tử Ngài lắng nghe
Nay tôi nói nàng này
Sơ sinh đến trưởng thành
Tất cả các nhân duyên.
Ngày thái tử vừa sinh
Nàng từ hoa sen sinh
Mắt nàng sáng dài rộng
Tay chân đều đầy đủ.
Tôi từng nơi mùa xuân
Du ngoạn vườn Sa La
Thấy khắp các cỏ thuốc
Mọi thứ đều tươi tốt.
Cây lạ trở hoa đẹp
Trông như áng mây lành
Chim đẹp cùng hoà hót
Giữa rừng cùng hân hoan.
Cùng đi tám trăm cô
Đoan chánh chiếm lòng người**

Y phục đều nghiêm đẹp
Ca ngâm đều rất hay.
Vườn đó có ao tắm
Tên là Liên Hoa Tràng
Tôì ngòì nơi bờ ao
Thê nữ chúng vây quanh.
Trong ao hoa sen đỏ
Bồì sinh hoa ngàn cánh
Cánh báu cọng lưu ly
Vàng Diêm Phù làm đài.
Bấy giờ là sáng sớm
Mặt trời mới mọc lên
Sen đỏ vừa nở ra
Phóng ánh sáng thanh tịnh.
Ánh sáng ấy rất mạnh
Ví như mặt trời mọc
Chiếu khắp Diêm Phù Đê
Chúng vui chưa từng có.
Thời thấy ngọc nữ này
Từ hoa sen đỏ sinh

Thân nàng rất thanh tịnh
Chi phần đều viên mãn.
Đây là báu nhân gian
Từ nơi tịnh nghiệp sinh
Nhân xưa không hư mất
Nay thọ quả báo này.
Tóc biếc mắt sen xanh
Tiếng phạm da vàng rờng
Tràng hoa các bảo kể
Thanh tịnh không chút dơ.
Tứ chi đều đầy đủ
Thân nàng không thiếu khuyết
Ví như tượng vàng rờng
Đề ở trong hoa báu.
Chân lông hương chiên đàn
Xông khắp hết mọi nơi
Miệng toả hương sen xanh
Thường diễn tiếng phạm âm.
Chỗ của nàng này ở
Thường có âm nhạc trời

Không nên để kẻ hèn
Sánh đôi với nàng này.
Thế gian không người nào
Kham làm chồng nàng này
Chỉ Ngài tướng nghiêm thân
Xin nạp thọ nàng này.
Chẳng cao cũng chẳng thấp
Chẳng thô cũng chẳng tế
Các thứ đều đoan nghiêm
Xin hãy nạp thọ nàng.
Văn tự pháp toán số
Khéo léo các nghề nghiệp
Tất cả đều thông đạt
Xin hãy nạp thọ nàng.
Biết rành các binh pháp
Khéo phán đoán kiện tụng
Điều được kẻ khó điều
Xin hãy nạp thọ nàng.
Thân nàng rất thanh tịnh
Kẻ thấy không nhàm chán

**Công đức tự trang nghiêm
Ngài nên nạp thọ nàng.
Chúng sinh có hoạ hoạn
Khéo biết duyên khởi đó
Theo bệnh mà cho thuốc
Tất cả đều diệt trừ.
Ngôn ngữ pháp Diêm Phù
Khác nhau vô lượng thứ
Cho đến kỹ nhạc âm
Không gì chẳng thông đạt.
Nghề nghiệp của phụ nữ
Nàng này biết tất cả
Không người nào hơn nàng
Xin hãy mau nạp thọ.
Không kị cũng không xẻn
Không tham cũng không sân
Tánh ngay thẳng nhu hoà
Lìa các hạnh thô ác.
Cung kính bậc đáng kính
Phụng thờ không trái nghịch**

Thích tu các hạnh lành
Có thể tùy thuận Ngài.
Nếu thấy kẻ già bệnh
Bần cùng và khổ nạn
Không ai cứu không nương
Thường sinh đại thương xót.
Thường quán đệ nhất nghĩa
Chẳng cầu vui lợi mình
Chỉ muốn lợi chúng sinh
Dùng đây trang nghiêm tâm.
Đi đứng và ngồi nằm
Tất cả không phóng dật
Lời nói và im lặng
Người thấy đều vui mừng.
Tuy tại tất cả chỗ
Tâm đều không nhiễm trước
Thấy người có công đức
Vui quán không nhàm đủ.
Tôn trọng thiện tri thức
Vui thấy người lìa ác

**Tâm nàg không giao động
Trước nghĩ sau mới làm.
Phước trí đều trang nghiêm
Tất cả không oán hận
Hơn hết trong hàng nữ
Đáng người thờ thái tử.**

**Bấy giờ, thái tử đi vào vườn
Hương Nha rồi, bảo đồng nữ Diệu
Đức và bà Thiện Hiện rằng: Thiện
nữ! Ta hướng về cầu A nậu đa la tam
miệu tam bồ đề, sẽ hết thưở vị lai vô
lượng kiếp, tích tập pháp trợ đạo
nhất thiết trí. Tu vô biên Bồ Tát
hạnh. Thanh tịnh tất cả Ba La Mật.
Cúng dường tất cả các Như Lai. Hộ
trì tất cả giáo pháp của chư Phật.
Nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Sẽ khiến
cho tất cả Như Lai giống tánh không
dứt. Sẽ tùy thuận tất cả chúng sinh
giống tánh mà khắp thành thực họ.**

Sẽ diệt trừ khổ sinh tử của tất cả chúng sinh, để họ ở nơi rất ráo an lạc. Sẽ tịnh trị mắt trí huệ của tất cả chúng sinh. Sẽ an trụ tâm bình đẳng của tất cả Bồ Tát. Sẽ thành tựu các bậc tu hành của tất cả Bồ Tát. Sẽ khiến khắp tất cả chúng sinh đều hoan hỉ. Sẽ xả bỏ tất cả mọi vật, hết thảy vị lai hành bố thí Ba La Mật. Khiến cho khắp tất cả chúng sinh đều được đầy đủ, y phục thức ăn uống, thô thiếp nam nữ, đầu mắt tay chân, tất cả như vậy, hết thảy trong ngoài, đều sẽ bố thí, nàng không có xen tiếc chảng?

Lúc đó nàng sẽ cản trở ta, khi bố thí tài vật, thì tâm nàng xen tiếc. Khi bố thí con cái, thì tâm nàng đau khổ. Khi cắt chi thể, thì tâm nàng sầu

**muộn. Bỏ nàng xuất gia, thì tâm nàng
hối hận.**

**Bấy giờ thái tử liền vì Diệu Đức
mà nói kệ rằng:**

**Vì thương xót chúng sinh
Ta phát tâm bồ đề
Sẽ trong vô lượng kiếp
Tu hạnh nhất thiết trí.
Trong vô lượng đại kiếp
Tịnh tu các biển nguyện
Nhập địa và trừ chướng
Đều trải vô lượng kiếp.
Chỗ chư Phật ba đời
Học sáu Ba La Mật
Đầy đủ hạnh phương tiện
Thành tựu đạo bồ đề.
Mười phương cõi cấu uế
Ta sẽ đều nghiêm tịnh
Tất cả nạn đường ác
Ta sẽ khiến thoát khỏi.**

Ta sẽ dùng phương tiện
Rộng độ các quần sinh
Khiến diệt tối ngu si
Trụ nơi Phật trí đạo.
Cúng dường tất cả Phật
Sẽ tịnh tất cả địa
Khởi tâm đại từ bi
Vật trong ngoài đều xả.
Nàng thấy người đến xin
Hoặc sinh tâm tham sển
Tâm ta thường ưa thí
Nàng chớ trái ý ta.
Nếu thấy ta thí đầu
Chớ có sinh lo buồn
Ta nay nói nàng trước
Khiến tâm nàng kiên cố.
Cho đến chặt tay chân
Nàng chớ trách người xin
Nay nàng nghe lời ta
Nên hãy suy nghĩ kỹ.

**Con cái vật ưa mến
Tất cả ta đều xả
Nếu nàng thuận lòng ta
Ta sẽ toại ý nàng.**

**Bấy giờ, đồng nữ bạch thái tử
rằng: Kính vâng lời dạy của Ngài,
liền nói kệ rằng:**

**Trong vô lượng biển kiếp
Lửa địa ngục đốt thân
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng nơi thọ sinh
Nát thân như hạt bụi
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng kiếp đầu đời
Núi kim cang rộng lớn
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng biển sinh tử**

Dùng thịt thân tôi thí
Ngài được nơi Pháp Vương
Nguyện khiến tôi cũng vậy.
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cho tôi làm người chủ
Đời đời hành bố thí
Nguyện thường đem tôi thí.
Vì thương chúng sinh khổ
Mà phát tâm bồ đề
Tức đã nhiếp chúng sinh
Cũng sẽ nhiếp thọ tôi.
Tôi không cầu giàu sang
Không tham vui năm dục
Chỉ vì cùng tu hành
Nguyện dùng Ngài làm chủ.
Mắt rộng dài xanh biếc
Thương xót quán thế gian
Chẳng khởi tâm nhiễm trước
Sẽ thành Bồ Tát đạo.
Thái tử chỗ Ngài đi

Đất mọc các hoa báu
Sẽ làm Chuyển Luân Vương
Nguyện thương nạp thọ tôi.
Tôi từng mộng thấy đây
Diệu pháp Bồ đề tràng
Như Lai ngồi dưới cây
Vô lượng chúng vây quanh.
Tôi mộng Như Lai đó
Thân như núi vàng ròng
Dùng tay sờ đầu tôi
Tỉnh dậy tâm hoan hỉ.
Quyến thuộc Trời thuở xưa
Tên là Hỉ Quang Minh
Trời đó vì tôi nói
Đạo tràng Phật ra đời.
Tôi từng sinh niệm này
Nguyện thấy thân thái tử
Trời đó bảo tôi rằng:
Nay nàng sẽ được thấy.
Chí nguyện xưa của tôi

**Nay đều được thành tựu
Xin hãy cùng đi đến
Cúng dường Như Lai đó.**

**Bấy giờ, thái tử nghe danh hiệu
Thắng Nhứt Thân Như Lai, bèn sinh
đại hoan hỉ, muốn thấy đức Phật đó,
liền dùng năm trăm ma ni báu rải lên
trên đồng nữ Diệu Đức, ban cho mũ
Diệu tạng quang minh bảo và áo Hoả
diệm ma ni bảo.**

**Bấy giờ, tâm của đồng nữ đó
chẳng giao động, cũng chẳng sinh vui
mừng, chỉ chấp tay cung kính, chiêm
ngưỡng thái tử, mắt chẳng tạm rời.**

**Bấy giờ, bà bảo mẫu Thiện Hiện
ở trước thái tử nói kệ rằng:**

**Nàng này rất đoan chánh
Công đức trang nghiêm thân
Xưa nguyện thờ thái tử
Nay ý đã đầy đủ.**

Giữ giới có trí huệ
Đầy đủ các công đức
Khắp trong các thế gian
Tối thắng không ai bằng.
Nàng này hoa sen sanh
Dòng dõi không thấp hèn
Thái tử đồng hành nghiệp
Xa lìa tất cả lỗi.
Nàng này thân mềm mại
Dường như lụa cõi trời
Chỗ tay nàng chạm đến
Các bệnh đều trừ diệt.
Lỗ lông toả hương thơm
Ngào ngạt không gì bằng
Nếu chúng sinh nghĩ được
Đều trụ nơi tịnh giới.
Sắc thân như vàng ròng
Ngồi thẳng trên đài hoa
Nếu chúng sinh thấy được
Lìa oán đủ tâm từ.

Tiếng nói rất dịu dàng
Nghe được đều hoan hỉ
Nếu chúng sinh nghe được
Đều lìa các nghiệp ác.
Tâm tịnh không vết nhơ
Xa lìa các xiêm khúc
Xứng tâm mà nói ra
Người nghe đều hoan hỉ.
Điều nhu đủ hổ thẹn
Cung kính bậc tôn túc
Không tham cũng không dối
Thương xót các chúng sinh.
Tâm nà²ng chẳng ỷ lại
Sắc tướng và quyền thuộc
Chỉ dùng tâm thanh tịnh
Cung kính tất cả Phật.

Bấy giờ, thái tử và đồng nữ Diệu
Đức với mười ngàn thể nữ, cùng với
quyền thuộc ra khỏi vườn Hương

Nha, đi đến đạo tràng Pháp Vân Quang Minh.

Đến rồi, xuống xe đi bộ đến chỗ đức Phật, thấy thân tướng đức Phật, đoan nghiêm tịch tĩnh, các căn điều thuận, trong ngoài thanh tịnh như hồ Đại Long, không có dơ đục, đều sinh tịnh tín, vui mừng hớn hở, đánh lễ đức Phật, rồi đi nhiễu quanh vô lượng vòng.

Bảy giờ, thái tử và đồng nữ Diệu Đức, mỗi người đều cầm năm trăm hoa sen báu đẹp, cúng dường đức Phật đó. Thái tử vì đức Phật tạo dựng năm trăm tịnh xá, đều làm bằng gỗ thơm, các báu trang nghiêm, xen lẫn năm trăm ma ni báu.

Bảy giờ, đức Phật vì họ nói Kinh Phổ Nhãn Đăng Môn, nghe Kinh đó rồi, ở trong tất cả pháp, đắc được

**biển tam muội. Đó là: Tam muội Biển
nguyện chiếu khắp tất cả Phật. Tam
muội Tạng chiếu khắp ba đời. Tam
muội Hiện thấy đạo tràng tất cả chư
Phật. Tam muội Chiếu khắp tất cả
chúng sinh. Tam muội Đền trí huệ
chiếu khắp tất cả thế gian. Tam muội
Đền trí huệ chiếu khắp căn tất cả
chúng sinh. Tam muội Mây quang
minh cứu hộ tất cả chúng sinh. Tam
muội Đền sáng lớn chiếu khắp tất cả
chúng sinh. Tam muội Diễn tất cả
Phật pháp luân. Tam muội Đầy đủ
hạnh Phổ Hiền thanh tịnh.**

**Bấy giờ, đồng nữ Diệu Đức đắc
được tam muội tên là Nan Thắng Hải
Tạng, vĩnh viễn không thoái chuyển
nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.**

**Bấy giờ, thái tử và đồng nữ Diệu
Đức cùng với quyến thuộc, đánh lễ**

đức Phật, đi nhiều quanh vô lượng vòng, từ tạ trở về cung, đi đến chỗ vua cha, quỳ lạy rồi tâu với vua cha rằng: Đại Vương nên biết, đức Phật Thích Nhựt Thân đã xuất hiện ra đời, thành Đẳng Chánh Giác không bao lâu, ở tại Bồ đề tràng Pháp Vân Quang Minh, trong đất nước này.

Bấy giờ, đại vương hỏi thái tử: Ai nói cho con biết tin này?

Thái tử tâu: Nàng Cự Túc Diệu Đức này nói.

Bấy giờ, vua nghe rồi, hoan hỉ vô lượng, ví như người nghèo được kho báu lớn, bèn nghĩ như vậy:

Đức Phật là báu vô thượng, khó có thể gặp được. Nếu được thấy Phật, sẽ vĩnh viễn dứt trừ sợ hãi tất cả các đường ác.

Đức Phật như y vương, hay chữa lành tất cả các bệnh phiền não, cứu được tất cả khổ lớn sinh tử.

Đức Phật là bậc Đạo Sư, hay khiến cho chúng sinh đến được nơi rất ráo an ổn.

Đại vương nghĩ như vậy rồi, liền tập hợp các ông vua nhỏ, quần thần quyền thuộc, cùng với Sát đế lợi, Bà La Môn, tất cả đại chúng .v.v... tuyên bố xả bỏ ngôi vua, nhường ngôi cho thái tử, làm lễ quán đảnh rồi, cùng với hàng vạn người tỳ hội, đi đến chỗ đức Phật, đến rồi đánh lễ đức Phật, đi nhiều quanh vô lượng vòng, rồi cùng với quyền thuộc ngồi lui về một bên.

Bấy giờ, đức Phật quán sát ông vua đó, cùng với các đại chúng. Từ trong tướng hào quang trắng, phóng

ra đại quang minh, tên là Đèn tâm tất cả thế gian, chiếu khắp mười phương vô lượng thế giới, trụ ở trước tất cả các ông vua, thị hiện sức đại thần thông của Phật không thể nghĩ bàn. Khiến cho khắp tất cả mọi người đáng được giáo hoá, tâm được thanh tịnh.

Bấy giờ, đức Phật dùng thần lực tự tại không thể nghĩ bàn, hiện thân hơn hẳn tất cả thế gian, dùng tiếng viên mãn, khắp vì đại chúng nói Đà La Ni, tên là Đèn tất cả pháp nghĩa là tối, có các Đà La Ni nhiều như số hạt bụi cõi Phật làm quyến thuộc. Ông vua đó nghe rồi, lập tức đắc được đại trí quang minh.

Trong chúng hội đó, có các Bồ Tát nhiều như số hạt bụi cõi Diêm Phù Đề, đều đồng thời chứng được

Đà La Ni đó. Sáu mươi vạn Na do tha người, sạch hết các hữu lậu, tâm được giải thoát. Mười ngàn chúng sinh, xa lìa bụi trần, đắc được con mắt pháp thanh tịnh, vô lượng chúng sinh phát tâm bồ đề.

Bấy giờ, đức Phật lại dùng lực không thể nghĩ bàn, rộng hiện thần biến, khắp trong mười phương vô lượng thế giới, diễn nói pháp ba thừa, hoá độ chúng sinh.

Bấy giờ, phụ vương đó bèn nghĩ như vậy: Nếu ta tại gia, không thể chúng được diệu pháp như vậy. Nếu ở chỗ đức Phật, xuất gia tu đạo, thì sẽ thành tựu. Nghĩ như vậy rồi, bèn ở trước đức Phật bạch rằng: Con nguyện được theo Phật xuất gia học đạo.

Đức Phật nói tùy ý, hãy tự biết thời.

Bấy giờ, vua Tài Chủ cùng với mười ngàn người, đều ở chỗ đức Phật, đồng thời xuất gia. Thời gian chẳng bao lâu, đều được thành tựu Đà la ni Đền tất cả pháp nghĩa lià tối, cũng đắc được các môn tam muội như ở trên. Lại đắc được mười môn thần thông của Bồ Tát. Lại đắc được vô biên biện tài của Bồ Tát. Lại đắc được tịnh thân vô ngại của Bồ Tát, đi đến chỗ chư Phật trong mười phương, lắng nghe thọ trì pháp của chư Phật nói. Làm đại pháp sư, diễn nói diệu pháp. Lại dùng thần lực khắp mười phương cõi nước, tùy tâm chúng sinh mà vì họ hiện thân khen ngợi Phật xuất hiện ra đời. Nói hạnh xưa của Phật, khai thị nhân duyên

xưa của Phật, khen ngợi thần lực tự tại của Phật, hộ trì giáo pháp của Phật nói.

Bảy giờ, vào ngày rằm, thái tử ở tại chánh điện, thể nữ vây quanh, bảy báu tự đến. Một là bánh xe báu, tên là Vô ngại hành. Hai là voi báu, tên là Kim cang thân. Ba là ngựa báu, tên là Tốc tạt phong. Bốn là châu báu, tên là Nhứt quang tạng. Năm là nữ báu, tên là Cự Túc Diệu Đức. Sáu là tạng thần báu, tên là Đại tài. Bảy là chủ binh báu, tên là Ly cầu nhãn. Bảy báu đầy đủ, làm Chuyển Luân Vương, làm vua cõi Diêm Phù Đề, dùng chánh pháp trị thế, nhân dân khoái lạc. Vua có ngàn người con, đoan chánh dũng mãnh, hàng phục được oán địch.

Trong cõi Diêm Phù Đề đó, có tám mươi thành vua. Trong mỗi thành, có năm trăm tầng phùng. Mỗi tầng phùng, đều lập tịnh xá cao rộng, dùng các báu đẹp để nghiêm sức. Mỗi thành vua, đều thỉnh đức Phật đến, dùng các đồ cúng tốt đẹp để dâng cúng đức Phật.

Khi đức Phật vào thành, hiện đại thần lực, khiến cho vô lượng chúng sinh, trồng các căn lành. Vô lượng chúng sinh, tâm được thanh tịnh, thấy Phật hoan hỉ phát tâm bồ đề, khởi tâm đại bi, lợi ích chúng sinh, siêng tu Phật pháp, vào chân thật nghĩa, trụ nơi pháp tánh, rõ pháp bình đẳng, đắc được trí ba đời bình đẳng quán ba đời. Biết tất cả chư Phật ra đời thứ tự, nói đủ thứ pháp, nhiếp thọ chúng sinh, phát nguyện

Bồ Tát, vào Bồ Tát đạo, biết pháp của Phật, thành tựu biển pháp. Có thể khắp hiện thân, khắp cùng tất cả các cõi. Biết căn tánh chúng sinh, và tánh dục của họ, khiến cho họ phát khởi nguyện nhất thiết trí.

Phật tử! Ý người như thế nào? Thái tử thuở đó, được ngôi Chuyển Luân Thánh Vương, cúng dường đức Phật, đâu phải là người nào khác, chính là đức Phật Thích Ca Mâu Ni ngày nay vậy. Vua Tài Chủ chính là đức Phật Bảo Hoa. Đức Phật Bảo Hoa đó, hiện tại ở phương đông, qua khỏi các cõi Phật nhiều như số hạt bụi biển cõi Phật, có biển thế giới, tên là Hiện pháp giới hư không ảnh tượng vân. Trong đó có thế giới chúng, tên là Phổ hiện tam thế ảnh ma ni vương. Trong thế giới chúng

đó, có thể giới tên là Viên Mãn Quang. Trong đó có đạo tràng, tên là Hiện nhất thiết thể chủ thân, đức Phật Bảo Hoa thành tựu A nậu đa la tam miệu tam bồ đề ở nơi đó, có các chúng Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết cõi Phật, vây quanh trước sau, đức Phật vì họ mà thuyết pháp.

Thuở xưa, khi đức Phật Bảo Hoa tu hành Bồ Tát đạo, thì nghiêm tịnh biển thể giới đó. Trong biển thể giới đó, chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai, xuất hiện ra đời, đều do Phật Bảo Hoa lúc còn làm Bồ Tát, đã từng giáo hoá họ, khiến cho họ phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Bà Thiện Hiện, mẹ của đồng nữ Diệu Đức, nay là mẹ của ta, bà Thiện Mục. Quyển thuộc của vua xưa kia,

nay là chúng hội của Phật Thích Ca Mâu Ni vậy, đều tu hành đầy đủ các hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền, thành tựu viên mãn đại nguyện. Tuy thường ở tại chúng hội đạo tràng này, mà hay hiện khắp tất cả thế gian. Trụ tam muội bình đẳng của các Bồ Tát. Thường được hiện thấy tất cả chư Phật. Tất cả Như Lai dùng mây âm thanh vi diệu đồng hư không, diễn nói chánh pháp, đại chúng thấy đều nghe được. Nơi tất cả pháp, đều được tự tại, danh đồn vang khắp cõi nước chư Phật. Đến khắp chỗ tất cả đạo tràng, hiện khắp ở trước tất cả chúng sinh. Tùy theo căn cơ mà giáo hoá điều phục. Hết kiếp thuở vị lai tu Bồ Tát đạo, luôn không gián đoạn, thành tựu viên mãn thệ nguyện rộng lớn của Bồ Tát Phổ Hiền.

Phật tử! Đồng nữ Diệu Đức xưa kia, cùng với Chuyển Luân Thánh Vương Oai Đức Chủ, đem tứ sự cúng dường đức Phật Thắng Nhứt Thân, chính là thân ta ngày nay vậy.

Sau khi đức Phật đó diệt độ rồi, trong thế giới đó, có sáu mươi ức trăm ngàn Na do tha vị Phật xuất hiện ra đời. Ta đều cùng với vua thừa sự cúng dường.

Vị Phật thứ nhất, hiệu là Phật Thanh Tịnh Thân. Kế hiệu là Phật Nhất Thiết Trí Nguyệt Quang Minh Thân. Kế hiệu là Phật Diêm Phù Đà Kim Quang Minh Vương. Kế hiệu là Phật Chư Tướng Trang Nghiêm Thân. Kế hiệu là Phật Diệu Nguyệt Quang. Kế hiệu là Phật Trí Quang Tràng. Kế hiệu là Phật Đại Trí Quang. Kế hiệu là Phật Kim Cang

Na La Diên Tinh Tấn. Kế hiệu là Phật Trí Lực Vô Năng Thắng. Kế hiệu là Phật Phổ An Tường Trí. Kế hiệu là Phật Ly Cấu Thắng Trí Vân. Kế hiệu là Phật Sư Tử Trí Quang Minh. Kế hiệu là Phật Quang Minh Kế. Kế hiệu là Phật Công Đức Quang Minh Tràng. Kế hiệu là Phật Trí Nhứt Tràng. Kế hiệu là Phật Bảo Liên Hoa Khai Phu Thân.

Kế hiệu là Phật Phước Đức Nghiêm Tịnh Quang. Kế hiệu là Phật Trí Diễm Vân. Kế hiệu là Phật Phổ Chiếu Nguyệt. Kế hiệu là Phật Trang Nghiêm Cái Diệu Âm Thanh. Kế hiệu là Phật Sư Tử Dũng Mãnh Trí Quang Minh. Kế hiệu là Phật Pháp Giới Nguyệt. Kế hiệu là Phật Hiện Hư Không Ảnh Tượng Khai Ngộ Chúng Sinh Tâm. Kế hiệu là Phật

Hằng Khứu Tịch Diệt Âm. Kế hiệu là Phật Phổ Chấn Tịch Tĩnh Âm. Kế hiệu là Phật Cam Lộ Sơn. Kế hiệu là Phật Pháp Hải Âm. Kế hiệu là Phật Kiên Cố Vãng. Kế hiệu là Phật Ảnh Kế Như Lai. Kế hiệu là Phật Nguyệt Quang Hào. Kế hiệu là Phật Biện Tài Khẩu. Kế hiệu là Phật Giác Hoa Trí. Kế hiệu là Phật Bảo Diệm Sơn.

Kế hiệu là Phật Công Đức Tinh. Kế hiệu là Phật Bảo Nguyệt Tràng. Kế hiệu là Phật Tam Muội Thân. Kế hiệu là Phật Bảo Quang Vương. Kế hiệu là Phật Phổ Trí Hạnh. Kế hiệu là Phật Diễm Hải Đăng. Kế hiệu là Phật Ly Cầu Pháp Âm Vương. Kế hiệu là Phật Vô Tử Đức Danh Xưng Tràng. Kế hiệu là Phật Tu Tí. Kế hiệu là Phật Bốn Nguyện Thanh Tịnh Nguyệt. Kế hiệu là Phật Chiếu Nghĩa

Đăng. Kế hiệu là Phật Thâm Viên Âm. Kế hiệu là Phật Tỳ Lô Giá Na Thắng Tạng Vương. Kế hiệu là Phật Chư Thừa Tràng. Kế hiệu là Phật Pháp Hải Diệu Liên Hoa.

Phật tử! Trong kiếp đó, có sáu mươi ức trăm ngàn Na do tha vị Phật xuất hiện ra đời như vậy, ta đều gần gũi hầu hạ cúng dường.

Vị Phật cuối cùng, hiệu là Phật Quảng Đại Giải. Ta ở chỗ đức Phật đó, đắc được mắt trí huệ.

Bấy giờ, đức Phật đó đi vào thành giáo hoá. Ta làm vương phi, cùng quốc vương kính lễ Phật, đem các đồ vật tốt đẹp, cúng dường đức Phật. Được nghe đức Phật đó nói pháp môn Sinh ra tất cả Như Lai đấng, lập tức ta đắc được cảnh giới

giải thoát Biền tam muội quán sát tất cả Bồ Tát.

Phật tử! Ta đăc đưọc giải thoát này rồi, ta cùng với Bồ Tát ở trong số kiếp, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, siêng năng tu tập. Ở trong kiếp số nhiều như số hạt bụi cõi Phật, thừa sự cúng dường vô lượng chư Phật.

Hoặc trong một kiếp thừa sự một vị Phật, hai vị Phật, ba vị Phật, hoặc bất khả thuyết vị Phật, hoặc gặp chư Phật, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, ta đều gần gũi hầu hạ cúng dường, mà chưa biết đưọc thân, hình lượng sắc tướng, cùng với thân nghiệp, tâm hạnh trí huệ tam muội cảnh giới của Bồ Tát.

Phật tử! Nếu có chúng sinh đưọc thấy Bồ Tát tu hạnh bồ đề, hoặc nghi, hoặc tin, thì Bồ Tát đều dùng đủ thứ

phương tiện thế gian, xuất thế gian, để nhiếp lấy họ, dùng làm quyến thuộc, khiến cho họ được bất thối chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Phật tử! Ta thấy được đức Phật đó, đặc được giải thoát này rồi, cùng với Bồ Tát ở trong số kiếp, nhiều như số hạt bụi trăm cõi Phật, cùng nhau tu tập. Ở trong những kiếp đó, hết thấy chư Phật xuất hiện ra đời, ta đều gần gũi, hầu hạ cúng dường, nghe Phật nói pháp, đọc tụng thọ trì.

Ở chỗ các đức Phật đó, đặc được đủ thứ pháp môn giải thoát này. Biết đủ thứ ba đời, vào đủ thứ biển cõi, thấy đủ thứ thành Chánh Giác, vào đủ thứ Phật chúng hội, phát đủ thứ đại nguyện Bồ Tát, tu đủ thứ diệu hạnh Bồ Tát, đặc được đủ thứ giải

thoát Bồ Tát, mà vẫn chưa biết được môn giải thoát Bồ Tát Phổ Hiền đắc được.

Tại sao? Vì môn giải thoát Bồ Tát Phổ Hiền, như thái hư không, như tên chúng sinh, như biển ba đời, như biển mười phương, như biển pháp giới, vô lượng vô biên.

Phật tử! Môn giải thoát Bồ Tát Phổ Hiền, đồng với cảnh giới Như Lai.

Phật tử! Ta ở trong số kiếp, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, quán thân Bồ Tát không nhàm đủ. Như người nhiều dục, nam nữ tập hội, ái nhiễm với nhau, khởi vô lượng vọng tưởng tư giác. Ta cũng như thế, quán sát mỗi lỗ chân lông trên thân Bồ Tát, niệm niệm thấy vô lượng vô biên thế giới rộng lớn, đủ thứ an trụ, đủ thứ

trang nghiêm, đủ thứ hình tướng, có đủ thứ núi, đủ thứ đất, đủ thứ mây, đủ thứ tên, đủ thứ Phật ra đời, đủ thứ đạo tràng, đủ thứ chúng hội, diễn nói đủ thứ Kinh, nói đủ thứ quán đảnh, đủ thứ các thừa, đủ thứ phương tiện, đủ thứ thanh tịnh.

Lại nữa, ở trong mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát, niệm niệm thường thấy vô biên biển chư Phật, ngồi đủ thứ đạo tràng, hiện đủ thứ thần biến, chuyển đủ thứ bánh xe pháp, nói đủ thứ Tu đa la, luôn luôn không đoạn tuyệt.

Lại nữa, ở trong mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát, thấy vô biên biển chúng sinh, đủ thứ chỗ ở, đủ thứ hình tướng, đủ thứ việc làm, đủ thứ các căn.

Lại nữa, trong mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát, thấy vô biên hạnh môn của các Bồ Tát ba đời. Đó là: Vô biên nguyện rộng lớn, vô biên địa khác nhau, vô biên Ba La Mật, vô biên việc thưở xưa, vô biên môn đại từ, vô biên mây đại bi, vô biên tâm đại hỷ, vô biên phương tiện nhiếp lấy chúng sinh.

Phật tử! Ta ở nơi kiếp số nhiều như hạt bụi cõi Phật, niệm niệm quán mỗi mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát như vậy, chỗ đã đến thì không đến nữa, chỗ đã thấy thì không thấy nữa, tìm cầu bờ mé, rốt ráo không thể được, cho đến thấy thái tử Tát Đạt ở trong cung, thể nữ vây quanh. Ta dùng sức giải thoát, quán mỗi mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát, đều thấy sự việc trong pháp giới ba đời.

Phật tử! Ta chỉ đặc được giải thoát Quán sát biển tam muội Bồ Tát này. Như các đại Bồ Tát, rất ráo vô lượng các biển phương tiện, vì tất cả chúng sinh hiện tùy loại thân, vì tất cả chúng sinh nói tùy lạc hạnh. Trong mỗi mỗi lỗ chân lông, hiện vô biên biển sắc tướng. Biết tánh các pháp không tánh làm tánh. Biết tánh chúng sinh đồng tướng hư không, không có phân biệt. Biết thần lực của Phật, đồng với như như, khắp tất cả mọi nơi. Thị hiện vô biên cảnh giới giải thoát. Ở trong một niệm, tự tại vào pháp giới rộng lớn. Du hí tất cả pháp môn các địa, mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Trong thế giới này, có Phật mẫu Ma Gia, người đi

đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào tu Bồ Tát hạnh? Nơi các thế gian, không có nhiệm trước. Cúng dường chư Phật, luôn không ngừng nghỉ. Làm việc của Bồ Tát, vĩnh viễn không thôi chuyển. Là tất cả chướng ngại, vào giải thoát của Bồ Tát. Không do người khác, mà trụ tất cả Bồ Tát đạo, đến tất cả chỗ Như Lai. Nhiếp tất cả cõi chúng sinh, hết kiếp thuở vị lai tu Bồ Tát hạnh, phát nguyện đại thừa, tăng trưởng căn lành của tất cả chúng sinh, thường không ngừng nghỉ.

Bấy giờ, Thích nữ Cù Ba muốn thuật lại nghĩa giải thoát này, bèn nương thần lực của đức Phật, mà nói kệ rằng:

Nếu ai thấy Bồ Tát
Tu hành đủ thứ hạnh
Khởi tâm thiện bất thiện

Bồ Tát đều nhiếp lấy.
Thuở lâu xa về trước
Quá kiếp bụi trăm cõi
Có kiếp tên Thanh Tịnh
Thế giới tên Quang Minh.
Kiếp đó Phật ra đời
Sáu mươi ngàn vạn ức
Chủ Trời người cuối cùng
Hiệu là Pháp Tràng Đăng.
Phật đó Niết Bàn rồi
Có vua tên Trí Sơn
Thống lãnh Diêm Phù Đề
Tất cả không oán địch.
Vua có năm trăm con
Đoan chính và dũng mãnh
Thân thể đều thanh tịnh
Ai thấy đều hoan hỉ.
Vua đó và vương tử
Tín tâm cúng dường Phật
Hộ trì Phật pháp tạng

Cũng thích siêng tu pháp.
Thái tử tên Thiện Quang
Lìa cầu nhiều phương tiện
Các tướng đều viên mãn
Ai thấy không nhàm đủ.
Năm trăm ức người tụ
Xuất gia tu học đạo
Dũng mãnh siêng tinh tấn
Hộ trì các Phật pháp.
Vương đô tên Trí Thụ
Ngàn ức thành bao quanh
Có rừng tên Tĩnh Đức
Các báu dùng trang nghiêm.
Thiện Quang ở rừng đó
Rộng tuyên Phật chánh pháp
Biện tài sức trí huệ
Khiến chúng đều thanh tịnh.
Có lúc vì khát thực
Vào thành vương đô đó
Đi đứng rất an tường

Chánh tri tâm chẳng loạn.
Trong thành có cư sĩ
Tên là Thiện Danh Xưng
Ta là con gái ông
Tên là Tịnh Nhứt Quang.
Ta ở trong thành đó
Gặp được Thiện Quang Minh
Các tướng rất đoan nghiêm
Bèn sinh tâm nhiệm trước.
Khất thực đến nhà ta
Tâm ta thêm ái nhiệm
Liên cõi chuỗi anh lạc
Chân châu để vào bát.
Tuy dùng tâm ái nhiệm
Cúng dường Phật tử đó
Hai trăm năm mươi kiếp
Không đoạ ba đường ác.
Hoặc sinh nhà Thiên Vương
Hoặc làm con gái vua
Luôn gặp Thiện Quang Minh

**Tướng tốt trang nghiêm thân.
Trải qua những kiếp sau
Hai trăm năm mươi kiếp
Sinh vào nhà Thiện Hiện
Tên Cụ Túc Diệu Đức.
Thời ta thấy thái tử
Bèn sinh tâm tôn trọng
Muốn được theo hầu hạ
May mắn được nạp thọ.
Ta thời với thái tử
Gặp Phật Thắng Nhứt Thân
Cung kính cúng dường rồi
Liên phát tâm bồ đề.
Ở trong một kiếp đó
Có sáu mươi ức Phật
Phật Thế Tôn cuối cùng
Hiệu là Quảng Đại Giải.
Nơi đó được mắt tịnh
Biết rõ tướng các pháp
Khắp thấy nơi thọ sinh**

Vĩnh trừ tâm điên đảo.
Ta được quán tam muội
Cảnh giải thoát Bồ Tát
Một niệm vào mười phương
Biển cõi không nghĩ bàn.
Ta thấy các thế giới
Tịnh uế đủ thứ khác
Cõi tịnh chẳng tham ưa
Cõi uế chẳng chán ghét.
Khắp thấy các thế giới
Như Lai ngồi đạo tràng
Đều ở trong một niệm
Đều phóng vô lượng quang.
Một niệm vào khắp được
Bất khả thuyết chúng hội
Cũng biết hết tất cả
Sở đắc môn tam muội.
Một niệm đều biết được
Các hạnh rộng lớn đó
Vô lượng địa phương tiện

Cùng với các biển nguyện.
Ta quán thân Bồ Tát
Vô biên kiếp tu hành
Lượng mỗi lỗ chân lông
Tìm cầu không thể được.
Cõi mỗi lỗ chân lông
Vô số bất khả thuyết
Địa thủy hỏa phong luân
Thảy đều ở trong đó.
Đủ thứ các kiến lập
Đủ thứ các hình trạng
Đủ thứ thể danh hiệu
Vô biên thứ trang nghiêm.
Ta thấy các biển cõi
Bất khả thuyết thế giới
Và thấy Phật trong đó
Nói pháp độ chúng sinh.
Không rõ thân Bồ Tát
Và các nghiệp thân đó
Cũng không biết tâm trí

Các kiếp sở hành đạo.

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ Thích nữ Cù Ba, đi nhiều quanh vô lượng vòng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯƠI SÁU

**PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN**

**41. MA GIA PHU NHÂN
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG**

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử một lòng muốn đi đến chỗ Ma Gia phu nhân, tức thời đắc được trí huệ quán cảnh giới Phật.

Bèn nghĩ như vậy: Thiện tri thức này xa lìa thế gian. Trụ nơi không chỗ trụ, vượt qua sáu xứ. Lìa tất cả chấp trước. Biết đạo vô ngại, đủ tịnh pháp thân. Dùng nghiệp như huyễn mà hiện hoá thân. Dùng trí như huyễn mà quán thế gian. Dùng

nguyện như huyễn mà giữ thân Phật. Thân tùy ý sinh, thân không sinh diệt, thân không đến đi, thân chẳng hư thật, thân chẳng biến hoại, thân không khởi tận, thân hết thấy tướng đều một tướng, thân lìa hai bên, thân không y xứ, thân vô cùng tận, thân lìa các phân biệt như ảnh hiện, thân biết như mộng, thân rõ như tượng, thân như mặt trời, thân hoá hiện khắp trong mười phương, thân trụ nơi ba đời không biến đổi, thân chẳng thân tâm, như hư không, chỗ đi vô ngại, con mắt vượt các thế gian, chỉ con mắt thanh tịnh của Phổ Hiền mới thấy được.

Người như vậy, nay tôi làm sao mà được gần gũi hầu hạ cúng dường, cùng ở với Ngài, quán tướng mạo của Ngài, nghe âm thanh của Ngài, suy

gắm lời nói của Ngài, thọ nhận lời dạy của Ngài?

Nghĩ như vậy rồi, bèn có Chủ Thành Thần tên là Bảo Nhãn, có quyền thuộc vây quanh, hiện thân ở trong hư không, có đủ thứ vật tốt đẹp dùng làm nghiêm sức, tay cầm vô lượng hoa báu nhiều màu, rải lên trên thân Thiện Tài.

Nói như vậy: Thiện nam tử! Nên giữ gìn tâm thành, tức là không tham tất cả cảnh giới sinh tử.

Nên trang nghiêm tâm thành, tức là chuyên tâm hướng về cầu mười lực của Như Lai.

Nên tịnh trị tâm thành, tức là rất ráo đoạn trừ tham sân, đố kỵ, xiêm nịnh, gian dối.

Nên mát mẻ tâm thành, tức là suy giảm thật tánh tất cả các pháp.

Nên tăng trưởng tâm thành, tức là thành biện tất cả pháp trợ đạo.

Nên nghiêm sức tâm thành, tức là tạo lập cung điện các thiền giải thoát.

Nên chiếu sáng tâm thành, tức là vào khắp đạo tràng tất cả chư Phật, nghe thọ pháp Bát Nhã Ba La Mật.

Nên tăng ích tâm thành, tức là khắp nhiếp đạo phương tiện của tất cả chư Phật.

Nên kiên cố tâm thành, tức là luôn siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền.

Nên phòng hộ tâm thành, tức là thường chuyên ngăn ngừa bạn ác ma quân.

Nên rộng suốt tâm thành, tức là mở dẫn trí quang minh của tất cả chư Phật.

Nên khéo bồi bổ tâm thành, tức là nghe thọ pháp của tất cả chư Phật nói.

Nên phù trợ tâm thành, tức là tin sâu biển công đức của tất cả chư Phật.

Nên rộng lớn tâm thành, tức là đại từ khắp cùng tất cả thế gian.

Nên khéo che tâm thành, tức là tích tập các pháp lành dùng che phía trên tâm.

Nên rộng rãi tâm thành, tức là đại bi thương xót tất cả chúng sinh.

Nên mở cửa tâm thành, tức là đều xả bỏ hết thấy tùy chỗ đáng được bố thí cấp cho.

Nên mật hộ tâm thành, tức là phòng các ác dục đừng để cho vào được.

Nên nghiêm túc tâm thành, tức là đuổi các pháp ác đừng để nó ở trong tâm.

Nên quyết định tâm thành, tức là tập nhất thiết trí pháp trợ đạo, luôn không thối chuyển.

Nên an lập tâm thành, tức là chánh niệm hết thấy cảnh giới của tất cả chư Phật ba đời.

Nên sáng bóng tâm thành, tức là thấu rõ thông đạt hết thấy pháp môn đủ thứ duyên khởi trong chánh pháp luân Tu Đa La của tất cả chư Phật.

Nên bộ phận tâm thành, tức là bảo khắp cho tất cả chúng sinh biết rõ, đều khiến cho họ được thấy đạo nhất thiết trí.

Nên trụ trì tâm thành, tức là phát các biển đại nguyện của tất cả chư Phật ba đời.

Nên phú quý tâm thành, tức là tích tập chứa nhóm đại phước đức khắp cùng tất cả pháp giới.

Nên khiến cho tâm thành thấu rõ, tức là khắp biết pháp căn tánh dục niệm của chúng sinh.

Nên khiến cho tâm thành tự tại, tức là khắp nhiếp tất cả mười phương pháp giới.

Nên khiến cho tâm thành thanh tịnh, tức là chánh niệm tất cả chư Phật Như Lai.

Nên biết tự tánh tâm thành, tức là biết tất cả pháp đều không có tự tánh.

Nên biết tâm thành như huyền, tức là dùng nhất thiết trí thấu rõ tánh các pháp.

Phật tử! Nếu đại Bồ Tát tịnh tu tâm thành như vậy, thì sẽ tích tập

được tất cả pháp lành. Tại sao? Vì trừ bỏ được tất cả các chướng nạn. Đó là: Nạn thấy Phật, nạn nghe pháp, nạn cúng dường Như Lai, nạn nhiếp các chúng sinh, nạn tịnh cõi Phật.

Thiện nam tử! Đại Bồ Tát nhờ lìa các chướng nạn như vậy, nếu phát tâm cầu thiện tri thức, thì chẳng dụng công sức, liền sẽ thấy được, cho đến rốt ráo tất sẽ thành Phật.

Bấy giờ, có Thân Chúng Thần tên là Liên Hoa Pháp Đức và Diệu Hoa Quang Minh, vô lượng các Thần vây quanh trước sau, ra khỏi đạo tràng, trụ ở trong hư không, ở trước Thiện Tài, dùng âm thanh vi diệu, khen ngợi Ma Gia phu nhân. Từ bông tai của Ma Gia phu nhân, phóng ra vô lượng lưới quang minh sắc tướng, chiếu khắp vô biên thế giới chư Phật,

khiến cho Thiện Tài thấy tất cả chư Phật mười phương cõi nước. Lưới quang minh đó, nhiều bên phải thế gian một vòng, rồi sau đó trở về nhập vào đỉnh đầu của Thiện Tài, cho đến vào khắp các lỗ chân lông trên thân.

Thiện Tài lập tức đắc được mắt quang minh thanh tịnh, nên vĩnh viễn lìa tất cả tối ngu si. Lìa được màn mắt, nên thấu rõ tánh của tất cả chúng sinh. Lìa được mắt dơ bẩn, nên quán sát được tất cả môn pháp tánh. Đắc được mắt huệ thanh tịnh, nên quán sát được tánh tất cả cõi Phật. Đắc được mắt Tỳ Lô Giá Na, nên thấy pháp thân của Phật. Đắc được mắt phổ quang minh, nên thấy thân Phật bình đẳng không nghĩ bàn. Đắc được mắt quang minh vô ngại, nên quán sát được tất cả biển cõi

thành hoại. Đắc được mắt chiếu khắp, nên thấy được mười phương chư Phật khởi đại phương tiện chuyển bánh xe chánh pháp. Đắc được mắt khắp pháp giới, nên thấy được vô lượng chư Phật, dùng sức tự tại điều phục chúng sinh. Đắc được mắt thấy khắp, nên thấy được tất cả cõi chư Phật xuất hiện ra đời.

Bấy giờ, có La Sát Quỷ Vương thủ hộ Bồ Tát pháp đường, tên là Thiện Nhân, cùng với quyến thuộc một vạn La Sát cùng tụ hội. Ở trong hư không, dùng các hoa đẹp, rải lên trên Thiện Tài, nói như vậy: Thiện nam tử! Bồ Tát thành tựu mười pháp, sẽ được gần gũi các thiện tri thức.

Những gì là mười pháp? Đó là: Tâm thanh tịnh, lìa các xiểm nịnh

gian dối. Đại bi bình đẳng, nhiếp khắp chúng sinh. Biết các chúng sinh, không có chân thật. Hướng về nhất thiết trí, tâm không thối chuyển. Dùng sức tin hiểu, vào khắp đạo tràng tất cả chư Phật. Đắc được mắt huệ thanh tịnh, thấu rõ tánh các pháp. Đại từ bình đẳng, che khắp chúng sinh. Dùng trí huệ quang minh, chiếu thấu những vọng cảnh. Dùng mưa cam lồ, rưới nóng sinh tử. Dùng mắt rộng lớn, soi suốt các pháp. Tâm thường tùy thuận các thiện tri thức. Đó là mười.

Lại nữa Phật tử! Bồ Tát thành tựu mười thứ môn tam muội, thì sẽ thường hiện thấy các thiện tri thức. Những gì là mười? Đó là: Tam muội pháp không thanh tịnh luân. Tam muội quán sát biển mười phương.

Tam muội nơi tất cả cảnh giới không xả lìa, không khuyết giảm. Tam muội thấy khắp tất cả chư Phật xuất hiện ra đời. Tam muội tích tập tất cả công đức tạng. Tam muội tâm luôn không bỏ thiện tri thức. Tam muội thường thấy tất cả thiện tri thức sinh công đức chư Phật. Tam muội thường chẳng lìa tất cả thiện tri thức. Tam muội thường cúng dường tất cả thiện tri thức. Tam muội thường ở chỗ tất cả thiện tri thức không có lỗi lầm.

Phật tử! Bồ Tát thành tựu mười môn tam muội này, thì thường được gần gũi các thiện tri thức. Lại được thiện tri thức chuyển tất cả Phật pháp luân tam muội. Đắc được tam muội này rồi, đều biết thể tánh chư Phật bình đẳng, nơi nơi đều gặp các thiện tri thức.

Khi nói lời này, thì Thiện Tài đồng tử ngửa mặt lên không mà đáp rằng: Lành thay! Lành thay! Ngài vì thương xót nhiếp thọ tôi, mà phương tiện dạy tôi gặp thiện tri thức, xin hãy vì tôi mà nói. Làm thế nào đi đến chỗ thiện tri thức? Cầu thiện tri thức ở phương xứ thành ấp nào?

La Sát đáp rằng: Thiện nam tử! Người nên lễ khắp mười phương, để cầu thiện tri thức. Chánh niệm suy gẫm tất cả cảnh giới, để cầu thiện tri thức. Dũng mãnh tự tại du khắp mười phương, để cầu thiện tri thức. Quán thân, quán tâm như mộng, như bóng, để cầu thiện tri thức.

Bấy giờ, Thiện Tài tiếp thọ lời dạy, lập tức thấy được hoa sen lớn từ dưới đất vọt lên, cộng bằng kim cang, báu đẹp làm tạng, ma ni làm lá,

quang minh bảo vương dùng làm đài, hương báu nhiều màu dùng làm nhụy, vô số lưới báu che phủ phía trên.

Trên đài có một lầu quán, tên là Phổ nạp thập phương pháp giới tạng, nghiêm sức kỳ diệu, kim cang làm đất, có ngàn cột thẳng hàng, tất cả đều làm bằng ma ni báu, vách bằng vàng Diêm Phù Đề, các chuỗi báu thòng rũ tứ phía, thêm bực lan can trang nghiêm khắp chung quanh.

Trong lầu quán đó, có toà sen báu như ý, có đủ thứ các báu dùng làm nghiêm sức. Lan can báu đẹp, y báu xen lẫn. Trướng báu lưới báu, dùng phủ phía trên. Các phan lụa báu, giăng khắp chung quanh, gió nhẹ thổi động, toả ánh sáng, vang ra âm thanh. Trong tràng hoa báu, mưa

xuống các hoa đẹp. Trong lục lạc báu, vang ra âm thanh hay. Giữa những cửa báu, thòng xuống các chuỗi ngọc. Trong thân ma ni, chảy ra nước thơm. Trong miệng voi báu, xuất hiện lưới hoa sen. Trong miệng sư tử, thổi mây diệu hương. Bánh xe báu hình phạm, vang ra tuỳ âm nhạc. Linh kim cang báu, vang ra tiếng đại nguyện của các Bồ Tát. Trong nguyệt tràng báu, xuất hiện hình hoá Phật. Tịnh tạng bảo vương, hiện ra ba đời chư Phật thọ sanh thứ tự. Nhứt tạng ma ni, phóng đại quang minh, chiếu khắp mười phương tất cả cõi Phật. Ma ni bảo vương, phóng ra quang minh viên mãn của tất cả chư Phật. Tỳ Lô Giá Na ma ni bảo vương, nổi mây cúng dường, để cúng dường tất cả chư Phật Như Lai. Châu vương

như ý, niệm niệm thị hiện thần biến Phổ Hiền, đầy khắp pháp giới. Tu Di bảo vương, hiện ra cung điện trời, có các thể nữ trên trời, đủ thứ diệu âm, ca xướng khen ngợi công đức Như Lai vi diệu không thể nghĩ bàn.

Bấy giờ, Thiện Tài thấy toà như vậy, lại có vô lượng chúng ngòai vây quanh. Ma Gia phu nhân đang ngồi trên toà đó, thị hiện sắc thân thanh tịnh ở trước tất cả chúng sinh.

Đó là: Sắc thân vượt ba cõi, vì đã thoát khỏi tất cả các cõi. Sắc thân tùy tâm ưa thích, vì nơi tất cả thế gian không chấp trước. Sắc thân khắp cùng, vì đồng với số tất cả chúng sinh. Sắc thân không gì bằng, vì khiến cho tất cả chúng sinh diệt trừ cái thấy điên đảo. Sắc thân vô lượng thứ, vì tùy tâm chúng sinh hiện đủ

thứ. Sắc thân vô biên tướng, vì khắp hiện đủ thứ các hình tướng. Sắc thân khắp đối hiện, vì dùng đại tự tại mà thị hiện. Sắc thân hoá tất cả, vì tùy theo sở ứng mà hiện tiền. Sắc thân luôn thị hiện, vì tận cõi chúng sinh, mà vô tận. Sắc thân không đi, vì nơi tất cả loài không chỗ diệt.

Sắc thân không đến, vì nơi các thế gian không chỗ sinh. Sắc thân không sinh, vì không sinh khởi. Sắc thân không diệt, vì lìa lời nói. Sắc thân chẳng thật, vì được như thật. Sắc thân chẳng hư, vì tùy thế gian hiện. Sắc thân không động, vì sinh diệt vĩnh viễn lìa khởi. Sắc thân bất hoại, vì pháp tánh bất hoại. Sắc thân vô tướng, vì lời nói đã dứt. Sắc thân một tướng, vì không tướng làm

tướng. Sắc thân như tượng, vì tùy tâm ứng hiện.

Sắc thân như huyễn, vì huyễn trí sinh ra. Sắc thân như diệm, vì chỉ tướng sở trì. Sắc thân như bóng, vì tùy nguyện hiện sinh. Sắc thân như mộng, vì tùy tâm mà hiện. Sắc thân pháp giới, vì tánh tịnh như hư không. Sắc thân đại bi, vì thường hộ chúng sinh. Sắc thân vô ngại, vì niệm niệm khắp cùng pháp giới. Sắc thân vô biên, vì khắp tịnh tất cả chúng sinh. Sắc thân vô lượng, vì vượt khỏi tất cả lời nói. Sắc thân không trụ, vì nguyện độ tất cả thế gian.

Sắc thân không xứ, vì luôn giáo hoá chúng sinh không dứt. Sắc thân không sinh, vì do huyễn nguyện mà thành tựu. Sắc thân không thắng, vì vượt các thế gian. Sắc thân như thật,

vì định tâm hiện ra. Sắc thân chẳng sinh, vì tùy nghiệp chúng sinh mà xuất hiện. Sắc thân như ý châu, vì khắp mãn nguyện tất cả chúng sinh. Sắc thân không phân biệt, vì chỉ tùy chúng sinh phân biệt mà sinh khởi. Sắc thân lìa phân biệt, vì tất cả chúng sinh không biết được. Sắc thân vô tận, vì tận bờ mé sinh tử của các chúng sinh. Sắc thân thanh tịnh, vì đồng với Như Lai không phân biệt.

Những thân như vậy, chẳng phải sắc, vì hết thấy sắc tướng như hình bóng. Chẳng phải thọ, vì thọ khổ của thế gian rốt ráo đã diệt. Chẳng phải tưởng, vì chỉ tùy chúng sinh tưởng mà hiện. Chẳng phải hành, vì nương nghiệp như huyễn mà thành tựu. Chẳng phải thức, vì Bồ Tát nguyện trí không vô tánh, vì lời nói của tất cả

chúng sinh đã dứt, vì đã thành tựu được thân tịch diệt.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử lại thấy Ma Gia phu nhân tùy tâm ưa thích của các chúng sinh, mà hiện sắc thân hơn hẳn tất cả thế gian. Đó là: Hoặc hiện thân hơn hẳn Thiên nữ Tha Hoá Tự Tại, cho đến thân hơn hẳn Thiên nữ Tứ Đại Thiên Vương. Hoặc hiện thân hơn hẳn Long nữ, cho đến thân hơn hẳn người nữ thế gian. Hiện vô lượng sắc thân như vậy, để lợi ích chúng sinh, tích tập nhất thiết trí pháp trợ đạo.

Tu hành bình đẳng bố thí Ba La Mật. Đại bi trùm khắp tất cả thế gian. Sinh ra vô lượng công đức của Như Lai. Tu tập tăng trưởng tâm nhất thiết trí. Quán sát suy gẫm thật tánh các pháp. Đắc được biển nhãn

thâm sâu. Đầy đủ các môn thiền định. Trụ nơi cảnh giới tam muội bình đẳng. Đắc được định viên mãn quang minh của Như Lai. Khô cạn biển cả phiền não của chúng sinh. Tâm thường chánh định chưa từng động loạn. Luôn chuyển bánh xe pháp thanh tịnh bất thối. Khéo biết rõ tất cả Phật pháp. Luôn dùng trí huệ quán pháp thật tướng.

Thấy các Như Lai tâm không nhàm đủ. Biết chư Phật ba đời thứ tự xuất hiện ra đời. Thấy tam muội của Phật thường hiện tiền. Thấu đạt Như Lai xuất hiện ra đời, vô lượng vô số các đạo thanh tịnh. Đi nơi cảnh giới hư không của chư Phật, nhiếp khắp chúng sinh, đều tùy theo tâm họ, để giáo hoá thành tựu. Nhập vào vô lượng pháp thân thanh tịnh của Phật,

thành tựu đại nguyện, thanh tịnh cõi nước chư Phật. Rốt ráo điều phục tất cả chúng sinh, tâm luôn vào khắp cảnh giới chư Phật. Sinh ra thần lực tự tại của Bồ Tát. Đã đắc được pháp thân thanh tịnh không nhiễm, mà luôn thị hiện vô lượng sắc thân. Hàng phục tất cả ma lực, thành tựu sức lực căn lành lớn. Sinh ra sức lực chánh pháp, đầy đủ lực của chư Phật. Đắc được lực tự tại của các Bồ Tát, mau chóng tăng trưởng lực nhất thiết trí.

Đắc được trí huệ quang minh của Phật chiếu khắp tất cả, đều biết biển tâm của vô lượng chúng sinh, căn tánh ham muốn hiểu biết đủ thứ sự khác nhau. Thân đó khắp cùng mười phương biển cõi, đều biết tướng thành hoại các cõi. Dùng mắt rộng lớn, thấy biển mười phương. Dùng trí

huệ khắp cùng, biết biển ba đời. Thân phụng sự khắp tất cả biển chư Phật. Tâm luôn nạp thọ tất cả biển các pháp. Tu tập tất cả công đức của Như Lai. Sinh ra tất cả trí huệ của Bồ Tát. Thường thích quán sát tất cả Bồ Tát, từ lúc ban đầu phát tâm, cho đến thành tựu đạo tu hành. Thường siêng giữ gìn tất cả chúng sinh. Thường thích khen ngợi công đức của chư Phật. Nguyên làm mẹ của tất cả Bồ Tát.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử thấy Ma Gia phu nhân hiện các môn phương tiện, nhiều như số hạt bụi Diêm Phù Đề như vậy. Thấy như vậy rồi, như số thân của Ma Gia phu nhân hiện, Thiện Tài cũng hiện chùng ấy thân, ở trước tất cả chỗ của Ma Gia phu nhân, cung kính lễ bái.

Lập tức lúc đó, chúng được vô lượng vô số các môn tam muội, phân biệt quán sát, tu hành chứng nhập. Từ tam muội dậy, đi nhiều quanh bên phải Ma Gia phu nhân, và quỳ thuộc của Ngài, rồi đứng chấp tay bạch rằng: Đức Thánh! Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi dạy con phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, cầu thiện tri thức, gần gũi cúng dường. Con đều đi đến hầu hạ từng vị thiện tri thức, không có lãng phí, dần dần mới đi đến đây, xin hãy vì con nói: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, mà được thành tựu?

Ma Gia phu nhân đáp rằng: Phật tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát Bồ Tát đại nguyện trí huyển, nên thường làm mẹ của các Bồ Tát.

Phật tử! Ta ở trong nhà vua Tịnh Phạn, thành Ca Tỳ La cõi Diêm Phù Đề này, từ hông bên phải mà sinh thái tử Tất Đạt Đa, hiện thân biến tự tại không thể nghĩ bàn. Như vậy cho đến hết biển thế giới này, hết thấy tất cả Tỳ Lô Giá Na Như Lai, đều vào thân ta, thị hiện đản sinh tự tại thân biến.

Lại nữa thiện nam tử! Khi ta ở cung vua Tịnh Phạn, lúc Bồ Tát sắp hạ sinh, thì ta thấy mỗi mỗi lỗ chân lông trên thân Bồ Tát, đều phóng quang minh, tên là Nhất thiết Như Lai thọ sinh công đức luân. Trong mỗi mỗi lỗ chân lông, đều hiện Bồ Tát thọ sinh trang nghiêm, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Các quang minh đó, thấy đều chiếu khắp tất cả thế giới.

**Chiếu các thế giới rồi, lại nhập vào
đảnh đầu của ta, cho đến vào trong
tất cả các lỗ chân lông trên thân ta.**

**Lại ở trong quang minh đó, khắp
hiện danh hiệu của tất cả Bồ Tát, thọ
sinh thần biến, cung điện quyền
thuộc, năm dục tự vui.**

**Lại thấy xuất gia, đi đến đạo
tràng, thành Đẳng Chánh Giác, ngồi
toà sư tử, Bồ Tát vây quanh, các ông
vua cúng dường, vì các đại chúng
chuyển bánh xe chánh pháp.**

**Lại thấy thuở xưa, khi Như Lai
tu hành Bồ Tát đạo, thời ở chỗ chư
Phật, cung kính cúng dường, phát bồ
đề tâm, tịnh cõi nước Phật. Niệm
niệm thị hiện vô lượng hoá thân, đầy
khắp mười phương tất cả thế giới,
cho đến cuối cùng vào Bát Niết Bàn.**

Những việc như vậy, thấy đều thấy hết.

Lại nữa thiện nam tử! Khi quang minh vi diệu đó vào thân ta, thì hình lượng thân ta, tuy vẫn như cũ, nhưng kỳ thật, đã vượt hơn các thế gian. Tại sao? Vì lúc đó thân ta, lượng đồng hư không, đều dung thọ được các cung điện trang nghiêm Bồ Tát mười phương thọ sinh.

Bấy giờ, khi Bồ Tát từ cung trời Đâu Suất sắp hàng thân, thì có các Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi mười cõi Phật, đều đồng nguyện, đồng hạnh, đồng căn lành, đồng trang nghiêm, đồng giải thoát, đồng trí huệ, các lực, các địa, pháp thân, sắc thân với Bồ Tát, cho đến thân thông hạnh nguyện Phổ Hiền, thấy đều đồng nhau. Các Bồ Tát như vậy, vây

quanh trước sau. Lại có tám vạn các Long Vương, và tất cả chủ thể gian, ngôi cung điện của mình, đều đến cúng dường.

Bấy giờ, Bồ Tát dùng sức thần thông, với các Bồ Tát, khắp hiện tất cả cung trời Đâu Suất. Trong mỗi mỗi cung điện, đều hiện hình tượng thọ sinh trong tất cả thế giới Diêm Phù Đề ở mười phương, phương tiện giáo hoá vô lượng chúng sinh, khiến cho các Bồ Tát lìa các giải đãi, không chấp trước.

Lại dùng thần lực phóng đại quang minh, chiếu khắp thế gian, phá các đen tối, diệt các khổ não, khiến cho các chúng sinh đều biết hết thấy hạnh nghiệp đời trước, vĩnh viễn thoát khỏi đường ác.

Lại vì cứu hộ tất cả chúng sinh, khắp hiện ra ở trước họ, hiện các thần biến, hiện các việc kỳ lạ đặc biệt như vậy. Cùng với quyển thuộc tụ hội, đến vào thân ta. Các Bồ Tát đó ở trong bụng ta, du hành tự tại. Hoặc dùng ba ngàn đại thiên thế giới làm một bước. Hoặc dùng các thế giới, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật làm một bước.

Lại ở trong niệm niệm, Bồ Tát chúng hội trong mười phương bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả thế giới, chỗ các Như Lai và trời Tứ Thiên Vương, trời Tam Thập Tam, cho đến các cõi trời Phạm Thiên thuộc sắc giới, muốn thấy thần biến của Bồ Tát ở trong thai mẹ, để cung kính cúng dường, nghe thọ chánh

pháp, đều vào trong thân ta. Tuy trong bụng ta, đều dung thọ được chúng hội như vậy, mà thân ta chẳng rộng lớn, cũng chẳng nhỏ hẹp. Các Bồ Tát đó, đều thấy nơi chúng hội đạo tràng của mình thanh tịnh nghiêm sức.

Thiện nam tử! Như Bồ Tát thọ sinh trong bốn thiên hạ cõi Diêm Phù Đề này, ta làm mẹ của Ngài. Trong ba ngàn đại thiên thế giới, trăm ức bốn thiên hạ cõi Diêm Phù Đề, cũng lại như thế. Mà thân ta đây, vốn không hai, chẳng phải ở một nơi, chẳng phải ở nhiều nơi. Tại sao? Vì nhờ tu môn giải thoát Bồ Tát đại nguyện trí huyển trang nghiêm.

Thiện nam tử! Như nay đức Thế Tôn, ta làm mẹ của Ngài. Thuở xưa, hết thấy vô lượng chư Phật, cũng như

vậy, ta cũng từng làm mẹ của các Ngài.

Thiện nam tử! Xưa kia ta đã từng làm Thần ao sen, thì có Bồ Tát, bỗng nhiên hoá sinh trên tạng hoa sen. Lập tức ta ẵm bồng, săn sóc nuôi dưỡng. Tất cả thế gian đều gọi ta là mẹ của Bồ Tát.

Lại nữa, thuở xưa khi ta làm Thần bồ đề tràng, thời có Bồ Tát, bỗng nhiên hoá sinh trong lòng của ta, thế gian cũng gọi ta là mẹ của Bồ Tát.

Thiện nam tử! Có vô lượng thân Bồ Tát cuối cùng, ở trong thế giới này, đủ thứ phương tiện thị hiện thọ sinh, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Thiện nam tử! Như ở trong kiếp Hiền thế giới này, đời quá khứ đức Phật Câu Lưu Tôn, đức Phật Câu Na

Hàm Mâu Ni, đức Phật Ca Diếp, đến nay đức Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni, khi hiện thọ sinh, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Trong đời vị lai Bồ Tát Di Lặc, từ cung trời Đâu Suất, khi sắp hàng thần, phóng đại quang minh, chiếu khắp pháp giới, thị hiện thọ sinh thần biến tất cả các chúng Bồ Tát, bèn sinh vào nhân gian dòng dõi quý tộc, điều phục chúng sinh, lúc đó ta cũng sẽ làm mẹ của Ngài.

Thứ tự như vậy, có Phật Sư Tử, Phật Pháp Tràng, Phật Thiện Nhãn, Phật Tịnh Hoa, Phật Hoa Đức, Phật Đề Xá, Phật Phát Sa, Phật Thiện Ý, Phật Kim Cang, Phật Ly Cấu, Phật Nguyệt Quang, Phật Trì Cự, Phật Danh Xưng, Phật Kim Cang Thuần, Phật Thanh Tịnh Nghĩa, Phật Cấm

Thân, Phật Đáo Bỉ Ngạn, Phật Bửu Diệm Sơn, Phật Trì Minh, Phật Liên Hoa Đức, Phật Danh Xưng, Phật Vô Lượng Công Đức, Phật Tối Thắng Đẳng, Phật Trang Nghiêm Thân, Phật Thiện Oai Nghi, Phật Từ Đức.

Phật Vô Trụ, Phật Đại Oai Quang, Phật Vô Biên Âm, Phật Thắng Oán Địch, Phật Ly Nghi Hoặc, Phật Thanh Tịnh, Phật Đại Quang, Phật Tịnh Tâm, Phật Vân Đức, Phật Trang nghiêm Đánh Kế, Phật Thọ Vương, Phật Bửu Đẳng, Phật Hải Huệ, Phật Diệu Bửu, Phật Hoa Quan, Phật Mãn Nguyên, Phật Đại Tự Tại, Phật Diệu Đức Vương, Phật Tối Tôn Thắng, Phật Chiên Đàn Vân, Phật Cấm Nhãn, Phật Thắng Huệ, Phật Quán Sát Huệ, Phật Xí Thạnh Vương, Phật Kiên Cố Huệ, Phật Tự

Tại Danh, Phật Sư Tử Vương, Phật Tụ Tại, Phật Tối Thắng Đảnh, Phật Kim Cang Trí Sơn, Phật Diệu Đức Tạng, Phật Bửu Vông Nghiêm Thân, Phật Thiện Huệ, Phật Tụ Tại Thiên, Phật Đại Thiên Vương, Phật Vô Y Đức, Phật Thiện Thí, Phật Diệm Huệ, Phật Thủy Thiên.

Phật Đắc Thượng Vị, Phật Xuất Sanh Vô Thượng Công Đức, Phật Tiên Nhân Thị Vệ, Phật Tùy Thế Ngũ Ngôn, Phật Công Đức Tụ Tại Tràng, Phật Quang Tràng, Phật Quán Thân, Phật Diệu Thân, Phật Hương Diệm, Phật Kim Cang Bửu Nghiêm, Phật Hỉ Nhãn, Phật Ly Dục, Phật Cao Đại Thân, Phật Tài Thiên, Phật Vô Thượng Thiên, Phật Thuận Tịch Diệt, Phật Trí Giác, Phật Diệt Tham, Phật Đại Diệm Vương,

Phật Tịch Chư Hữu, Phật Tỳ Xá Khư Thiên, Phật Kim Cang Sơn, Phật Trí Diệm Đức, Phật An Ổn, Phật Sư Tử Xuất Hiện, Phật Viên Mãn Thanh Tịnh, Phật Thanh Tịnh Hiền, Phật Đệ Nhất Nghĩa, Phật Bá Quang Minh, Phật Tối Tăng Thượng, Phật Thâm Tự Tại, Phật Đại Địa Vương, Phật Trang Nghiêm Vương, Phật Giải Thoát, Phật Diệu Âm, Phật Thủ Thắng, Phật Tự Tại.

Phật Vô Thượng Ý Vương, Phật Công Đức Nguyệt, Phật Vô Ngại Quang, Phật Công Đức Tự, Phật Nguyệt Hiện, Phật Nhứt Thiên, Phật Xuất Chư Hữu, Phật Dũng Mãnh Danh Xung, Phật Quang Minh Môn, Phật Ta La Vương, Phật Tối Thắng, Phật Dược Vương, Phật Bửu Thắng, Phật Kim Cang Huệ, Phật Vô Năng

Thắng, Phật Vô Năng Ánh Tế, Phật Chúng Hội Vương, Phật Đại Danh Xung, Phật Mãn Trì, Phật Vô Lượng Quang, Phật Đại Nguyên Quang, Phật Pháp Tự Tại Bất Hư, Phật Bất Thối Địa, Phật Tịnh Thiên, Phật Thiện Sư, Phật Kiên Cố Khổ Hạnh, Phật Nhất Thiết Thiện Hữu.

Phật Giải Thoát Âm, Phật Du hí Vương, Phật Diệt Tà Khúc, Phật Chiêm Bặc Tịnh Quang, Phật Cụ Chúng Đức, Phật Tối Thắng Nguyệt, Phật Cháp Minh Cự, Phật Thù Diệu Thân, Phật Bất Khả Thuyết, Phật Tối Thanh Tịnh, Phật Hữu An Chúng Sanh, Phật Vô Lượng Quang, Phật Vô Úy Âm, Phật Thủy Thiên Đức, Phật Bất Động Huệ Quang, Phật Hoa Thắng, Phật Nguyệt Diệm, Phật Bất Thối

Huệ, Phật Ly Ái, Phật Vô Trước Huệ, Phật Tập Công Đức Uẩn, Phật Diệt Ác Thú, Phật Phổ Tán Hoa, Phật Sư Tử Hồng, Phật Đệ Nhất Nghĩa, Phật Vô Ngại Kiến, Phật Pháp Tha Quân, Phật Bất Trước Tướng, Phật Ly Phân Biệt Hải, Phật Đoan Nghiêm Hải, Phật Tu Di Sơn.

Phật Vô Trước Trí, Phật Vô Biên Tòa, Phật Thanh Tịnh Trụ, Phật Tùy Sư Hành, Phật Tối Thượng Thí, Phật Thường Nguyệt, Phật Nhiều Ích Vương, Phật Bất Động Tụ, Phật Phổ Nhiếp Thọ, Phật Nhiều Ích Huệ, Phật Trì Thọ, Phật Vô Diệt, Phật Cụ Túc Danh Xưng, Phật Đại Oai Lực, Phật Chứng Chứng Sắc Tướng, Phật Vô Tướng Huệ, Phật Bất Động Thiên, Phật Diệu Đức Nan Tư, Phật Mãn Nguyệt, Phật

Giải Thoát Nguyệt, Phật Vô Thượng Vương, Phật Hi Hữu Thân, Phật Phạm Cúng Dường, Phật Bất Thuần, Phật Thuần Tiên Cổ, Phật Tối Thượng Nghiệp, Phật Thuần Pháp Trí, Phật Vô Thắng Thiên, Phật Bất Tư Nghì Công Đức Quang, Phật Tùy Pháp Hành, Phật Vô Lượng Hiền, Phật Phổ Tùy Thuần Tự Tại, Phật Tối Tôn Thiên. Như vậy cho đến đức Lô Lô Chí Như Lai, trong kiếp Hiền, sẽ thành Phật nơi ba ngàn đại thiên thế giới này, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Như trong ba ngàn đại thiên thế giới này, trong biển thế giới mười phương vô lượng các thế giới, tất cả kiếp như vậy, như có người tu hành hạnh nguyện Phổ Hiền, vì giáo hoá tất cả các chúng sinh, ta tự thấy thân mình, đều làm mẹ của các Ngài.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bạch Ma Gia phu nhân rằng: Đức Thánh! Ngài đắc được môn giải thoát này, đến nay đã được bao lâu?

Ma Gia phu nhân đáp rằng: Thiện nam tử! Vào thuở xa xưa, trải qua số kiếp không thể nghĩ bàn, chẳng phải thần thông đạo nhãn của Bồ Tát thân cuối cùng biết được. Lúc bấy giờ, có kiếp tên là Tịnh Quang. Thế giới tên là Tu Di Đức, tuy có các núi, năm loài cùng ở với nhau. Nhưng cõi nước đó, làm bằng các báu, thanh tịnh trang nghiêm, không có sự dơ bẩn xấu ác. Có ngàn ức bốn thiên hạ, có một bốn thiên hạ tên là Sư Tử Tràng. Trong đó có tám mươi ức thành vua, có một thành vua tên là Tự Tại Tràng, có vị Chuyển Luân Vương tên là Đại Oai Đức.

Hướng bắc thành vua đó, có một đạo tràng, tên là Mãn Nguyệt Quang Minh, vị Thần đạo tràng đó, tên là Từ Đức. Bảy giờ, có vị Bồ Tát hiệu là Ly Cầu Tràng, ngồi nơi đạo tràng sắp thành Chánh Giác, thì có một ác quỷ, tên là Kim Sắc Quang, cùng với quyến thuộc vô lượng chúng tụ hội, đi đến chỗ Bồ Tát.

Chuyển Luân Thánh Vương Đại Oai Đức đó, đã đắc được thần thông tự tại của Bồ Tát, hoá làm binh chúng, số nhiều gấp bội, vây quanh đạo tràng, quân ma sợ hãi, đều tự tan rã, cho nên Bồ Tát đó thành tựu A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Bảy giờ, vị Thần Đạo Tràng thấy việc đó rồi, hoan hỉ vô lượng, bèn nghĩ tưởng vị Chuyển Luân Thánh Vương đó là con của mình. Bèn đánh

lễ đức Phật, phát nguyện rằng: Tương lai vị Chuyển Luân Thánh Vương này sinh ở chỗ nào, cho đến khi thành Phật, nguyện cho tôi thường được làm mẹ của Ngài. Phát nguyện đó rồi, ở nơi đạo tràng đó, lại từng cúng dường mười Na do tha vị Phật.

Thiện nam tử! Ý người như thế nào? Vị Thần Đạo Tràng đó đâu phải là người nào khác, chính là thân ta vậy. Còn vị Chuyển Luân Thánh Vương đó, nay là đức Thế Tôn Tỳ Lô Giá Na vậy.

Từ đó ta phát nguyện đến nay, đức Phật Thế Tôn này ở trong mười phương cõi nước tất cả các loài, nơi nơi thọ sinh, đủ thứ căn lành, tu Bồ Tát hạnh, giáo hoá thành tựu tất cả chúng sinh, cho đến thị hiện trụ thân

cuối cùng. Niệm niệm khắp tất cả thế giới, thị hiện Bồ Tát thọ sinh thần biến, thường làm con của ta, ta thường làm mẹ của Ngài.

Thiện nam tử! Quá khứ, hiện tại, mười phương thế giới, vô lượng chư Phật lúc sắp thành Phật, đều ở nơi rôn phóng đại quang minh, để chiếu đến thân ta và cung điện nhà cửa chỗ của ta ở. Thân cuối cùng của các Ngài, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát đại nguyện trí huyển này. Như các đại Bồ Tát đủ đại bi tạng, giáo hoá chúng sinh, thường không nhàm đủ. Dùng sức tự tại, trong mỗi mỗi lỗ chân lông, thị hiện vô lượng thần biến của chư Phật. Nay ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Tại cõi trời Tam Thập Tam thế giới này, có ông vua tên là Chánh Niệm. Ông vua đó có người con gái, tên là Thiên Chủ Quang. Người đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử cung kính thọ nhận lời dạy của Ma Gia phu nhân, bèn cúi đầu làm lễ, rồi đi nhiễu quanh vô lượng vòng, ái mộ chiêm ngưỡng, từ tạ mà đi.

42. CÔ GÁI THIÊN CHỦ QUANG HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Thiện Tài đi đến cung trời, thấy vị Thiên nữ đó, bèn đánh lễ, đi nhiễu quanh bên phải, chấp tay đứng ở trước vị Thiên nữ bạch rằng: Đức Thánh! Con từ trước đã phát tâm A

nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Thiên nữ đáp rằng: Thiện nam tử! Ta đắc được Bồ Tát giải thoát, tên là Vô Ngại Niệm Thanh Tịnh Trang Nghiêm.

Thiện nam tử! Ta nhờ sức giải thoát này, mà nghĩ nhớ lại quá khứ có kiếp tối thù thắng, tên là Thanh Liên Hoa. Ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số cát sông Hằng. Các đức Như Lai đó, từ lúc ban đầu xuất gia, ta đều thờ phụng, hộ trì cúng dường, tạo Tăng già lam, sắm sửa vật dụng.

Lại nữa chư Phật đó, từ lúc làm Bồ Tát ở trong thai mẹ, lúc đản sinh,

lúc đi bảy bước, lúc đại sư tử hồng, lúc còn nhỏ ở trong cung, lúc hướng về cội bồ đề thành Chánh Giác, lúc chuyển bánh xe pháp, hiện Phật thần biến, giáo hoá điều phục chúng sinh, tất cả những việc làm như vậy, từ lúc ban đầu phát tâm, cho đến lúc pháp diệt tận, ta đều nhớ rõ, không sót thừa, thường hiện ra ở trước, nhớ trì không quên.

Lại kiếp quá khứ tên là Thiện Địa, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số hạt bụi mười sông Hằng.

Lại kiếp quá khứ tên là Diệu Đức, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số hạt bụi một Phật thế giới.

Lại kiếp quá khứ tên là Vô Sở Đắc, ta ở trong kiếp đó, cúng dường

tám mươi bốn ức trăm ngàn Na do tha chư Phật Như Lai.

Lại kiếp quá khứ tên là Thiện Quang, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số hạt bụi cõi Diêm Phù Đề.

Lại kiếp quá khứ tên là Vô Lượng Quang, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số cát hai mươi sông Hằng.

Lại kiếp quá khứ tên là Tối Thắng Đức, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số cát một sông Hằng.

Lại kiếp quá khứ tên là Thiện Bi, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số cát tám mươi sông Hằng.

Lại kiếp quá khứ tên là Thắng Du, ta ở trong kiếp đó, cúng dường

chư Phật Như Lai, nhiều như số cát sáu mươi sông Hằng.

Lại kiếp quá khứ tên là Diệu Nguyệt, ta ở trong kiếp đó, cúng dường chư Phật Như Lai, nhiều như số cát bảy mươi sông Hằng.

Thiện nam tử! Ta nghĩ nhớ số kiếp, nhiều như số cát sông Hằng như vậy, ta thường không bỏ chư Phật Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Ta từ chỗ tất cả các Như Lai đó, nghe được giải thoát Bồ Tát vô ngại niệm thanh tịnh trang nghiêm, thọ trì tu hành luôn không quên mất. Những kiếp trước kia như vậy, hết thấy Như Lai từ lúc ban đầu làm Bồ Tát, cho đến pháp diệt hết, tất cả những việc làm, ta nhờ sức giải thoát Tịnh trang nghiêm, đều tùy theo nghĩ nhớ, thấu

rõ hiện tiền, thọ trì tu hành, chưa từng lười bỏ.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Vô ngại niệm thanh tịnh này. Như các đại Bồ Tát thoát khỏi đêm dài sinh tử, sáng suốt thấu rõ, vĩnh lìa si tối, chưa từng mê ngủ, tâm không bị che chướng, thân luôn nhẹ nhàng. Nơi các pháp tánh, thanh tịnh tỏ ngộ, thành tựu mười lực, khai ngộ quần sinh, mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Ở trong thành Ca Tỳ La có vị đồng tử sư, tên là Biến Hữu. Người hãy đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử nhờ nghe pháp, nên hoan hỉ nhảy nhót, căn lành không nghĩ bàn, tự nhiên

thêm lớn. Thiện Tài đánh lễ Thánh nữ, đi nhiều quanh vô lượng vòng, rồi từ tạ mà đi.

43. ĐỒNG TỬ SƯ BIẾN HỮU HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Thiện Tài từ cung trời trở về nhân gian, đi từ từ đến thành Ca Tỳ La, đến chỗ vị Biến Hữu đánh lễ, đi nhiều quanh bên phải, chắp tay cung kính, đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Vị Biến Hữu đáp rằng: Thiện nam tử! Ở nơi đây có vị đồng tử, tên là Thiện Tri Chúng Nghệ, học Bồ Tát

tự trí. Người đi đến đó hỏi, vị đó sẽ vì người mà nói.

**44. THIÊN TRI CHÚNG NGHỆ ĐỒNG TỬ
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG**

Bấy giờ, Thiên Tài liền đi đến chỗ vị Thiên Tri Chúng Nghệ đồng tử, đánh lễ cung kính, đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Bấy giờ, đồng tử bảo Thiên Tài rằng: Thiên nam tử! Ta đắc được Bồ Tát giải thoát, tên là Thiên tri chúng nghệ. Ta luôn xưng trì tự mẫu này.

Khi xưng chữ A, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Dùng

Bồ Tát oai lực, nhập vào cảnh giới không khác biệt.

Khi xướng chữ Đa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Vô biên môn sai biệt.

Khi xướng chữ Ba, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Phổ chiếu pháp giới.

Khi xướng chữ Giả, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Phổ luân đoạn sai biệt.

Khi xướng chữ Na, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Đắc vô y vô thượng.

Khi xướng chữ La, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Ly y chỉ vô cầu.

Khi xướng chữ Đả, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Bất thối chuyển phương tiện.

Khi xướng chữ Bà, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Kim cang tràng.

Khi xướng chữ Đồ, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Nhứt phổ luân.

Khi xướng chữ Sa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Hải tạng.

Khi xướng chữ Phục, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Phổ sinh an trụ.

Khi xướng chữ Đá, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Viên mãn quang.

Khi xướng chữ Dĩ, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Sai biệt tích tụ.

Khi xướng chữ Sắc Tra, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Phổ quang minh tức phiền não.

Khi xướng chữ Ca, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Vô sai biệt vân.

Khi xướng chữ Sa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Giáng chú đại vũ.

Khi xướng chữ Ma, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Đại lưu thoan thích chúng phong tề trĩ.

Khi xướng chữ Già, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Phổ an lập.

Khi xướng chữ Tha, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Chân như bình đẳng tạng.

Khi xướng chữ Xã, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Nhập thế gian hải thanh tịnh.

Khi xướng chữ Toả, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Niệm nhất thiết Phật trang nghiêm.

Khi xướng chữ Đá, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Quán sát giản trạch nhất thiết pháp tụ.

Khi xướng chữ Xa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tùy thuận nhất thiết Phật giáo luân quang minh.

Khi xướng chữ Khư, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tu nhân địa trí huệ tạng.

Khi xướng chữ Xoa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tức chư nghiệp hải tạng.

Khi xướng chữ Sa Đa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Quyên chư hoặc chướng, khai tịnh quang minh.

Khi xướng chữ Nhưõng, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tác thể gian trí huệ môn.

Khi xướng chữ Hạp Lã Đa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Sinh tử cảnh giới trí huệ luân.

Khi xướng chữ Ba, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Nhất thiết trí cung điện viên mãn trang nghiêm.

Khi xướng chữ Xa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tu hành phương tiện tạng các biệt viên mãn.

Khi xướng chữ Sa Ma, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tuỳ thập phương hiện kiến chư Phật.

Khi xướng chữ Ha Bà, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Quán sát nhất thiết vô duyên chúng sinh, phương tiện nhiếp thọ, khiến sinh ra vô ngại lực.

Khi xướng chữ Tha, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tu hành thú nhập nhất thiết công đức hải.

Khi xướng chữ Già, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Trì nhất thiết pháp vân kiên cố hải tạng.

Khi xướng chữ Tra, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tuỳ hiện phổ kiến thập phương chư Phật.

Khi xướng chữ Nã, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Quán sát tự luân hữu vô tận chư ý tự.

Khi xướng chữ Sa Phã, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Hoá chúng sinh cứu kính xứ.

Khi xướng chữ Sa Ca, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Quảng đại tạng vô ngại biện quan minh luân biến chiếu.

Khi xướng chữ Dã Sa, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Tuyên thuyết nhất thiết Phật pháp cảnh giới.

Khi xướng chữ Thất Giả, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là U' nhất thiết chúng sinh giới pháp lô biến hồng.

Khi xướng chữ Sá, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Dĩ vô ngã pháp khai hiểu chúng sinh.

Khi xướng chữ Đà, thì nhập vào môn Bát Nhã Ba La Mật, tên là Nhất thiết pháp luân sai biệt tạng.

Thiện nam tử ! Khi ta xướng tự mẫu như vậy, thì bốn mươi hai môn Bát Nhã Ba La Mật làm đầu, nhập vào vô lượng số môn Bát Nhã Ba La Mật.

Thiện nam tử ! Ta chỉ biết Bồ Tát giải thoát khéo biết các nghề này, như các đại Bồ Tát đối với tất cả pháp thiện xảo thế gian, xuất thế gian, dùng trí thông đạt, đến nơi bờ kia. Những phương nghề lạ, đều thấu đáo không sót. Văn tự toán số, đều hiểu biết thâm sâu. Phương y chú thuật, khéo trị các bệnh. Có các

chúng sinh, bị quỷ mị bắt giữ, oán ghét nguyên rủa, ác tinh biến quái, tử thi rượt đuổi, đủ thứ các bệnh, đều cứu chữa được, khiến cho khỏi bệnh.

Lại khéo rõ nơi sinh ra vàng ngọc châu báu, san hô lưu ly, ma ni xa cừ, tất cả bảo tàng, phẩm loại khác nhau, giá trị bao nhiêu. Thôn ấp xóm làng, đô thành lớn nhỏ, cung điện vườn tược, suối ao, phàm là chỗ tất cả dân chúng ở, Bồ Tát đều tùy phương nhiếp thọ bảo hộ.

Lại khéo quán sát thiên văn địa lý, tướng người cát hung, âm thanh chim thú, mây mù khí hậu, trúng mùa thất thu, đất nước an nguy, hết thảy kỹ nghệ thế gian như vậy, Bồ Tát đều biết rõ hết nguồn gốc rễ.

Lại phân biệt được pháp xuất thế, chánh danh biện nghĩa, quán sát

thể tướng, tùy thuận tu hành, trí nhập trong đó, không nghi, không ngại, không ngu tối, không ngoan độn, không lo buồn, không trầm một, thấy đều hiện chứng, mà ta làm sao biết được, nói được, những hạnh công đức đó ?

Thiện nam tử ! Nước Ma Kiệt Đề này, có một thôn xóm, trong đó có thành tên là Bà Đát Na, có ưu bà di tên là Hiền Thắng, người đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử cung kính đánh lễ Thiện Tri Chúng Nghệ đồng tử, đi nhiều vô lượng vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

45. ƯU BÀ DI HIỀN THẮNG
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Thiện Tài đồng tử đi về hướng thành thôn xóm, đến chỗ vị Hiền Thắng, đánh lễ, đi nhiễu quanh, chấp tay cung kính đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Hiền Thắng đáp rằng: Thiện nam tử! Ta được Bồ Tát giải thoát, tên là Vô y xứ đạo tràng, liền tự khai ngộ thấu hiểu, lại vì người nói. Lại được vô tận tam muội, chẳng phải tam muội pháp đó hữu tận vô tận.

Vì hay sinh ra nhất thiết trí tánh mắt vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh tai vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh mũi vô tận. Lại

hay sinh ra nhất thiết trí tánh lưỡì vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh thân vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh ý vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh công đức ba đào vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh trí huệ quang minh vô tận. Lại hay sinh ra nhất thiết trí tánh thần thông mau chóng vô tận.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Vô y xứ đạo tràng này. Như các đại Bồ Tát không chấp trước tất cả công đức hạnh, mà ta làm sao biết được, nói được?

Thiện nam tử! Ở phương nam có thành tên là Ốc Điền, trong đó có vị trưởng giả tên là Kiên Cố Giải Thoát. Người hãy đi đến đó hỏi, Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đánh lễ ưu bà di Hiền Thắng, nhiễu quanh vô lượng vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

46. TRƯỞNG GIẢ KIÊN CỐ GIẢI THOÁT HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Thiện Tài đồng tử đến thành đó rồi, đi đến chỗ trưởng giả, đánh lễ, đi nhiễu quanh, chấp tay cung kính, đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Vị trưởng giả đáp rằng: Thiện nam tử! Ta được Bồ Tát giải thoát, tên là Vô trước niệm thanh tịnh

trang nghiêm. Ta tự đắc được giải thoát này, từ đó đến nay, ở chỗ mười phương chư Phật, siêng cầu chánh pháp, không có ngừng nghỉ.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Vô trước niệm thanh tịnh trang nghiêm này. Như các đại Bồ Tát, được vô sở úy đại sư tử hống, an trụ phước trí tụ rộng lớn, mà ta làm sao biết được, nói được công đức hạnh đó ?

Thiện nam tử ! Ở trong thành đó, có một vị trưởng giả, tên là Diệu Nguyệt. Nhà của vị trưởng giả đó, thường có quang minh. Người hãy đi đến đó hỏi : Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo ?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị trưởng giả Kiên Cố Giải Thoát,

**đi nhiều quanh vô lượng vòng, rồi từ
tạ mà đi.**

**47. TRƯỞNG GIẢ DIỆU NGUYỆT
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG**

**Thiện Tài đồng tử đi đến chỗ
trưởng giả Diệu Nguyệt, đánh lễ, đi
nhiều quanh, chấp tay cung kính,
đứng qua một bên, bạch rằng: Đức
Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu
đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa
biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát
hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo?
Con nghe đức Thánh khéo dạy dỗ,
xin hãy vì con mà nói.**

**Trưởng giả Diệu Nguyệt đáp
rằng: Thiện nam tử! Ta được Bồ Tát
giải thoát tên là Tịnh trí quang minh.**

**Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải
thoát trí quang này. Như các đại Bồ**

Tát chứng được vô lượng pháp môn giải thoát, mà ta làm sao biết được, nói được hạnh công đức đó?

Thiện nam tử! Ở phương nam này, có thành tên là Xuất Sinh. Trong thành đó có vị trưởng giả tên là Vô Thắng Quân. Người đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ trưởng giả Diệu Nguyệt, đi nhiễu vô lượng vòng, rồi từ tạ mà đi.

**48. TRƯỞNG GIẢ VÔ THẮNG QUÂN
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG**

Thiện Tài đồng tử từ từ đi về hướng thành đó, đến chỗ vị trưởng giả, đánh lễ, đi nhiễu quanh, chấp tay cung kính, đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát

tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Vị trưởng giả đáp rằng: Thiện nam tử! Ta đắc được Bồ Tát giải thoát tên là Vô tận tướng. Ta nhờ chứng được Bồ Tát giải thoát này, mà thấy được vô lượng chư Phật, đắc được vô tận tạng.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát Vô tận tướng này. Như các đại Bồ Tát được trí vô hạn, biện tài vô ngại, mà ta làm sao biết được, nói được công đức hạnh đó?

Thiện nam tử! Ở hướng nam thành này, có một thôn xóm tên là Vi Pháp. Ở trong thôn xóm đó, có vị Bà La Môn tên là Tối Tịch Tĩnh. Người

đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ vị trưởng giả Vô Thắng Quân, đi nhiễu quanh vô lượng vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

49. BÀ LA MÔN TỐI TỊCH TĨNH HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Thiện Tài đồng tử từ từ đi về hướng nam, đến thôn xóm đó, gặp vị Bà La Môn Tối Tịch Tĩnh, đánh lễ, đi nhiễu quanh, chấp tay cung kính, đứng về một bên, bạch rằng: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Con nghe đức Thánh khéo chỉ dạy, xin hãy vì con mà nói.

Bà La Môn Tối Tịch Tĩnh đáp rằng: **Thiện nam tử!** Ta đắc được **Bồ Tát** giải thoát, tên là **Lời nguyện chân thành**. Vì **Bồ Tát** quá khứ, hiện tại, vị lai, nhờ lời nguyện chân thành này, cho đến không thối chuyển nơi **A nậu đa la tam miệu tam bồ đề**. Đã không thối chuyển, hiện không thối chuyển, sẽ không thối chuyển.

Thiện nam tử! Ta nhờ trụ lời nguyện chân thành này, mà việc làm đều tùy ý, không có gì mà không thành tựu viên mãn.

Thiện nam tử! Ta chỉ biết giải thoát **Lời nguyện chân thành** này. Như các đại **Bồ Tát** với lời nguyện chân thành, đi đứng đều không trái với lời nguyện chân thành. Lời nói ra đều chân thành, chưa từng hư vọng. Vô lượng công đức do đây mà sinh

ra, mà ta làm sao biết được, nói được?

Thiện nam tử! Ở phương nam này, có thành tên là Diệu Ý Hoa Môn. Trong thành đó, có vị đồng tử tên là Đức Sinh. Lại có đồng nữ tên là Hữu Đức. Người đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử vì tôn trọng pháp, đánh lễ vị Bà La Môn Tối Tịch Tĩnh, đi nhiều quanh vô lượng vòng, luyên mộ chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯƠI BẢY

PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN

50. ĐỨC SINH ĐỒNG TỬ,
HỮU ĐỨC ĐỒNG NỮ
HỘI DUYÊN VÀO THẬT TƯỚNG

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử từ từ đi về hướng nam, đến thành Diệu Ý Hoa Môn, thấy Đức Sinh đồng tử, Hữu Đức đồng nữ, bèn đánh lễ, đi nhiễu quanh bên phải, rồi ở trước chấp tay, mà nói như vậy: Đức Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Xin hãy thương xót, vì con mà nói.

Bấy giờ, đồng tử, đồng nữ, bảo Thiện Tài rằng: Thiện nam tử! Chúng tôi chúng được Bồ Tát giải thoát, tên là Huyền trụ. Nhờ đắc được giải thoát này, nên thấy được tất cả thế giới, đều huyền trụ, do nhân duyên sinh ra.

Tất cả chúng sinh đều huyền trụ, do nghiệp phiền não khởi. Tất cả thế gian đều huyền trụ, do vô minh, hữu, ái v.v... xoay vòng mà sinh ra. Tất cả pháp đều huyền trụ, do cái ta thấy đủ thứ duyên duyên mà sinh ra. Tất cả ba đời đều huyền trụ, do cái ta thấy điên đảo trí sinh ra. Tất cả chúng sinh, sinh diệt, sinh già, bệnh chết, ưu sầu, khổ não, đều huyền trụ, do hư vọng phân biệt sinh ra. Tất cả cõi nước đều huyền trụ, do tướng đảo, tâm đảo, thấy đảo, vô minh hiện ra.

Tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật, đều huyễn trụ, vì trí huệ đoạn phân biệt mà thành tựu. Tất cả Bồ Tát đều huyễn trụ, vì hay tự điều phục giáo hoá chúng sinh, các hạnh nguyện pháp mà thành tựu. Tất cả Bồ Tát chúng hội biến hoá điều phục các sự bố thí đều huyễn trụ, do nguyện trí huyễn mà thành tựu.

Thiện nam tử! Cảnh huyễn tự tánh không thể nghĩ bàn.

Thiện nam tử! Chúng tôi hai người, chỉ biết được giải thoát huyễn trụ này. Như các đại Bồ Tát khéo vào vô biên các sự việc lưới huyễn, những công đức hạnh đó, chúng tôi làm sao biết được, nói được?

Bấy giờ, đồng tử, đồng nữ, nói giải thoát của mình rồi, nhờ sức các căn lành không thể nghĩ bàn, khiến

cho thân Thiện Tài mềm mại sáng
lạn, mà nói rằng: Thiện nam tử! Ở
phương nam này, có nước tên là Hải
Ngạn. Có khu vườn tên là Đại Trang
Nghiêm, trong đó có một lầu các rộng
lớn, tên là Tỳ Lô Giá Na Trang
Nghiêm Tạng, từ căn lành quả báo
của Bồ Tát sinh ra, từ niệm lực,
nguyện lực, tự tại lực, thần thông lực,
của Bồ Tát sinh ra, từ phương tiện
thiện xảo của Bồ Tát sinh ra, từ
phước đức trí huệ của Bồ Tát sinh ra.

Thiện nam tử! Trụ Bồ Tát giải
thoát không nghĩ bàn, nhờ tâm đại
bi, vì các chúng sinh hiện cảnh giới
như vậy, tích tập sự trang nghiêm
như vậy.

Đại Bồ Tát Di Lạc, trụ ở trong
lầu các đó, vì muốn nhiếp thọ cha mẹ
quyền thuộc nơi gốc sinh ra và các

nhân dân, khiến cho thành thực. Lại vì muốn khiến cho chúng sinh cùng thọ sinh, cùng tu hành, ở trong đại thừa được kiên cố. Lại vì muốn khiến cho tất cả chúng sinh đó, tùy bậc trụ, tùy căn lành đều thành tựu.

Lại muốn vì người hiển bày môn Bồ Tát giải thoát. Vì hiển bày Bồ Tát tự tại thọ sinh khắp tất cả mọi nơi. Vì hiển bày Bồ Tát dùng đủ thứ thân, khắp hiện ở trước tất cả chúng sinh, thường giáo hoá. Vì hiển bày Bồ Tát dùng sức đại bi, nhiếp khắp tài sản của tất cả thế gian mà không nhàm mỏi. Vì hiển bày Bồ Tát tu đủ các hạnh, biết tất cả hạnh lìa các tướng. Vì hiển bày Bồ Tát nơi nơi thọ sinh, biết rõ tất cả sinh đều vô tướng.

Người hãy đi đến đó hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm

thế nào tu Bồ Tát đạo? Làm thế nào học Bồ Tát giới? Làm thế nào tịnh Bồ Tát tâm? Làm thế nào phát Bồ Tát nguyện? Làm thế nào tích tập Bồ Tát trợ đạo cụ? Làm thế nào vào bậc chỗ trụ của Bồ Tát? Làm thế nào viên mãn Bồ Tát Ba La Mật? Làm thế nào đắc được Bồ Tát vô sinh nhẫn? Làm thế nào đầy đủ Bồ Tát công đức pháp? Chỉ bày làm thế nào phụng sự Bồ Tát thiện tri thức, tại sao?

Thiện nam tử! Vì đại Bồ Tát đó, thông đạt tất cả Bồ Tát hạnh, biết rõ tâm tất cả chúng sinh, thường hiện ở trước họ giáo hoá điều phục. Bồ Tát đó đã viên mãn tất cả Ba La Mật, đã trụ tất cả Bồ Tát địa, đã chứng được tất cả Bồ Tát nhẫn, đã vào tất cả Bồ Tát vị, đã được chư Phật thọ ký đầy đủ, đã đi qua tất cả cảnh giới của Bồ

Tát, đã đắc được thần lực của tất cả chư Phật, đã được tất cả Như Lai dùng nước pháp cam lồ nhất thiết trí quán đánh.

Thiện nam tử! Vị thiện tri thức đó, sẽ thấm nhuần các căn lành của người, sẽ tăng trưởng bồ đề tâm của người, sẽ kiên cố ý chí của người, sẽ tăng ích pháp lành của người, sẽ dưỡng lớn Bồ Tát căn của người, sẽ chỉ bày pháp vô ngại cho người, sẽ khiến cho người vào bậc Phổ Hiền, sẽ vì người nói Bồ Tát nguyện, sẽ vì người nói hạnh Phổ Hiền, sẽ vì người nói tất cả Bồ Tát hạnh nguyện thành tựu công đức.

Thiện nam tử! Người không nên tu một hạnh lành, chiếu một pháp, thực hành một hạnh, phát một nguyện, được một thọ ký, trụ một

nhân, mà sinh tư tưởng rất ráo. Người đừng dùng tâm hạn lượng mà thực hành lục độ, trụ nơi Thập địa, tịnh cõi nước Phật, thờ thiện tri thức. Tại sao vậy?

Thiện nam tử! Vì đại Bồ Tát phải trông vô lượng các căn lành. Phải tích tập vô lượng bồ đề cụ. Phải tu vô lượng nhân bồ đề. Phải học vô lượng thiện xảo hồi hướng. Phải giáo hoá vô lượng cõi chúng sinh. Phải biết vô lượng tâm chúng sinh. Phải biết vô lượng căn chúng sinh. Phải biết rõ vô lượng sự hiểu biết của chúng sinh. Phải quán vô lượng hạnh của chúng sinh. Phải điều phục vô lượng chúng sinh. Phải đoạn vô lượng phiền não. Phải tịnh vô lượng nghiệp tập. Phải diệt vô lượng tà kiến. Phải trừ vô lượng tâm nhiễm ô. Phải phát vô

lượng tâm thanh tịnh. Phải nhổ vô lượng mũi tên khổ độc. Phải khô cạn vô lượng biển ái dục. Phải phá tan vô lượng tối vô minh. Phải san bằng vô lượng núi ngã mạn. Phải đoạn trừ vô lượng ràng buộc sinh tử. Phải vượt qua vô lượng dòng các cõi. Phải khô cạn vô lượng biển thọ sinh.

Phải khiến cho vô lượng chúng sinh thoát khỏi bùn lầy năm dục. Phải khiến cho vô lượng chúng sinh lìa khỏi ngục tù ba cõi. Phải đặt đê vô lượng chúng sinh ở trong Thánh đạo. Phải tiêu diệt vô lượng hành vi tham dục. Phải tịnh trị vô lượng hành vi sân hận. Phải phá tan vô lượng hành vi ngu si. Phải vượt thoát vô lượng lưới ma. Phải thoát khỏi vô lượng nghiệp ma. Phải tịnh trị vô lượng dục lạc của Bồ Tát. Phải tăng trưởng vô

lượng phương tiện của Bồ Tát. Phải sinh ra vô lượng căn tăng thượng của Bồ Tát. Phải sáng rõ vô lượng quyết định giải của Bồ Tát. Phải thú nhập vô lượng bình đẳng của Bồ Tát. Phải thanh tịnh vô lượng công đức của Bồ Tát. Phải tu trị vô lượng các hạnh của Bồ Tát. Phải thị hiện vô lượng hạnh tùy thuận thế gian của Bồ Tát.

Phải sinh vô lượng sức tin thanh tịnh. Phải trụ vô lượng sức tinh tấn. Phải tịnh vô lượng sức chánh niệm. Phải viên mãn vô lượng sức tam muội. Phải khởi vô lượng sức trí huệ thanh tịnh. Phải kiên cố vô lượng sức thắng giải. Phải tích tập vô lượng sức phước đức. Phải tăng trưởng vô lượng sức trí huệ. Phải phát khởi vô lượng sức Bồ Tát. Phải viên mãn vô lượng sức Như Lai. Phải phân biệt vô

lượng pháp môn. Phải biết rõ vô lượng pháp môn. Phải thanh tịnh vô lượng pháp môn. Phải sinh vô lượng pháp quang minh. Phải làm vô lượng pháp chiếu sáng. Phải chiếu vô lượng căn phẩm loại. Phải biết vô lượng bệnh phiền não. Phải tích tập vô lượng thuốc pháp hay. Phải chữa lành vô lượng bệnh tật của chúng sinh.

Phải sắm sửa vô lượng đồ cúng cam lộ. Phải đi đến vô lượng cõi nước chư Phật. Phải cúng dường vô lượng các Như Lai. Phải vào vô lượng chúng hội Bồ Tát. Phải thọ vô lượng sự giáo hoá của chư Phật. Phải nhẫn vô lượng tội của chúng sinh. Phải diệt vô lượng khổ nạn đường ác. Phải khiến vô lượng chúng sinh sinh về đường lành. Phải dùng bốn pháp

nhiếp để nhiếp thọ vô lượng chúng sinh.

Phải tu vô lượng môn tổng trì. Phải sinh vô lượng môn đại nguyện. Phải tu vô lượng đại từ đại nguyện lực. Phải siêng cầu vô lượng pháp, thường không ngừng nghỉ. Phải khởi vô lượng sức tư duy. Phải khởi vô lượng việc thần thông. Phải tịnh vô lượng trí quang minh. Phải đến vô lượng loài chúng sinh. Phải thọ sinh trong vô lượng các cõi. Phải hiện vô lượng thân khác nhau. Phải biết vô lượng pháp ngôn từ.

Phải vào vô lượng tâm khác nhau. Phải biết đại cảnh giới của Bồ Tát. Phải trụ đại cung điện của Bồ Tát. Phải quán diệu pháp thâm sâu của Bồ Tát. Phải biết cảnh giới khó biết của Bồ Tát. Phải hành các hạnh

khó hành của Bồ Tát. Phải đủ oai nghi tôn trọng của Bồ Tát. Phải giẫm vào chánh vị khó vào của Bồ Tát. Phải biết đủ thứ các hạnh của Bồ Tát. Phải hiện thần lực khắp cùng của Bồ Tát. Phải thọ mây pháp bình đẳng của Bồ Tát. Phải rộng lớn vô biên lưới hạnh của Bồ Tát. Phải viên mãn vô biên các độ của Bồ Tát. Phải thọ vô lượng ký biệt của Bồ Tát. Phải vào vô lượng môn nhẫn của Bồ Tát. Phải trị vô lượng các địa của Bồ Tát. Phải tịnh vô lượng pháp môn của Bồ Tát. Phải an trụ vô lượng kiếp đồng với các Bồ Tát. Cúng dường vô lượng Phật. Nghiêm tịnh bất khả thuyết cõi Phật. Sinh ra bất khả thuyết Bồ Tát nguyện.

Thiện nam tử! Nói tóm lại, phải tu khắp tất cả Bồ Tát hạnh. Phải giáo

hoá khắp tất cả cõi chúng sinh. Phải vào khắp tất cả kiếp. Phải thọ sinh khắp tất cả mọi nơi. Phải biết khắp tất cả thế giới. Phải tu hành khắp tất cả pháp. Phải nghiêm tịnh khắp tất cả cõi. Phải viên mãn khắp tất cả nguyện. Phải cúng dường khắp tất cả chư Phật. Phải đồng khắp tất cả Bồ Tát nguyện. Phải phụng thờ khắp tất cả thiện tri thức.

Thiện nam tử! Người cầu thiện tri thức, không nên mệt mỏi. Gặp thiện tri thức, chớ sinh nhàm đủ. Thừa hỏi thiện tri thức, đừng sợ khổ nhọc. Gần gũi thiện tri thức, chớ có thoái chuyển. Cúng dường thiện tri thức, không nên ngừng nghỉ. Thọ thiện tri thức dạy, không nên làm lộn. Học hạnh của thiện tri thức, không nên nghi hoặc. Nghe thiện tri

thức diễn nói môn xuất ly, không nên do dự. Thấy thiện tri thức tùy phiền não hành, chớ sinh hiềm quái. Ở chỗ thiện tri thức, nên sinh tâm tôn kính tin sâu, không nên biến đổi. Tại sao vậy?

Thiện nam tử! Vì Bồ Tát nhờ thiện tri thức mà nghe được các hạnh của tất cả Bồ Tát. Thành tựu công đức của tất cả Bồ Tát. Sinh ra đại nguyện của tất cả Bồ Tát. Dẫn phát căn lành của tất cả Bồ Tát. Tích tập trợ đạo của tất cả Bồ Tát. Khai phát pháp quang minh của tất cả Bồ Tát. Hiện bày môn xuất ly của tất cả Bồ Tát. Tu tập giới thanh tịnh của tất cả Bồ Tát. An trụ pháp công đức của tất cả Bồ Tát. Thanh tịnh chí rộng lớn của tất cả Bồ Tát. Tăng trưởng tâm kiên cố của tất cả Bồ Tát. Đầy đủ

môn đà la ni biện tài của tất cả Bồ Tát. Đắc được thanh tịnh tạng của tất cả Bồ Tát. Sinh ra định quang minh của tất cả Bồ Tát. Đắc được nguyện thù thắng của tất cả Bồ Tát. Đồng một nguyện với tất cả Bồ Tát. Nghe được pháp thù thắng của tất cả Bồ Tát. Đắc được nơi bí mật của tất cả Bồ Tát. Đến được châu pháp bảo của tất cả Bồ Tát. Tăng trưởng mầm căn lành của tất cả Bồ Tát. Trưởng dưỡng trí huệ thân của tất cả Bồ Tát. Hộ trì tạng thâm mật của tất cả Bồ Tát. Tu trì phước đức tụ của tất cả Bồ Tát. Thanh tịnh đường thọ sinh của tất cả Bồ Tát. Thọ mây chánh pháp của tất cả Bồ Tát. Vào đường đại nguyện của tất cả Bồ Tát. Hướng về quả bồ đề của tất cả Như Lai. Nhiếp lấy diệu hạnh của tất cả Bồ

Tát. Khai thị công đức của tất cả Bồ Tát. Đến tất cả phương nghe thọ diệu pháp. Khen ngợi oai đức rộng lớn của tất cả Bồ Tát. Sinh ra sức đại từ bi của tất cả Bồ Tát. Nhiếp lấy sức tự tại thù thắng của tất cả Bồ Tát. Sinh ra bồ đề phần của tất cả Bồ Tát. Làm việc lợi ích của tất cả Bồ Tát.

Thiện nam tử! Bồ Tát do nhờ thiện tri thức nhậm trì, nên không đoạ vào đường ác. Nhờ thiện tri thức nhiếp thọ, nên không lùi đại thừa. Nhờ thiện tri thức hộ niệm, nên không huỷ phạm Bồ Tát giới. Nhờ thiện tri thức thủ hộ, nên không theo đuổi ác tri thức. Nhờ thiện tri thức dưỡng dục, nên không khuyết giảm pháp Bồ Tát. Nhờ thiện tri thức nhiếp lấy, nên vượt qua bậc phàm phu. Nhờ thiện tri thức dạy dỗ, nên

vượt qua bậc nhị thừa. Nhờ thiện tri thức chỉ đạo, nên thoát khỏi thế gian. Nhờ thiện tri thức trưởng dưỡng, nên không nhiễm pháp thế gian. Nhờ phụng thờ thiện tri thức, nên tu tất cả Bồ Tát hạnh. Nhờ cúng dường thiện tri thức, nên đầy đủ tất cả pháp trợ đạo. Nhờ gần gũi thiện tri thức, nên không bị nghiệp hoặc thôi phục. Nhờ nương tựa thiện tri thức, mà thế lực kiên cố, nên chẳng sợ chúng ma. Nhờ y chỉ thiện tri thức, mà tăng trưởng tất cả pháp bồ đề phần. Tại sao vậy?

Thiện nam tử! Vì thiện tri thức trừ sạch được các chướng. Diệt được các tội. Trừ được các nạn. Ngừng được các điều ác. Phá được vô minh đêm dài đen tối. Phá hoại được các tà kiến lao ngục kiên cố. Thoát khỏi

được thành sinh tử. Xả bỏ được nhà thế tục. Chặt đứt được các lưới ma. Nhỏ được mũi tên các khổ. Là khỏi được nơi hiểm nạn không có trí huệ. Thoát khỏi được tà kiến đồng hoang rộng lớn. Qua được dòng các cõi. Là khỏi được các tà đạo. Mở bày được đường bồ đề. Giáo hoá được pháp Bồ Tát. Khiến cho an trụ được Bồ Tát hạnh. Khiến cho hướng về được nhất thiết trí. Thanh tịnh được mắt trí huệ. Tăng trưởng bồ đề tâm. Sinh ra đại bi. Diễn nói được diệu hạnh. Nói được Ba La Mật. Bãi bỏ được ác tri thức. Khiến trụ được các địa. Khiến cho đắc được các nhẫn. Khiến cho tu tập được tất cả căn lành. Khiến cho thành tựu được tất cả đạo cụ. Thí cho được tất cả đại công đức. Khiến cho đến được bậc nhất thiết chủng trí.

Khiến cho hoan hỷ tích tập công đức. Khiến cho hớn hở tu các hạnh. Khiến cho nhập vào được nghĩa thâm sâu. Khiến cho khai thị được môn xuất ly. Khiến cho lấp hết được các đường ác. Khiến cho dùng được pháp quang minh chiếu sáng. Khiến cho dùng được mưa pháp thấm nhuần. Khiến cho tiêu diệt được tất cả mê hoặc. Khiến cho xả lìa được tất cả tà kiến. Khiến cho tăng trưởng trí huệ của tất cả chư Phật. Khiến cho an trụ pháp môn của tất cả chư Phật.

Thiện nam tử! Thiện tri thức như mẹ hiền, vì sinh ra giống Phật. Như cha lành, vì lợi ích rộng lớn. Như nữ mẫu, vì giữ gìn không khiến cho làm ác. Như giáo sư, vì chỉ bày sở học của Bồ Tát. Như đường lành, vì chỉ bày đạo Ba La Mật. Như lương y, vì hay

trị các bệnh phiền não. Như núi tuyết, vì tăng trưởng thuốc nhất thiết trí. Như dũng tướng, vì dẹp trừ tất cả sự sợ hãi. Như người đưa đò, vì khiến cho thoát khỏi dòng xoáy sinh tử. Như lái thuyền, vì khiến cho đến được châu báu trí huệ.

Thiện nam tử! Nên thường chánh niệm suy gẫm các thiện tri thức như vậy.

Lại nữa, thiện nam tử! Người phụng thờ thiện tri thức, nên phát tâm như đại địa, vì gánh vác trọng trách không mệt mỏi. Nên phát tâm như kim cương, vì chí nguyện kiên cố không thể hoại. Nên phát tâm như núi Thiết Vi, vì tất cả các khổ không động được. Nên phát tâm như người hầu hạ, vì tất cả lời dạy, khiến đều tùy thuận. Nên phát tâm như đệ tử,

vì tất cả lời dạy dỗ không chống trái. Nên phát tâm như tô tó, vì không nhàm chán tất cả các việc làm. Nên phát tâm như dưỡng mẫu, vì chịu đựng sự cần khổ không than mệt. Nên phát tâm như người làm thuê, vì theo sự chỉ bảo không trái ngược. Nên phát tâm như hốt phân, vì lìa sự kiêu mạn. Nên phát tâm như cây lúa đã chín, vì hay hạ thấp xuống. Nên phát tâm như ngựa giỏi, vì lìa tánh ác. Nên phát tâm như xe lớn, vì chở nặng được. Nên phát tâm như voi điều thuận, vì luôn phục tùng. Nên phát tâm như núi Tu Di, vì chẳng lay động. Nên phát tâm như chó tốt, vì không hại chủ. Nên phát tâm như chiên đà la, vì lìa kiêu mạn. Nên phát tâm như trâu mạnh, vì không hung giận. Nên phát tâm như ghe thuyền,

vì qua lại không mỗi. Nên phát tâm như cây cầu, vì tế độ không biết mệt. Nên phát tâm như hiếu tử, vì thừa thuận nhan sắc. Nên phát tâm như vương tử, vì tuân hành giáo mạng.

Lại nữa, thiện nam tử! Người nên ở nơi thân mình, sinh tướng là bệnh khổ. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là bậc y vương. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là thuốc hay. Nơi sở tu hành, sinh tướng là trừ được bệnh.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là đi xa. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là vị đạo sư. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là chánh đạo. Nơi sở tu hành, sinh tướng là đến được nơi xa.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng cầu độ được. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là người lái thuyền.

Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là thuyền, là chèo. Nơi sở tu hành, sinh tướng là đến được bờ kia.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là lúa mạ. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là Long Vương. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là mùa mưa. Nơi sở tu hành, sinh tướng là chín mùi.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là bản cùg. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là Tỳ Sa Môn Thiên Vương. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là tiền tài châu báu. Nơi sở tu hành, sinh tướng là giàu có.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là đệ tử. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là người thợ khéo. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là kỹ

ngộ. Nơi sở tu hành, sinh tướng là biết rõ.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng sự sợ hãi. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là người dũng cảm. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là đao gậy. Nơi sở tu hành, sinh tướng là phá được oán địch.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là người đi buôn. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là bậc đạo sư. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là châu báu. Nơi sở tu hành, sinh tướng là lượm được châu báu.

Lại nữa, nên ở nơi thân mình, sinh tướng là con cái. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là cha mẹ. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là gia nghiệp. Nơi sở tu hành, sinh tướng là nối nghiệp nhà.

Lại nữa, nên nơi thân mình, sinh tướng là vương tử. Nơi thiện tri thức, sinh tướng là đại thần. Nơi sở thuyết pháp, sinh tướng là lời vua dạy. Nơi sở tu hành, sinh tướng là đội mũ vua, mặc y phục vua, ngồi cung điện vua.

Thiện nam tử! Người nên phát tâm như vậy, tác ý như vậy, để gần gũi thiện tri thức. Tại sao vậy? Vì dùng tâm như vậy để gần gũi thiện tri thức, khiến cho chí nguyện vĩnh viễn được thanh tịnh.

Lại nữa, thiện nam tử! Thiện tri thức nuôi lớn các căn lành, ví như núi Tuyết, nuôi lớn các cỏ thuốc. Thiện tri thức là pháp khí của Phật, ví như biển cả, dung nạp các dòng nước. Thiện tri thức là nơi công đức, ví như biển cả, sinh ra các châu báu.

Thiện tri thức là tịnh bồ đề tâm, ví như lửa mạnh, hay luyện vàng thật. Thiện tri thức là vượt qua pháp thế gian, ví như núi Tu Di, vọt lên nơi biển cả. Thiện tri thức là chẳng nhiễm pháp thế gian, ví như hoa sen, chẳng dính nước. Thiện tri thức là chẳng thọ các điều ác, ví như biển cả, chẳng chứa tử thi. Thiện tri thức là tăng trưởng pháp trắng, ví như trăng rằm, ánh sáng viên mãn. Thiện tri thức là chiếu sáng pháp giới, ví như mặt trời, chiếu bốn thiên hạ. Thiện tri thức là nuôi lớn thân Bồ Tát, ví như cha mẹ, nuôi lớn con cái.

Thiện nam tử! Nói tóm lại, đại Bồ Tát nếu hay tùy thuận lời dạy của thiện tri thức, thì đắc được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức Na do tha công đức. Thanh tịnh được mười bất

khả thuyết trăm ngàn ức Na do tha thâm tâm. Tăng trưởng được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức Na do tha Bồ Tát căn. Thanh tịnh được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức Na do tha Bồ Tát lực. Đoạn trừ được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ nghiệp chướng. Vượt qua được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ ma cảnh. Nhập vào được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ pháp môn. Viên mãn được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ trợ đạo. Tu hành được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ diệu hạnh. Phát ra được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức A tăng kỳ đại nguyện.

Thiện nam tử! Ta lại lược nói tất cả Bồ Tát hạnh. Tất cả Bồ Tát Ba La

Mật. Tất cả Bồ Tát địa. Tất cả Bồ Tát nhân. Tất cả Bồ Tát môn tổng trì. Tất cả Bồ Tát môn tam muội. Tất cả Bồ Tát thần thông trí. Tất cả Bồ Tát hồi hướng. Tất cả Bồ Tát nguyện. Tất cả Bồ Tát thành tựu Phật pháp, đều do sức lực của thiện tri thức. Dùng thiện tri thức mà làm căn bản, nương thiện tri thức sinh ra, nương thiện tri thức lớn lên, nương thiện tri thức an trụ, thiện tri thức là nhân duyên, thiện tri thức hay phát khởi.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử nghe công đức thiện tri thức như vậy, khai thị vô lượng Bồ Tát diệu hạnh. Thành tựu vô lượng Phật pháp rộng lớn, hớn hở vui mừng, bèn đánh lễ Đức Sinh đồng tử và Hữu Đức đồng nữ, đi nhiều quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

51. BỒ TÁT TỪ THỊ
NHIỆP ĐỨC THÀNH NHÂN TƯỚNG

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử thắm nhuần vào tâm lời dạy của thiện tri thức. Chánh niệm suy gẫm các Bồ Tát hạnh, đi hướng về nước Hải Ngạn.

Thiện Tài đồng tử tự nhớ quá khứ chẳng tu lễ kính, liền phát tâm gắng sức tu hành.

Lại nhớ quá khứ thân tâm chẳng thanh tịnh, liền phát tâm chuyên tịnh trị thân tâm mình cho trong sạch.

Lại nhớ quá khứ làm các nghiệp ác, liền phát tâm chuyên tự phòng ngừa chấm dứt.

Lại nhớ quá khứ khởi các vọng tưởng, liền phát tâm luôn chánh tư duy.

Lại nhớ quá khứ tu các hạnh, nhưng vì thân mình, liền phát tâm khiến tâm rộng lớn, khắp cùng hàm thức.

Lại nhớ quá khứ truy cầu cảnh dục, thường tổn hại mình, không có lợi ích, liền phát tâm tu hành Phật pháp, nuôi lớn các căn để được an ổn.

Lại nhớ quá khứ niệm nghĩ tà, điên đảo tương ưng, liền phát tâm sinh tâm chánh kiến, khởi Bồ Tát nguyện.

Lại nhớ quá khứ, ngày đêm mệt nhọc, làm các việc ác, liền phát tâm khởi đại tinh tấn, thành tựu Phật pháp.

Lại nhớ quá khứ, thọ sinh năm loài, đối với thân mình và kẻ khác đều không lợi ích, liền phát tâm nguyện, dùng thân của mình lợi ích

chúng sinh, thành tựu Phật pháp, phụng thờ tất cả các thiện tri thức, suy gẫm như vậy, mà sinh đại hoan hỉ.

Thiện Tài đồng tử lại quán thân này, là ngôi nhà của các sự khổ sinh già bệnh chết. Nguyên hết kiếp vị lai, tu Bồ Tát đạo, giáo hoá chúng sinh, gặp các Như Lai, thành tựu Phật pháp, du hành tất cả cõi Phật, phụng thờ tất cả pháp sư, trụ trì tất cả Phật giáo, tìm cầu tất cả pháp lữ, gặp tất cả thiện tri thức, tích tập tất cả các Phật pháp, làm nhân duyên với nguyện trí thân của tất cả Bồ Tát.

Khi nghĩ như vậy, thì tăng trưởng vô lượng căn lành không nghĩ bàn, liên đới với tất cả Bồ Tát, tin sâu tôn trọng, sinh nghĩ tưởng hy hữu, sinh nghĩ tưởng đại sư. Các căn

thanh tịnh, pháp lành tăng ích, khởi tâm cung kính cúng dường tất cả Bồ Tát, chấp tay khom mình lễ tất cả Bồ Tát. Sinh ra con mắt của tất cả Bồ Tát quán khắp thế gian. Khởi nghĩ tưởng của tất cả Bồ Tát nhớ khắp chúng sinh. Hiện vô lượng nguyện hoá thân của tất cả Bồ Tát. Sinh ra tâm tưởng khen nói thanh tịnh của tất cả Bồ Tát. Thấy tất cả chư Phật và các Bồ Tát quá khứ hiện tại, ở tất cả mọi nơi, thị hiện thành đạo thần thông biến hoá, cho đến không có một đầu sợi lông nào mà không khắp cùng. Lại đắc được mắt trí huệ quang minh thanh tịnh, thấy cảnh giới tu hành của tất cả Bồ Tát, tâm các Ngài vào khắp lưới cõi mười phương, nguyện của các Ngài khắp cùng hư

không pháp giới, ba đời bình đẳng, không có ngừng nghỉ.

Tất cả như vậy, đều nhờ tin thọ lời dạy của thiện tri thức mà đắc được.

Thiện Tài đồng tử dùng sự tôn trọng như vậy, cúng dường như vậy, khen ngợi như vậy, quán sát như vậy, nguyện lực như vậy, tưởng niệm như vậy, vô lượng cảnh giới trí huệ như vậy, ở trước đại lâu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng, nắm thể sát đất, tạm thời thu nhiếp niệm lại, suy gẫm quán sát. Nhờ đại nguyện lực tin hiểu thâm sâu, liền nhập vào môn Trí huệ thân bình đẳng khắp tất cả mọi nơi.

Thiện Tài đồng tử khắp hiện thân mình, ở trước tất cả Như Lai, ở trước tất cả Bồ Tát, ở trước tất cả thiện tri thức, ở trước tất cả chùa tháp của

Như Lai, ở trước hình tượng của tất cả Như Lai, ở trước trụ xứ của tất cả chư Phật Bồ Tát, ở trước tất cả pháp bảo, ở trước tất cả Thanh Văn Bích Chi Phật và chùa tháp của các Ngài, ở trước ruộng phước tất cả Thánh chúng, ở trước tất cả cha mẹ tôn giả, ở trước tất cả mười phương chúng sinh, đều như nói ở trên, tôn trọng, lễ bái, khen ngợi, hết kiếp thuở vị lai, không có ngừng nghỉ.

Đồng hư không, vì lượng vô biên.
Đồng pháp giới, vì không chướng ngại.
Đồng thật tế, vì khắp tất cả.
Đồng Như Lai, vì không phân biệt.
Giống như hình bóng, vì tùy trí hiện.
Giống như mộng, vì do tư duy khởi.
Giống như hình tượng, vì hiện bày tất cả.
Giống như tiếng vang, vì do duyên mà phát ra. Không có sinh, vì

xoay vòng khởi diệt. Không có tánh, vì tùy duyên mà chuyển.

Thiện Tài đồng tử lại quyết định biết tất cả các báo, đều từ nghiệp sinh ra. Tất cả các quả, đều từ nhân sinh ra. Tất cả các nghiệp, đều từ tập sinh ra. Tất cả chư Phật ra đời, đều từ niềm tin sinh ra. Tất cả hoá hiện các sự cúng dường, đều từ hiểu biết chắc chắn sinh ra. Tất cả hoá Phật, từ tâm cung kính sinh ra. Tất cả Phật pháp, từ căn lành sinh ra. Tất cả hoá thân, từ phương tiện sinh ra. Tất cả Phật sự, từ đại nguyện sinh ra. Tất cả Bồ Tát tu hành các hạnh, từ hồi hướng sinh ra. Tất cả pháp giới rộng lớn trang nghiêm, từ cảnh giới nhất thiết trí mà sinh ra.

Lìa thấy đoạn, vì biết hồi hướng.
Lìa thấy thường, vì biết vô sinh. Lìa

thấy không nhân, vì biết chánh nhân. Là thấy điên đảo, vì biết lý như thật. Là thấy tự tại, vì biết chẳng do người khác. Là thấy ta, người, vì biết từ duyên khởi. Là thấy biên chấp, vì biết pháp giới vô biên. Là thấy đến đi, vì biết như hình bóng. Là thấy có, không, vì biết chẳng sinh diệt. Là thấy tất cả pháp, vì biết không vô sinh, vì biết chẳng tự tại, vì biết nguyện lực sinh ra. Là thấy tất cả tướng, vì vào bờ mé vô tướng.

Biết tất cả pháp, vì như hạt giống sinh mầm, vì như ấn sinh văn, vì biết vật chất như hình tượng, vì biết tiếng như vang, vì biết cảnh như mộng, vì biết nghiệp như huyễn, vì thấu rõ thế gian do tâm hiện, vì thấu rõ quả do nhân sinh ra, vì thấu rõ báo do nghiệp tích tập. Biết rõ tất cả các

pháp công đức, vì đều từ Bồ Tát căn lành phương tiện sinh ra.

Thiện Tài đồng tử nhập vào trí huệ như vậy, tâm đoan chánh, niệm thanh tịnh. Ở trước lầu các làm lễ sát đất, ân cần đánh lễ, có bất khả tư nghì căn lành lưu chảy trong thân tâm, mát mẻ thơ thới. Từ đất đứng dậy, một lòng chiêm ngưỡng, mắt không tạm rời, chấp tay đi nhiều quanh vô lượng vòng.

Bèn nghĩ như vậy : Đại lầu các này, là chỗ ở của bậc giải không vô tướng vô nguyện.

Là chỗ ở của bậc đối với tất cả pháp không phân biệt.

Là chỗ ở của bậc thấu rõ pháp giới không khác biệt.

Là chỗ ở của bậc biết tất cả chúng sinh bất khả đắc.

Là chỗ ở của bậc biết tất cả pháp không sinh.

Là chỗ ở của bậc không chấp trước tất cả thế gian.

Là chỗ ở của bậc không chấp trước tất cả nhà cửa.

Là chỗ ở của bậc không ưa thích tất cả thân xóm.

Là chỗ ở của bậc không nương tựa vào tất cả cảnh giới.

Là chỗ ở của bậc lìa tất cả tướng.

Là chỗ ở của bậc biết tất cả pháp không tự tánh.

Là chỗ ở của bậc đoạn trừ tất cả phân biệt nghiệp.

Là chỗ ở của bậc lìa tất cả tướng tâm ý thức.

Là chỗ ở của bậc chẳng nhập chẳng xuất tất cả đạo.

Là chỗ ở của bậc nhập vào tất cả Bát Nhã Ba La Mật thâm sâu.

Là chỗ ở của bậc hay dùng phương tiện trụ ở phổ môn pháp giới.

Là chỗ ở của bậc tiêu diệt tất cả lửa phiền não.

Là chỗ ở của bậc dùng trí huệ tăng thượng dứt trừ tất cả ái dục ngã mạn.

Là chỗ ở của bậc sinh ra tất cả các thiên giải thoát tam muội thần thông mà du hí.

Là chỗ ở của bậc quán sát cảnh giới tam muội của tất cả Bồ Tát.

Là chỗ ở của bậc an trụ chỗ tất cả Như Lai.

Là chỗ trụ của bậc đem một kiếp vào tất cả kiếp, đem tất cả kiếp vào một kiếp, mà không hoại tướng của nó.

Là chỗ trụ của bậc đem một cồi vào tất cả cồi, đem tất cả cồi vào một cồi, mà không hoại tướng của nó.

Là chỗ trụ của bậc đem một pháp vào tất cả pháp, đem tất cả pháp vào một pháp, mà không hoại tướng của nó.

Là chỗ trụ của bậc đem một chúng sinh vào tất cả chúng sinh, đem tất cả chúng sinh vào một chúng sinh, mà chẳng hoại tướng của nó.

Là chỗ trụ của bậc đem một vị Phật vào tất cả vị Phật, đem tất cả vị Phật vào một vị Phật, mà chẳng hoại tướng của nó.

Là chỗ trụ của bậc trong một niệm mà biết tất cả ba đời.

Là chỗ trụ của bậc trong một niệm đi đến tất cả cồi nước.

Là chỗ trụ của bậc ở trước tất cả chúng sinh, đều hiện ra thân họ.

Là chỗ trụ của bậc tâm thường lợi ích tất cả thế gian.

Là chỗ trụ của bậc hay đến khắp tất cả mọi nơi.

Là chỗ trụ của bậc tuy đã thoát khỏi tất cả thế gian, vì giáo hoá chúng sinh mà luôn ở trong thế gian hiện thân.

Là chỗ trụ của bậc chẳng chấp trước tất cả cõi, vì cúng dường chư Phật, mà du hành đến tất cả cõi.

Là chỗ trụ của bậc chẳng động bản xứ, mà đến khắp tất cả cõi Phật để trang nghiêm.

Là chỗ trụ của bậc gần gũi tất cả chư Phật, mà chẳng khởi tướng Phật.

Là chỗ trụ của bậc y chỉ tất cả thiện tri thức, mà chẳng khởi tướng thiện tri thức.

Là chỗ trụ của bậc ở tại tất cả cung ma, mà chẳng đả trước cảnh giới dục.

Là chỗ trụ của bậc vĩnh viễn là tất cả tâm tướng.

Là chỗ trụ của bậc tuy ở trong tất cả chúng sinh mà hiện thân, nhưng chẳng sinh hai tướng ta, người.

Là chỗ trụ của bậc vào khắp tất cả thế giới, mà nơi pháp giới không tướng khác biệt.

Là chỗ trụ của bậc nguyện trụ vị lai tất cả kiếp, mà nơi các kiếp không tướng dài ngắn.

Là chỗ trụ của bậc chẳng là nơi đầu sợi lông, mà khắp hiện thân tất cả thế giới.

Là chỗ trụ của bậc hay diễn nói pháp khó gặp được.

Là chỗ trụ của bậc hay trụ pháp khó biết, pháp thâm sâu, pháp không hai, pháp vô tướng, pháp không đối trị, pháp vô sở đắc, pháp không hí luận.

Là chỗ trụ của bậc trụ đại từ đại bi.

Là chỗ trụ của bậc đã độ tất cả trí nhị thừa, đã vượt qua tất cả cảnh giới ma, đã không còn nhiệm trước nơi pháp thế gian, đã đạt đến bờ bên kia của Bồ Tát, đã trụ chỗ trụ xứ của Như Lai.

Là chỗ trụ của bậc tuy lìa tất cả các tướng, mà cũng không nhập vào chánh vị Thanh Văn, tuy thấu rõ tất cả pháp không sinh, mà cũng chẳng trụ pháp tánh không sinh.

Là chỗ trụ của bậc tụy quán bất tịnh, mà chẳng chứng pháp lìa tham, cũng chẳng cùng chung với tham dục, tụy tu từ bi mà chẳng chứng pháp lìa sân, cũng chẳng cùng chung với sân cấu bản, tụy quán duyên khởi, mà chẳng chứng pháp lìa si, cũng chẳng cùng chung với si hoặc.

Là chỗ trụ của bậc tụy trụ tứ thiên, mà chẳng tụy thiên sinh, tụy hành bốn vô lượng tâm, vì giáo hoá chúng sinh mà chẳng sinh cõi sắc, tụy tu bốn vô sắc định, nhờ đại bi mà chẳng trụ cõi vô sắc.

Là chỗ trụ của bậc tụy siêng tu chỉ quán, vì giáo hoá chúng sinh mà chẳng chứng ba minh tám giải thoát, tụy hành nơi xả mà chẳng xả bỏ việc giáo hoá chúng sinh.

Là chỗ trụ của bậc tụy quán nơi không, mà chẳng sinh khởi thấy không, tụy hành vô tướng, mà thường giáo hoá chúng sinh chấp trước tướng, tụy hành vô nguyện mà chẳng xả bỏ hạnh nguyện bồ đề.

Là chỗ trụ của bậc, tụy ở trong tất cả nghiệp phiền não, mà đắc được tự tại, vì giáo hoá chúng sinh, mà hiện tùy thuận các nghiệp phiền não. Tụy không sinh tử, vì giáo hoá chúng sinh mà thị hiện thọ sinh tử. Tụy đã lìa tất cả cõi, vì giáo hoá chúng sinh, mà thị hiện vào các cõi.

Là chỗ trụ của bậc, tụy hành nơi từ, mà đối với các chúng sinh không có ái luyến. Tụy hành nơi bi, mà đối với các chúng sinh không chấp lấy. Tụy hành nơi hỷ, mà thấy chúng sinh khổ tâm thường thương xót. Tụy

hành nơi xả, mà chẳng xả bỏ việc lợi ích người khác.

Là bậc tuy tu hành chín định thứ lớp, mà chẳng nhằm lìa thọ sinh dục giới. Tuy biết tất cả pháp không sinh, không diệt, mà chẳng ở nơi thật tế tác chứng. Tuy vào ba môn giải thoát, mà chẳng thủ lấy giải thoát Thanh Văn. Tuy quán bốn Thánh đế, mà chẳng trụ quả Thánh tiểu thừa. Tuy quán duyên khởi thâm sâu, mà chẳng trụ tịch diệt rốt ráo. Tuy tu tám Thánh đạo, mà chẳng cầu vĩnh viễn thoát khỏi thế gian. Tuy vượt qua bậc phàm phu, mà chẳng rơi vào bậc Thanh Văn Bích Chi Phật. Tuy quán năm thủ uẩn, mà chẳng vĩnh diệt các uẩn. Tuy vượt qua bốn ma, mà chẳng phân biệt các ma. Tuy chẳng chấp sáu xứ, mà chẳng vĩnh

diệt sáu xứ. Tuy an trụ chân như, mà chẳng rơi vào thật tế. Tuy nói tất cả thừa, mà chẳng bỏ đại thừa.

Đại lâu các này, là chỗ trụ xứ của bậc có tất cả các công đức như vậy.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử bèn nói kệ rằng :

Đây là đại bi thanh tịnh trí
Lợi ích thế gian đáng Từ Thị
Trưởng tử Phật trong bậc quán đảnh
Vào chỗ trụ xứ cảnh Như Lai.

Tiếng tăm nhất trong các Phật tử
Đã vào đại thừa môn giải thoát
Du hành pháp giới tâm không chấp
Đây chỗ ở của bậc Vô Đẳng.

Thí giới nhẫn tấn thiên trí huệ
Phương tiện nguyện lực và thần
thông

Pháp đại thừa các độ như vậy
Chỗ ở của bậc Đều đầy đủ.

Trí huệ rộng lớn như hư không
Biết khắp ba đời tất cả pháp
Không ngại không nương không
thủ lấy

Chỗ ở của bậc Thấu các cõi.
Khéo hiểu rõ được tất cả pháp
Không tánh không sinh không
chỗ nương

Như chim bay lượn được tự tại
Đây chỗ ở của bậc Đại trí.
Biết rõ ba độc tánh chân thật
Phân biệt nhân duyên hư vọng khởi
Cũng chẳng nhàm kia cầu thoát khỏi
Đây chỗ ở của bậc Tịch tĩnh.
Ba môn giải thoát tám Thánh đạo
Các uẩn xứ giới và duyên khởi
Đều quán sát được chẳng tịch diệt
Đây chỗ ở của bậc Thiện xảo.
Mười phương cõi nước và chúng sinh
Dùng trí vô ngại đều quán sát

Rõ tánh đều không chẳng phân biệt
Đây chỗ ở của bậc Tịch diệt.
Đi khắp pháp giới đều vô ngại
Mà cầu tánh đi không thể được
Như gió trong không chẳng chỗ đi
Đây chỗ ở của bậc Không nương.
Thấy khắp đường ác loại quần sinh
Chịu các khổ độc không chỗ về
Phóng đại từ quang đều trừ diệt
Đây chỗ ở của bậc Thương xót.
Thấy các chúng sinh mất chánh đạo
Ví như sinh mù sợ đường hiểm
Dẫn họ khiến vào thành giải thoát
Đây chỗ ở của đại Đạo sư.
Thấy các chúng sinh vào lưới ma
Sinh già bệnh chết thường bức bách
Khiến họ giải thoát được an vui
Đây chỗ ở của bậc Dũng kiện.
Thấy các chúng sinh bệnh mê hoặc
Mà khởi tâm thương xót rộng lớn

Dùng thuốc trí huệ đều trừ diệt
Đây chỗ ở của đại Y vương.
Thấy các quần sinh chìm biển cõi
Trầm luân lo sợ thọ các khổ
Đều dùng thuyền pháp mà cứu họ
Đây chỗ ở của bậc Khéo độ.
Thấy các chúng sinh trong biển hoặc
Mà phát tâm Bồ đề diệu báu
Đều vào trong đó để cứu họ
Đây chỗ ở của bậc Khéo vớt.
Luôn dùng đại nguyện mắt từ bi
Quán khắp tất cả các chúng sinh
Từ các biển cõi mà cứu ra
Đây chỗ ở của Kim Sí Vương.
Ví như nhật nguyệt trong hư không
Tất cả thế gian đều chiếu khắp
Trí huệ quang minh cũng như vậy
Đây chỗ ở của bậc Chiếu thế.
Bồ Tát vì độ một chúng sinh
Khấp thuở vị lai vô lượng kiếp

Như vì một tất cả cũng vậy
Đây chỗ ở của bậc Cứu thế.
Nơi một cõi nước độ chúng sinh
Hết kiếp vị lai không ngừng nghỉ
Mỗi mỗi cõi nước đều như thế
Đây chỗ ở của Ý kiên cố.

Pháp của mười phương chư Phật nói
Một toà khắp thọ đều khiến hết
Hết kiếp vị lai luôn như thế
Đây chỗ ở của bậc Trí hải.

Du hành tất cả biển thế giới
Vào khắp tất cả biển đạo tràng
Cúng dường tất cả biển Như Lai
Đây chỗ ở của bậc Tu hành.

Tu hành tất cả biển diệu hạnh
Phát khởi vô biên biển đại nguyện
Như vậy trải qua biển các kiếp
Đây chỗ ở của bậc Công đức.

Nơi một lỗ lông vô lượng cõi
Phật chúng sinh kiếp bất khả thuyết

**Như vậy thấy rõ đều khắp cùng
Đây chỗ ở của Mắt vô ngại.**

**Một niệm nhiếp khắp vô biên kiếp
Cõi nước chư Phật và chúng sinh
Trí huệ vô ngại đều chánh tri
Đây chỗ ở của bậc Đủ đức.**

**Mười phương cõi nước nghiền làm
bụi**

**Tất cả nước biển dùng lông chám
Bồ Tát phát nguyện số như vậy
Đây chỗ ở của bậc Vô ngại.**

**Thành tựu tổng trì môn tam muội
Đại nguyện các thiên và giải thoát
Mỗi mỗi đều trụ vô biên kiếp
Đây chỗ ở của chân Phật tử.**

**Vô lượng vô biên các Phật tử
Đủ thứ thuyết pháp độ chúng sinh
Cũng nói thế gian các kỹ thuật
Đây chỗ ở của bậc Tu hành.**

**Thành tựu thần thông phương tiện
trí**

**Tu hành như huyền diệu pháp môn
Mười phương năm cõi đều hiện sinh
Đây chỗ ở của bậc Vô ngại.**

Bồ Tát xưa từ sơ phát tâm

Tu hành đầy đủ tất cả hạnh

Hoá thân vô lượng khắp pháp giới

Đây chỗ ở của bậc Thần lực.

Một niệm thành tựu đạo bồ đề

Khắp làm vô biên trí huệ nghiệp

Thế tình nghĩ bàn đều phát cuồng

Đây chỗ ở của bậc Khó lường.

Thành tựu thần thông không chướng

ngại

Du hành pháp giới đều khắp cùng

Nơi tâm chưa từng có sở đắc

Đây chỗ ở của bậc Tịnh huệ.

Bồ Tát tu hành vô ngại huệ

Vào các cõi nước không chấp trước

**Dùng trí không hai chiếu sáng khắp
Đây chỗ ở của bậc Vô ngã.
Biết rõ các pháp không y chỉ
Bản tánh tịch diệt đồng hư không
Thường hành như vậy trong cảnh
giới**

**Đây chỗ ở của bậc Ly cấu.
Thấy khắp quần sinh thọ các khổ
Phát đại nhân từ trí huệ tâm
Nguyện thường lợi ích các thế gian
Đây chỗ ở của bậc Thương xót.
Phật tử trụ lâu này
Hiện khắp trước chúng sinh
Giống như vàng nhật nguyệt
Khắp trừ tối sinh tử.
Phật tử trụ lâu này
Khắp thuận tâm chúng sinh
Biến hiện vô lượng thân
Đầy khắp mười phương cõi.
Phật tử trụ lâu này**

**Du khắp các thế giới
Tất cả chỗ Như Lai
Vô lượng vô số kiếp.
Phật tử trụ lâu này
Nghĩ lường các Phật pháp
Vô lượng vô số kiếp
Tâm Ngài không nhàm mỏi.
Phật tử trụ lâu này
Niệm niệm vào tam muội
Mỗi mỗi môn tam muội
Xiển minh các cảnh Phật.
Phật tử trụ lâu này
Đều biết tất cả cõi
Vô lượng vô số kiếp
Chúng sinh Phật danh hiệu.
Phật tử trụ lâu này
Một niệm nhiếp các kiếp
Nhưng tùy tâm chúng sinh
Mà không tướng phân biệt.
Phật tử trụ lâu này**

**Tu tập các tam muội
Trong mỗi mỗi tâm niệm
Biết rõ pháp ba đời.
Phật tử trụ lâu này
Kiết già thân bất động
Hiện khắp tất cả cõi
Trong tất cả các loài.
Phật tử trụ lâu này
Uống biển pháp chư Phật
Vào sâu biển trí huệ
Đầy đủ biển công đức.
Phật tử trụ lâu này
Đều biết số các cõi
Số đời số chúng sinh
Số danh Phật cũng thế.
Phật tử trụ lâu này
Một niệm đều thấu rõ
Trong tất cả ba đời
Thành hoại của cõi nước.
Phật tử trụ lâu này**

**Biết khắp hạnh nguyện Phật
Tu hành của Bồ Tát
Chúng sinh căn tánh dục.
Phật tử trụ lâu này
Thấy trong một hạt bụi
Vô lượng cõi đạo tràng
Chúng sinh và các kiếp.
Như trong một hạt bụi
Tất cả bụi cũng thể
Đủ thứ đều đầy đủ
Nơi nơi đều vô ngại.
Phật tử trụ lâu này
Quán khắp tất cả pháp
Chúng sinh cõi và đời
Không khởi không chỗ có.
Quán chúng sinh bình đẳng
Pháp Như Lai bình đẳng
Cõi các nguyện bình đẳng
Ba đời đều bình đẳng.
Phật tử trụ lâu này**

Giáo hoá các quần sinh
 Cúng dường các Như Lai
 Suy gẫm tánh các pháp.
 Vô lượng ngàn vạn kiếp
 Sở tu nguyện trí hạnh
 Rộng lớn không thể lường
 Khen ngợi chẳng hết được.
 Bậc đại dũng mãnh này
 Sở hành không chướng ngại
 An trụ trong lâu này
 Con chấp tay kính lễ.
 Trưởng tử của chư Phật
 Đấng Thánh đức Từ Thị
 Nay con cung kính lễ
 Cúi xin nghĩ đến con.

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử dùng
 vô lượng pháp tán thán khen ngợi tất
 cả Bồ Tát như vậy, để khen ngợi các
 Bồ Tát ở trong đại lâu các Tỳ Lô Giá
 Na Trang Nghiêm Tạng rồi, khom

mình chấp tay, cung kính đánh lễ, một lòng muốn được thấy Bồ Tát Di Lạc gần gũi cúng dường.

Bèn thấy đại Bồ Tát Di Lạc từ nơi khác đến, có vô lượng chư Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già Vương, Thích, Phạm, Hộ Thế, và vô lượng quyến thuộc chúng Bà La Môn, cùng với vô số trăm ngàn chúng sinh khác, vây quanh trước sau, cùng đi đến chỗ đại lâu các báu Trang Nghiêm Tạng. Thiện Tài thấy rồi, hoan hỉ hơn hở, nắm thể sát đất.

Bấy giờ, Bồ Tát Di Lạc quán sát Thiện Tài, chỉ thị đại chúng, khen ngợi công đức của Thiện Tài, mà nói kệ rằng:

Các ông xem Thiện Tài
Trí huệ tâm thanh tịnh

Vì cầu hạnh bồ đề
Mà đi đến chỗ ta.
Lành thay viên mãn từ
Lành thay thanh tịnh bi
Lành thay mắt tịch diệt
Tu hành không lười mỗi.
Lành thay thanh tịnh ý
Lành thay tâm rộng lớn
Lành thay bất thối chuyển
Tu hành không lười mỗi.
Lành thay hạnh bất động
Thường cầu thiện tri thức
Thấu đạt tất cả pháp
Điều phục các quần sinh.
Lành thay hành diệu đạo
Lành thay trụ công đức
Lành thay hướng Phật quả
Chưa từng có mệt mỗi.
Lành thay đức làm thể
Lành thay pháp thâm nhuần

Lành thay vô biên hạnh
Thế gian khó gặp được.
Lành thay lìa mê hoặc
Thế pháp không nhiễm được
Được mất khen chê thấy
Tất cả không phân biệt.
Lành thay thí an lạc
Điều nhu kham thọ hoá
Tâm xiêm nịnh sân mạn
Tất cả đều trừ diệt.
Lành thay chân Phật tử
Đến khắp trong mười phương
Tăng trưởng các công đức
Điều nhu không lười mỗi.
Lành thay trí ba đời
Biết khắp tất cả pháp
Khắp sinh tạn công đức
Tu hành không mỗi nhàm.
Văn Thù Đức Vân thấy
Tất cả các Phật tử

**Khiến người đến chỗ ta
Chỉ người nơi vô ngại.
Tu đủ Bồ Tát hạnh
Nhiếp khắp các quần sinh
Người rộng lớn như vậy
Nay đi đến chỗ ta.
Vì cầu các cảnh giới
Thanh tịnh của Như Lai
Hỏi các nguyện rộng lớn
Mà đi đến chỗ ta.
Quá lai hiện tại Phật
Thành tựu các hạnh nghiệp
Người đều muốn tu học
Mà đi đến chỗ ta.
Người nơi thiện tri thức
Muốn cầu pháp vi diệu
Muốn thọ Bồ Tát hạnh
Mà đi đến chỗ ta.
Người nhớ thiện tri thức
Được chư Phật khen ngợi**

**Khiến người thành bồ đề
Mà đi đến chỗ ta.
Người nhớ thiện tri thức
Sinh ta như cha mẹ
Nuôi ta như nhũ mẫu
Lớn ta bồ đề phần.
Như thầy thuốc chữa bệnh
Như trời rưới cam lồ
Như mặt trời chỉ đường
Như mặt trăng trong sáng.
Như núi không lay động
Như biển không tăng giảm
Như thuyền sư tế độ
Mà đi đến chỗ ta.
Người quán thiện tri thức
Như đại tướng dũng mãnh
Cũng như đại thương chủ
Lại như đại Đạo sư.
Hay lập tràng chánh pháp
Chỉ bày Phật công đức**

**Hay diệt các đường ác
Khai mở cửa đường lành.
Hiện bày thân chư Phật
Giữ gìn tạng chư Phật
Thọ trì pháp chư Phật
Cho nên nguyện thờ phụng.
Muốn viên mãn tịnh trí
Muốn đủ thân đóa chánh
Muốn sinh nhà tôn quý
Mà đi đến chỗ ta.
Các vị xem người này
Gần gũi thiện tri thức
Theo lời dạy tu học
Tất cả nên thuận tu.
Nhờ phước nhân duyên xưa
Văn Thù khiến phát tâm
Tuỳ thuận không trái nghịch
Tu hành không lười mỏi.
Cha mẹ và quyến thuộc
Cung điện với tài sản**

Tất cả đều xả bỏ
Khiêm nhường cầu tri thức.
Tịnh trị ý như vậy
Vĩnh lìa thân thế gian
Sẽ sinh cõi nước Phật
Thọ quả báo thù thắng.
Thiện Tài thấy chúng sinh
Sinh già bệnh chết khổ
Vì phát tâm đại bi
Siêng tu vô thượng đạo.
Thiện Tài thấy chúng sinh
Năm loài thường lưu chuyển
Vì cầu trí kim cương
Phá các vòng khổ đố.
Thiện Tài thấy chúng sinh
Ruộng tâm rất hoang đơ
Vì trừ gai ba độc
Chuyên cầu cày trí bén.
Chúng sinh nơi si tối
Mù loà mất chánh đạo

Thiện Tài làm Đạo sư
Chỉ bày nơi an ổn.
Giáp nhẫn xe giải thoát
Trí huệ làm kiếm bén
Hay ở trong ba cõi
Phá các tặc phiền não.
Thiện Tài lái thuyền pháp
Độ khắp các hàm thức
Khiến qua biển lửa dữ
Mau đến chỗ báu tịnh.
Thiện Tài mặt trời giác
Vàng trí quang đại nguyện
Đi khắp pháp giới không
Chiếu khắp nhà quần mê.
Thiện Tài mặt trăng giác
Pháp trắng đều viên mãn
Tự định quang mát mẽ
Đồng chiếu tâm chúng sinh.
Thiện Tài biển trí thắng
Nương tâm thẳng an trụ

Hạnh bồ đề sâu dần
Sinh ra các pháp bảo.
Thiện Tài tâm rộng lớn
Thăng hư không pháp giới
Nổi mây rưới cam lồ
Sinh thành tất cả quả.
Thiện Tài thấp đèn pháp
Tin tim dầu từ bi
Bình niệm quang công đức
Diệt trừ tối ba độc.
Giác tâm ca la la
Bi bào thai từ thịt
Bồ đề phần chi tiết
Lớn nơi tạng Như Lai.
Tăng trưởng phước đức tạng
Thanh tịnh trí huệ tạng
Khai triển phương tiện tạng
Sinh ra đại nguyện tạng.
Đại trang nghiêm như vậy
Cứu hộ các quần sinh

Trong tất cả trời người
Khó nghe khó thấy được.
Cây trí huệ như vậy
Rễ sâu không thể động
Các hạnh dần tăng trưởng
Che khắp các quần sinh.
Muốn sinh tất cả đức
Muốn hỏi tất cả pháp
Muốn dứt tất cả nghi
Chuyên cầu thiện tri thức.
Muốn phá các hoặc ma
Muốn trừ các thấy do
Muốn mở trí chúng sinh
Chuyên cầu thiện tri thức.
Sẽ diệt các đường ác
Sẽ chỉ đường trời người
Khiến tu hạnh công đức
Sớm vào thành Niết Bàn.
Sẽ độ các kiến nạn
Sẽ chặt các lưới kiến

Sẽ khô nước ái dục
Sẽ chỉ đường ba cõi.
Sẽ làm tựa cho đời
Sẽ làm sáng cho đời
Sẽ thành Thầy ba cõi
Chỉ bày nơi giải thoát.
Cũng sẽ khiến thế gian
Khắp lìa các tướng chấp
Khắp giác ngộ phiền não
Khắp thoát bùn ái dục.
Sẽ rõ đủ thứ pháp
Sẽ tịnh đủ thứ cõi
Tất cả đều rớt ráo
Tâm sinh đại hoan hỉ.
Hạnh người rất điều nhu
Tâm người rất thanh tịnh
Những công đức muốn tu
Tất cả sẽ viên mãn.
Chẳng lâu thấy chư Phật
Thấu đạt tất cả pháp

**Nghiêm tịnh biển các cõi
Thành tựu đại bồ đề.
Sẽ viên mãn biển hạnh
Sẽ biết biển các pháp
Sẽ độ biển chúng sinh
Tu các hạnh như vậy.
Sẽ đến công đức kia
Sẽ sinh các phẩm lành
Sẽ đồng với Phật tử
Tâm quyết định như vậy.
Sẽ dứt tất cả hoặc
Sẽ tịnh tất cả nghiệp
Sẽ phục tất cả ma
Đầy đủ nguyện như vậy.
Sẽ sinh diệu trí đạo
Sẽ khai đạo chánh pháp
Chẳng lâu sẽ xả lìa
Hoặc nghiệp các đường khổ.
Các chúng sinh luân hồi
Trầm mê trong các cõi**

**Người sẽ chuyên pháp luân
Khiến họ dứt khổ luân.
Người sẽ giữ giống Phật
Người sẽ tịnh giống Pháp
Người sẽ tập giống Tăng
Ba đời đều khắp cùng.
Sẽ dứt lưới các ái
Sẽ xé lưới các kiến
Sẽ cứu lưới các khổ
Sẽ thành lưới nguyện này.
Sẽ độ cõi chúng sinh
Sẽ tịnh các cõi nước
Sẽ tập cõi trí huệ
Sẽ thành cõi tâm này.
Sẽ khiến chúng sinh vui
Sẽ khiến Bồ Tát vui
Sẽ khiến chư Phật vui
Sẽ thành hoan hỷ này.
Sẽ thấy tất cả loài
Sẽ thấy tất cả cõi**

Sẽ thấy tất cả pháp
Sẽ thành tri kiến Phật.
Sẽ phóng quang phá tối
Sẽ phóng quang dứt nóng
Sẽ phóng quang diệt ác
Tẩy trừ khổ ba cõi.
Sẽ mở cửa chư Thiên
Sẽ mở cửa Phật đạo
Sẽ chỉ cửa giải thoát
Khiến khắp chúng sinh vào.
Sẽ chỉ bày chánh đạo
Sẽ dứt hẳn tà đạo
Siêng tu hành như vậy
Thành tựu đạo bồ đề.
Sẽ tu biển công đức
Sẽ độ biển ba cõi
Khắp khiến biển quần sinh
Thoát khỏi các biển khổ.
Sẽ trong biển chúng sinh
Khô cạn biển phiền não

**Khiến tu biến các hạnh
Sớm vào biển đại trí.
Người sẽ tăng biến trí
Người sẽ tu biến hạnh
Biển đại nguyện chư Phật
Người sẽ đều đầy đủ.
Người sẽ vào biển cõi
Người sẽ quán biển chúng
Người sẽ dùng trí lực
Uống khắp biển các pháp.
Sẽ thấy mây chư Phật
Sẽ khởi mây cúng dường
Sẽ nghe mây diệu pháp
Sẽ khởi mây nguyện này.
Du khắp nhà ba cõi
Khắp hoại nhà mê hoặc
Khắp vào nhà Như Lai
Sẽ hành đạo như vậy.
Vào khắp môn tam muội
Du khắp môn giải thoát**

**Trụ khắp môn thần thông
Đi khắp nơi pháp giới.
Hiện khắp trước chúng sinh
Khắp ở trước chư Phật
Ví như nhật nguyệt quang
Sẽ thành lực như vậy.
Sở tu không động loạn
Sở tu không nhiễm trước
Như chim bay hư không
Sẽ thành diệu dụng này.
Ví như nhân đà la
Lưới cỡi trụ như vậy
Ngươi sẽ đều đi đến
Như gió không chướng ngại.
Ngươi sẽ vào pháp giới
Đến khắp các thế giới
Thấy khắp Phật ba đời
Tâm sinh đại hoan hỉ.
Ngươi nơi các pháp môn
Đã được và sẽ được**

Sẽ sinh vui mừng lớn
Không tham cũng không nhàm.
Người là khí công đức
Theo lời chư Phật dạy
Tu hành Bồ Tát hạnh
Thấy được kỳ đặc này.
Các Phật tử như vậy
Ức kiếp khó gặp được
Huống thấy công đức đó
Sở tu các diệu đạo.
Người sinh trong loài người
Đắc được lợi lành lớn
Thấy được Văn Thù thầy
Vô lượng các công đức.
Đã lìa các đường ác
Đã thoát nơi các nạn
Đã vượt các khổ hoạn
Lành thay chớ giải đãi.
Đã lìa bậc phạm phu
Đã trụ bậc Bồ Tát

Sẽ viên mãn bậc trí
Sớm vào bậc Như Lai.
Bồ Tát hạnh như biển
Phật trí đồng hư không
Người nguyện cũng như thế
Nên sinh vui mừng lớn.
Các căn chẳng lười mỗi
Chí nguyện luôn quyết định
Gần gũi thiện tri thức
Chẳng lâu đều thành mãn.
Bồ Tát đủ thứ hạnh
Đều vì điều chúng sinh
Khấp tu các pháp môn
Đừng có sinh hoài nghi.
Người đủ phước khó nghĩ
Cùng với tin chân thật
Cho nên ngày hôm nay
Thấy được các Phật tử.
Người thấy các Phật tử
Đều được lợi ích lớn

Mỗi mỗi các đại nguyện
Tất cả đều tin thọ.
Người ở trong ba cõi
Hay tu Bồ Tát hạnh
Cho nên các Phật tử
Chỉ người môn giải thoát.
Chẳng phải bậc pháp khí
Cùng ở với Phật tử
Dù trải vô lượng kiếp
Chẳng biết được cảnh giới.
Người thấy các Bồ Tát
Được nghe pháp như vậy
Thế gian rất khó được
Nên sinh vui mừng lớn.
Chư Phật hộ niệm người
Bồ Tát nhiếp thọ người
Hay thuận theo tu hành
Lành thay trụ thọ mạng.
Đã sinh nhà Bồ Tát
Đã đủ đức Bồ Tát

Đã lớn giống Như Lai
Sẽ lên bậc quán đảnh.
Chẳng lâu người sẽ được
Đồng với các Phật tử
Thấy chúng sinh khổ não
Đều đặt nơi an ổn.
Đã gieo giống như vậy
Sẽ được quả như vậy
Nay ta khen tặng người
Người nên vui mừng lớn.
Vô lượng các Bồ Tát
Vô lượng kiếp hành đạo
Chưa thể thành hạnh này
Nay người đều đắc được.
Tin vui kiên tấn lực
Thiện Tài thành hạnh này
Nếu ai tâm kính mộ
Cũng sẽ học như vậy.
Tất cả hạnh công đức
Đều từ nguyện dục sinh

Thiện Tài đã biết rõ
Thường vui siêng tu tập.
Như rồng nổi mây dày
Chắc sẽ rưới mưa lớn
Bồ Tát khởi nguyện trí
Quyết định tu các hạnh.
Nếu có thiện tri thức
Chỉ người hạnh Phổ Hiền
Người nên thờ phụng tốt
Chớ có sinh nghi hoặc.
Người trong vô lượng kiếp
Vì dục vọng bỏ thân
Nay vì cầu bồ đề
Xả thân mới là tốt.
Người trong vô lượng kiếp
Thọ đủ khổ sinh tử
Chưa từng thờ chư Phật
Chưa nghe hạnh như vậy.
Nay người được thân người
Gặp Phật thiện tri thức

**Nghe thọ hạnh bồ đề
Làm sao không hoan hỷ.
Tuy gặp Phật ra đời
Cũng gặp thiện tri thức
Mà tâm chẳng thanh tịnh
Chẳng nghe pháp như vậy.
Nếu nơi thiện tri thức
Tin ưa tâm tôn trọng
Lìa nghi không mỗi nhàm
Được nghe pháp như vậy.
Nếu ai nghe pháp này
Mà sinh tâm thệ nguyện
Nên biết người như vậy
Đã được lợi rộng lớn.
Tâm thanh tịnh như vậy
Thường được gần chư Phật
Cũng gần các Bồ Tát
Chắc chắn thành bồ đề.
Nếu vào pháp môn này
Tức đủ các công đức**

Vĩnh lìa các đường ác
Chẳng thọ tất cả khổ.
Chẳng lâu bỏ thân này
Vãng sinh cõi nước Phật
Thường thấy mười phương Phật
Cùng với các Bồ Tát.
Nhân xưa nay tịnh giải
Nhờ sức thờ bạn lành
Tăng trưởng các công đức
Như nước sinh hoa sen.
Thích thờ thiện tri thức
Siêng cúng tất cả Phật
Chuyên tâm lắng nghe pháp
Thường tu chớ lười mỗi.
Ngươi là chân pháp khí
Sẽ đủ tất cả pháp
Sẽ tu tất cả đạo
Sẽ mãn tất cả nguyện.
Ngươi dùng tâm tin hiểu
Mà đến lễ kính ta

**Chẳng lâu sẽ vào khắp
Tất cả hội chư Phật.
Lành thay chân Phật tử
Cung kính tất cả Phật
Chẳng lâu đủ các hạnh
Đến được công đức Phật.
Người nên đi đến chỗ
Ngài Văn Thù Sư Lợi
Ngài sẽ khiến người được
Diệu hạnh của Phổ Hiền.**

Bấy giờ, đại Bồ Tát Di Lạc ở trước chúng hội, khen ngợi đại công đức tạng của Thiện Tài. Thiện Tài nghe rồi, vui mừng hơn hở, lông trên thân đều dựng đứng, rơi lệ nghẹn ngào, đứng dậy chấp tay, cung kính chiêm ngưỡng, đi nhiễu quanh vô lượng vòng. Do nhờ sức tâm niệm Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi, bất giác hốt nhiên, trong tay đầy các hoa chuỗi

ngọc, đủ thứ báu đẹp, Thiện Tài vui mừng, bèn đem rải lên trên đại Bồ Tát Di Lặc.

Bấy giờ, Bồ Tát Di Lặc rờ đầu Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Lành thay lành thay chân Phật tử
Sách tấn các căn không lười mỗi
Chẳng lâu sẽ đủ các công đức
Giống như Văn Thù cùng với ta.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử dùng kệ đáp rằng:

Con nhớ thiện tri thức
Ức kiếp khó gặp được
Nay được gặp gần gũi
Mà đi đến chỗ Ngài.

Con nhờ Ngài Văn Thù
Thấy được người khó thấy
Bậc đại công đức kia
Nguyện sớm về kính thờ.

KINH HOA NGHIÊM ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN BẢY MƯƠI TÁM

**PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN**

**BỒ TÁT TỪ THỊ
NHIẾP ĐỨC THÀNH NHÂN TƯỚNG**

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử chấp tay cung kính, bạch với đại Bồ Tát Di Lạc rằng: Đại Thánh! Con trước đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo?

Đại Thánh! Tất cả Như Lai thọ ký cho Ngài, còn một đời nữa sẽ đắc được A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Nếu còn một đời nữa sẽ đắc được

vô thượng bồ đề, tức đã siêu việt chỗ trụ xứ của tất cả Bồ Tát. Tức đã vượt qua bậc ly sinh của tất cả Bồ Tát. Tức đã viên mãn tất cả Ba La Mật. Tức đã vào sâu tất cả các môn nhẫn. Tức đã đầy đủ tất cả Bồ Tát địa.

Tức đã du hí tất cả môn giải thoát. Tức đã thành tựu tất cả pháp tam muội. Tức đã thông đạt tất cả Bồ Tát hạnh. Tức đã chứng được tất cả Đà la ni biện tài. Tức đã đắc được tự tại ở trong tự tại của tất cả Bồ Tát. Tức đã tích tập pháp trợ đạo của tất cả Bồ Tát. Tức đã du hí trí huệ phương tiện. Tức đã sinh ra đại thần thông trí huệ.

Tức đã thành tựu tất cả học xứ. Tức đã viên mãn tất cả diệu hạnh. Tức đã viên mãn tất cả đại nguyện. Tức đã lãnh thọ tất cả chư Phật thọ

ký. Tức đã biết rõ tất cả môn các thừa. Tức đã kham thọ được tất cả Như Lai hộ niệm. Tức đã nhiếp thọ được tất cả Phật bồ đề.

Tức đã thọ trì được pháp tạng của tất cả chư Phật. Tức đã thọ trì được tạng bí mật của tất cả chư Phật Bồ Tát. Tức đã có thể làm thượng thủ trong tất cả chúng Bồ Tát. Tức đã có thể làm đại mãnh tướng phá tan phiền não ma quân. Tức đã có thể làm đại Đạo sư thoát khỏi đồng hoang sinh tử. Tức đã có thể làm đại y vương trị các mê hoặc bệnh nặng. Tức đã có thể làm tối thắng trong tất cả chúng sinh. Tức đã đắc được tự tại trong tất cả chủ thể gian.

Tức đã có thể tối đệ nhất trong tất cả Thánh nhân. Tức đã có thể tối tăng thượng trong tất cả Thanh Văn

Duyên Giác. Tức đã có thể làm người lái thuyền ở trong biển sinh tử. Tức đã có thể bủa lưới điều phục tất cả chúng sinh. Tức đã có thể quán căn của tất cả chúng sinh.

Tức đã có thể nhiếp thọ tất cả cõi chúng sinh. Tức đã có thể thủ hộ tất cả chúng Bồ Tát. Tức đã có thể đàm luận tất cả việc Bồ Tát. Tức đã có thể đi đến chỗ tất cả Như Lai. Tức đã có thể ở trong hội của tất cả Như Lai. Tức đã có thể hiện thân ở trước tất cả chúng sinh. Tức đã có thể không nhiễm tất cả pháp thế gian.

Tức đã có thể vượt qua tất cả cảnh giới ma. Tức đã có thể an trụ tất cả cảnh giới Phật. Tức đã đến được cảnh giới vô ngại của tất cả Bồ Tát. Tức đã tinh cần cúng dường tất cả chư Phật. Tức đã đồng thể tánh với

tất cả các Phật pháp. Đã cột lụa diệu pháp, đã thọ Phật quán đảnh, đã trụ nhất thiết trí, đã khắp sinh tất cả Phật pháp, đã sớm lên bậc nhất thiết trí.

Đại Thánh! Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Làm thế nào tu Bồ Tát đạo? Tùy chỗ tu học, sớm được đầy đủ tất cả Phật pháp, đều có thể độ thoát chúng sinh nghĩ nhớ đến, khắp thành tựu viên mãn đại nguyện đã phát, khắp rớt ráo các hạnh đã sinh khởi, khắp an ủi tất cả trời người, chẳng phụ thân mình, chẳng dứt Tam Bảo, chẳng hư hỏng tử tất cả chư Phật Bồ Tát, hay thọ trì pháp nhãn của tất cả chư Phật, những sự việc như vậy, xin hãy vì con mà nói.

Bấy giờ, đại Bồ Tát Di Lạc quán sát tất cả đạo tràng chúng hội, chỉ thị

Thiện Tài mà nói rằng: Đại chúng ! Các vị thấy vị đồng tử này, hôm nay đến chỗ ta hỏi Bồ Tát tu hành các công đức chăng!

Đại chúng! Vị đồng tử này, dũng mãnh tinh tấn, chí nguyện không tạp, thâm tâm kiên cố, luôn không thoái chuyển, đầy đủ hy vọng thù thắng, như cứu đầu lửa cháy, không có nhàm đủ, ưa thích thiện tri thức, gần gũi cúng dường, tìm cầu khắp nơi, phụng thờ thỉnh pháp.

Đại chúng! Vị đồng tử này, trước đây ở tại Phước thành, thọ giáo Bồ Tát Văn Thù, lần lược đi về hướng nam, cầu thiện tri thức, đã trải qua một trăm mười vị thiện tri thức rồi, sau đó mới đến chỗ ta, chưa từng tạm khởi một niệm lười mỏi.

Đại chúng! Vị đồng tử này rất là khó có, xu hướng đại thừa, ngồi nơi đại huệ, phát đại dũng mãnh, mặc giáp đại bi. Dùng tâm đại từ cứu hộ chúng sinh, khởi đại tinh tấn hành Ba La Mật. Làm đại thương chủ, hộ các chúng sinh. Lái thuyền pháp lớn, đưa qua các biển cõi. Trụ nơi đại đạo, tích tập đại pháp bảo, tu các pháp trợ đạo rộng lớn.

Người như vậy, khó có thể nghe được, khó có thể thấy được, khó được gần gũi, cùng ở, cùng tu với nhau. Tại sao vậy? Vì vị đồng tử này, phát tâm cứu hộ tất cả chúng sinh, khiến cho tất cả chúng sinh giải thoát các khổ, vượt qua các cõi ác, lìa các hiểm nạn, phá tối vô minh, thoát khỏi đồng hoang sinh tử, chấm dứt luân hồi các cõi, vượt qua cảnh giới ma, chẳng

chấp trước pháp thế gian, thoát khỏi
bùn lầy ái dục, dứt tham lam, giải trừ
kiến chấp ràng buộc, hoại nhà tư
tưởng, đoạn tuyệt đường mê, hàng
phục tràng kiêu mạn, nhổ mũi tên mê
hoặc, diệt trừ ngủ nghỉ, cắt lưới ái,
diệt vô minh, vượt qua dòng các cõi,
lìa xiểm nịnh, tịnh tâm cầu bản, dứt
si hoặc, thoát sinh tử.

Đại chúng! Vị đồng tử này, vì
những người bị bốn dòng cuốn trôi,
mà tạo thuyền pháp lớn.

Vì những người bị bùn lầy kiến
chấp nhấn chìm, mà kiến lập cầu
pháp lớn.

Vì những người bị si ám hôn mê,
mà thấp sáng đèn đại trí huệ.

Vì những người đi trong đồng
hoang sinh tử, mà khai thị Thánh
đạo.

Vì những người mang bệnh nặng phiền não, mà điều hoà thuốc pháp.

Vì những người gặp khổ sinh già bệnh chết, cho uống cam lồ, khiến cho họ được an ổn.

Vì những người vào lửa tham sân si, mà tưới nước định, khiến cho họ được mát mẻ.

Người nhiều lo buồn, thì an ủi khiến cho họ an vui. Người bị nhốt trong ngục hữu lậu, thì khuyên bảo họ thoát ra. Người vào lưới tà kiến, thì chỉ họ dùng kiếm trí huệ. Người trụ ở thành ba cõi, thì chỉ các cửa giải thoát. Người gặp hiểm nạn, thì chỉ chỗ an ổn. Người sợ giặc kiết sử, thì ban cho pháp vô úy. Người đọa đường ác, thì trao cho tay từ bi. Người bị hại về năm uẩn, thì chỉ thành Niết Bàn. Với người bị ràng

buộc trong mười tám giới, thì dùng Thánh đạo để mở. Người chấp trước vào tụ lạc sáu xứ trống rỗng, thì dùng trí huệ quang minh, chỉ dẫn họ thoát ra. Người trụ nơi tà đạo, thì khiến cho họ vào chánh đạo. Người gần gũi bạn ác, thì chỉ cho họ bạn lành. Người thích pháp phàm phu, thì dạy họ pháp Thánh nhân. Người chấp sinh tử, thì khiến cho họ hướng về thành nhất thiết trí.

Đại chúng! Vị đồng tử này, luôn dùng những hạnh này cứu hộ chúng sinh. Phát tâm bồ đề, chưa từng ngừng nghĩ. Cầu đạo đại thừa, chưa từng lười mỏi. Uống nước các pháp, không sinh nhàm đủ. Luôn siêng tinh tấn tích tập hạnh trợ đạo. Thường thích tất cả pháp môn thanh tịnh, tu Bồ Tát hạnh, chẳng bỏ tinh tấn,

thành tựu viên mãn các nguyện. Khéo thực hành phương tiện, thấy thiện tri thức tâm không nhàm đủ, phụng thờ thiện tri thức, thân không lười mỗi, nghe thiện tri thức chỉ dạy, thường thích thuận theo, chưa từng trái nghịch.

Đại chúng! Nếu có chúng sinh, phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, thật là ít có. Nếu phát tâm rồi, lại tinh tấn phương tiện như vậy, tích tập các Phật pháp, thì càng ít có. Lại có thể cầu Bồ Tát đạo như vậy. Lại có thể thanh tịnh Bồ Tát hạnh như vậy. Lại có thể phụng sự thiện tri thức như vậy. Lại có thể cứu đầu cháy như vậy. Lại có thể thuận thiện tri thức dạy như vậy. Lại có thể kiên cố tu hành như vậy. Lại có thể tích tập bồ đề phần như vậy. Lại có thể

chẳng cầu tất cả danh văn lợi dưỡng như vậy. Lại có thể chẳng bỏ tâm Bồ Tát thuần nhất như vậy. Lại chẳng thích nhà cửa như vậy, chẳng chấp dục lạc, chẳng lưu luyến cha mẹ thân thuộc tri thức, nhưng thích tìm cầu Bồ Tát làm bạn lành. Lại có thể chẳng đoái hoài đến thân mạng như vậy, chỉ muốn siêng tu đạo nhất thiết trí, nên biết dần dần càng khó được hơn.

Đại chúng! Các Bồ Tát khác trải qua vô lượng trăm ngàn vạn ức Na do tha kiếp, mới có thể viên mãn đầy đủ hạnh nguyện Bồ Tát, mới có thể gần gũi chư Phật bồ đề. Nhưng vị đồng tử này, nội trong một đời, thì có thể tịnh cõi Phật, có thể giáo hoá chúng sinh, có thể dùng trí huệ thâm nhập pháp giới, có thể thành tựu các

Ba La Mật, có thể tăng trưởng tất cả các hạnh, có thể viên mãn tất cả đại nguyện, có thể vượt ra tất cả ma nghiệp, có thể phụng thờ tất cả thiện tri thức, có thể thanh tịnh các Bồ Tát đạo, có thể đầy đủ các hạnh Phổ Hiền.

Bấy giờ, đại Bồ Tát Di Lạc khen ngợi Thiện Tài đồng tử, đủ thứ công đức như vậy rồi, khiến cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh phát tâm bồ đề, rồi bảo Thiện Tài rằng: Lành thay! Lành thay! Thiện nam tử! Người vì lợi ích tất cả thế gian, người vì cứu hộ tất cả chúng sinh, người vì siêng cầu tất cả Phật pháp, mà phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Thiện nam tử! Người đắc được lợi lành, người khéo được thân người, người khéo trụ thọ mạng,

ngươi khéo gặp Như Lai xuất hiện ra đời, ngươi khéo gặp Văn Thù Sư Lợi đại thiện tri thức. Thân ngươi là thiện khí, được các căn lành đượm nhuần. Ngươi được pháp trắng nuôi lớn, hết thấy sự hiểu biết tham muốn đều đã thanh tịnh, đã được chư Phật cùng hộ niệm, đã được thiện tri thức cùng nhiếp thọ.

Tại sao vậy? Thiện nam tử! Vì Bồ đề tâm như hạt giống, hay sinh ra tất cả các Phật pháp.

Bồ đề tâm như ruộng tốt, vì hay nuôi lớn chúng sinh pháp trắng tịnh.

Bồ đề tâm như đại địa, vì hay giữ gìn tất cả các thế gian.

Bồ đề tâm như nước thanh tịnh, vì hay rửa sạch tất cả dơ phiền não.

Bồ đề tâm như gió lớn, vì khắp cùng thế gian không chướng ngại.

Bồ đề tâm như lửa mạnh, vì hay thiêu đốt tất cả củi các kiến.

Bồ đề tâm như mặt trời sáng, vì chiếu khắp tất cả các thế gian.

Bồ đề tâm như vàng trắng sáng, vì các pháp trắng tịnh đều viên mãn.

Bồ đề tâm như đèn sáng, vì hay phóng ra đủ thứ pháp quang minh.

Bồ đề tâm như mắt thanh tịnh, vì thấy khắp tất cả chỗ an nguy.

Bồ đề tâm như đại đạo, vì khắp khiến được vào thành đại trí.

Bồ đề tâm như con đường chánh, vì khiến cho lìa khỏi các tà pháp.

Bồ đề tâm như xe lớn, vì khắp chuyên chở các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như cửa nẻo, vì khai thị tất cả Bồ Tát hạnh.

Bồ đề tâm như cung điện, vì an trụ tu tập pháp tam muội.

Bồ đề tâm như vườn tược, vì ở trong đó dạo chơi, thọ pháp lạc.

Bồ đề tâm như ngôi nhà, vì an ổn tất cả các chúng sinh.

Bồ đề tâm là chỗ trở về, vì lợi ích tất cả các thế gian.

Bồ đề tâm là chỗ nương tựa, vì là chỗ nương tựa của các Bồ Tát hạnh.

Bồ đề tâm như cha lành, vì dạy dỗ tất cả các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như mẹ hiền, vì sinh trưởng tất cả các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như nữ mẫu, vì nuôi lớn tất cả các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như bạn lành, vì thành tựu lợi ích tất cả các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như vua chúa, vì hơn hẳn tất cả người nhị thừa.

Bồ đề tâm như đế vương, vì trong tất cả nguyện được tự tại.

Bồ đề tâm như biển cả, vì tất cả công đức đều chảy vào.

Bồ đề tâm như núi Tu Di, vì tâm bình đẳng đối với các chúng sinh.

Bồ đề tâm như núi Thiết Vi, vì nhiếp trì tất cả các thế gian.

Bồ đề tâm như núi Tuyết, vì nuôi lớn tất cả thuốc trí huệ.

Bồ đề tâm như núi Hương, vì sinh ra tất cả hương công đức.

Bồ đề tâm như hư không, vì các diệu công đức rộng vô biên.

Bồ đề tâm như hoa sen, vì chẳng nhiễm tất cả pháp thế gian.

Bồ đề tâm như voi điều phục thông minh, vì tâm ý thuận lành chẳng ngang trái.

Bồ đề tâm như ngựa hiền giỏi, vì xa lìa tất cả các tánh ác.

Bồ đề tâm như điều ngự sư, vì giữ gìn tất cả pháp đại thừa.

Bồ đề tâm như thuốc hay, vì trị được tất cả bệnh phiền não.

Bồ đề tâm như hổ sấu, vì chôn vùi tất cả các pháp ác.

Bồ đề tâm như kim cang, vì có thể xuyên thấu tất cả pháp.

Bồ đề tâm như tráp hương, vì có thể đựng tất cả hương công đức.

Bồ đề tâm như hoa đẹp, vì tất cả thế gian đều thích nhìn.

Bồ đề tâm như chiêm đàn trắng, vì diệt trừ nóng các dục, khiến cho được mát mẻ.

Bồ đề tâm như hương trầm đen, vì có thể xông khắp cùng pháp giới.

Bồ đề tâm như Thiện kiến được vương, vì hay phá trừ tất cả bệnh phiền não.

Bồ đề tâm như thuốc Tỳ cấp ma, vì hay nhổ tất cả mũi tên mê hoặc.

Bồ đề tâm như Đế Thích, vì tôn quý nhất trong tất cả vua chúa.

Bồ đề tâm như Tỳ Sa Môn, vì hay đoạn trừ tất cả khổ bản cùng.

Bồ đề tâm như công đức trời, vì được tất cả công đức trang nghiêm.

Bồ đề tâm như đồ trang nghiêm, vì hay trang nghiêm tất cả các Bồ Tát.

Bồ đề tâm như lửa kiếp thiêu, vì hay thiêu đốt tất cả các hữu vi.

Bồ đề tâm như thuốc vô sinh căn, vì hay dưỡng lớn tất cả các Phật pháp.

Bồ đề tâm như long châu, vì hay tiêu trừ tất cả độc phiền não.

Bồ đề tâm như thủy thanh châu, vì hay thanh tịnh tất cả trước phiền não.

Bồ đề tâm như châu như ý, vì hay chu cấp tất cả cho người nghèo thiếu.

Bồ đề tâm như bình công đức, vì hay đầy đủ tất cả tâm chúng sinh.

Bồ đề tâm như cây như ý, vì hay mưa xuống tất cả đồ trang nghiêm.

Bồ đề tâm như áo lông ngỗng, vì chẳng dính tất cả dơ sinh tử.

Bồ đề tâm như chỉ trắng giã, vì từ xưa đến nay tánh thanh tịnh.

Bồ đề tâm như lưỡi cày sắc bén, vì hay cày cấy tất cả ruộng chúng sinh.

Bồ đề tâm như Na la diên, vì hay thôi phục tất cả địch ngã kiến.

Bồ đề tâm như mũi tên đi mau, vì hay phá tan tất cả địch các khổ.

Bồ đề tâm như mâu nhọn, vì hay xuyên thủng tất cả giáp phiền não.

Bồ đề tâm như giáp kiên cố, vì hay bảo hộ tất cả tâm như lý.

Bồ đề tâm như đao bén, vì hay chém tất cả đầu phiền não.

Bồ đề tâm như kiếm bén, vì hay chặt đứt tất cả áo giáp kiêu mạn.

Bồ đề tâm như tràng dũng tướng, vì hay hàng phục tất cả ma quân.

Bồ đề tâm như cưa bén, vì hay cưa đứt tất cả cây vô minh.

Bồ đề tâm như búa bén, vì hay búa tất cả cây các khổ.

Bồ đề tâm như binh gậy, vì hay đề phòng tất cả các khổ nạn.

Bồ đề tâm như tay khéo, vì hay phòng hộ tất cả các độ thân.

Bồ đề tâm như chân tốt, vì hay an lập tất cả các công đức.

Bồ đề tâm như thuốc thoa mắt, vì hay diệt trừ tất cả màng vô minh.

Bồ đề tâm như kiếm nhiếp, vì hay nhổ tất cả gai thân kiến.

Bồ đề tâm như ngoạ cụ, vì hay dứt trừ các lao khổ sinh tử.

Bồ đề tâm như thiện tri thức, vì hay mở tất cả trói sinh tử.

Bồ đề tâm như châu báu tiền tài, vì hay diệt trừ tất cả sự bần cùng.

Bồ đề tâm như đại Đạo sư, vì hay khéo biết đạo xuất yếu của Bồ Tát.

Bồ đề tâm như phục tạng, vì hay sinh ra công đức tài không thiếu thốn.

Bồ đề tâm như suối vọt, vì hay sinh ra nước trí huệ không cùng tận.

Bồ đề tâm như gương sáng, vì hay khắp hiện tất cả hình bóng pháp môn.

Bồ đề tâm như hoa sen, vì chẳng nhiễm tất cả các tội cấu.

Bồ đề tâm như sông lớn, vì chảy dẫn tất cả độ nhiếp pháp.

Bồ đề tâm như đại long vương, vì hay mưa xuống tất cả mưa diệu pháp.

Bồ đề tâm như mạng căn, vì nhậm trì thân đại bi của Bồ Tát.

Bồ đề tâm như cam lồ, vì hay khiến an trụ trong cõi bất tử.

Bồ đề tâm như lưới lớn, vì nhiếp khắp tất cả các chúng sinh.

Bồ đề tâm như dây thừng, vì nhiếp lấy tất cả chúng sinh đáng được hoá độ.

Bồ đề tâm như câu mồi, vì cứu thoát những kẻ ở trong vực sâu ba cõi.

Bồ đề tâm như thuốc A già đà, vì hay khiến cho người không bệnh vĩnh viễn được an ổn.

Bồ đề tâm như thuốc trừ độc, vì hay tiêu trừ hết độc tham ái.

Bồ đề tâm như khéo trì chú, vì hay trừ diệt tất cả độc điên đảo.

Bồ đề tâm như gió mạnh, vì hay thổi bay tất cả mù các chướng.

Bồ đề tâm như châu báu lớn, vì hay sinh ra tất cả báu giác phần.

Bồ đề tâm như giống tánh tốt, vì sinh ra tất cả pháp trắng tịnh.

Bồ đề tâm như nhà ở, vì chỗ nương tựa của các pháp công đức.

Bồ đề tâm như thị trường, vì là chỗ giao dịch của Bồ Tát thương nhân.

Bồ đề tâm như thuốc luyện vàng, vì hay trị tất cả dơ phiền não.

Bồ đề tâm như mật tốt, vì viên mãn tất cả vị công đức.

Bồ đề tâm như chánh đạo, vì khiến cho các Bồ Tát vào thành trí huệ.

Bồ đề tâm như đồ đựng tốt, vì hay giữ gìn tất cả pháp trắng tịnh.

Bồ đề tâm như mưa đúng thời, vì hay diệt trừ tất cả bụi phiền não.

Bồ đề tâm tức là trụ xứ, vì là chỗ trụ xứ của tất cả Bồ Tát.

Bồ đề tâm tức là thọ hạnh, vì chẳng thủ lấy giải thoát quả Thanh Văn.

Bồ đề tâm như tịnh lưu ly, vì tự tánh sáng suốt không có các dơ bẩn.

Bồ đề tâm như báu để thanh, vì hơn hẳn trí huệ thế gian nhị thừa.

Bồ đề tâm như tiếng trống tan canh, vì giác ngộ các chúng sinh phiền não ngủ say.

Bồ đề tâm như nước thanh tịnh, vì tánh vốn trong suốt không có đục dơ.

Bồ đề tâm như vàng Diêm Phù, vì che chói tất cả thiện hữu vi.

Bồ đề tâm như núi chúa lớn, vì hơn hẳn tất cả các thế gian.

Bồ đề tâm tức là chỗ trở về, vì chẳng từ chối tất cả ai trở về.

Bồ đề tâm tức là nghĩa lợi, vì hay trừ tất cả sự suy não.

Bồ đề tâm tức là báu đẹp, vì hay khiến tất cả tâm hoan hỉ.

Bồ đề tâm như hội thí lớn, vì đầy khắp tất cả tâm chúng sinh.

Bồ đề tâm tức là tôn thắng, vì các tâm chúng sinh không gì bằng.

Bồ đề tâm như phục tạng, vì hay nhiếp tất cả các Phật pháp.

Bồ đề tâm như lưới Nhân đà la, vì hay hàng phục phiền não A tu la.

Bồ đề tâm như gió Bà lâu na, vì hay thổi động tất cả người đáng được giáo hoá.

Bồ đề tâm như lửa Nhân đà la, vì hay thiêu đốt tất cả các hoặc tập khí.

Bồ đề tâm như Phật chi đề, vì tất cả thế gian đáng cúng dường.

Thiện nam tử! Bồ đề tâm thành tựu vô lượng công đức như vậy. Tóm lại, nên biết đều bằng với các công đức của tất cả Phật pháp. Tại sao? Vì bồ đề tâm sinh ra tất cả các Bồ Tát hạnh, ba đời Như Lai đều từ bồ đề tâm mà sinh ra. Cho nên, thiện nam tử! Nếu có người phát tâm A nậu đà la tam miệu tam bồ đề, tức đã sinh ra

vô lượng công đức, khắp nhiếp lấy đạo nhất thiết trí.

Thiện nam tử! Ví như có người được thuốc Không sợ hãi, thì lìa khỏi năm sợ hãi. Những gì là năm? Đó là: Lửa không thể thiêu đốt, độc không thể trúng, đao không làm bị thương, nước không thể cuốn trôi, khói không thể xông ngợp.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đắc được thuốc Bồ đề tâm Nhất thiết trí, thì lửa tham không thể thiêu đốt. Độc sân hận không thể trúng được. Đao hoặc không thể làm bị thương, dòng hữu lưu không thể cuốn trôi. Khói các giác quán không thể xông hại được.

Thiện nam tử! Ví như có người, đắc được thuốc Giải thoát, thì trọn không có hoạn nạn.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đắc được thuốc bồ đề tâm Giải thoát trí, thì vĩnh viễn lìa khỏi tất cả sinh tử hoạn nạn.

Thiện nam tử! Ví như có người, cầm thuốc Ma ha ung già, thì rắn độc ngửi được mùi thuốc, lập tức bỏ đi xa.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm thuốc bồ đề tâm Ma ha ung già, thì tất cả phiền não các rắn ác độc ngửi được mùi thuốc, thấy đều tan mất.

Thiện nam tử! Ví như có người, cầm thuốc Vô thắng, thì tất cả oán địch không thể thắng được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm thuốc bồ đề tâm Vô năng thắng, thì đều hàng phục được tất cả quân ma.

Thiện nam tử! Ví như có người, cầm thuốc Tỳ cấp ma, thì khiến cho mũi tên độc tự nhiên đọa lạc.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm thuốc bồ đề tâm Tỳ cấp ma, thì khiến cho mũi tên tham sân si các tà kiến tự nhiên đọa lạc.

Thiện nam tử! Ví như có người, cầm thuốc Thiện kiến, thì trừ được tất cả hết thảy các bệnh.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm thuốc bồ đề tâm Thiện kiến, thì đều trừ được tất cả các bệnh phiền não.

Thiện nam tử! Như có cây thuốc, tên là San đà na. Nếu có ai lấy vỏ cây đó dùng để thoa ghẻ, thì ghẻ liền lành. Vỏ cây đó lấy rồi liền sinh ra, trợn không thể lấy hết được.

Đại Bồ Tát từ bồ đề tâm, sinh cây nhất thiết trí, cũng lại như thế. Nếu

có ai thấy được mà sinh niềm tin, thì ghẻ nghiệp phiền não, đều được tiêu diệt. Cây nhất thiết trí không hề tổn hại.

Thiện nam tử! Như có cây thuốc, tên là Vô sinh căn. Vì nhờ sức của cây này, mà tăng trưởng tất cả cây Diêm Phù Đề.

Cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế. Vì nhờ sức lực này, mà tăng trưởng tất cả bậc hữu học và vô học, cùng với hết thảy pháp lành của các Bồ Tát.

Thiện nam tử! Ví như có thuốc, tên là A lam bà. Nếu dùng thoa thân, thì thân và tâm đều có sự kham năng.

Đại Bồ Tát đắc được thuốc bồ đề tâm A lam bà, cũng lại như thế, khiến cho thân tâm của Ngài tăng trưởng pháp lành.

Thiện nam tử! Ví như có người, đắc được thuốc Niệm lực. Phàm là việc nghe được, nghĩ nhớ không quên.

Đại Bồ Tát đắc được thuốc bồ đề tâm niệm lực, đều nghe trì được tất cả Phật pháp, đều không quên mất.

Thiện nam tử! Ví như có thuốc, tên là Đại liên hoa. Nếu ai uống thuốc này, thì trụ thọ mạng một kiếp.

Đại Bồ Tát uống thuốc bồ đề tâm Đại liên hoa, cũng lại như thế, trong vô số kiếp, thọ mạng tự tại.

Thiện nam tử! Ví như có người, cầm thuốc ẩn hình, thì người và chẳng phải người, đều không thấy được.

Đại Bồ Tát cầm thuốc bồ đề tâm ẩn hình, cũng lại như thế, tất cả các ma, đều không thấy được.

Thiện nam tử! Như trong biển có bảo châu, tên là Phổ tập các báu. Nếu có bảo châu đó, giả sử kiếp lửa thiêu đốt thế gian, thì nước biển không thể giảm bớt một giọt.

Bảo châu bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, trụ ở trong biển đại nguyện của Bồ Tát. Nếu thường nhớ trì chảnh khiến cho thối mất, thì trọn không thể hoại một căn lành nào của Bồ Tát. Nếu thối tâm thì tất cả pháp lành liền tan diệt.

Thiện nam tử! Như có châu ma ni, tên là Đại quang minh. Có ai dùng châu này làm chuỗi mang trên thân, thì ánh sáng che khuất hết tất cả báu đồ trang nghiêm, hết thấy quang minh, đều không hiện ra.

Bảo châu bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, làm chuỗi

mang trên thân, thì ánh sáng che khuất hết tất cả tâm châu báu đồ trang nghiêm của các hàng nhị thừa.

Thiện nam tử! Như thủy thanh châu, hay lắng trong nước đục.

Châu bồ đề tâm của đại Bồ Tát cũng lại như thế, hay lắng trong tất cả đục dơ phiền não.

Thiện nam tử! Ví như có người, đắc được hạt châu trụ thủy, mang trên thân vào trong biển cả, thì không bị nước làm hại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đắc được châu báu trụ thủy bồ đề tâm, vào trong tất cả biển sinh tử, thì trọn không bị chết chìm.

Thiện nam tử! Ví như có người, được Long bảo châu, cầm vào Long cung, thì tất cả rồng rắn không thể làm hại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, được đại long bảo châu bồ đề tâm, vào trong dục giới, thì phiền não rỗng rảnh, không thể làm hại.

Thiện nam tử! Ví như Đế Thích đội mão ma ni, thì che khuất hết tất cả các Thiên chúng khác.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đội mão báu bồ đề tâm đại nguyện, thì hơn hẳn tất cả chúng sinh ba cõi.

Thiện nam tử! Ví như có người, được châu Như ý, thì tiêu diệt hết tất cả khổ bản cùng.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, được bảo châu như ý bồ đề tâm, thì xa lìa tất cả tà mạng sợ hãi.

Thiện nam tử! Ví như có người, được châu Nhứt tinh, cảm hương về ánh sáng mặt trời, thì sinh ra lửa.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, được bảo châu trí nhật bồ đề tâm, cảm hưởng về trí quang, thì sinh ra lửa trí huệ.

Thiện nam tử! Ví như có người, được châu Nguyệt tinh, cảm hưởng về ánh sáng mặt trăng, thì sinh ra nước.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, được bảo châu nguyệt tinh bồ đề tâm, cảm bảo châu này, hưởng về ánh sáng mặt trăng, thì sinh ra nước nguyện tất cả căn lành.

Thiện nam tử! Ví như Long Vương, đầu đội mào báu như ý ma ni, thì xa lìa tất cả oán địch sợ hãi.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đội mào báu bồ đề tâm đại bi, thì xa lìa các nạn trong tất cả đường ác.

Thiện nam tử! Như có bảo châu, tên là Nhất thiết thế gian trang nghiêm tạng. Nếu ai được bảo châu này, thì khiến cho lòng mong muốn của họ được mãn nguyện, mà bảo châu này không tổn giảm.

Bảo châu bồ đề tâm, cũng lại như thế, nếu có ai đắc được, thì khiến cho sở nguyện của họ đều được đầy đủ, mà bồ đề tâm không tổn giảm.

Thiện nam tử! Như Chuyển Luân Vương, có ma ni báu để ở trong cung, phóng đại quang minh, phá tan tất cả đen tối.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nhờ bảo châu đại ma ni bồ đề tâm, trụ nơi dục giới, phóng đại trí quang minh, đều phá tan các cõi vô minh đen tối.

Thiện nam tử! Ví như đế thanh đại ma ni báu, nếu ai được quang

minh này chiếu đến, thì liền đồng với màu sắc quang minh đó.

Bồ đề tâm báu của đại Bồ Tát cũng lại như thế, quán sát các pháp, hồi hướng căn lành, thì liền đồng với màu sắc bồ đề tâm.

Thiện nam tử! Như báu lưu ly, trăm ngàn năm ở trong chỗ bất tịnh, mà chẳng bị nhiễm trước ô uế, vì tánh vốn thanh tịnh.

Bồ đề tâm báu của đại Bồ Tát cũng lại như thế, trăm ngàn kiếp ở trong dục giới, mà chẳng bị nhiễm lỗi lầm hoạn nạn của dục giới, vì tánh thanh tịnh như pháp giới.

Thiện nam tử! Ví như có châu báu, tên là Tịnh quang minh, đều che khuất tất cả sắc báu.

Bồ đề tâm báu của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, đều che khuất công đức của tất cả phàm phu nhị thừa.

Thiện nam tử! Ví như có báu, tên là Hoả diệm, hay trừ diệt được tất cả đen tối.

Bồ đề tâm báu của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, diệt trừ được tất cả đen tối vô tri.

Thiện nam tử! Ví như trong biển, có báu vô giá. Người đi buôn lượm được, thuyền chở vào thành, trăm ngàn vạn thứ ma ni báu khác, ánh sáng màu sắc giá trị đều không bằng được.

Bồ đề tâm báu, cũng lại như thế, trụ ở trong biển sinh tử. Đại Bồ Tát ngồi thuyền đại nguyện, thâm tâm liên tục, chở vào trong thành giải

thoát, công đức nhị thừa đều không bằng được.

Thiện nam tử! Như có bảo châu, tên là Tụ tại vương, ở cõi Diêm Phù Đề, cách mặt trời mặt trăng bốn vạn do tuần, hết thấy trang nghiêm trong cung mặt trời, mặt trăng, đều hiện hình bóng đầy đủ trong bảo châu đó.

Đại Bồ Tát phát ra bồ đề tâm tịnh công đức báu, cũng lại như thế, trụ ở trong sinh tử, chiếu hư không pháp giới, Phật trí nhật nguyệt, tất cả công đức, đều hiện ra ở trong đó.

Thiện nam tử! Như có bảo châu, tên là Tụ tại vương. Chỗ ánh sáng mặt trời, mặt trăng chiếu đến, tất cả tiền tài, châu báu, y phục, các đồ vật có giá trị, đều không bằng được châu báu này.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm tự tại vương báu, cũng lại như thế. Chỗ nhất thiết trí quang chiếu đến, ba đời hết thấy trời, người, nhị thừa, thiện hữu lậu, thiện vô lậu, tất cả công đức, đều không bằng được.

Thiện nam tử! Trong biển có báu, tên là Hải tạng, khắp hiện các đồ trang nghiêm ở trong biển.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm báu, cũng lại như thế, khắp hiển hiện các đồ trang nghiêm trong biển nhất thiết trí.

Thiện nam tử! Ví như vàng Diêm phù đàn trên trời, chỉ trừ tâm vương đại ma ni báu, các thứ khác không bằng được.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm vàng Diêm phù đàn, cũng lại như thế, chỉ

trừ nhất thiết trí tâm vương đại bảo, các thứ khác không bằng được.

Thiện nam tử! Ví như có người, ở trong các loài rồng, khéo điều phục được các loài rồng, mà được tự tại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đắc được bồ đề tâm khéo điều phục các loài rồng, ở trong tất cả loài rồng phiền não, mà được tự tại.

Thiện nam tử! Ví như dũng sĩ, mặc giáp cầm binh khí, thì tất cả oán địch không thể hàng phục được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, mặc giáp cầm binh khí bồ đề tâm, thì tất cả nghiệp hoặc các ác oán địch, không thể khuất phục được.

Thiện nam tử! Ví như hương chiên đàn đen trên trời, nếu đốt một chút, thì hương thơm toả khắp tiểu thiên thế giới, giá trị của hết thấy

châu báu trong ba ngàn đại thiên thế giới đều không bằng được.

Hương bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, một niệm công đức toả khắp pháp giới, tất cả công đức của Thanh Văn, Duyên Giác, đều không bằng được.

Thiện nam tử! Như hương chiên đàn trắng, nếu dùng thoa lên thân, thì đều trừ diệt được tất cả nhiệt não, khiến cho khắp thân tâm đều được mát mẻ.

Hương bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, trừ được tất cả hư vọng phân biệt tham sân si các hoặc nhiệt não, khiến cho đầy đủ trí huệ mát mẻ.

Thiện nam tử! Như núi Tu Di, nếu ai gần gũi, thì liền đồng màu sắc với núi.

Núi bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, nếu ai gần gũi, thì đều đồng màu sắc với nhất thiết trí.

Thiện nam tử! Ví như cây Ba lợi chất đa la, mùi thơm của vỏ cây này, dù mùi thơm của hết thấy hoa Bà su ca, hoa Diêm bạch ca, hoa Tô ma na .v.v... cũng đều không bằng được.

Cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, hương công đức đại nguyện phát ra, thì dù hương giới định huệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, các công đức tất cả hàng nhị thừa vô lậu, đều không bằng được.

Thiện nam tử! Ví như cây Ba lợi chất đa la, tuy chưa nở hoa, nhưng nên biết nơi này sinh ra vô lượng các hoa.

Cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, tuy chưa nở hoa

nhất thiết trí, nhưng nên biết đây là nơi sinh ra hoa bồ đề của vô số trời người.

Thiện nam tử! Ví như hoa Ba lợi chất đa la, dùng để ướp y phục một ngày, thì dù hoa Diêm bặc ca, hoa Bà sư ca, hoa Tô ma na, tuy ướp ngàn năm, cũng không bằng được.

Hoa bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, một đời huân tập hương các công đức, khắp cùng mười phương chỗ tất cả các đức Phật, dù công đức vô lượng của tất cả hàng nhị thừa huân tập trăm ngàn kiếp, cũng không bằng được.

Thiện nam tử! Như trong hải đảo, sinh ra cây Gia tử, thân rễ cành lá và hoa quả cây này, tất cả chúng sinh luôn lấy dùng, không khi nào gián đoạn.

Cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, từ lúc ban đầu phát khởi tâm bi nguyện, cho đến thành Phật, chánh pháp trụ thế, thường lợi ích tất cả thế gian, không khi nào tạm dứt.

Thiện nam tử! Ví như thuốc nước, tên là Ha trạch ca, nếu ai dùng một lượng thuốc nước này, thì có thể biến một ngàn lượng đồng thành vàng thật, chẳng phải ngàn lượng đồng biến được thuốc này.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, dùng thuốc trí huệ hồi hướng bồ đề tâm, khắp biến tất cả nghiệp hoặc các pháp, đều thành tướng nhất thiết trí, chẳng phải nghiệp hoặc biến được tâm ấy.

Thiện nam tử! Ví như lửa nhỏ, tùy sự thiêu đốt, càng thiêu đốt thì ngọn lửa càng mạnh.

Lửa bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, tùy sự phan duyên, lửa trí huệ sẽ tăng trưởng.

Thiện nam tử! Ví như một cái đèn, thấp lên trăm ngàn ngọn đèn khác, mà ánh của ngọn đèn đó, không giảm, không cùng tận.

Đèn bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, khắp thấp lên đèn trí huệ của chư Phật ba đời, mà đèn tâm đó, không giảm, không cùng tận.

Thiện nam tử! Ví như một ngọn đèn, đem vào trong phòng tối, thì bóng tối một ngàn năm, đều phá sạch hết.

Đèn bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, đem vào trong

phòng tâm của chúng sinh, thì các nghiệp phiền não đủ thứ đen tối chướng ngại, trăm ngàn vạn ức bất khả thuyết kiếp, đều trừ sạch hết.

Thiện nam tử! Ví như tim đèn, tùy theo lớn nhỏ mà phát ra ánh sáng. Nếu thêm dầu thì ánh sáng trọn chẳng mất.

Đèn bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, dùng đại nguyện làm tim đèn, ánh sáng chiếu khắp pháp giới, thêm dầu đại bi, giáo hoá chúng sinh, trang nghiêm cõi Phật, thí làm Phật sự, không có ngừng nghỉ.

Thiện nam tử! Ví như Tha Hoá Tự Tại Thiên Vương, đội mão trời vàng thật Diêm phù đàn, thì các đồ trang nghiêm của Thiên tử dục giới, đều không bằng được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, đội mào trời bồ đề tâm đại nguyện, thì công đức của tất cả phàm phu và hàng nhị thừa đều không bằng được.

Thiện nam tử! Như khi sư tử chúa gầm rống, sư tử con nghe được, đều tăng thêm sức dũng kiện, nhưng các loài thú khác nghe được, thì đều kinh sợ bỏ trốn.

Phật sư tử chúa bồ đề tâm gầm rống, nên biết cũng thế, các Bồ Tát nghe được, thì tăng trưởng công đức, kẻ có sở đắc nghe được, đều thôi lùi tan mất.

Thiện nam tử! Ví như có người, lấy gân sư tử làm dây đàn, tiếng đàn này tấu lên, thì các tiếng đàn khác đều mất.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, dùng gân thân Như Lai sư tử Ba La

Mật làm đàn pháp nhạc, tiếng đàn này tấu lên, thì đàn tất cả năm dục, cùng với công đức nhị thừa, thấy đều diệt hẳn.

Thiện nam tử! Ví như có người, dùng các thứ sữa bò dê, giả sử chứa đầy nhiều như biển cả, lấy một giọt sữa sư tử bỏ vào, thì đều khiến cho biển hoại, sữa sư tử xuyên thẳng qua không chướng ngại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, lấy sữa Như Lai sư tử bồ đề tâm, bỏ vào trong biển sữa nghiệp phiền não vô lượng kiếp, thì đều khiến cho hoại diệt, thẳng qua không chướng ngại, trọn không trụ nơi giải thoát của nhị thừa.

Thiện nam tử! Ví như chim Ca lăng tần già, lúc còn ở trong vỏ

trứng, đã có đại thế lực, tất cả các chim khác đều không bằng được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, lúc còn ở trong vô sinh tử, phát bồ đề tâm, thì hết thấy thế lực đại bi công đức của Thanh Văn, Duyên Giác, đều không bằng được.

Thiện nam tử! Như chim đại bàng cánh vàng, khi mới sinh ra, thì cặp mắt sáng long lanh, bay lượn mau chóng. Tất cả các chim khác tuy trưởng thành đã lâu, mà không bằng được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, phát bồ đề tâm làm Pháp Vương tử, trí huệ thanh tịnh, đại bi dũng mãnh, tất cả hàng nhị thừa, tuy tu đạo hạnh đã lâu trăm ngàn kiếp, mà không bằng được.

Thiện nam tử! Ví như tráng sĩ, tay cầm mâu nhọn, đâm thủng áo giáp dày cứng, xuyên thẳng qua không chướng ngại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm mâu nhọn bồ đề tâm, đâm thủng áo giáp các tà kiến phiền não, xuyên thẳng qua không chướng ngại.

Thiện nam tử! Ví như đại lực dũng sĩ Ma ha na già, nếu phẫn khởi oai lực, thì trên trán sẽ hiện ra bóng ghê, nếu bóng ghê chưa lặn, thì tất cả nhân dân trong cõi Diêm Phù Đề, không thể chế phục được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nếu khởi đại bi, thì chắc chắn sẽ phát bồ đề tâm, nếu tâm chưa xả, thì tất cả ma và dân ma thế gian, không thể làm hại được.

Thiện nam tử! Ví như thầy bắn tên có các đệ tử. Tuy chưa thực tập kỹ thuật của thầy, mà trí huệ phương tiện khéo léo của họ, tất cả những người khác không bằng được.

Đại Bồ Tát lúc ban đầu phát tâm, cũng lại như thế. Tuy chưa thực tập hạnh nhất thiết trí, mà hết thấy trí nguyện dục giải của Ngài, tất cả phàm phu thế gian và hàng nhị thừa, đều không bằng được.

Thiện nam tử! Như người học bắn tên, trước hết an trụ chân, sau đó tập cách bắn.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, muốn học đạo nhất thiết trí của Như Lai, trước hết sẽ an trụ bồ đề tâm, sau đó tu hành tất cả Phật pháp.

Thiện nam tử! Ví như nhà huyền thuật, khi sắp làm huyền thuật, thì

trước hết sẽ khởi ý nghĩ nhớ cách huyền thuật, sau đó việc làm đều được thành tựu.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, khi sắp khởi việc huyền thuật thần thông của tất cả chư Phật Bồ Tát, thì trước hết sẽ khởi ý phát bồ đề tâm, sau đó tất cả mọi việc đều được thành tựu.

Thiện nam tử! Ví như huyền thuật, không sắc mà hiện sắc.

Tướng bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, tuy không có sắc, không thể nhìn thấy, mà khắp trong mười phương pháp giới, đều thị hiện đủ thứ công đức trang nghiêm.

Thiện nam tử! Ví như con mèo, vừa nhìn thấy chuột, thì chuột liền chạy vào trong hang, không dám ra ngoài.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm, cũng lại như thế, tạm dùng mắt trí huệ, quán sát các hoặc nghiệp, thì hoặc nghiệp liền ẩn trốn, không sinh ra nữa.

Thiện nam tử! Ví như có người, mang đồ trang nghiêm vàng Diêm phù đàn, thì sáng che khuất tất cả đèn như đồng mực đen.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, mang đồ trang nghiêm bồ đề tâm, thì sáng che khuất công đức trang nghiêm của tất cả phàm phu và hàng nhị thừa, đều không có ánh sáng màu sắc.

Thiện nam tử! Như đá từ thạch, sức lực chút ít, mà có thể hút hoại các xiềng xích sắt.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm, cũng lại như thế, nếu khởi một niệm, thì

đều có thể hoại diệt tất cả xiềng xích kiến dục vô minh.

Thiện nam tử! Như có từ thạch, nếu thấy sắt, thì liền bị hút đi, không còn trụ vững nữa.

Đại Bồ Tát phát bồ đề tâm, cũng lại như thế, các nghiệp phiền não và giải thoát nhị thừa, nếu tạm thấy được, liền bị tan diệt, cũng không còn trụ vững nữa.

Thiện nam tử! Ví như có người, khéo vào trong biển cả, tất cả loài thủy tộc không thể làm hại được. Giả sử vào miệng cá Ma kiệt, cũng không bị cá nuốt.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, phát bồ đề tâm, vào trong biển sinh tử, các nghiệp phiền não không thể làm hại được. Giả sử vào trong pháp thật tế

của Thanh Văn, Duyên Giác, cũng không bị pháp đó làm lưu nạn.

Thiện nam tử! Ví như có người, uống nước cam lồ, thì tất cả các vật độc khác không làm hại được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, uống nước cam lồ bồ đề tâm, thì không đoạ vào bậc Thanh Văn, Bích Chi Phật, vì nhờ đủ sức lực bi nguyện rộng lớn.

Thiện nam tử! Ví như có người, được thuốc An thiện na, dùng để thoa mắt, tuy đi tại nhân gian, mà mọi người chẳng thấy.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, được thuốc bồ đề tâm An thiện na, hay dùng phương tiện vào cảnh giới ma, mà tất cả chúng ma không thể thấy được.

Thiện nam tử! Ví như có người, nương dựa ông vua, thì không sợ những người khác.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nương vào đại thế lực của vua bồ đề tâm, thì chẳng sợ nạn chướng che đường ác.

Thiện nam tử! Ví như có người, trụ ở trong nước, thì không sợ lửa thiêu đốt.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, trụ ở trong nước căn lành bồ đề tâm, thì không sợ lửa trí huệ giải thoát của hàng nhị thừa.

Thiện nam tử! Ví như có người, nương dựa mãnh tướng, thì không sợ hãi tất cả oán địch.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nương dựa vào đại tướng dũng mãnh

bồ đề tâm, thì không sợ tất cả ác hạnh oán địch.

Thiện nam tử! Như trời Đế Thích, cầm chày kim cương, thì thôi phục được tất cả chúng A Tu La.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, cầm chày kim cương bồ đề tâm, thì thôi phục được tất cả các ma ngoại đạo.

Thiện nam tử! Ví như có người, uống thuốc Diên linh, thì mạnh khỏe lâu dài, không già, không ốm.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, uống thuốc Diên linh bồ đề tâm, thì ở trong vô lượng kiếp, tu Bồ Tát hạnh, tâm không mỗi nhàm, cũng không nhiễm trước.

Thiện nam tử! Ví như có người, điều hoà thuốc nước, thì trước hết nên lấy nước trong sạch.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, muốn tu tất cả hạnh nguyện Bồ Tát, thì trước hết nên phát khởi bồ đề tâm.

Thiện nam tử! Ví như có người, muốn giữ gìn thân thể, thì trước hết giữ gìn mạng sống.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, muốn hộ trì Phật pháp, thì trước hết nên hộ trì bồ đề tâm.

Thiện nam tử! Ví như có người, mạng sống sắp chấm dứt, thì không thể lợi ích cha mẹ và thân quyến.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nếu xả bồ đề tâm, thì không thể lợi ích tất cả chúng sinh, không thể thành tựu công đức của chư Phật.

Thiện nam tử! Ví như biển cả, không ai huỷ hoại được.

Biển bờ đề tâm, cũng lại như thế, các nghiệp phiền não tâm nhị thừa không thể huỷ hoại được.

Thiện nam tử! Ví như ánh sáng mặt trời, ánh sáng của các tinh tú không thể chói che được.

Ánh sáng mặt trời bờ đề tâm, cũng lại như thế, tất cả trí huệ quang minh vô lậu của hàng nhị thừa, không thể che khuất được.

Thiện nam tử! Như vương tử mới sinh ra, thì được các quan đại thần tôn trọng, vì nhờ giống tánh tự tại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, ở trong Phật pháp phát bờ đề tâm, thì được các bậc kỳ cựu tu lâu phạm hạnh Thanh Văn, Duyên Giác, đều tôn trọng, vì nhờ đại bi tự tại.

Thiện nam tử! Ví như vương tử, tuổi tuy còn nhỏ, nhưng tất cả đại thần thấy đều kính lễ.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, tuy ban đầu phát tâm tu Bồ Tát hạnh, nhưng hàng nhị thừa kỳ cựu đều kính lễ.

Thiện nam tử! Ví như vương tử, tuy ở trong tất cả các quan, chưa được tự tại, nhưng đã đủ tướng làm vua, chẳng giống với tất cả các quan, vì nhờ nơi sinh tôn quý thù thắng.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, tuy ở trong tất cả nghiệp phiền não, chưa được tự tại, nhưng đã đầy đủ tướng bồ đề, chẳng giống với tất cả hàng nhị thừa, vì nhờ giống tánh bậc nhất.

Thiện nam tử! Ví như báu đẹp ma ni thanh tịnh, vì mắt có màng, nên thấy chẳng thanh tịnh.

Báu bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, người không có trí huệ thì không tin, vì nhận rằng chẳng thanh tịnh.

Thiện nam tử! Ví như có thuốc, được chú gia trì, nếu có chúng sinh, thấy nghe cùng ở với nhau, thì tất cả các bệnh đều được tiêu diệt.

Thuốc bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, tất cả căn lành trí huệ phương tiện, Bồ Tát nguyện trí cùng nhiếp trì. Nếu có chúng sinh thấy nghe cùng ở nghĩ nhớ, thì các bệnh phiền não, đều được trừ diệt.

Thiện nam tử! Ví như có người, thường trì cam lồ, thì thân người đó rất ráo không biến hoại.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nếu thường nhớ trì cam lồ bồ đề tâm, thì

khiến cho thân nguyện trí rốt ráo không biến hoại.

Thiện nam tử! Như người máy bằng gỗ, nếu không có những cái chốt, thì thân sẽ tan rã, chẳng thể vận động được.

Đại Bồ Tát cũng lại như thế, nếu không có bồ đề tâm, thì hạnh liền phân tán, không thể thành tựu tất cả Phật pháp.

Thiện nam tử! Như Chuyển Luân Vương, có báu trầm hương, tên là Tượng tạng. Nếu đốt lên hương này, thì bốn thứ binh của vua, đều bay lên hư không.

Hương bồ đề tâm của đại Bồ Tát cũng lại như thế, nếu phát tâm này, liền khiến cho tất cả căn lành của Bồ Tát, vĩnh viễn thoát khỏi ba cõi, đi

trong hư không vô vi trí huệ của Như Lai.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, chỉ từ nơi kim cang và nơi vàng sinh ra, chẳng phải nơi các báu khác sinh ra.

Kim cang bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, chỉ từ nơi kim cang đại bi cứu hộ chúng sinh, và nơi vàng cảnh giới trí nhất thiết trí thù thắng mà sinh ra, chẳng phải nơi khác căn lành chúng sinh sinh ra.

Thiện nam tử! Ví như có cây, tên là Vô căn, chẳng phải từ rễ sinh ra, mà cành lá hoa quả thấy đều sum sê.

Cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát, cũng lại như thế, không có rễ, mà hay nuôi lớn cành lá hoa quả trí nhất thiết trí thần thông đại nguyện, che mát khắp thế gian.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, chẳng phải đồ đựng xấu và đồ đựng bị bể có thể chứa đựng được, chỉ trừ đồ đựng nguyên vẹn tốt đẹp mới chứa đựng được.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, chẳng phải đồ đựng chúng sinh hạ liệt, đố kỵ, phá giới, giải đãi, vọng niệm, không có trí huệ, có thể chứa đựng được, cũng chẳng phải đồ đựng chúng sinh thối thất chí nguyện thù thắng tán loạn ác giác, có thể chứa đựng được, chỉ trừ đồ đựng châu báu thâm tâm của Bồ Tát.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, hay xuyên thủng các báu.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, hay xuyên thủng tất cả pháp bảo.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, hay huỷ hoại các núi.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, hay huỷ hoại các núi tà kiến.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, dù đã bể, nhưng tất cả các báu khác, đều không bằng được.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, dù chí liệt, có chút suy tổn, vẫn thù thắng hơn tất cả công đức của hàng nhị thừa.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, dù bị tổn giảm, vẫn trừ diệt được tất cả bản cùng.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, dù có tổn giảm, chẳng tán được các hạnh, cũng xả ly được tất cả sinh tử.

Thiện nam tử! Như chút kim cang, có thể phá hoại được tất cả các vật.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, vào chút cảnh giới, liền phá hết tất cả vô tri các hoặc.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, chẳng phải phàm phu đắc được.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, chẳng phải chúng sinh ý chí hạ liệt đắc được.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, người chẳng biết châu báu, thì không biết được công năng và tác dụng của nó.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, người chẳng biết Phật pháp, thì không biết được công năng và tác dụng của nó.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, không thể tiêu diệt được.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, tất cả các pháp không thể tiêu diệt được.

Thiện nam tử! Như chày kim cang, các đại lực sĩ, đều không thể cầm được, chỉ trừ đại lực sĩ có sức đại Na la diên.

Kim cang bồ đề tâm, cũng lại như thế, tất cả hàng nhị thừa đều không thể cầm được, chỉ trừ Bồ Tát có thiện lực kiên cố nhân duyên rộng lớn.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, tất cả các vật không thể phá hoại được kim cang, mà kim cang phá hoại được tất cả các vật, mà thể tánh của kim cang không tổn giảm.

Bồ đề tâm cũng lại như thế, khắp ở trong vô số kiếp ba đời, giáo hoá chúng sinh, tu hành khổ hạnh, những điều mà Thanh Văn, Duyên Giác

không làm được, mà Bồ Tát làm được, nhưng rất ráo không mỗi nhàm, cũng không tổn giảm bồ đề tâm.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, chỉ có đất kim cang mới giữ được, những thứ khác không thể giữ được.

Bồ đề tâm cũng lại như thế, Thanh Văn, Duyên Giác, đều không thể giữ được, chỉ trừ người hướng về nhất thiết trí.

Thiện nam tử! Như chậu kim cang không có nứt mẻ, dùng để đựng nước, thì nước vĩnh viễn không bị rò rỉ chảy vào đất.

Chậu kim cang bồ đề tâm cũng lại như thế, đựng nước căn lành, thì vĩnh viễn không bị rò rỉ, khiến cho vào các loài.

Thiện nam tử! Ví như kim cang tế, hay giữ gìn đại địa, chẳng khiến cho sụp đổ.

Bồ đề tâm cũng lại như thế, hay giữ gìn tất cả hạnh nguyện Bồ Tát, chẳng khiến cho sụp đổ vào trong ba cõi.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, ở lâu trong nước, chẳng rã chẳng ướt.

Bồ đề tâm, cũng lại như thế, ở trong nước sinh tử nghiệp hoặc tất cả các kiếp, mà không hoại, không đổi.

Thiện nam tử! Ví như kim cang, tất cả các thứ lửa không thể đốt cháy được, không thể khiến cho nóng được.

Bồ đề tâm, cũng lại như thế, tất cả sinh tử lửa các phiền não không

thể đốt cháy được, không thể khiến cho nóng được.

Thiện nam tử! Ví như trong ba ngàn thế giới, trên toà kim cương, có thể giữ được chư Phật ngồi nơi đạo tràng, hàng phục các ma, thành Đẳng Chánh Giác, chẳng phải các toà khác có thể giữ được.

Toà bồ đề tâm, cũng lại như thế, có thể giữ tất cả hạnh nguyện Bồ Tát, các Ba La Mật, các nhẫn, các địa, hồi hướng thọ ký, tu tập pháp bồ đề trợ đạo, cúng dường chư Phật, nghe pháp thọ trì thực hành, tất cả các tâm khác, không thể giữ được.

Thiện nam tử! Bồ đề tâm thành tựu vô lượng vô biên, cho đến bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thù thắng như thế. Nếu có chúng sinh phát tâm A nậu đa la tam miệu tam

bồ đề, sẽ đắc được pháp công đức thù thắng như thế.

Cho nên thiện nam tử ! Người đã đắc được lợi lành, vì người đã phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, cầu Bồ Tát hạnh, đã đắc được đại công đức như vậy.

Thiện nam tử ! Như chỗ người hỏi: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh? Tu Bồ Tát đạo?

Thiện nam tử ! Người có thể vào trong đại lâu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng, quán sát khắp cùng, thì người sẽ biết rõ học Bồ Tát hạnh, học rồi thì sẽ thành tựu vô lượng công đức của Bồ Tát tu.

KINH HOA NGHIÊM
ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
QUYỂN BẢY MƯƠI CHÍN
PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN
BỒ TÁT TỪ THỊ
NHIỆP ĐỨC THÀNH NHÂN TƯỚNG

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử cung kính đi nhiễu quanh bên phải đại Bồ Tát Di Lạc rồi, bèn bạch rằng: Cầu xin đại Thánh, hãy mở cửa lầu các, để cho con được vào.

Bấy giờ, Bồ Tát Di Lạc đến trước cửa lầu các, khảy móng tay vang ra tiếng, thì cửa liền mở, bảo Thiện Tài đi vào. Thiện Tài tâm hoan hỉ đi vào rồi, cửa liền đóng lại.

Thiện Tài đồng tử thấy lâu các đó, rộng lớn vô lượng, đồng hư không. Có A tăng kỳ châu báu dùng làm đất, A tăng kỳ cung điện, A tăng kỳ cửa lớn, A tăng kỳ cửa sổ, A tăng kỳ thêm bậc, A tăng kỳ lan can, A tăng kỳ đường xá, đều làm bằng bảy báu.

Có A tăng kỳ phan, A tăng kỳ tràng, A tăng kỳ lọng, bày hàng la liệt khắp nơi. A tăng kỳ các chuỗi báu, A tăng kỳ chuỗi chân châu, A tăng kỳ chuỗi xích chân châu, A tăng kỳ chuỗi châu sư tử, thông rũ khắp nơi. Có A tăng kỳ bán nguyệt, A tăng kỳ dải lụa, A tăng kỳ lưới báu, dùng để nghiêm sức. Có A tăng kỳ lục lạc báu, gió thổi động vang ra tiếng. Rải A tăng kỳ các thứ hoa trời đẹp, treo A tăng kỳ dải tràng báu cõi trời,

nghiêm sức A tăng kỳ các lư hương báu, mưa xuống A tăng kỳ bột vàng.

Lại treo A tăng kỳ linh báu, thấp lên A tăng kỳ đèn báu, giảng bày A tăng kỳ y báu, giảng A tăng kỳ trướng báu, bày A tăng kỳ toà báu, có A tăng kỳ lụa báu trải trên toà. Có A tăng kỳ tượng đồng nữ bằng vàng Diêm Phù Đà, A tăng kỳ các thứ hình tượng báu, A tăng kỳ tượng Bồ Tát báu đẹp, đầy khắp mọi nơi.

Có A tăng kỳ các thứ chim, hót tiếng hoà nhã. Có A tăng kỳ hoa báu Ưu bát la, A tăng kỳ hoa báu Ba đầu ma, A tăng kỳ hoa báu Câu vật đầu, A tăng kỳ hoa báu Phân đà lợi, dùng để trang nghiêm. Có A tăng kỳ cây báu, thứ tự thẳng hàng. Có A tăng kỳ ma ni báu, phóng đại quang minh. Có vô lượng A tăng kỳ các thứ đồ

trang nghiêm như vậy, dùng để trang nghiêm đại lâu các.

Thiện Tài đồng tử thấy ở trong đại lâu các, lại có vô lượng trăm ngàn các lầu các đẹp, trong mỗi mỗi lầu các nghiêm sức, đều như đã nói ở trên, rộng lớn trang nghiêm đẹp đẽ, đều đồng hư không, chẳng chướng ngại nhau, cũng không tạp loạn.

Thiện Tài đồng tử ở trong một nơi, mà thấy tất cả mọi nơi, tất cả mọi nơi đều thấy như vậy.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử thấy lầu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng, có đủ thứ cảnh giới tự tại không thể nghĩ bàn như vậy, sinh tâm đại hoan hỷ, hớn hở vui mừng vô lượng, thân tâm mềm mại, lìa tất cả tướng, trừ tất cả chướng, diệt tất cả hoặc, những gì nghe được đều nhớ,

sự suy nghĩ chẳng loạn, nhập vào môn giải thoát vô ngại, tâm vận dụng khắp cùng, thấy khắp tất cả, kính lễ khắp cùng.

Vừa mới đánh lễ, do nhờ oai thần lực của Bồ Tát Di Lặc, Thiện Tài đồng tử tự thấy thân mình khắp cùng ở trong tất cả các lầu các, thấy đầy đủ các thứ cảnh giới tự tại không thể nghĩ bàn. Đó là : Hoặc thấy Bồ Tát Di Lặc, lúc ban đầu phát tâm vô thượng bồ đề, thì họ tên như vậy, dòng dõi như vậy, bạn lành khai ngộ như vậy, khiến cho Ngài gieo trồng căn lành như vậy, sống thọ như vậy, tại kiếp như vậy, gặp Phật như vậy, ở tại cõi nước trang nghiêm như vậy, tu hành như vậy, phát nguyện như vậy, chúng hội các Như Lai đó như vậy, thọ mạng như vậy, trải qua thời gian

gần gũi cúng dường chư Phật như vậy, thấy đều thấy rõ.

Hoặc thấy Bồ Tát Di Lặc lúc ban đầu chứng được tam muội từ tâm. Từ đó đến nay, hiệu là Từ Thị. Hoặc thấy Bồ Tát Di Lặc tu các diệu hạnh, thành tựu viên mãn tất cả các Ba La Mật. Hoặc thấy đắc được nhãn. Hoặc thấy trụ địa. Hoặc thấy thành tựu cõi nước thanh tịnh. Hoặc thấy hộ trì chánh giáo của Như Lai, làm đại pháp sư, đắc được vô sinh nhãn, ở chỗ đức Như Lai, được thọ ký vô thượng bồ đề, lúc nào, ở đâu ?

Hoặc thấy Bồ Tát Di Lặc : Làm Chuyển Luân Vương, khuyên các chúng sinh trụ đạo thập thiện. Hoặc làm Tứ Thiên Vương hộ đời, lợi ích chúng sinh. Hoặc làm trời Đế Thích quả trách năm dục. Hoặc làm Dạ Ma

Thiên Vương, khen ngợi pháp không phóng dật. Hoặ̣c làm Đâu Suất Thiên Vương, khen ngợi công đức Bồ Tát nhất sinh bổ xứ. Hoặ̣c làm Hoá Lạc Thiên Vương, vì các chúng sinh, hiện biến hoá trang nghiêm của các Bồ Tát. Hoặ̣c làm Tha Hoá Tự Tại Thiên Vương, vì các Thiên chúng, diễn nói pháp của tất cả chư Phật.

Hoặ̣c làm ma vương, nói tất cả pháp đều là vô thường. Hoặ̣c làm Phạm Vương, nói các thiên định vô lượng hỷ lạc. Hoặ̣c làm A Tu La Vương, vào biển đại trí huệ, thấu rõ pháp như huyễn, vì chúng hội đó, diễn nói pháp, đoạn trừ tất cả kiêu mạn ngạo nghễ. Hoặ̣c lại thấy Bồ Tát Di Lạc ở cõi Diêm La, phóng đại quang minh, cứu khổ địa ngục. Hoặ̣c thấy Bồ Tát Di Lạc ở cõi ngạ quỷ, bố

thí các thức ăn uống, cứu giúp chúng sinh đói khát. Hoặc thấy Bồ Tát Di Lặc ở trong đường súc sinh, dùng đủ thứ phương tiện, để điều phục chúng sinh.

Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Tứ Thiên Vương hộ đời mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Đao Lợi Thiên Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Dạ Ma Thiên Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Đâu Suất Thiên Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Hoá Lạc Thiên Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Đại Phạm Thiên Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lặc, vì chúng hội Long

Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội Dạ Xoa, La Sát Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội Càn Thát Bà, Khẩn Na La Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội A Tu La Đà Na Bà Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội Ca Lô La, Ma Hầu La Già Vương mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội người, chẳng phải người mà thuyết pháp.

Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội Thanh Văn mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội Duyên Giác mà thuyết pháp. Hoặc lại thấy Bồ Tát Di Lạc, vì chúng hội các Bồ Tát ban đầu phát

tâm, cho đến nhứt sinh bổ xứ, đã được quán đảnh mà thuyết pháp.

Hoặc thấy Bồ Tát Di Lạc, khen nói hết thấy công đức Sơ địa cho đến Thập địa. Hoặc thấy khen nói đầy đủ tất cả các Ba La Mật. Hoặc thấy khen nói nhập vào các môn nhẫn. Hoặc thấy khen nói các môn đại tam muội. Hoặc thấy khen nói các môn giải thoát thâm sâu. Hoặc thấy khen nói cảnh giới các thiên tam muội thần thông.

Hoặc thấy khen nói các hạnh Bồ Tát. Hoặc thấy khen nói các đại thế nguyện. Hoặc thấy với các Bồ Tát đồng hạnh, khen nói việc công xảo thế gian đủ thứ phương tiện lợi ích chúng sinh thế gian. Hoặc thấy khen nói với các Bồ Tát nhứt sinh bổ xứ, môn tất cả chư Phật quán đảnh.

Hoặc thấy Bồ Tát Di Lạc ở trong trăm ngàn năm, kinh hành đọc tụng biên chép kinh điển, siêng cầu quán sát, vì chúng nói pháp. Hoặc nhập vào các thiên bốn tâm vô lượng. Hoặc nhập vào khắp nơi và các giải thoát. Hoặc nhập vào tam muội, dùng sức phương tiện, hiện các thần biến.

Hoặc thấy các Bồ Tát nhập vào tam muội biến hoá, mỗi vị đều ở trong lỗ chân lông của mình, hiện ra tất cả thân mây biến hoá. Hoặc thấy hiện ra thân mây chúng chư Thiên. Hoặc thấy hiện ra thân mây chúng rồng. Hoặc thấy hiện ra thân mây Dạ Xoa, Càn Thát Bà, Khẩn Na La, A Tu La, Ca Lô La, Ma Hầu La Già, Thích, Phạm, Hộ Thế, Chuyển Luân Thánh Vương, ông vua nhỏ, vương

tử, đại thần, quan chức, trưởng giả, cư sĩ.

Hoặc thấy hiện ra thân mây Thanh Văn, Duyên Giác, và các Bồ Tát Như Lai. Hoặc thấy hiện ra thân mây tất cả chúng sinh. Hoặc thấy vang ra diệu âm, khen ngợi đủ thứ pháp môn của các Bồ Tát.

Đó là : Khen nói môn công đức bồ đề tâm, khen nói môn công đức đàn Ba La Mật, cho đến trí huệ Ba La Mật. Khen nói các nhiếp pháp, các thiền, các vô lượng tâm, và các tam muội, tam ma bát đề, các thông, các minh, tổng trì biện tài, các đế, các trí, chỉ quán, giải thoát, các duyên, các y, các thuyết pháp môn, khen nói niệm xứ, chánh cần, thần túc, căn lực, bảy bồ đề phần, tám Thánh đạo phần, các Thanh Văn thừa, các

Duyên Giác thừa, các Bồ Tát thừa, các địa, các nhẫn, các hạnh, các nguyện, tất cả các môn công đức như vậy.

Hoặc ở trong đó lại thấy đại chúng vây quanh các Như Lai, cũng thấy nơi sinh và dòng dõi của đức Phật đó, thân hình thọ mạng, cõi kiếp danh hiệu, thuyết pháp lợi ích, chánh pháp trụ ở đời bao lâu, cho đến hết thấy đạo tràng chúng hội, đủ thứ sự khác nhau, đều thấy rõ ràng.

Lại ở trong những lầu các trong đại lầu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng, thấy một lầu các, cao rộng nghiêm sức, tốt đẹp tối thượng không gì sánh bằng. Ở trong đó, đều thấy ba ngàn thế giới, trăm ức bốn thiên hạ, trăm ức trời Đâu Suất Đà, mỗi mỗi nơi đều có Bồ Tát Di Lặc,

hàng thần đản sinh. Thích Phạm Thiên Vương, ẵm bồng cung kính, bước đi bảy bước, quán sát mười phương, đại sư tử hồng, hiện làm hài nhi, ở trong cung điện, dạo chơi vườn hoa. Vì cầu nhất thiết trí, xuất gia tu khổ hạnh, thị hiện thọ cháo sữa. Đi đến bồ đề đạo tràng, hàng phục các ma quân, thành Đẳng Chánh Giác. Quán cây bồ đề, Phạm Vương thỉnh cầu, chuyển bánh xe pháp. Thăng lên cung điện trời, mà diễn nói pháp. Kiếp số thọ lượng, chúng hội trang nghiêm, thanh tịnh cõi nước, tu các hạnh nguyện, phương tiện giáo hoá thành thực chúng sinh, phân chia xá lợi, trụ trì giáo pháp, thấy đều khác nhau.

Bấy giờ, Thiện Tài tự thấy thân mình ở chỗ tất cả các Như Lai đó,

cũng thấy tất cả chúng hội, tất cả Phật sự đó, nhớ trì không quên, thông đạt vô ngại.

Lại nghe tiếng lưới linh báu và các nhạc cụ trong tất cả các lầu các, thấy đều diễn xướng pháp âm vi diệu không thể nghĩ bàn, nói đủ thứ pháp.

Đó là : Nói Bồ Tát phát bồ đề tâm, hoặc nói tu hành hạnh Ba La Mật, hoặc nói các nguyện, hoặc nói các địa, hoặc nói cung kính cúng dường Như Lai, hoặc nói trang nghiêm các cõi Phật, hoặc nói chư Phật thuyết pháp khác nhau, tất cả Phật pháp như vậy, đều nghe được rõ ràng.

Lại nghe ở xứ đó, có vị Bồ Tát đó, nghe pháp môn đó. Vị thiện tri thức đó khuyên dạy phát bồ đề tâm. Trong kiếp đó, cõi đó, chỗ đức Như

Lai đó, ở trong đại chúng đó, nghe công đức của vị Phật đó như vậy. Phát tâm như vậy, khởi nguyện như vậy, trồng căn lành rộng lớn như vậy. Trải qua bao nhiêu kiếp, tu Bồ Tát hạnh, vào lúc nào đó, sẽ thành Chánh Giác, danh hiệu như vậy, thọ lượng như vậy, cõi nước như vậy, đầy đủ trang nghiêm, viên mãn nguyện như vậy, giáo hoá chúng sinh như vậy, chúng hội Thanh Văn Bồ Tát như vậy. Vào Bát Niết Bàn rồi, chánh pháp trụ thế, trải qua bao nhiêu kiếp, lợi ích vô lượng chúng sinh như vậy.

Hoặc nghe ở xứ đó, có vị Bồ Tát đó, bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí huệ, tu tập các Ba La Mật như vậy.

Hoặc nghe ở xứ đó, có vị Bồ Tát đó, vì cầu pháp mà xả bỏ ngôi vua và

các châu báu, vợ con quyền thuộc, chân tay, đầu mắt, tất cả thân thể, đều không xén tiếc.

Hoặc nghe ở xứ đó, có vị Bồ Tát đó, giữ gìn chánh pháp của Như Lai nói, làm đại pháp sư, rộng hành pháp thí, kiến pháp tràng, thối loa pháp, đánh trống pháp, mưa pháp vũ, tạo lập chùa tháp Phật, làm hình tượng Phật, bố thí tất cả đồ vui cho các chúng sinh.

Hoặc nghe ở xứ đó, có vị Như Lai đó, ở trong kiếp đó thành Chánh Đẳng Giác, cõi nước như vậy, chúng hội như vậy, thọ mạng như vậy, nói pháp như vậy, viên mãn nguyện như vậy, giáo hoá vô lượng chúng sinh như vậy.

Thiện Tài đồng tử nghe pháp âm vi diệu không thể nghĩ bàn như vậy,

thân tâm hoan hỷ, mềm mại thơ thới, lập tức đắc được vô lượng các môn tổng trì, các môn biện tài, các thiên, các nhân, các nguyện, các độ, các thông, các minh và các giải thoát, các môn tam muội.

Lại thấy đủ thứ hình tượng trong tất cả các gương báu. Đó là : Thấy chúng hội đạo tràng của chư Phật. Hoặc thấy đạo tràng chúng hội của Bồ Tát. Hoặc thấy chúng hội đạo tràng của Thanh Văn. Hoặc thấy chúng hội đạo tràng của Duyên Giác.

Hoặc thấy thế giới tịnh, hoặc thấy thế giới bất tịnh, hoặc thấy thế giới tịnh, bất tịnh, hoặc thấy thế giới bất tịnh, tịnh. Hoặc thấy thế giới có Phật, hoặc thấy thế giới không có Phật. Hoặc thấy thế giới nhỏ, hoặc thấy thế giới vừa, hoặc thấy thế giới lớn. Hoặc

thấy thế giới lưới Nhân đà la, hoặc thấy thế giới úp, hoặc thấy thế giới ngựa, hoặc thấy thế giới bằng phẳng. Hoặc thấy thế giới chỗ ở của địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, hoặc thấy thế giới đầy dẫy trời, người.

Ở trong các thế giới như vậy, thấy có vô số chúng đại Bồ Tát, hoặc đi, hoặc ngồi, làm các sự nghiệp. Hoặc khởi đại bi, thương xót chúng sinh. Hoặc tạo các luận, lợi ích thế gian. Hoặc thọ, hoặc trì, hoặc biên chép, hoặc tụng, hoặc hỏi, hoặc đáp. Ba thời sám hối, hồi hướng phát nguyện.

Lại thấy trong tất cả các trụ báu, phóng lưới đại quang minh ma ni vương, hoặc màu xanh, hoặc màu vàng, hoặc màu đỏ, hoặc màu trắng, hoặc màu pha lê, hoặc màu thủy tinh,

hoặc màu đế thanh, hoặc màu hồng nghệ, hoặc màu vàng Diêm Phù Đà, hoặc màu làm tất cả các quang minh.

Lại thấy tượng đồng nữ vàng Diêm Phù Đề và các tượng báu đó. Hoặc dùng tay cầm mây hoa, hoặc cầm mây y, hoặc cầm tràng phan, hoặc cầm lọng, hoặc cầm đủ thứ hương thoa và hương bột, hoặc cầm lưới báu ma ni thượng diệu, hoặc thòng rũ vòng vàng, hoặc mang chuỗi ngọc, hoặc dơ cánh tay cầm đồ trang nghiêm, hoặc cúi đầu thòng rũ mào ma ni, khom mình chiêm ngưỡng, mắt chẳng tạm rời.

Lại thấy chuỗi chân châu đó, thường chảy ra nước thơm, đủ tám công đức. Chuỗi lưu ly phóng ra trăm ngàn thứ quang minh, đồng chiếu sáng khắp. Tràng phan lưới

lọng, các thứ như thế, tất cả đều dùng các báu để trang nghiêm.

Lại thấy hoa Ưu bát la, hoa Ba đầu ma, hoa Câu vật đầu, hoa Phân đà lợi, mỗi thứ hoa sinh ra vô lượng hoa. Hoặc lớn một bàn tay, hoặc dài một cánh tay, hoặc lớn như bánh xe. Trong mỗi hoa, thấy đều thị hiện đủ thứ tượng màu sắc, dùng để nghiêm sức.

Đó là : Tượng màu sắc nam, tượng màu sắc nữ, tượng màu sắc đồng nam, tượng màu sắc đồng nữ, tượng màu sắc Thích Phạm Hộ Thế, trời, rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Thanh Văn, Duyên Giác và các Bồ Tát, tất cả những tượng màu sắc như vậy, thấy đều chấp tay, cúi đầu kính lễ. Cũng thấy đức Như

Lai ngồi kiết già, có ba mươi hai tướng trang nghiêm thân.

Lại thấy đất tịnh lưu ly đó, giữa mỗi mỗi bước, hiện ra đủ thứ tượng màu sắc không nghĩ bàn. Đó là : Tượng màu sắc thế giới, tượng màu sắc Bồ Tát, tượng màu sắc Như Lai và tượng màu sắc những lâu các trang nghiêm.

Lại ở chỗ những cành lá hoa quả cây báu đó, trong mỗi mỗi việc, đều thấy đủ thứ tượng màu sắc bán thân. Đó là : Tượng màu sắc Phật bán thân, tượng màu sắc Bồ Tát bán thân, tượng màu sắc bán thân trời, rồng, Dạ Xoa, cho đến trời Tứ Thiên Vương hộ thế, Chuyển Luân Thánh Vương, ông vua nhỏ, vương tử, đại thần, quan trưởng, cùng với bốn chúng.

Các tượng màu sắc đỏ, hoặc cầm tràng hoa, hoặc cầm chuỗi ngọc, hoặc cầm tất cả đồ trang nghiêm, hoặc cúi đầu chấp tay kính lễ. Một lòng chiêm ngưỡng, mắt chẳng tạm rời. Hoặc khen ngợi, hoặc vào tam muội. Thân đỏ đều dùng tướng tốt trang nghiêm, khắp phóng ra đủ thứ quang minh màu sắc.

Đó là : Quang minh màu vàng, quang minh màu bạc, quang minh màu san hô, quang minh màu châu sa la, quang minh màu đế thanh, quang minh màu Tỳ lô giá na báu, quang minh màu tất cả các báu, quang minh màu hoa chiêm ba ca.

Lại thấy tượng bán nguyệt trong các lầu các, phóng ra đủ thứ A tăng kỳ quang minh mặt trời, mặt trăng, tinh tú, chiếu khắp mười phương.

Lại thấy chung quanh bốn vách tường những lầu các, trong mỗi mỗi bước, đều dùng tất cả báu để trang nghiêm. Trong mỗi mỗi báu, đều hiện ra Bồ Tát Di Lạc thuở xưa nhiều kiếp khi tu hành Bồ Tát đạo. Hoặc bố thí đầu, mắt, tay, chân, môi, lưỡi, răng, tai, mũi, máu, thịt, da, xương, cho đến móng, tóc, tất cả như vậy, thấy đều xả được. Thê thiếp, con cái, thành ấp, xóm làng, đất nước, ngôi vua, tùy chỗ cần dùng, đều thí cho hết.

Người bị nhốt trong lao ngục thì được thoát ra. Người bị trói buộc, thì được mở ra. Người bị bệnh tật thì được chữa khỏi. Người theo đường tà, thì chỉ bày con đường chánh. Hoặc làm lái thuyền, đưa họ qua biển cả. Hoặc làm ngựa chúa, cứu hộ ác

nạn. Hoặc làm đạì Tiên, khéo nói các luận. Hoặc làm Luân Vương, khuyêñ tu mười điềù lành. Hoặc làm y vương, khéo chữa các bệnh. Hoặc hiếù thuậñ cha mẹ, hoặc gắñ gũì bạn lành, hoặc làm Thanh Văñ, hoặc làm Duyêñ Giáç, hoặc làm Bồ Tát, hoặc làm Như Lai, giáo hoá điềù phục tất cả chúñg sinh. Hoặc làm pháp sư, phụng hành Phật giáo, thọ trì đọç tụng, như lý suy gắñ, kiếñ lập chùa tháç, tạo hình tượñg Phật. Hoặc tự mình cúng dườñg, hoặc khuyêñ người cúng dườñg. Thoa hương, rải hoa, cung kỉnh lễ báì, nhữñg việç như vậy, liên tục khồñg đứç.

Hoặç thấy ngòì trên toà sư tử, rộng điểñ nói pháp, khuyêñ các chúñg sinh, an trụ mười điềù lành, một lòng hướñg về Phật Pháp Tăng

Tam Bảo, thọ trì năm giới và Bát quan trai giới, xuất gia nghe pháp, thọ trì đọc tụng, như lý tu hành, cho đến thấy tất cả sắc tượng Bồ Tát Di Lặc trong trăm ngàn ức Na do tha A tăng kỳ kiếp, tu hành các độ. Lại thấy Bồ Tát Di Lặc từng hầu hạ các thiện tri thức, đều dùng tất cả công đức trang nghiêm. Cũng thấy Bồ Tát Di Lặc ở chỗ mỗi vị thiện tri thức đó, gần gũi cúng dường, thọ hành theo lời dạy, cho đến trụ nơi bậc quán đảnh.

Bấy giờ, các vị tri thức bảo Thiện Tài rằng: Thiện lai đồng tử! Người quán sát việc không thể nghĩ bàn của vị Bồ Tát này, đừng sinh mỗi nhàm.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử nhờ đắc được sức nghĩ nhớ không quên mất. Nhờ đắc được mắt thanh tịnh

thấy khắp mười phương. Nhờ đắc được trí vô ngại khéo quán sát. Nhờ đắc được trí tự tại của các Bồ Tát. Nhờ đắc được hiểu rộng lớn của các Bồ Tát đã vào trí địa, nên nơi mỗi mỗi sự vật trong tất cả lâu các, đều thấy như vậy và vô lượng các việc trang nghiêm cảnh giới tự tại không thể nghĩ bàn.

Ví như có người ở trong mộng, thấy đủ thứ sự vật. Như là: Thành ấp, xóm làng, cung điện, vườn tược, núi rừng, sông ngòi, y phục, thức ăn uống, cho đến tất cả đồ nữ trang. Hoặc thấy sự việc của cha mẹ mình, anh em quyến thuộc trong ngoài. Hoặc thấy biển cả, núi chúa Tu Di, cho đến tất cả các cung điện trời, Diêm Phù Đề bốn thiên hạ. Hoặc thấy những thân hình đó, lượng rộng

lớn trăm ngàn do tuần, phòng xá y phục, thấy đều tương xứng. Ban ngày trải qua vô lượng thời, chẳng ngủ nghỉ, thọ các an vui. Từ khi tỉnh dậy rồi, mới biết là nằm mộng, nhớ rõ những việc đã thấy.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, nhờ sức Bồ Tát Di Lạc gia trì, nên biết pháp ba cõi đều như mộng. Vì diệt trừ tướng hẹp hòi của các chúng sinh, vì đắc được sự hiểu biết rộng lớn không chướng ngại, vì trụ cảnh giới thù thắng của các Bồ Tát, vì nhập vào trí phương tiện không nghĩ bàn, mà thấy được cảnh giới tự tại như vậy.

Ví như có người sắp mạng chung, thấy tùy theo nghiệp của họ mà thọ báo tướng. Người làm nghiệp ác, thì thấy hết thấy tất cả cảnh giới khổ địa

ngục, súc sinh, ngựa quỳ. Hoặc thấy ngục tốt tay cầm binh khí, hoặc sân hận, hoặc mắng chửi, trói bắt dẫn đi. Cũng nghe tiếng kêu khóc than. Hoặc thấy sông tro, hoặc thấy vạc nước sôi, hoặc thấy núi đao, hoặc thấy rừng kiếm, đủ thứ sự bức bách thọ các khổ não.

Người làm nghiệp thiện, thì lập tức thấy tất cả các cung điện trời, vô lượng Thiên chúng, chư Thiên thể nữ, đủ thứ y phục, đầy đủ trang nghiêm, cung điện vườn rừng, thấy đều tốt đẹp. Tuy thân chưa chết, mà do nghiệp lực thấy được những sự việc như vậy.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, nhờ nghiệp lực Bồ Tát không nghĩ bàn, mà thấy được tất cả cảnh giới trang nghiêm.

Ví như có người, được quý gia trì, thấy đủ thứ việc, tùy thời hỏi các vấn đề, đều trả lời được.

Thiện Tài đồng tử cũng lại như thế, vì trí huệ của Bồ Tát gia trì, thấy tất cả các việc trang nghiêm đó, nếu có ai hỏi, thì đều trả lời được.

Ví như có người được rỗng gia trì, tự cho mình là rỗng, vào trong cung điện rỗng thời gian ngắn, mà tự cho rằng đã trải qua nhiều ngày, nhiều tháng, nhiều năm.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, nhờ trụ trí huệ tướng của Bồ Tát, nhờ Bồ Tát Di Lặc gia trì, nên trong thời gian ngắn, mà cho rằng vô lượng kiếp.

Ví như Phạm cung, tên là Trang nghiêm tạng, ở trong đó đều thấy tất

cả sự vật ba ngàn thế giới, chẳng tạp loạn nhau.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, ở trong lầu các, thấy khắp tất cả cảnh giới trang nghiêm, đủ thứ sự khác biệt, mà chẳng tạp loạn nhau.

Ví như Tỳ Kheo, vào Biến Xứ định, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm, tùy chỗ nhập định, cảnh giới đều hiện tiền.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, vào trong lầu các, thì tất cả cảnh giới thấy đều rõ ràng.

Ví như có người, ở trong hư không, thấy thành Càn Thát Bà, đầy đủ trang nghiêm, đều phân biệt biết rõ, không có chướng ngại. Ví như cung điện Dạ Xoa, với cung điện nhân gian, ở cùng một chỗ, mà chẳng tạp loạn, đều tùy theo nghiệp mà

thấy có sự khác nhau. Ví như biển cả, ở trong đó đều thấy tất cả sắc tượng ba ngàn thế giới. Ví như nhà huyền thuật, vì nhờ sức huyền, hiện các việc huyền, đủ thứ sự tác nghiệp.

Thiện Tài đồng tử, cũng lại như thế, do nhờ oai thần lực của Bồ Tát Di Lạc, do sức trí huyền không nghĩ bàn, do nhờ huyền trí biết được các pháp, do đắc được sức tự tại của các Bồ Tát, nên thấy được tất cả cảnh giới tự tại trang nghiêm trong lầu các.

Bấy giờ, đại Bồ Tát Di Lạc, liền nhiếp thần lực, vào trong lầu các, khảy móng tay ra tiếng, bảo Thiện Tài rằng: Thiện nam tử! Hãy dậy! Pháp tánh như vậy, đây là sự hiện tướng của Bồ Tát biết các pháp trí nhân duyên tự tập. Tự tánh như vậy,

như huyễn, như mộng, như bóng, như hình, đều không thành tựu.

Bấy giờ, Thiện Tài nghe tiếng khảy móng tay, từ tam muội dậy.

Bồ Tát Di Lạc bảo rằng: Thiện nam tử! Người trụ giải thoát tại không nghĩ bàn của Bồ Tát. Thọ tam muội hỷ lạc của các Bồ Tát. Thấy được thần lực gia trì của Bồ Tát. Trụ đạo chảy ra, nguyện trí hiện ra, đủ thứ cung điện trang nghiêm tốt đẹp. Thấy hạnh Bồ Tát, nghe pháp Bồ Tát, biết đức của Bồ Tát, thấu rõ nguyện của Như Lai.

Thiện Tài bạch rằng: Dạ vâng đức Thánh, đó là nhờ oai thần lực nghĩ nhớ của thiện tri thức gia bị.

Đức Thánh! Môn giải thoát này tên là gì?

Bồ Tát Di Lạc bảo rằng: Thiện nam tử! Môn giải thoát này, tên là Niệm trí trang nghiêm tạc vào tất cả cảnh giới ba đời không quên.

Thiện nam tử! Trong môn giải thoát này, có bất khả thuyết bất khả thuyết môn giải thoát, là sở đắc của nhứt sinh bồ xứ Bồ Tát.

Thiện Tài hỏi rằng: Việc trang nghiêm đó đi về đâu?

Bồ Tát Di Lạc đáp rằng: Về nơi chỗ đến. Từ trong trí huệ thần lực của Bồ Tát đến, nương trí huệ thần lực của Bồ Tát mà trụ. Không có chỗ đi, cũng không chỗ trụ. Chẳng tập, chẳng thường, xa lìa tất cả.

Thiện nam tử! Như Long Vương mưa xuống, chẳng từ thân ra, chẳng từ tâm ra, chẳng có tích tập, mà chẳng phải chẳng thấy, nhưng do

nhờ sức tâm niệm của Long Vương, mà mưa xuống khắp thiên hạ. Cảnh giới như vậy, không thể nghĩ bàn.

Thiện nam tử! Những việc trang nghiêm đó, cũng lại như thế. Chẳng trụ ở trong, cũng chẳng trụ ở ngoài, mà chẳng phải, chẳng thấy, là do nhờ oai thần lực của Bồ Tát, sức căn lành của người, mà thấy những việc như vậy.

Thiện nam tử! Ví như nhà huyền thuật, làm các việc ảo thuật, không chỗ đến, không chỗ đi. Tuy không đến đi, mà do nhờ sức huyền, nên phân minh thấy được. Những việc trang nghiêm đó, cũng lại như thế. Không chỗ đến, cũng không chỗ đi. Tuy không đến đi, mà do nhờ tập quán sức huyền trí không thể nghĩ

bàn và do đại nguyện lực thuở xưa, mà hiển hiện như vậy.

Thiện Tài đồng tử nói: Đại Thánh từ đâu đến?

Bồ Tát Di Lặc nói: Thiện nam tử! Các Bồ Tát không đến, không đi, như vậy mà đến. Không đi, không ở, như vậy mà đến. Không nơi, không chấp, không mất, không sinh, không trụ, không dời, không động, không khởi, không luyến, không chấp, không nghiệp, không báo, không khởi, không diệt, chẳng đoạn, chẳng thường, như vậy mà đến.

Thiện nam tử! Bồ Tát từ nơi đại bi mà đến, vì muốn điều phục các chúng sinh. Từ nơi đại từ mà đến, vì muốn cứu hộ các chúng sinh. Từ nơi tịnh giới mà đến, vì tùy sở thích của mình mà thọ sinh. Từ nơi đại nguyện

mà đến, vì nguyện lực thuở xưa nhiếp trì. Từ nơi thần thông mà đến, vì tất cả mọi nơi tùy sự ưa thích mà hiện. Từ nơi không giao động mà đến, vì luôn không xả lìa tất cả chư Phật. Từ nơi không lấy bỏ mà đến, vì chẳng bắt buộc thân tâm phải qua lại. Từ nơi trí huệ phương tiện mà đến, vì tùy thuận tất cả các chúng sinh. Từ nơi thị hiện biến hoá mà đến, vì giống như hình bóng mà hoá hiện.

Nhưng thiện nam tử! Người hỏi ta từ đâu đến?

Thiện nam tử! Ta từ nơi sinh quán nước Ma La Đề mà đến đây.

Thiện nam tử ! Ở đó có xóm làng, tên là Phòng Xá, có vị trưởng giả, tên là Cù Ba La. Vì giáo hoá người đó, khiến vào Phật pháp, mà ta ở nơi đó. Lại vì tất cả nhân dân nơi ta sinh ra,

tuỳ sự ứng hoá mà vì họ thuyết pháp, cũng vì cha mẹ và các quyến thuộc Bà La Môn, mà diễn nói đại thừa, khiến cho họ hướng vào, cho nên trụ ở nơi đó, mà từ chỗ đó đến.

Thiện Tài đồng tử nói : Đức Thánh ! Thế nào là nơi sinh của Bồ Tát ?

Đáp rằng : Thiện nam tử ! Bồ Tát có mười nơi sinh. Những gì là mười?

Thiện nam tử! Bồ đề tâm là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà Bồ Tát. Tâm tin sâu là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà thiện tri thức. Các địa là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà Ba La Mật. Đại nguyện là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà diệu hạnh. Đại bi là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà bốn pháp nhiếp. Như lý quán sát là nơi sinh

của Bồ Tát, vì sinh vào nhà Bát Nhã Ba La Mật. Đại thừa là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà phương tiện khéo léo. Giáo hoá chúng sinh là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà chư Phật. Trí huệ phương tiện là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà vô sinh pháp nhẫn. Tu hành tất cả pháp là nơi sinh của Bồ Tát, vì sinh vào nhà tất cả Như Lai quá khứ, hiện tại, vị lai.

Thiện nam tử! Đại Bồ Tát dùng Bát Nhã Ba La Mật làm mẹ, phương tiện khéo léo làm cha. Dùng bố thí Ba La Mật làm nữ mẫu, trì giới Ba La Mật làm dưỡng mẫu, nhẫn Ba La Mật làm đồ trang nghiêm, tinh tấn Ba La Mật làm người dưỡng dục, thiên Ba La Mật làm giặt rửa. Thiện tri thức làm thầy giáo thọ, tất cả bồ

đề phần làm bạn lành, tất cả pháp lành làm quyến thuộc, tất cả Bồ Tát làm huynh đệ, bồ đề tâm làm nhà. Như lý tu hành làm gia pháp, các địa làm gia xứ, các nhẫn làm gia tộc, đại nguyện làm gia giáo, đầy đủ các hạnh làm thuận gia pháp, khuyến phát đại thừa làm nôi gia nghiệp. Nước pháp quán đảnh, nhứt sinh sở hệ Bồ Tát làm thái tử, thành tựu bồ đề làm hay tịnh gia tộc.

Thiện nam tử! Bồ Tát vượt qua bậc phàm phu như vậy, nhập vào bậc Bồ Tát, sinh vào nhà Như Lai, trụ giống tánh của Phật, hay tu các hạnh, chẳng dứt Tam Bảo, khéo hay giữ gìn chủng tộc của Bồ Tát, tịnh hạt giống Bồ Tát, sinh vào nơi tôn quý thù thắng, không có các lỗi ác, được tất cả thế gian trời, người, ma, Phạm, Sa

Môn, Bà La Môn, cung kính khen ngợi.

Thiện nam tử! Đại Bồ Tát sinh vào nhà tôn quý thù thắng như vậy rồi, vì biết tất cả pháp như hình bóng, nên nơi các thế gian, không ghét chê. Vì biết tất cả pháp, như biến hoá, nên nơi các cõi, không nhiệm trước. Vì biết tất cả pháp không có ngã, nên giáo hoá chúng sinh, tâm không nhàm mỏi. Vì dùng đại từ bi làm thể tánh, nên nhiếp thọ chúng sinh, không cảm thấy khổ nhọc. Vì thấu đạt sinh tử như mộng, nên trải qua tất cả kiếp mà không sợ hãi. Vì biết rõ các uẩn đều như huyễn, nên thị hiện thọ sinh, mà không mỏi nhàm. Vì biết các giới xứ đồng pháp giới, nên nơi các cảnh giới, không hoại diệt. Vì biết tất cả

tưởng như dương diệm, nên vào nơi các loài, không sinh điên đảo mê hoặc. Vì đạt được tất cả pháp đều như huyễn, nên vào cảnh giới ma, không khởi nhiễm trước. Vì biết pháp thân, nên tất cả phiền não không dối gạt được. Vì được tự tại, nên nơi tất cả loài, thông đạt vô ngại.

Thiện nam tử! Thân ta khắp sinh trong tất cả pháp giới. Sắc tướng khác biệt đồng với tất cả chúng sinh. Lời nói khác nhau đồng với tất cả chúng sinh. Đủ thứ danh hiệu đồng với tất cả chúng sinh. Sở thích oai nghi đồng với tất cả chúng sinh, tùy thuận thế gian, giáo hoá điều phục. Thị hiện thọ sinh đồng với tất cả chúng sinh thanh tịnh. Làm các sự nghiệp đồng với tất cả phàm phu chúng sinh. Tư tưởng đồng với tất cả

chúng sinh. Nguyên đồng với tất cả Bồ Tát, mà thị hiện thân, đầy khắp pháp giới.

Thiện nam tử! Ta vì hoá độ những người đồng tu các hạnh với ta thuở xưa, mà nay thối thất tâm bồ đề. Cũng vì giáo hoá cha mẹ quyến thuộc, cũng vì giáo hoá các Bà La Môn, khiến cho họ lìa khỏi chủng tộc kiêu mạn, được sinh vào chủng tộc Như Lai, mà sinh vào nhà Bà La Môn, xóm làng Phòng Xá, nước Ma La Đề, nơi cõi Diêm Phù Đề này.

Thiện nam tử! Ta ở trong đại lâu các này, tùy tâm ưa thích của các chúng sinh, dùng đủ thứ phương tiện, mà giáo hoá điều phục.

Thiện nam tử! Ta vì tùy thuận tâm chúng sinh. Ta vì thành thực chư Thiên đồng tu hành trên cung trời

Đâu Suất. Ta vì thị hiện phước trí biến hoá trang nghiêm của Bồ Tát, hơn hẳn tất cả các dục giới. Vì khiến cho họ xả lìa các dục lạc. Vì khiến cho biết hữu vi đều vô thường. Vì khiến cho biết chư Thiên có thanh tất có suy. Vì muốn thị hiện sắp hàng sinh thời đại trí pháp môn, với nhưt sinh bổ xứ Bồ Tát cùng đàm luận. Vì muốn nhiếp hoá các đồng hành. Vì muốn giáo hoá những người còn sót lại của đức Thích Ca Như Lai, khiến cho họ đều khai ngộ, như hoa sen nở, khi mạng chung sẽ sinh về cõi trời Đâu Suất.

Thiện nam tử ! Khi nguyện của ta đầy đủ thành nhất thiết trí, thì người và Bồ Tát Văn Thù đều thấy được ta.

Thiện nam tử! Người nên đi qua chỗ thiện tri thức Văn Thù Sư Lợi,

mà hỏi rằng: Bồ Tát làm thế nào học Bồ Tát hạnh ? Làm thế nào mà vào hạnh môn Phổ Hiền ? Làm thế nào được thành tựu ? Làm thế nào được rộng lớn ? Làm thế nào để tùy thuận ? Làm thế nào được thanh tịnh ? Làm thế nào được viên mãn ?

Thiện nam tử ! Ngài sẽ vì người phân biệt diễn nói.

Tại sao ? Vì Ngài Văn Thù Sư Lợi có đại nguyện, chẳng phải vô lượng trăm ngàn ức Na do tha Bồ Tát khác có được.

Thiện nam tử ! Văn Thù Sư Lợi đồng tử, hạnh của Ngài rộng lớn, nguyện của Ngài vô biên, sinh ra tất cả công đức Bồ Tát không ngừng nghỉ.

Thiện nam tử ! Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi thường làm mẹ của chư Phật

vô lượng trăm ngàn ức Na do tha. Thường làm thầy của Bồ Tát vô lượng trăm ngàn ức Na do tha. Giáo hoá thành thực tất cả chúng sinh, danh đồn nghe khắp mười phương thế giới. Thường ở trong chúng của tất cả chư Phật, làm thuyết pháp sư, được tất cả Như Lai khen ngợi, trụ trí huệ thâm sâu, thấy được tất cả các pháp như thật, thông đạt tất cả cảnh giới giải thoát, rớt ráo các hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền tu hành.

Thiện nam tử! Văn Thù Sư Lợi đồng tử là thiện tri thức của người, khiến cho người được sinh vào nhà Như Lai, dưỡng lớn tất cả các căn lành, phát khởi tất cả pháp trợ đạo, gặp được chân thật thiện tri thức, khiến cho người tu tất cả công đức, vào tất cả lưới nguyện, trụ tất cả đại

nguyện. Vì người nói tất cả pháp bí mật của Bồ Tát, hiện tất cả hạnh khó nghĩ bàn của Bồ Tát, đồng sinh đồng hạnh với người thuở xưa, cho nên thiện nam tử! Người nên đi đến chỗ Bồ Tát Văn Thù, đừng sinh tâm nhàm mỏi, Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi sẽ vì người nói tất cả công đức.

Tại sao vậy ? Vì trước hết người gặp được các thiện tri thức, nghe hạnh Bồ Tát, vào môn giải thoát, đầy đủ đại nguyện, đều nhờ oai thần lực của Bồ Tát Văn Thù. Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi ở tất cả mọi nơi, đều được rất ráo.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử đánh lễ Bồ Tát Di Lạc, đi nhiều quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ mà đi.

KINH HOA NGHIÊM
ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
QUYỂN TÁM MƯƠI
PHẨM VÀO PHÁP GIỚI
THỨ BA MƯƠI CHÍN

52. BỒ TÁT VĂN THÙ SƯ LỢI
TRÍ CHIẾU TƯỚNG KHÔNG HAI

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử y theo lời dạy của đại Bồ Tát Di Lạc, từ từ mà đi, trải qua hơn một trăm mười thành rồi, đến nước Phổ Môn, thành Tô Ma Na, đứng ở cửa thành, suy gẫm Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi, tùy thuận quán sát, tìm cầu khắp nơi, mong muốn được gần phụng thờ.

Bấy giờ, Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi từ xa dũi tay phải, qua một trăm mười do tuần, áp trên đỉnh đầu

**Thiện Tài, mà nói rằng : Lành thay !
Lành thay ! Thiện nam tử ! Nếu lìa
khỏi tín căn, thì tâm yếu kém, lo lắng
ăn năn, công hạnh chẳng đủ, thối
thất tinh cần. Nơi một căn lành, tâm
sinh chấp trước. Nơi chút công đức,
bèn cho là đủ, không thể khéo léo
phát khởi hạnh nguyện, chẳng được
thiện tri thức nhiếp hộ, chẳng được
Nhu Lai nghĩ nhớ.**

**Không thể biết rõ pháp tánh như
vậy, lý thú như vậy, pháp môn như
vậy, sở hành như vậy, cảnh giới như
vậy. Hoặc biết khắp cùng, hoặc biết
đủ thứ, hoặc tận đáy nguồn, hoặc
hiểu rõ, hoặc thú nhập, hoặc giải nói,
hoặc phân biệt, hoặc chứng biết, hoặc
đắc được, thấy đều không thể.**

**Bấy giờ, Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi
tuyên nói pháp này, chỉ dạy lợi ích**

hoan hỉ, khiến cho Thiện Tài đồng tử thành tựu A tăng kỳ pháp môn. Đầy đủ vô lượng đại trí quang minh, khiến cho đắc được Bồ Tát Đà la ni không bờ mé, nguyện không bờ mé, tam muội không bờ mé, thần thông không bờ mé, trí huệ không bờ mé. Khiến cho nhập vào đạo tràng hạnh Phổ Hiền và để Thiện Tài ở chỗ trụ xứ của mình, Bồ Tát Văn Thù vẫn nhiếp chẳng hiện.

Do đó Thiện Tài suy gẫm quán sát, một lòng muốn thấy Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi, cùng với các thiện tri thức, nhiều như số hạt bụi ba ngàn đại thiên thế giới, thấy đều gần gũi, cung kính hầu hạ, tiếp thọ tu hành theo lời dạy của các Ngài, không có trái nghịch.

53. BỒ TÁT PHỔ HIỀN

HIỀN NHÂN TƯỚNG RỘNG LỚN

Tăng trưởng xu hướng cầu nhất thiết trí huệ, biển đại bi rộng lớn, mây đại từ tăng ích. Quán khắp chúng sinh, sinh đại hoan hỉ. An trụ pháp môn tịch tĩnh của Bồ Tát, khắp duyên tất cả cảnh giới rộng lớn. Học tập công đức rộng lớn của tất cả chư Phật. Nhập vào tri kiến quyết định của tất cả chư Phật. Tăng trưởng pháp trợ đạo nhất thiết trí. Khéo tu tâm thâm sâu của tất cả Bồ Tát. Biết ba đời chư Phật ra đời thứ lớp. Vào biển tất cả các pháp, chuyển tất cả bánh xe pháp, sinh tất cả thế gian, vào biển đại nguyện của tất cả Bồ Tát. Trụ tất cả kiếp, tu Bồ Tát hạnh, chiếu rõ tất cả cảnh giới Như Lai, dưỡng lớn tất cả các căn của Bồ Tát. Đắc được nhất thiết trí quang minh

thanh tịnh. Chiếu khắp mười phương trừ các ám chướng. Trí khắp pháp giới, nơi tất cả cõi Phật, tất cả các cõi, khắp hiện thân mình cùng khắp. Hàng phục tất cả chướng, vào pháp vô ngại, trụ nơi pháp giới bậc bình đẳng, quán sát cảnh giới giải thoát của Phổ Hiền.

Lập tức nghe danh tự của đại Bồ Tát Phổ Hiền, hạnh nguyện, trợ đạo, chánh đạo, các địa, địa phương tiện, địa vào, địa thắng tấn, địa trụ, địa tu tập, địa cảnh giới, địa oai lực, địa đồng trụ.

Khát ngưỡng muốn thấy Bồ Tát Phổ Hiền. Lập tức ở tại kim cang tạng bồ đề tràng đó, trước toà sư tử Tỳ Lô Giá Na Như Lai, trên toà Nhất thiết bảo liên hoa tạng.

Khởi tâm rộng lớn đồng cõi hư không. Tâm vô ngại xả bỏ tất cả cõi, lìa tất cả chấp trước. Tâm vô ngại tu hành khắp tất cả pháp vô ngại. Tâm vô ngại vào khắp tất cả biển mười phương. Tâm thanh tịnh vào khắp cảnh giới nhất thiết trí. Tâm thấu rõ quán sát đạo tràng trang nghiêm. Tâm rộng lớn vào tất cả biển Phật pháp. Tâm khắp cùng giáo hoá tất cả cõi chúng sinh. Tâm vô lượng thanh tịnh tất cả cõi nước. Tâm vô tận trụ tất cả kiếp. Tâm rốt ráo hướng nhập thập lực của Như Lai.

Khi Thiện Tài đồng tử khởi tâm như vậy, thì do nhờ sức căn lành của mình, sức tất cả Như Lai gia bị, sức đồng căn lành của Bồ Tát Phổ Hiền, nên thấy được mười tướng điềm lành.

Những gì là mười? Đó là: Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, tất cả Như Lai thành Chánh Đẳng Giác. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, không có các đường ác. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, dùng các hoa sen đẹp làm nghiêm sức. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, tất cả chúng sinh thân tâm thanh tịnh. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, trang nghiêm đủ thứ các báu. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, tất cả chúng sinh các tướng nghiêm thân. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, các mây trang nghiêm dùng che phủ phía trên. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, tất cả chúng sinh hỗ tương khởi tâm từ, lợi ích nhau, chẳng nào hại nhau. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, đạo tràng trang nghiêm. Thấy tất cả cõi Phật thanh tịnh, tất cả

chúng sinh tâm thường niệm Phật.
Đó là mùi.

Lại thấy mùi thứ tướng quang minh. Những gì là mùi? Đó là: Thấy hết thấy hạt bụi của tất cả thế giới, trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây lưới quang minh của Phật, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, chiếu sáng khắp cùng.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây quang minh luân của Phật, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, đủ thứ sắc tướng, khắp cùng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây Phật sắc tượng báu, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, khắp cùng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây Phật quang diệm luân, nhiều

như số hạt bụi tất cả thế giới, khắp cùng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây các hương thơm, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, khắp cùng mười phương, khen ngợi tất cả hạnh nguyện biển đại công đức của Phổ Hiền.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây nhứt nguyệt tinh tú, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, đều phóng quang minh Bồ Tát Phổ Hiền, chiếu sáng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây tất cả chúng sinh thân sắc tượng, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, phóng quang minh Phật chiếu sáng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây tất cả Phật sắc tượng ma ni,

như nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, khắp cùng pháp giới.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây Bồ Tát thân sắc tượng, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, đầy đầy pháp giới, khiến cho tất cả chúng sinh đều được xuất ly, sở nguyện đầy đủ.

Trong mỗi mỗi hạt bụi, xuất hiện mây Như Lai thân sắc tượng, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, nói thệ nguyện rộng lớn của tất cả chư Phật, khắp cùng pháp giới. Đó là mười.

Bảy giờ, Thiện Tài đồng tử thấy mười thứ tướng quang minh đó rồi, bèn nghĩ như vậy : Nay tôi chắc sẽ thấy được Bồ Tát Phổ Hiền, sẽ tặng ích căn lành. Thấy được tất cả chư Phật, nơi cảnh giới rộng lớn của các

đại Bồ Tát, sinh ra sự hiểu biết quyết định, đặc được nhất thiết trí.

Bấy giờ, Thiện Tài nhiếp khắp các căn, một lòng muốn thấy Bồ Tát Phổ Hiền. Khởi đại tinh tấn, tâm không thối chuyển. Liên dùng phổ nhãn, quán sát mười phương tất cả chư Phật, các chúng Bồ Tát, cảnh giới thấy được, đều nghĩ thấy được Bồ Tát Phổ Hiền.

Dùng mắt trí huệ, quán khắp đạo Phổ Hiền, tâm rộng lớn, như hư không. Đại bi kiên cố, như kim cang. Nguyên hết thối vị lai, thường được đi theo Bồ Tát Phổ Hiền. Niệm niệm tùy thuận, tu hạnh Phổ Hiền, thành tựu trí huệ, nhập vào cảnh giới Như Lai, trụ bậc Phổ Hiền.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử liền thấy Bồ Tát Phổ Hiền ở trong chúng

hội trước đức Như Lai, ngồi toà sư tử hoa sen báu. Các chúng Bồ Tát cùng vây quanh, thù đặc nhất, thế gian không ai bằng. Trí huệ cảnh giới vô lượng vô biên, khó dò, khó nghĩ, đồng với chư Phật ba đời, tất cả Bồ Tát không thể quán sát được.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông trên thân Bồ Tát Phổ Hiền, xuất hiện mây quang minh, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới, khắp pháp giới hư không giới tất cả thế giới, trừ diệt khổ hoạn của tất cả chúng sinh, khiến cho các Bồ Tát sinh đại hoan hỉ.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây đủ thứ sắc hương diệm, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, xông khắp pháp giới hư không giới, tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây tạp hoa, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mưa xuống các hoa đẹp, khắp pháp giới hư không giới, tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây hương thụ, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mưa xuống các hương thơm, khắp pháp giới hư không giới, tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây y đẹp, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mưa xuống các y đẹp khắp pháp giới hư không giới, tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây cây báu, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mưa xuống báu

ma ni, khắp pháp giới hư không giới, tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây thân Trời sắc giới, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, đầy khắp pháp giới, khen ngợi bồ đề tâm.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây thân Trời Phạm Thiên, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khuyến thỉnh Như Lai chuyển bánh xe pháp.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, xuất hiện mây thân Thiên Chủ dục giới, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, hộ trì pháp luân của tất cả Như Lai.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây cõi Phật ba đời, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới,

vì các chúng sinh những người không chỗ quay về, thì làm chỗ quay về, những người không chỗ che hộ, thì làm chỗ che hộ, những người không chỗ nương tựa, thì làm chỗ nương tựa.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây cõi Phật thanh tịnh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, chư Phật xuất hiện ra đời ở trong đó, chúng hội Bồ Tát đều đầy đầy.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây cõi Phật thanh tịnh, bất tịnh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, khiến cho chúng sinh tạp nhiễm đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây cõi Phật bất tịnh, thanh tịnh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, khiến cho chúng sinh tạp nhiễm đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây cõi Phật bất tịnh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, khiến cho chúng sinh thuần nhiễm đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây thân chúng sinh, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, tùy chúng sinh đáng được giáo hoá, đều khiến cho họ phát tâm A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây thân Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, khen ngợi đủ thứ danh hiệu của chư Phật, khiến cho các chúng sinh tăng trưởng căn lành.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây thân Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, tuyên dương tất cả chư Phật Bồ Tát, từ lúc ban đầu phát tâm sinh ra căn lành.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây thân Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, trong mỗi mỗi cõi Phật tất cả cõi Phật, tuyên dương biển nguyện của

tất cả Bồ Tát và diệu hạnh thanh tịnh của Bồ Tát Phổ Hiền.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây hạnh Bồ Tát Phổ Hiền, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, khiến cho tất cả chúng sinh tâm được đầy đủ, tu tập đầy đủ đạo nhất thiết trí.

Thấy mỗi mỗi lỗ chân lông, trong niệm niệm, xuất hiện mây thân Chánh Giác, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, khắp pháp giới hư không giới, ở trong tất cả cõi Phật hiện thành Chánh Giác, khiến cho các Bồ Tát tăng trưởng đại pháp, thành nhất thiết trí.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử thấy cảnh giới thần thông tự tại của Bồ Tát Phổ Hiền như vậy, khắp thân

tâm hoan hỷ, vui mừng vô lượng. Lại quán sát mỗi mỗi phần thân Bồ Tát Phổ Hiền, trong mỗi mỗi lỗ chân lông, đều có ba ngàn đại thiên thế giới, phong luân, thủy luân, địa luân, hoả luân, biển cả, sông ngòi, và các núi báu Tu Di, Thiết Vi, thôn xóm, thành ấp, cung điện, vườn tược, tất cả địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, cõi Diêm La Vương, Thiên Long bát bộ, người, chẳng phải người, dục giới, sắc giới, vô sắc giới, mặt trời, mặt trăng, tinh tú, gió mây, điện chớp, ngày đêm, tháng giờ, và năm kiếp, chư Phật ra đời, Bồ Tát chúng hội, đạo tràng trang nghiêm, những việc như vậy, thấy đều thấy rõ.

Như thấy thế giới này, mười phương hết thấy tất cả thế giới, cũng đều thấy như vậy. Như thấy hiện tại

mười phương thế giới, thuở trước, thuở sau, tất cả thế giới, cũng thấy như vậy, mỗi thứ khác biệt, chẳng tạp loạn nhau.

Như ở chỗ Tỳ Lô Giá Na Như Lai này, thị hiện sức thần thông như vậy. Ở phương đông thế giới Liên Hoa Đức, chỗ đức Phật Hiền Thủ, hiện sức thần thông cũng lại như thế. Như chỗ đức Phật Hiền Thủ, ở phương đông tất cả thế giới như vậy. Như phương nam, tây, bắc, bốn hướng, trên, dưới, tất cả thế giới chỗ các đức Như Lai, thị hiện sức thần thông, cũng đều như thế.

Như mười phương tất cả thế giới, như vậy mười phương tất cả cõi Phật, trong mỗi mỗi hạt bụi, đều có pháp giới chư Phật chúng hội. Ở chỗ mỗi mỗi vị Phật, Bồ Tát Phổ Hiền

đều ngồi trên toà sư tử hoa sen báu, hiện sức thần thông, cũng đều như thế.

Trong mỗi mỗi thân của Bồ Tát Phổ Hiền đó, đều hiện tất cả cảnh giới ba đời, tất cả cõi Phật, tất cả chúng sinh, tất cả chư Phật xuất hiện ra đời, tất cả chúng Bồ Tát, và nghe lời nói của tất cả chúng sinh, lời nói của tất cả chư Phật, tất cả Như Lai chuyển bánh xe pháp, tất cả Bồ Tát thành tựu các hạnh, tất cả Như Lai du hí thần thông.

Thiện Tài đồng tử thấy sức đại thần thông không thể nghĩ bàn của Bồ Tát Phổ Hiền như vậy, liền đặc được mười thứ trí Ba La Mật. Những gì là mười ?

Đó là : Trong niệm niệm, trí Ba la mật đều khắp cùng tất cả cõi Phật.

Trong niệm niệm, trí Ba la mật đều đi đến chỗ tất cả chư Phật. Trong niệm niệm, trí Ba la mật đều cúng dường được tất cả Như Lai. Trong niệm niệm, trí Ba la mật khắp ở chỗ tất cả các Như Lai, nghe pháp thọ trì. Trong niệm niệm, trí Ba la mật suy gẫm pháp luân của tất cả Như Lai. Trong niệm niệm, trí Ba la mật biết việc đại thần thông không thể nghĩ bàn của tất cả chư Phật. Trong niệm niệm, trí Ba la mật nói một câu pháp, hết thuở vị lai, biện tài vô tận. Trong niệm niệm, trí Ba la mật dùng Bát Nhã thâm sâu, quán tất cả pháp. Trong niệm niệm, trí Ba la mật vào biển thật tướng của tất cả pháp giới. Trong niệm niệm, trí Ba la mật biết tâm tất cả chúng sinh. Trong niệm

niệm, trí Ba la mật huệ hạnh Phổ Hiền đều hiện tại tiền.

Thiện Tài đồng tử đắc được như vậy rồi, Bồ Tát Phổ Hiền liền dũi tay phải, rờ đầu Thiện Tài. Rờ đầu rồi, Thiện Tài liền đắc được môn tam muội, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mỗi môn tam muội đều có các tam muội, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật làm quyến thuộc.

Mỗi mỗi tam muội, đều thấy biển chư Phật, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, mà xưa kia chưa từng thấy. Tích tập trợ đạo cụ nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Sinh ra pháp thượng diệu nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Phát đại thệ nguyện nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Vào biển đại nguyện nhiều như

số hạt bụi tất cả cõi Phật. Trụ đạo xuất yếu nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Tu Bồ Tát hạnh nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Khởi đại tinh tấn nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật. Đắc được quang minh thanh tịnh nhất thiết trí, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật.

Như ở chỗ đức Phật Tỳ Lô Giá Na, thế giới Ta Bà này, Bồ Tát Phổ Hiền rờ đầu Thiện Tài. Như vậy, hết thảy mười phương thế giới và trong mỗi mỗi hạt bụi thế giới đó, chỗ tất cả chư Phật trong tất cả thế giới, Bồ Tát Phổ Hiền cũng đều rờ đầu Thiện Tài như thế, các pháp môn đắc được, cũng đều giống nhau.

Bấy giờ, đại Bồ Tát Phổ Hiền bảo Thiện Tài rằng: Thiện nam tử!

Người thấy sức thần thông của ta chẳng ?

Dạ con đã thấy rồi ! Đại Thánh ! Việc đại thần thông không thể nghĩ bàn, chỉ có đức Như Lai mới biết được.

Bồ Tát Phổ Hiền nói rằng : Thiện nam tử ! Ta ở trong quá khứ, số kiếp nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, tu hành Bồ Tát hạnh, cầu nhất thiết trí.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì muốn thanh tịnh bồ đề tâm, nên hầu hạ các đức Phật, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì tích tập nhất thiết trí phước đức đầy đủ, nên đã thiết lập hội bố thí rộng lớn, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Đều khiến cho

tất cả thế gian đều nghe biết, phàm ai có sự mong cầu, đều khiến cho họ được đầy đủ.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì cầu pháp nhất thiết trí, nên đem tài vật bồ thí, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì cầu trí huệ của Phật, nên đem thành ấp, xóm làng, đất nước, ngôi vua, vợ con, quyến thuộc, mắt tai, mũi lưỡi, thân thịt, tay chân, cho đến thân mạng, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật mà bồ thí.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì cầu đầu nhất thiết trí, nên đem số đầu, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật mà bồ thí.

Trong mỗi mỗi kiếp, vì cầu nhất thiết trí, nên ở chỗ các đức Như Lai,

nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, cung kính tôn trọng, hầu hạ cúng dường y phục, đồ dùng nằm ngồi, thức ăn uống, thuốc thang, tất cả vật cần dùng, thấy đều dâng cúng. Ở trong pháp của các đức Phật đó, xuất gia học đạo, tu hành Phật pháp, hộ trì chánh giáo.

Thiện nam tử ! Ta ở trong biển kiếp như vậy, tự nhớ lại, chưa từng trong một niệm, chẳng thuận theo lời dạy của Phật.

Trong một niệm, chưa từng sinh tâm sân hận, tâm ta và của ta, tâm ta và người khác biệt.

Chưa từng xa lìa tâm bồ đề, ở trong sinh tử, chưa từng khởi tâm nhàm mỏi, tâm lười biếng, tâm chướng ngại, tâm mê hoặc. Chỉ trụ tâm bồ đề vô thượng, không thể trở

ngại phá hoại được, tích tập nhất thiết trí pháp trợ đạo.

Thiện nam tử! Ta trang nghiêm cõi Phật, dùng tâm đại bi, cứu hộ chúng sinh, giáo hoá thành tựu, cúng dường chư Phật, hầu hạ thiện tri thức. Vì cầu chánh pháp, hoằng tuyên hộ trì. Tất cả nội tài và ngoại tài, thấy đều xả bỏ được, cho đến thân mạng, cũng không xén tiếc. Tất cả biển kiếp, nói các nhân duyên. Biển kiếp có thể hết, tâm bồ thí của ta không hết được.

Thiện nam tử! Ở trong biển pháp của ta, không có một chữ, không có một câu, chẳng phải xả thí ngôi Chuyển Luân Vương mà cầu được, chẳng phải xả thí tất cả hết thấy mà cầu được.

Thiện nam tử! Pháp của ta cầu, đều vì cứu hộ tất cả chúng sinh. Một lòng suy gẫm, nguyện các chúng sinh được nghe pháp đó. Nguyện dùng trí huệ quang minh chiếu khắp thế gian. Nguyện vì khai thị trí huệ xuất thế gian. Nguyện khiến cho chúng sinh đều được an lạc. Nguyện khen ngợi khắp hết thấy công đức của chư Phật. Nhân duyên thuở xưa của ta như vậy, trong biển kiếp nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, nói không thể hết được.

Bởi vậy, thiện nam tử! Ta nhờ sức pháp trợ đạo, sức các căn lành, sức đại chí nguyện, sức tu công đức, sức suy gẫm tất cả pháp như thật, sức con mắt trí huệ, sức oai thần của Phật, sức đại từ bi, sức tịnh thần thông, sức thiện tri thức như vậy, nên

đắc được pháp thân thanh tịnh ba đời bình đẳng rốt ráo này.

Lại đắc được sắc thân thanh tịnh vô thượng, vượt qua các thế gian, tùy tâm ưa thích của các chúng sinh mà hiện thân, vào tất cả cõi, khắp tất cả mọi nơi. Nơi các thế giới, rộng hiện thân thông, khiến cho ai thấy được cũng đều vui mừng.

Thiện nam tử! Người hãy quán sắc thân của ta như vậy. Sắc thân của ta đây, đã thành tựu trong vô biên biển kiếp. Vô lượng ngàn ức Na do tha kiếp, khó thấy, khó nghe được.

Thiện nam tử! Nếu có chúng sinh chưa từng trồng căn lành và Thanh Văn Bồ Tát trồng ít căn lành, còn không nghe được danh hiệu của ta, hà huống là thấy được thân ta.

Thiện nam tử! Nếu có chúng sinh nghe được danh hiệu ta, thì không còn thối chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề. Nếu thấy, hoặc xúc chạm, hoặc nghinh đón, hoặc đưa rước, hoặc tạm thời theo ta, cho đến ở trong mộng thấy nghe được ta, thì cũng đều như thế.

Hoặc có chúng sinh, một ngày, một đêm, nghĩ nhớ đến ta, liền được thành thực. Hoặc bảy ngày, bảy đêm, nửa tháng, một tháng, nửa năm, một năm, trăm năm, ngàn năm, một kiếp, trăm kiếp, cho đến số kiếp nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, nghĩ nhớ đến ta mà thành thực.

Hoặc một đời, hoặc trăm đời, cho đến số đời nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật,

ngĩ nhớ đến ta mà thành thực. Hoặc thấy ta phóng đại quang minh, hoặc thấy ta chấn động cõi Phật, hoặc sinh sợ hãi, hoặc sinh hoan hỉ, đều được thành thực.

Thiện nam tử! Ta dùng môn phương tiện nhiều như số hạt bụi cõi Phật như vậy, khiến cho các chúng sinh, được bất thối chuyển nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Thiện nam tử! Nếu có chúng sinh, thấy nghe cõi nước thanh tịnh của ta, thì sẽ được sinh về cõi thanh tịnh đó. Hoặc có chúng sinh, thấy nghe thân thanh tịnh của ta, thì sẽ được sinh trong thân thanh tịnh của ta.

Thiện nam tử! Người nên quán sát thân thanh tịnh này của ta.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử quán sát thân Bồ Tát Phổ Hiền, chi tiết

tùng tướng tốt, trong mỗi mỗi lỗ chân lông, đều có bất khả thuyết bất khả thuyết biển cõi Phật. Mỗi mỗi biển cõi, đều có chư Phật xuất hiện ra đời, chúng đại Bồ Tát cùng vây quanh.

Lại thấy tất cả biển cõi đó, có đủ thứ sự kiến lập, đủ thứ hình trạng, đủ thứ trang nghiêm, đủ thứ núi lớn bao quanh khắp nơi, đủ thứ mây màu sắc che phủ hư không, đủ thứ chư Phật xuất hiện ra đời, diễn nói đủ thứ pháp. Những việc như vậy, thấy đều khác nhau.

Lại thấy Bồ Tát Phổ Hiền ở trong mỗi mỗi biển thế giới, hiện ra thân mây hoá Phật, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, khắp cùng mười phương tất cả thế giới, giáo hoá chúng sinh, khiến cho họ hướng về A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Bấy giờ, Thiện Tài đồng tử lại thấy thân mình, ở trong thân Bồ Tát Phổ Hiền, ở trong mười phương tất cả thế giới, giáo hoá chúng sinh.

Thiện Tài đồng tử lại gần gũi các vị thiện tri thức, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, đắc được căn lành trí huệ quang minh, so với căn lành thấy được Bồ Tát Phổ Hiền, chẳng bằng một phần trăm, chẳng bằng một phần ngàn, chẳng bằng một phần trăm ngàn, chẳng bằng một phần trăm ngàn ức, cho đến toán số ví dụ, cũng không bằng được.

Đó là do Thiện Tài đồng tử từ lúc ban đầu phát tâm, cho đến thấy được Bồ Tát Phổ Hiền, trong khoảng giữa thời gian đó vào tất cả biển cõi nước chư Phật. Nay ở trong một lỗ chân lông của Bồ Tát Phổ Hiền, một niệm

vào biển cõi nước chư Phật, hơn số trước gấp bội, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Như một lỗ chân lông, tất cả lỗ chân lông cũng đều như thế.

Thiện Tài đồng tử ở trong lỗ chân lông của Bồ Tát Phổ Hiền, đi một bước, trải qua các thế giới, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Đi như vậy, hết kiếp thuở vị lai, cũng không biết được biển cõi thứ lớp, biển cõi tạng, biển cõi khác biệt, biển cõi vào khắp, biển cõi thành, biển cõi hoại, biển cõi trang nghiêm, hết thấy bờ mé, trong một lỗ chân lông.

Cũng không biết được biển Phật thứ lớp, biển Phật tạng, biển Phật khác biệt, biển Phật vào khắp, biển

Phật sinh, biển Phật diệt, hết thấy bờ mé.

Cũng không biết được biển chúng Bồ Tát thứ lớp, biển chúng Bồ Tát tạng, biển chúng Bồ Tát khác biệt, biển chúng Bồ Tát vào khắp, biển chúng Bồ Tát tập, biển chúng Bồ Tát tan, hết thấy bờ mé.

Cũng không biết được vào cõi chúng sinh, biết căn chúng sinh, giáo hoá điều phục các chúng sinh trí huệ, Bồ Tát trụ thâm sâu tự tại, Bồ Tát vào các địa, các đạo, hết thấy biển bờ mé như vậy.

Thiện Tài đồng tử ở trong cõi lỗ chân lông Bồ Tát Phổ Hiền, hoặc trong một cõi, trải qua một kiếp, đi như vậy, cho đến trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, đi như vậy,

cũng chẳng phải kiếp này mất, thì kiếp kia hiện. Niệm niệm khắp cùng vô biên biển cõi, giáo hoá chúng sinh, khiến cho họ hướng về A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Lúc bảy giờ, Thiện Tài đồng tử liền thứ lớp đăc được các biển hạnh nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền, đồng với Bồ Tát Phổ Hiền, đồng với chư Phật. Một thân đầy khắp tất cả thế giới. Đồng cõi, đồng hạnh, đồng Chánh Giác, đồng thần thông, đồng bánh xe pháp, đồng biện tài, đồng lời nói, đồng âm thanh, đồng sức không sợ hãi, đồng chỗ trụ của Phật, đồng đại từ bi, giải thoát tự tại không thể nghĩ bàn, thấy đều đồng nhau.

Bảy giờ, đại Bồ Tát Phổ Hiền bèn nói kệ rằng:

Các ông nên trừ các cầu hoặc

**Nhất tâm bất loạn mà lắng nghe
Ta nói Như Lai đủ các độ
Tất cả giải thoát đạo chân thật.
Xuất thế điều nhu thắng trượng phu
Tâm Ngài thanh tịnh như hư không
Luôn phóng trí nhật đại quang minh
Khắp khiến quần sinh diệt si tối.
Như Lai rất khó nghe thấy được
Vô lượng ức kiếp nay mới gặp
Như hoa ưu đàm hiện nhất thời
Bởi vậy nên nghe công đức Phật.
Tuỳ thuận các việc làm thế gian
Ví như huyễn sư hiện các nghiệp
Chỉ vì khiến tâm chúng sinh vui
Chưa từng phân biệt khởi tưởng
niệm.**

**Bấy giờ, các Bồ Tát đã nghe Bồ
Tát Phổ Hiền nói rồi, một lòng khát
ngưỡng. Liền muốn được nghe công
đức chân thật của Như Lai Thế Tôn,**

đều nghĩ như vậy: Bồ Tát Phổ Hiền tu đủ các hạnh, thể tánh thanh tịnh, hết thấy lời nói, thấy đều không hư. Tất cả Như Lai, đều cùng khen ngợi, nghĩ như vậy rồi, sinh tâm khát ngưỡng thâm sâu.

Bấy giờ, Bồ Tát Phổ Hiền, công đức trí huệ, đầy đủ trang nghiêm, giống như hoa sen, chẳng nhiễm tất cả bụi dơ của ba cõi, bảo các Bồ Tát rằng: Các ông hãy lắng nghe, nay ta muốn nói tương một giọt nước biển công đức của Phật, bèn nói kệ rằng:

Trí Phật rộng lớn đồng hư không
 Khắp cùng tất cả tâm chúng sinh
 Đều rõ thế gian các vọng tưởng
 Chẳng khởi đủ thứ phân biệt khác.
 Một niệm đều biết pháp ba đời
 Cũng rõ tất cả căn chúng sinh
 Ví như nhà huyền thuật khéo léo

**Niệm niệm thị hiện vô biên việc.
Tuỳ tâm chúng sinh đủ thứ hạnh
Thuở xưa các nghiệp thế nguyện lực
Khiến họ thấy được đều khác nhau
Mà Phật bỗng lai không động niệm.
Hoặc kẻ nơi nơi thấy Phật ngồi
Đầy khắp mười phương các thế giới
Hoặc có người tâm chẳng thanh tịnh
Trong vô lượng kiếp chẳng thấy Phật.
Hoặc người tin hiểu lìa kiêu mạn
Phát tâm liền thấy được Như Lai
Hoặc người xiêm nịnh tâm bất tịnh
Ức kiếp tìm cầu chẳng gặp được.
Hoặc tất cả nơi nghe tiếng Phật
Tiếng đó êm dịu khiến vui mừng
Hoặc người trăm ngàn vạn ức kiếp
Tâm bất tịnh nên chẳng nghe được.
Hoặc thấy đại Bồ Tát thanh tịnh
Đầy khắp ba ngàn cõi đại thiên
Đều đã đầy đủ hạnh Phổ Hiền**

Như Lai ngồi yên ở trong đó.
Hoặc thấy cõi này đẹp vô tỉ
Phật vô lượng kiếp đã nghiêm tịnh
Tỳ Lô Giá Na đáng Tối Thắng
Trong đó giác ngộ thành bồ đề.
Hoặc thấy cõi hoa sen thắng diệu
Hiện Thủ Như Lai ở trong đó
Vô lượng Bồ Tát chúng vây quanh
Thấy đều siêng tu hạnh Phổ Hiền.
Hoặc có thấy Phật Vô Lượng Thọ
Quán Tự Tại thấy đều vây quanh
Đều đã trụ nơi bậc quán đánh
Đầy khắp mười phương các thế giới.
Hoặc có thấy ba ngàn cõi này
Đủ thứ trang nghiêm như Diệu Hỷ
A Súc Như Lai ở trong đó
Và như hương tượng các Bồ Tát.
Hoặc thấy Phật Nguyệt Giác Thế Tôn
Cùng Kim Cang Tràng Bồ Tát thấy

**Trụ Như Viên Kính Diệu Trang
Nghiêm**

**Khắp cùng mười phương cõi
thanh tịnh.**

**Hoặc thấy Phật Nhứt Tạng Thế Tôn
Trụ cõi thanh tịnh Thiện Quang
Minh**

**Cùng với các Bồ Tát quán đảnh
Đầy khắp mười phương mà nói
pháp.**

**Hoặc thấy Kim Cang Đại Diệm Phật
Cùng Trí Tràng Bồ Tát câu hội
Đi khắp tất cả cõi rộng lớn**

Nói pháp trừ diệt chúng sinh mê.

Mỗi mỗi đầu lông bất khả thuyết

Chư Phật đủ ba mươi hai tướng

Bồ Tát quyền thuộc cùng vây quanh

Đủ thứ thuyết pháp độ chúng sinh.

Hoặc có quán thấy một lỗ lông

Đầy đủ trang nghiêm cõi rộng lớn

Vô lượng Như Lai ở trong đó
Phật tử thanh tịnh đều đầy đầy.
Hoặc có thấy trong một hạt bụi
Có đủ cõi Phật như Hằng sa
Vô lượng Bồ Tát đều đầy đầy
Bất khả thuyết kiếp tu các hạnh.
Hoặc có thấy nơi đầu sợi lông
Vô lượng biển cõi như cát bụi
Đủ thứ nghiệp khởi đều khác biệt
Tỳ Lô Giá Na chuyển pháp luân.
Hoặc thấy thế giới chẳng thanh tịnh
Hoặc thấy thanh tịnh báu làm thành
Như Lai trụ thọ lâu vô lượng
Cho đến Niết Bàn thấy đều hiện.
Khắp cùng mười phương các thế giới
Đủ thứ thị hiện không nghĩ bàn
Tuỳ các chúng sinh tâm trí nghiệp
Thấy đều hoá độ khiến thanh tịnh.
Vô thượng đại Đạo Sư như vậy
Đầy khắp mười phương các cõi nước

**Thị hiện đủ thứ sức thần thông
Ta nói chút phần người nên nghe.
Hoặc thấy Thích Ca thành Phật đạo
Đã trải số kiếp không nghĩ bàn
Hoặc thấy nay mới làm Bồ Tát
Lợi ích các chúng sinh mười phương.
Hoặc có người thấy Thích Sư Tử
Cúng dường chư Phật tu hành đạo
Hoặc thấy đấng Tối Thắng trong
người**

**Hiện đủ thứ lực việc thần thông.
Hoặc thấy bồ thí hoặc trì giới
Hoặc nhẫn hoặc tấn hoặc các thiền
Bát Nhã phương tiện nguyện lực trí
Tuỳ tâm chúng sinh đều thị hiện.
Hoặc thấy rớt ráo Ba La Mật
Hoặc thấy an trụ nơi các địa
Tổng trì tam muội thần thông trí
Đều hiện như vậy không cùng tận.
Hoặc hiện tu hành vô lượng kiếp**

**Trụ bậc Bồ Tát chịu kham nhẫn
Hoặc hiện trụ bậc không thôi chuyển
Hoặc hiện nước pháp thọ quán đảnh.
Hoặc hiện thân Phạm Thích Tứ**

Vương

**Hoặc hiện Sát Lợi Bà La Môn
Đủ thứ sắc tướng rất trang nghiêm
Giống như huyễn sư hiện các tượng.
Hoặc hiện Đâu Suất mới giáng thân
Hoặc thấy trong cung thọ dục lạc
Hoặc thấy xả bỏ các vinh hoa
Xuất gia lìa tục đi học đạo.
Hoặc thấy mới sinh hoặc thấy diệt
Hoặc thấy xuất gia học hạnh lạ
Hoặc thấy ngồi dưới cội bồ đề
Hàng phục ma quân thành Chánh**

Giác.

**Hoặc có thấy Phật mới Niết Bàn
Hoặc thấy xây tháp khắp thế gian
Hoặc thấy trong tháp thờ tượng Phật**

Nhờ biết thời nên hiện như vậy.
Hoặc thấy Như Lai Vô Lượng Thọ
Thọ Phật ký cho các Bồ Tát
Mà thành đại Đạo Sư vô thượng
Lại bổ thừa kế cõi An Lạc.
Hoặc thấy vô lượng ức ngàn kiếp
Làm Phật sự rồi vào Niết Bàn
Hoặc thấy nay mới thành bồ đề
Hoặc thấy đang tu các diệu hạnh.
Hoặc thấy Như Lai Thanh Tịnh

Nguyệt

Ở tại Phạm Thiên và cung ma
Cung trời Tự Tại cung Hoá Lạc
Thị hiện đủ thứ các thần biến.
Hoặc thấy ở tại cung Đâu Suất
Vô lượng chư Thiên cùng vây quanh
Vì họ nói pháp khiến hoan hỷ
Đều cùng phát tâm cúng dường Phật.
Hoặc thấy trụ ở trời Dạ Ma
Đao Lợi Hộ Thế chỗ Long thần

Tất cả các cung điện như vậy
Đều ở trong đó thị hiện thân.
Ở chỗ đức Phật Nhiên Đăng đó
Rải hoa trái tóc để cúng dường
Từ đó biết rõ pháp thâm sâu
Luôn đem đạo này hoá quần sinh.
Hoặc có thấy Phật lâu Niết Bàn
Hoặc thấy vừa mới thành bồ đề
Hoặc thấy trụ lâu vô lượng kiếp
Hoặc thấy khoảnh khắc liền diệt độ.
Thân tướng quang minh và thọ mạng
Trí huệ bồ đề và Niết Bàn
Chúng hội biến hoá tiếng oai nghi
Mỗi mỗi như vậy đều vô số.
Hoặc thấy thân Phật rất rộng lớn
Ví như Tu Di núi báu lớn
Hoặc thấy kiết già không lay động
Đầy khắp vô biên các thế giới.
Hoặc thấy viên quang lượng một tầm
Hoặc thấy ngàn vạn ức do tuần

Hoặc thấy chiếu sáng vô lượng cõi
Hoặc thấy đầy khắp tất cả cõi.
Hoặc thấy Phật thọ tám mươi năm
Hoặc thọ trăm ngàn vạn ức tuổi
Hoặc trụ bất khả tư nghì kiếp
Như vậy lần lược hơn gấp bội.
Phật trí thông đạt tịnh vô ngại
Một niệm biết khắp pháp ba đời
Đều từ tâm thức nhân duyên khởi
Sinh diệt vô thường không tự tánh.
Ở trong một cõi thành Chánh Giác
Tất cả nơi cõi cũng đều thành
Tất cả vào một một cũng thể
Tuỳ tâm chúng sinh đều thị hiện.
Như Lai trụ nơi vô thượng đạo
Thành tựu mười lực bốn vô úy
Đầy đủ trí huệ không chướng ngại
Chuyển bánh xe pháp mười hai hạnh.
Biết rõ khổ tập và diệt đạo
Phân biệt pháp mười hai nhân duyên

**Pháp nghĩa nhạo thuyết từ vô ngại
 Dùng bốn biện đó rộng khai diễn.
 Các pháp vô ngã không có tướng
 Nghiệp tánh chẳng khởi cũng chẳng
 mất**

**Tất cả xa lìa như hư không
 Phật dùng phương tiện mà phân biệt.
 Như Lai chuyển pháp luân như vậy
 Khắp chấn mười phương các cõi nước
 Cung điện núi sông đều lay động
 Chẳng khiến chúng sinh có sợ hãi.
 Phật khắp diễn nói tiếng rộng lớn
 Tuỳ căn dục họ đều khiến hiểu
 Đều khiến phát tâm trừ hoặc cầu
 Mà Phật chưa từng sinh tâm niệm.
 Hoặc nghe thí giới nhẫn tinh tấn
 Thiên định Bát Nhã phương tiện trí
 Hoặc nghe từ bi và hỷ xả
 Đủ thứ tiếng nói đều khác biệt.
 Hoặc nghe bốn niệm bốn chánh cần**

Thần túc căn lực và giác đạo
Các niệm thần thông với chỉ quán
Vô lượng phương tiện các pháp môn.
Long thần bát bộ người chẳng người
Phạm Thích Hộ Thế các Thiên chúng
Phật dùng một tiếng diễn nói pháp
Tuỳ theo phẩm loài đều khiến hiểu.
Nếu có tham dục sân hận si
Phẫn che đố kị và kiêu xiểm
Tám vạn bốn ngàn phiền não khác
Đều khiến nghe nói pháp đó trị.
Nếu chưa tu đủ pháp trắng tịnh
Khiến họ nghe nói mười giới hạnh
Đã hay bố thí điều phục người
Khiến nghe tiếng tịch diệt Niết Bàn.
Nếu người chí kém không thương xót
Chán ghét sinh tử tự cầu là
Khiến họ nghe nói ba thoát môn
Khiến được thoát khổ vui Niết Bàn.
Nếu có tự tánh ít các dục

Nhàm chán ba cõi cầu tịch tĩnh
Khiến họ nghe nói các duyên khởi
Nương Độc Giác thừa mà xuất ly.
Nếu có thanh tịnh tâm rộng lớn
Đầy đủ thí giới các công đức
Gần gũi Như Lai đủ thương xót
Khiến họ nghe nói tiếng đại thừa.
Hoặc có cõi nước nghe một thừa
Hoặc hai hoặc ba hoặc bốn năm
Như vậy cho đến nhiều vô lượng
Đó đều sức phương tiện của Phật.
Niết Bàn tịch tĩnh chưa từng khác
Trí hạnh thẳng liệt có khác biệt
Ví như hư không một thể tánh
Chim bay xa gần đều khác nhau.
Thân Phật âm thanh cũng như vậy
Khắp cùng tất cả cõi hư không
Tuỳ tâm trí chúng sinh đặc thù
Chỗ nghe chỗ thấy đều khác biệt.
Phật nhờ quá khứ tu các hạnh

**Hay tùy sở thích diễn diệu âm
Tâm chẳng tính toán nghĩ đó đây
Ta vì ai nói ai không nói.**

**Nơi mặt Như Lai phóng đại quang
Đầy đủ số tám vạn bốn ngàn
Diễn nói pháp môn cũng như thể
Chiếu khắp thế giới trừ phiền não.**

**Đầy đủ thanh tịnh công đức trí
Mà thường tùy thuận ba thế gian
Ví như hư không chẳng nhiễm trước
Vì chúng sinh mà hiện ra đời.**

**Hiện có khổ sinh già bệnh chết
Cũng hiện trụ thọ nơi thế gian
Tùy thuận thế gian hiện như vậy
Thể tánh thanh tịnh đồng hư không.**

**Tất cả cõi nước không bờ mé
Chúng sinh căn dục cũng vô lượng
Mắt trí của Phật đều thấy rõ
Tùy sự ứng hoá hiện Phật đạo.
Rốt ráo hư không mười phương cõi**

Hết thấy trong đại chúng trời người
Tuỳ hình tướng họ đều khác nhau
Phật hiện thân họ cũng như thế.
Hoặc trong đại chúng hội Sa Môn
Cạo bỏ râu tóc mặc Cà Sa
Cầm giữ y bát hộ các căn
Khiến họ hoan hỉ dứt phiền não.
Hoặc lúc gần gũi Bà La Môn
Vì họ thị hiện thân gầy ốm
Chống gậy ôm bát luôn thanh tịnh
Đầy đủ trí huệ khéo diễn nói.
Nhà cũ nuột mới tự no đủ
Hớp gió uống sương không ăn uống
Hoặc ngồi hoặc đứng không lay động
Hiện tu khổ hạnh dẹp ngoại đạo.
Hoặc giữ giới làm thầy thế gian
Khéo thông y dược các thứ luận
Thư số thiên văn địa lý tướng
Những điều kiết hung đều biết rõ.
Thâm nhập các thiên và giải thoát

Tam muội thân thông trí huệ hạnh
Luận đàm ca ngâm và vui đùa
Phương tiện đều khiến trụ Phật đạo.
Hoặc hiện áo mặc dùng nghiêm thân
Đầu đội mũ hoa che lọng cao
Bốn binh trước sau cùng vây quanh
Tuyên bố ra oai phục vua nhỏ.
Hoặc làm quan toà xử kiện tụng
Khéo giải thế gian các vụ việc
Hết thấy khen phạt đều công minh
Khiến cho tất cả đều vui mừng.
Hoặc làm quan lớn chuyên giúp vua
Khéo dùng các vua trị chánh pháp
Mười phương lợi ích đều khắp cùng
Tất cả chúng sinh chẳng biết rõ.
Hoặc làm túc tán các vua nhỏ
Hoặc làm phi hành Chuyển Luân

Vương

Khiến các vương tử chúng thể nữ
Thấy đều thọ hoá không dò được.

**Hoặc làm Tứ Thiên Vương hộ đời
Thống lãnh các rồng Dạ Xoa thấy
Vì chúng hội họ mà thuyết pháp
Tất cả đều khiến vui mừng lớn.
Hoặc làm Đạo Lợi đại Thiên Vương
Trụ Thiện Pháp đường vườn hoan hỉ
Đầu đội mũ hoa nói diệu pháp
Chư Thiên chiêm ngưỡng chẳng dò
được.**

**Hoặc trụ Dạ Ma trời Đâu Suất
Hoá Lạc Tụ Tại chỗ ma vương
Ở nơi cung điện ma ni báu
Nói hạnh chân thật khiến điều phục.
Hoặc đến Phạm Thiên trong chúng
hội**

**Nói bốn vô lượng hoặc các thiên
Khắp khiến hoan hỉ bèn xả bỏ
Mà chẳng biết tướng họ đến đi.
Hoặc đến trên cõi trời Hữu Đỉnh
Vì nói giác phần các hoa báu**

Và vô lượng Thánh công đức khác
Sau đó xả bỏ kẻ vô tri.

Như Lai vô ngại trí thấy được
Trong đó tất cả các chúng sinh
Đều dùng vô biên môn phương tiện
Đủ thứ giáo hoá khiến thành thực.

Ví như huyễn sư khéo huyễn thuật
Hiện làm đủ thức các việc huyễn
Phật hoá chúng sinh cũng như thế
Vì họ thị hiện đủ thứ thân.

Ví như trăng sáng trong hư không
Khiến chúng thế gian thấy tăng giảm
Tất cả sông ngòi hiện hình bóng
Ánh sáng tinh tú bị che khuất.

Như Lai trí nguyệt hiện thế gian
Cũng dùng phương tiện hiện tăng
giảm

Tâm nước Bồ Tát hiện hình bóng
Tinh tú Thanh Văn không ánh sáng.
Ví như biển cả báu đầy đầy

**Thanh tịnh không đục vô lượng số
Hết thấy các chúng sinh bốn châu
Phật hiện thân ở trong tất cả.**

**Biển công đức thân Phật cũng thế
Không đơ không đục không bờ mé
Cho đến pháp giới các chúng sinh
Phật đều hiện thân ở trong đó.**

**Ví như mặt trời phóng ngàn quang
Chẳng động bốn xứ chiếu mười
phương**

**Phật nức quang minh cũng như thế
Không đến không đi chiếu thế gian.**

**Ví như Long vương đổ mưa lớn
Chẳng từ thân ra chẳng từ tâm
Mà hay mưa xuống khắp mọi nơi
Đập tắt nóng bức khiến mát mẻ.**

**Như Lai mưa pháp cũng như thế
Chẳng từ nơi thân tâm Phật ra
Mà hay khai ngộ tất cả chúng
Khắp khiến diệt trừ lửa ba độc.**

Như Lai thanh tịnh diệu pháp thân
Tất cả ba cõi không ai bằng
Vượt ngoài ngôn ngữ của thế gian
Vì tánh đó chẳng có chẳng không.
Tuy không chỗ nương trụ tất cả
Tuy đến tất cả mà chẳng đi
Như vẽ trong không thấy trong mộng
Phải quán thân Phật là như vậy.
Các pháp có không trong ba cõi
Không thể ví dụ với Phật được
Ví như núi rừng chim thú thấy
Đều nương hư không để mà ở.
Biển cả ma ni vô lượng sắc
Thân Phật khác biệt cũng như thế
Như Lai chẳng sắc chẳng chẳng sắc
Tuỳ ứng mà hiện không chỗ trụ.
Hư không chân như và thật tế
Niết Bàn pháp tánh tịch diệt thấy
Chỉ có pháp chân thật như vậy
Có thể hiển bày nơi Như Lai.

**Bụi cõi tâm niệm biết được số
Nước trong biển lớn uống hết được
Hư không lường được gió buộc được
Không thể nói hết công đức Phật.
Nếu ai nghe biển công đức này
Mà sinh hoan hỷ tâm tin hiểu
Như chỗ khen ngợi đều sẽ được
Cẩn thận đừng sinh lòng hoài nghi.**

KINH HOA NGHIÊM

ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT

QUYỂN TÁM MƯỜI MỘT

**PHẨM PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỆN VÀO
CẢNH GIỚI GIẢI THOÁT KHÔNG NGHĨ BÀN**

Bấy giờ, đại Bồ Tát Phổ Hiền, khen ngợi công đức Như Lai thù thắng rồi, bảo các Bồ Tát và Thiện Tài rằng :

Thiện nam tử ! Công đức của Như Lai, giả sử tất cả chư Phật mười phương, trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, diễn nói liên tục, cũng không hết được. Nếu muốn thành tựu môn công đức này, thì nên tu mười hạnh nguyện rộng lớn này.

Những gì là mười ? Một là lễ kính chư Phật. Hai là khen ngợi Như Lai.

Ba là rộng tu cúng dường. Bốn là sám hối nghiệp chướng. Năm là tùy hỉ công đức. Sáu là thỉnh chuyển bánh xe pháp. Bảy là thỉnh Phật ở lại đời. Tám là thường theo Phật học. Chín là luôn thuận chúng sinh. Mười là hồi hướng khắp hết.

Thiện Tài bạch rằng: Đại Thánh! Lễ kính như thế nào, cho đến hồi hướng như thế nào?

Bồ Tát Phổ Hiền bảo Thiện Tài rằng: Thiện nam tử! Nói lễ kính chư Phật là hết thấy tận pháp giới, hư không giới, chư Phật Thế Tôn, nhiều như số hạt bụi mười phương ba đời tất cả cõi Phật, con nhờ sức hạnh nguyện Phổ Hiền, thâm tâm tin hiểu, như ở trước mặt, đều dùng thân lời ý nghiệp thanh tịnh, thường tu lễ kính.

Ở chỗ mỗi mỗi đức Phật, đều hiện số thân, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Mỗi mỗi thân, đều lễ khắp số chư Phật, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Cõi hư không hết, thì lễ của con mới hết. Vì cõi hư không không thể tận, nên lễ kính của con không cùng tận. Như vậy cho đến cõi chúng sinh hết, nghiệp chúng sinh hết, phiền não chúng sinh hết, thì lễ của con mới hết. Mà cõi chúng sinh, cho đến phiền não không cùng tận, nên lễ kính của con không cùng tận. Niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân lời ý nghiệp không có mỗi nhàm.

Lại nữa thiện nam tử! Nói khen ngợi Như Lai, là hết thấy tận pháp giới, hư không giới, mười phương ba

đời tất cả cõi nước, trong mỗi mỗi hạt bụi của hết thấy hạt bụi, đều có chư Phật, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới. Chỗ mỗi mỗi đức Phật, đều có hải hội Bồ Tát vây quanh, con đều dùng trí kiến hiểu biết hiện tiền thâm sâu thù thắng, đều dùng biện tài căn lõi vi diệu hơn hẳn Thiên nữ, mỗi mỗi căn lõi, vang ra vô tận biển âm thanh.

Mỗi mỗi biển âm thanh, vang ra tất cả biển lời lẽ, tán thán khen ngợi các biển công đức của tất cả Như Lai. Hết thưở vị lai, liên tục không ngừng, tận pháp giới, thấy đều cùng khắp. Như vậy cõi hư không hết, cõi chúng sinh hết, nghiệp chúng sinh hết, phiền não chúng sinh hết, thì sự khen ngợi của con mới hết. Mà cõi hư không cho đến phiền não không bao

giờ hết, cho nên sự khen ngợi của con cũng không bao giờ hết, niệm niệm liên tục, không gián đoạn, thân miệng ý nghiệp không mỗi nhàm.

Lại nữa thiện nam tử! Nói rộng tu cúng dường là: Tận pháp giới hư không giới, trong các hạt bụi tất cả cõi Phật mười phương ba đời, mỗi mỗi hạt bụi, đều có chư Phật nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới. Ở chỗ mỗi mỗi đức Phật, đủ thứ hải hội Bồ Tát vây quanh, con nhờ sức hạnh nguyện Phổ Hiền, nên khởi tin hiểu hiện tiền tri kiến, đều đem các đồ cúng dường thượng hạng để cúng dường, như là: Mây hoa, mây tràng hoa, mây âm nhạc trời, mây lọng trời, mây y phục trời, đủ thứ hương trời, hương thoa, hương đốt, hương bột, các thứ mây như vậy, mỗi mỗi

thứ nhiều như núi chúa Tu Di. Thắp lên đủ thứ đèn, đèn dầu tô, đèn dầu, các đèn dầu thơm. Mỗi mỗi tim đèn, lớn như núi Tu Di, mỗi mỗi bình dầu, như nước biển cả. Đem các đồ cúng dường như vậy, thường dâng lên cúng dường.

Thiện nam tử! Trong các sự cúng dường, cúng dường pháp là hơn hết, như là: Tu hành cúng dường, lợi ích chúng sinh cúng dường, nhiếp thọ chúng sinh cúng dường, thể chúng sinh khổ cúng dường, siêng tu căn lành cúng dường, chẳng bỏ Bồ Tát nghiệp cúng dường, chẳng lìa bồ đề tâm cúng dường.

Thiện nam tử! Như vô lượng công đức cúng dường ở trước, so với một niệm công đức cúng dường pháp, thì không bằng một phần trăm,

không bằng một phần ngàn, không bằng một phần Câu chi na do tha, một phần Ca la, một phần toán, một phần số, một phần dụ, một phần Ưu ba ni sa đà. Tại sao vậy? Vì các Như Lai đều tôn trọng pháp. Vì nhờ như lời nói mà tu hành sinh ra chư Phật. Nếu các Bồ Tát thực hành pháp cúng dường, thì sẽ được thành tựu cúng dường Như Lai. Vì tu hành như vậy là chân thật cúng dường.

Đây là sự cúng dường rộng lớn thù thắng nhất. Cõi hư không hết, cõi chúng sinh hết, nghiệp chúng sinh hết, phiền não chúng sinh hết, thì sự cúng dường của con mới hết. Mà cõi hư không cho đến phiền não không thể hết được, sự cúng dường của con cũng không hết được. Niệm niệm liên

tục, không có gián đoạn, thân miệng ý nghiệp không mỗi nhàm.

Lại nữa thiện nam tử! Nói sám hối nghiệp chướng là Bồ Tát tự nghĩ rằng: Con ở trong vô lượng kiếp quá khứ, do tham sân si, mà thân miệng ý tạo ra vô lượng vô biên các nghiệp ác. Nếu những nghiệp ác đó mà có hình tướng, thì tận cõi hư không chẳng thể dung chứa hết được.

Nay con đều dùng ba nghiệp thanh tịnh, ở trước tất cả chư Phật Bồ Tát, khắp pháp giới cõi nước nhiều như số hạt bụi cõi Phật, thành tâm sám hối, sau này không tạo nữa, luôn trụ tịnh giới tất cả công đức. Như vậy cõi hư không hết, cõi chúng sinh hết, nghiệp chúng sinh hết, phiền não chúng sinh hết, thì sự sám hối của con mới hết. Mà cõi hư

không, cho đến phiền não chúng sinh không thể hết được, nên sự sám hối của con không hết được, niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân miệng ý nghiệp không mỗi nhàm.

Lại nữa thiện nam tử! Nói tùy hỷ công đức, là hết thấy tận pháp giới hư không giới, chư Phật Như Lai mười phương ba đời, nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, từ lúc ban đầu phát tâm, vì nhất thiết trí mà siêng tu tích tụ phước, chẳng tiếc thân mạng, trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật.

Trong mỗi mỗi kiếp, xả bỏ số đầu mắt tay chân, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Tất cả khổ hạnh khó làm như vậy, viên mãn đủ thứ môn Ba La

Mật, chứng nhập đủ thứ trí địa của Bồ Tát, thành tựu vô thượng bồ đề và Niết Bàn của chư Phật, phân thân xá lợi, hết thấy căn lành con đều tùy hỉ. Và mười phương tất cả thế giới đó, sáu loài bốn thứ sinh, tất cả giống loài, hết thấy công đức, cho đến một hạt bụi, con đều tùy hỉ.

Mười phương ba đời tất cả Thanh Văn và Bích Chi Phật, hữu học, vô học, hết thấy công đức, con đều tùy hỉ. Tất cả Bồ Tát tu vô lượng khổ hạnh khó làm, chí cầu vô thượng chánh đẳng bồ đề, công đức rộng lớn, con đều tùy hỉ. Như vậy cõi hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh có thể hết, nhưng sự tùy hỉ của con đây không thể nào hết được. Niệm niệm liên tục không gián

đoạn, thân miệng ý nghiệp không có mỗi nhàm.

Lại nữa, thiện nam tử! Nói thỉnh chuyển bánh xe pháp là: Hết thấy tận pháp giới hư không giới, trong hạt bụi mười phương ba đời tất cả cõi Phật, mỗi mỗi hạt bụi đều có cõi Phật rộng lớn, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật.

Trong mỗi mỗi cõi, niệm niệm có tất cả chư Phật thành Đẳng Chánh Giác, nhiều như số hạt bụi bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Tất cả Bồ Tát hải hội vây quanh, mà con đều dùng thân miệng ý nghiệp, đủ thứ phương tiện, ân cần khuyến thỉnh chuyển bánh xe diệu pháp. Như vậy cõi hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh

có thể hết. Con luôn khuyên thỉnh tất cả chư Phật chuyển bánh xe chánh pháp, không khi nào hết được. Niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân miệng ý nghiệp không mỗi nhàm.

Lại nữa, thiện nam tử! Nói thỉnh Phật ở lại đời là: Hết thấy tận pháp giới hư không giới, chư Phật Như Lai, nhiều như số hạt bụi mười phương ba đời tất cả cõi Phật, sắp muốn thị hiện vào Niết Bàn, và các Bồ Tát, Thanh Văn, Duyên Giác, hữu học, vô học, cho đến tất cả các thiện tri thức, con đều khuyên thỉnh đừng vào Niết Bàn. Trải qua số kiếp nhiều như số hạt bụi tất cả cõi Phật, vì muốn lợi lạc tất cả chúng sinh. Như vậy dù hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh

có thể hết, nhưng sự khuyển thỉnh của con đây không bao giờ hết. Niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân lời ý nghiệp không có mỗi nhàm.

Lại nữa, thiện nam tử! Nói thường học theo Phật là: Như đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai thế giới Ta Bà này, từ lúc ban đầu phát tâm, tinh tấn không thôi chuyển, đem bất khả thuyết bất khả thuyết thân mạng để bỏ thí, lột da làm giấy, chẻ xương làm bút, chích máu làm mực, biên chép Kinh điển, tích tụ như núi Tu Di. Vì tôn trọng pháp, nên chẳng tiếc thân mạng, hà huống là ngôi vua, thành ấp, xóm làng, cung điện, vườn rừng, tất cả hết thấy, và đủ thứ khổ hạnh khó làm, cho đến ở dưới gốc cây thành tựu đại bồ đề, thị hiện đủ thứ thần thông, khởi đủ thứ sự biến hoá,

hiện đủ thứ thân Phật, ở trong đủ thứ chúng hội, hoặc ở trong đạo tràng chúng hội tất cả các đại Bồ Tát, hoặc ở trong đạo tràng chúng hội Thanh Văn và Bích Chi Phật, hoặc ở trong đạo tràng chúng hội quyến thuộc Chuyển Luân Thánh Vương và vua nhỏ, hoặc ở trong đạo tràng chúng hội Sát đế lợi và Bà La Môn, trưởng giả, cư sĩ, cho đến hoặc ở trong đạo tràng chúng hội trời rồng tám bộ chúng, người, chẳng phải người, ở trong đủ thứ chúng hội như vậy, dùng âm thanh viên mãn như tiếng sấm chấn động, tùy sự ưa muốn của họ, mà thành thực chúng sinh, cho đến thị hiện vào Niết Bàn.

Tất cả như vậy, con đều học theo, như đức Thế Tôn Tỳ Lô Giá Na ngày nay. Như vậy tận pháp giới hư không

giới, tất cả Như Lai trong hết thấy hạt bụi trong mười phương ba đời tất cả cõi Phật, cũng đều như vậy. Ở trong niệm niệm, con đều học theo. Như vậy dù cõi hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh có thể hết, nhưng sự học theo của con đây không khi nào hết được, niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân lời ý nghiệp không nhàm mỏi.

Lại nữa, thiện nam tử! Nói hằng thuận chúng sinh là: Tận pháp giới hư không giới, mười phương biển cõi hết thấy chúng sinh, đủ thứ sự khác biệt, đó là: Sinh bằng trứng, sinh bằng thai, sinh bằng ẩm ướt, hoá sinh ra. Hoặc có chúng sinh nương đất nước gió lửa mà sinh. Hoặc có chúng

sinh nương hư không và các cây cối mà sinh. Đủ thứ loài sinh, đủ thứ sắc thân, đủ thứ hình trạng, đủ thứ tướng mạo, đủ thứ thọ lượng, đủ thứ tộc loại, đủ thứ danh hiệu, đủ thứ tâm tánh, đủ thứ tri kiến, đủ thứ dục lạc, đủ thứ ý hành, đủ thứ oai nghi, đủ thứ y phục, đủ thứ ăn uống.

Ở nơi đủ thứ thôn xóm, tụ lạc, thành ấp, cung điện, cho đến tất cả trời rồng tám bộ chúng, người, chẳng phải người, không chân, hai chân, bốn chân, nhiều chân. Có sắc, không sắc, có tướng, không tướng, chẳng có tướng, chẳng không tướng. Các loại như vậy, con đều tùy thuận họ mà chuyển. Đủ thứ thừa sự, đủ thứ cúng dường, như kính cha mẹ, như thờ sư trưởng, và A La Hán, cho đến Như Lai, đồng nhau không khác biệt. Đối

với các bệnh khổ, thì làm thầy thuốc hay. Đối với kẻ mất đạo, thì chỉ cho họ chánh đạo. Ở trong đêm tối, thì làm ánh sáng. Đối với kẻ bần cùng, thì khiến cho họ được phục tạng. Bồ Tát lợi ích tất cả chúng sinh bình đẳng như vậy, tại sao?

Vì nếu Bồ Tát tùy thuận chúng sinh, tức là tùy thuận cúng dường chư Phật. Nếu đối với chúng sinh tôn trọng hầu hạ, tức là tôn trọng hầu hạ Như Lai. Nếu khiến cho chúng sinh sinh hoan hỷ, tức là khiến tất cả Như Lai hoan hỷ. Tại sao? Vì chư Phật dùng tâm đại bi mà làm thể. Do đó, đối với chúng sinh mà khởi đại bi, nhờ khởi đại bi, mà sinh bồ đề tâm. Nhờ sinh bồ đề tâm, mà thành Đẳng Chánh Giác.

Ví như ở nơi hoang dã cát đá, có cây đại thụ to lớn, nếu rễ được nước, thì cành lá hoa quả đều sum sê tươi tốt. Cây bồ đề ở nơi sinh tử hoang dã, cũng lại như thế, tất cả chúng sinh là rễ cây, chư Phật Bồ Tát là hoa quả. Nhờ nước đại bi lợi ích chúng sinh, mà có thể thành tựu hoa quả trí huệ chư Phật Bồ Tát. Tại sao? Vì nếu các Bồ Tát dùng nước đại bi lợi ích chúng sinh, thì sẽ thành tựu A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, cho nên bồ đề thuộc về nơi chúng sinh. Nếu không có chúng sinh, thì tất cả Bồ Tát trọn không thể thành Vô Thượng Chánh Giác.

Thiện nam tử! Ngươi đối với nghĩa này, nên hiểu như vậy. Nhờ tâm bình đẳng đối với chúng sinh, mà được thành tựu viên mãn đại bi.

Nhờ tâm đại bi tùy thuận chúng sinh, mà được thành tựu cúng dường Như Lai. Bồ Tát tùy thuận chúng sinh như vậy. Dù cõi hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh có thể hết, nhưng tùy thuận của con đây không khi nào hết được. Niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân miệng ý nghiệp không nhàm mỏi.

Lại nữa, thiện nam tử! Nói hồi hướng khắp hết là: Từ lúc ban đầu lễ lạy, cho đến tùy thuận hết thấy công đức, thấy đều hồi hướng cho tất cả chúng sinh, tận pháp giới hư không giới. Nguyên khiến cho chúng sinh thường được an lạc, không có các bệnh khổ. Muốn hành pháp ác, đều không thành tựu. Tu các nghiệp

thiện, đều sớm thành tựu. Đóng cửa tất cả các loài ác, mở bày con đường trời, người, Niết Bàn.

Nếu các chúng sinh đã tích tập các nghiệp ác, chiêu cảm tất cả quả khổ rất nặng, thì con thọ thế cho họ, khiến cho những chúng sinh đó, đều được giải thoát, rốt ráo thành tựu vô thượng bồ đề. Bồ Tát tu hồi hướng như vậy, dù cõi hư không có thể hết, cõi chúng sinh có thể hết, nghiệp chúng sinh có thể hết, phiền não chúng sinh có thể hết, nhưng hồi hướng của con đây không hết được. Niệm niệm liên tục không gián đoạn, thân lời ý nghiệp không nhàm mỏi.

Thiện nam tử! Đó là mười đại nguyện đầy đủ viên mãn của đại Bồ Tát. Nếu các Bồ Tát đối với đại nguyện này, tùy thuận hướng về, thì

sẽ thành thực tất cả chúng sinh, thì sẽ tùy thuận A nậu đa la tam miệu tam bồ đề, thì sẽ thành tựu viên mãn các biển hạnh nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền.

Cho nên thiện nam tử! Người đối với nghĩa này, nên biết như vậy. Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhân, dùng bảy báu tốt đẹp, nhiều như số hạt bụi tất cả thế giới vô lượng vô biên bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật đầy khắp mười phương, và đồ tối thắng an lạc của trời người, bố thí cho hết thấy chúng sinh trong tất cả thế giới đó, cúng dường cho chư Phật Bồ Tát trong tất cả thế giới đó, trải qua số kiếp, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, liên tục không ngừng, bao nhiêu công đức đặc được. Nếu đem so với người nghe mười điều nguyện

vương này, lọt qua lỗ tai một phen, thì công đức ở trên không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, cho đến cũng không bằng một phần ưu ba ni sa đà công đức nghe mười điều nguyện vương này.

Hoặc lại có người, dùng tâm tin thâm sâu, đối với những đại nguyện này, thọ trì đọc tụng, cho đến biên chép một bài kệ bốn câu, thì sớm trừ diệt được nghiệp năm tội vô gián. Hết thấy bệnh về thân tâm của thế gian, đủ thứ khổ não, cho đến tất cả nghiệp ác, nhiều như số hạt bụi cõi Phật, đều được tiêu trừ. Tất cả ma quân, Dạ Xoa, La Sát, Cưu Bàn Trà, Tỳ Xá Xà, hoặc Bộ Đa, các ác quỷ thần uống máu ăn thịt, thấy đều xa lìa. Hoặc có khi phát tâm gần gũi là để bảo hộ.

Cho nên nếu ai tụng những lời nguyện này, thì đi nơi thế gian, không có sự chướng ngại, như mặt trăng ở trong hư không thoát mây che, được chư Phật Bồ Tát khen ngợi, tất cả trời người đều nên lễ kính, tất cả chúng sinh đều nên cúng dường. Thiện nam tử đó, khéo được thân người, viên mãn hết thấy công đức của Bồ Tát Phổ Hiền. Chẳng bao lâu nữa, sớm sẽ thành tựu được sắc thân tốt đẹp như Bồ Tát Phổ Hiền, đầy đủ ba mươi hai tướng đại nhân. Nếu sinh về cõi trời, người, thì thường ở chỗ tôn quý, đều phá hoại được tất cả đường ác, đều xa lìa được tất cả bạn ác, đều chế phục được tất cả ngoại đạo, đều giải thoát được tất cả phiền não, như sư tử chúa, hàng

phục được các loài thú, kham thọ sự cúng dường của tất cả chúng sinh.

Lại nữa, người đó lúc lâm chung, giây phút cuối cùng, tất cả các căn thấy đều tan hoại, tất cả thân thuộc thấy đều xả lìa, tất cả oai thế thấy đều mất hết, thừa tướng đại thần, cung thành trong ngoài, voi ngựa xe cộ, châu báu phục tạng, tất cả như vậy đều không mang theo được, chỉ có mười điều nguyện vương này không xả lìa, tất cả mọi thời nó luôn dẫn đường ở trước, trong một sát na, liền được vãng sinh về thế giới Cực Lạc. Đến rồi, liền thấy đức Phật A Di Đà, Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi, Bồ Tát Phổ Hiền, Bồ Tát Quán Tự Tại, Bồ Tát Di Lạc .v.v... Những vị Bồ Tát đó, sắc tướng đoan nghiêm, công đức đầy đủ, cùng nhau vây quanh.

Người đó tự thấy mình sinh trong hoa sen, được Phật thọ ký. Được thọ ký rồi, trải qua vô số trăm ngàn vạn ức Na do tha kiếp, khắp ở trong mười phương bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, nhờ sức trí huệ, tùy thuận tâm chúng sinh mà làm lợi ích. Chẳng bao lâu sẽ ngồi bồ đề đạo tràng, hàng phục ma quân, thành Đẳng Chánh Giác, chuyển bánh xe diệu pháp, khiến cho chúng sinh nhiều như số hạt bụi cõi Phật, phát bồ đề tâm. Tùy theo căn tánh của họ, giáo hoá thành thực, cho đến hết thở biển kiếp vị lai, rộng lợi ích tất cả chúng sinh.

Thiện nam tử ! Những chúng sinh đó, hoặc nghe, hoặc tin mười đại nguyện vương này, thọ trì đọc tụng, rộng vì người nói, thì hết thảy công

đức, trừ đức Phật Thế Tôn ra, không có ai biết được.

Cho nên các vị nghe mười đại nguyện vương này, đừng sinh tâm nghi hoặc, nên tiếp thọ, thọ rồi thì đọc, đọc rồi thì tụng, tụng rồi thì trì, cho đến biên chép, rộng vì người nói. Những người đó trong khoảng một niệm, hết thấy hạnh nguyện đều được thành tựu, đắc được phước tích tụ vô lượng vô biên. Có thể ở trong biển khổ phiền não, cứu giúp chúng sinh, khiến cho họ được thoát khỏi, đều được vãng sinh về thế giới Cực Lạc của đức Phật A Di Đà.

Bây giờ, đại Bồ Tát Phổ Hiền muốn thuật lại nghĩa này, quán khắp mười phương mà nói kệ rằng :

Trong hết thấy mười phương thế giới
Ba đời tất cả Nhân Sư Tử

Con dùng thân miệng ý thanh tịnh
Lễ khắp hết thảy không thừa sót.
Sức oai thần hạnh nguyện Phổ Hiền
Hiện khắp trước tất cả Như Lai
Một lòng hiện thân khắp các cõi
Tất cả lễ khắp các cõi Phật.

Một thân lại hiện thân bụi cõi
Mỗi mỗi lễ khắp Phật bụi cõi
Sức oai thần hạnh nguyện Phổ Hiền
Khắp hiện trước tất cả Như Lai.
Ở trong một bụi có vô số Phật
Các chúng Bồ Tát hội trong đó
Vô tận pháp giới bụi cũng vậy
Tin sâu chư Phật đều đầy đầy.
Đều dùng tất cả biển âm thanh
Khắp vang vô tận lời vi diệu
Hết thưở vị lai tất cả kiếp
Khen biển công đức Phật thâm sâu.
Dùng các tràng hoa đẹp tối thắng
Kỹ nhạc hương thoa và lọng tàn

**Đồ trang nghiêm tối thắng như vậy
Con đem cúng dường các Như Lai.
Y phục tối thắng hương tối thắng
Hương bột hương đốt và đèn đuốc
Mỗi mỗi đều như núi Diệu Cao
Con đem cúng dường các Như Lai.
Con dùng tâm thắng hiểu rộng lớn
Tin sâu tất cả Phật ba đời
Đều nhờ sức hạnh nguyện Phổ Hiền
Cúng dường khắp hết các Như Lai.
Thuở xưa con tạo các nghiệp ác
Đều do vô thủy tham sân si
Từ thân miệng ý mà sinh ra
Tất cả con nay đều sám hối.
Mười phương tất cả các chúng sinh
Nhị thừa hữu học và vô học
Tất cả Như Lai với Bồ Tát
Hết thấy công đức đều tùy hỉ.
Mười phương hết thấy Đèn Thế Gian
Bậc ban đầu thành tựu bồ đề**

Con nay đều thỉnh mời tất cả
Chuyển bánh xe pháp diệu vô thượng.
Nếu chư Phật muốn vào Niết Bàn
Con đều chí thành xin mời thỉnh
Nguyện xin ở lâu vô số kiếp
Lợi lạc tất cả các chúng sinh.
Hết thấy lễ tán cúng dường Phật
Thỉnh Phật ở đời chuyển pháp luân
Tuỳ hỉ sám hối các căn lành
Hồi hướng chúng sinh và Phật đạo.
Con theo tất cả Như Lai học
Tu tập viên mãn hạnh Phổ Hiền
Cúng dường quá khứ các Như Lai
Cùng với hiện tại mười phương Phật.
Vị lai tất cả Thầy trời người
Tất cả ý muốn đều viên mãn
Con nguyện theo khắp Phật ba đời
Sớm được thành tựu đại bồ đề.
Hết thấy mười phương tất cả cõi

**Rộng lớn thanh tịnh diệu trang
nghiêm**

**Chúng hội vây quanh các Như Lai
Thấy đều ở dưới cội bồ đề.**

**Mười phương hết thấy các chúng
sinh**

**Nguyện lìa khổ não thường an lạc
Đắc được lợi chánh pháp thâm sâu
Diệt trừ phiền não hết không còn.**

Con vì bồ đề tu khổ hạnh

**Trong tất cả cõi thành túc mạng
Thường được xuất gia tu tịnh giới
Không dơ không phạm không**

lủng lậu.

**Trời rộng Dạ Xoa Cưu Bàn Trà
Cho đến người và chẳng phải người
Hết thấy tất cả tiếng chúng sinh
Đều dùng các tiếng mà thuyết pháp.**

Siêng tu thanh tịnh Ba La Mật

Luôn không quên mất bồ đề tâm

Diệt trừ chướng cấu không sót thừa
 Tất cả diệu hạnh đều thành tựu.
 Nơi các hoặc nghiệp và cảnh ma
 Thế gian trung đạo được giải thoát
 Giống như hoa sen chẳng dính nước
 Cũng như trời trăng chẳng trụ không.
 Đều trừ tất cả khổ đường ác
 Đồng cho tất cả chúng sinh vui
 Như vậy trải qua kiếp bụi cõi
 Lợi ích mười phương luôn vô tận.
 Con thường tùy thuận các chúng
 sinh

Hết thưở vị lai tất cả kiếp
 Luôn tu hạnh Phổ Hiền rộng lớn
 Viên mãn vô thượng đại bồ đề.
 Hết thấy người đồng hành với con
 Tất cả mọi nơi cùng tập hội
 Thân miệng ý nghiệp đều đồng nhau
 Tất cả hạnh nguyện đồng tu học.
 Thiện tri thức lợi ích cho con

Vì con chỉ bày hạnh Phổ Hiền
Thường nguyện với con đồng tu hội
Nơi con thường sinh tâm hoan hỉ.
Nguyện thường thấy được các
Nhu Lai

Cùng các Phật tử chúng vây quanh
Đều cúng dường chư Phật rộng lớn
Hết kiếp vị lai không nhàm mỏi.
Nguyện trì chư Phật vi diệu pháp
Quang hiển tất cả hạnh bồ đề
Rốt ráo thanh tịnh đạo Phổ Hiền
Hết kiếp vị lai thường tu tập.
Con ở trong tất cả các cõi
Tu tập phước trí luôn vô tận
Định huệ phương tiện và giải thoát
Được các công đức tạng vô tận.
Trong một bụi có số bụi cõi
Mỗi mỗi cõi có vô số Phật
Trong chúng hội nơi mỗi vị Phật
Con thấy luôn nói hạnh bồ đề.

Khắp tận mười phương các biển cõi
Mỗi đầu sợi lông biển ba đời
Biển Phật cùng với biển cõi nước
Con khắp tu hành trải biển kiếp.
Tất cả Như Lai lời thanh tịnh
Một lời đủ các biển âm thanh
Tuỳ các chúng sinh tiếng ưa thích
Đều từ biển biện tài của Phật.
Ba đời tất cả các Như Lai
Biển lời lẽ các Ngài vô tận
Luôn chuyển diệu pháp luân lý thú
Trí lực của con vào khắp được.
Con vào sâu được thưở vị lai
Hết tất cả kiếp làm một niệm
Ba đời hết thấy tất cả kiếp
Làm khoảng một niệm con đều vào.
Con nơi một niệm thấy ba đời
Hết thấy tất cả các đức Phật
Cũng thường vào trong cảnh giới
Phật

Như huyễn giải thoát và oai lực.
Nơi một đầu lông trong hạt bụi
Xuất hiện cõi trang nghiêm ba đời
Mười phương bụi cõi các đầu lông
Con đều vào sâu mà nghiêm tịnh.
Hết thấy vị lai tất cả Phật
Thành đạo chuyển pháp ngộ
quần sinh

Phật sự rớt ráo vào Niết Bàn
Con đều đi đến mà gần gũi.
Sức thần thông mau chóng đồng
khắp

Sức đại thừa vào khắp phổ môn
Trí hạnh khắp tu sức công đức
Sức đại từ oai thần che khắp.
Sức thắng phước khắp tịnh trang
nghiêm

Sức trí huệ không chấp không nương
Định huệ phương tiện các oai lực
Sức bồ đề khắp hay tích tập.

Thanh tịnh tất cả nghiệp thiện lực
Diệt trừ tất cả phiền não lực
Hàng phục tất cả các ma lực
Viên mãn các hạnh lực Phổ Hiền.
Khấp hay nghiêm tịnh các biển cõi
Giải thoát tất cả biển chúng sinh
Khéo hay phân biệt biển các pháp
Hay vào sâu đượ biển trí huệ.
Khấp hay thanh tịnh biển các hạnh
Viên mãn tất cả biển các nguyện
Gần gũi cúng dường biển chư Phật
Tu hành không mỗi trái biển kiếp.
Ba đời tất cả các Như Lai
Bồ đề tối thắng các hạnh nguyện
Con đều cúng dường tu viên mãn
Nhờ hạnh Phổ Hiền ngộ bồ đề.
Tất cả Như Lai có trưởng tử
Ngài danh hiệu là đức Phổ Hiền
Nay con hồi hướng các căn lành
Nguyện các trí hạnh đều bằng Ngài.

**Nguyện thân miệng ý luôn thanh tịnh
Các hạnh cõi nước cũng như thế
Trí huệ như vậy hiệu Phổ Hiền
Nguyện con với Ngài đều đồng nhau.
Con vì khắp tịnh hạnh Phổ Hiền
Các đại nguyện Văn Thù Sư Lợi
Sự nghiệp đó đầy hết không thừa
Kiếp thuở vị lai luôn không mỏi.
Tu hành của con vô số lượng
Đắc được vô lượng các công đức
An trụ vô lượng trong các hạnh
Thấu đạt tất cả thần thông lực.
Văn Thù Sư Lợi trí dũng mãnh
Phổ Hiền huệ hạnh cũng như thế
Nay con hồi hướng các căn lành
Nguyện theo các Ngài thường tu học.
Được chư Phật ba đời khen ngợi
Các đại nguyện tối thắng như vậy
Nay con hồi hướng các căn lành
Vì được hạnh Phổ Hiền thù thắng.**

**Nguyện con lúc mạng sắp lâm chung
Trừ hết tất cả các chướng ngại
Thấy được đức Phật A Di Đà
Liên được vãng sinh cõi An Lạc.
Khi con vãng sinh nước đó rồi
Hiện tiền thành tựu đại nguyện này
Tất cả viên mãn hết không thừa
Lợi lạc tất cả cõi chúng sinh.
Chúng hội Phật đó đều thanh tịnh
Khi con sinh ra trong hoa sen
Thấy được Như Lai Vô Lượng**

Quang

**Con liền được thọ ký bồ đề.
Mong Như Lai đó thọ ký rồi
Hoá thân vô số trăm ngàn ức
Trí lực rộng lớn khắp mười phương
Khắp lợi tất cả cõi chúng sinh.
Cho đến hư không thế giới tận
Chúng sinh và nghiệp phiền não tận
Khi tất cả vô tận như vậy**

Nguyện con rớt ráo luôn vô tận.
Mười phương hết thấy vô biên cõi
Trang nghiêm các báu cúng Như Lai
Tối thắng an lạc thí trời người
Trải kiếp số bụi tất cả cõi.
Nếu ai nơi mười nguyện vương này
Khi lọt qua tai sinh lòng tin
Cầu thắng bồ đề tâm khát ngưỡng
Được thắng công đức hơn thí trên.
Tức thường xa lìa ác tri thức
Vĩnh lìa tất cả các đường ác
Sớm thấy Như Lai Vô Lượng Quang
Đủ nguyện Phổ Hiền tối thắng này.
Người đó khéo được thắng thọ mạng
Người đó khéo được sinh làm người
Người đó chẳng lâu sẽ thành tựu
Như hạnh Bồ Tát Phổ Hiền này.
Thuở xưa do không có trí huệ
Tạo nghiệp ác nãm tội vô gián
Tụng đại nguyện vương Phổ Hiền này

Một niệm mau chóng đều tiêu diệt.
Chủng tộc giống loài và dung nhan
Tướng tốt trí huệ đều viên mãn
Các ma ngoại đạo không phá được
Làm bậc Ứng Cúng của ba cõi.
Sớm đến dưới cội cây bồ đề
Tĩnh tọa hàng phục các chúng ma
Thành Đẳng Chánh Giác chuyển
pháp luân

Khấp lợi tất cả các hàm thức.
Nếu ai nơi nguyện Phổ Hiền này
Đọc tụng thọ trì và diễn nói
Quả báo chỉ Phật chứng biết được
Chắc chắn được thắng đạo bồ đề.
Nếu ai tụng nguyện Phổ Hiền này
Tôi nói ít phần căn lành đó
Một niệm tất cả đều viên mãn
Thành tựu chúng sinh nguyện
thanh tịnh.

Con đem thắng hạnh Phổ Hiền này

Vô biên thắng phước đều hồi hướng
Khắp nguyện các chúng sinh
chìm đắm

Sớm về cõi Phật Vô Lượng Quang.

Bấy giờ, đại Bồ Tát Phổ Hiền ở trước đức Như Lai, nói bài kệ Phổ Hiền rộng lớn thanh tịnh đại nguyện vương này rồi, Thiện Tài đồng tử hơn hởi vui mừng vô lượng, tất cả Bồ Tát đều đại hoan hỉ.

Đức Như Lai khen nói : Lành thay ! Lành thay !

Bấy giờ, đức Thế Tôn và các vị Thánh nhân đại Bồ Tát, khi diễn nói pháp môn thù thắng cảnh giới giải thoát không thể nghĩ bàn như vậy, thì Bồ Tát Văn Thù Sư Lợi làm thượng thủ.

Các đại Bồ Tát cùng với sáu ngàn vị Tỳ Kheo thành thực, Bồ Tát Di

Lạc làm thượng thủ. Tất cả các đại Bồ Tát trong kiếp Hiền. Bồ Tát Vô Cấu Phổ Hiền làm thượng thủ, nhất sinh bổ xứ, các đại Bồ Tát trụ bậc quán đảnh. Và các chúng đại Bồ Tát, nhiều như số hạt bụi tất cả biển cõi, đến tụ hội từ khắp mười phương đủ thứ thế giới. Đại trí Xá Lợi Phất, Đại Mục Kiền Liên, làm thượng thủ các đại Thanh Văn, và các trời người. Tất cả chủ thế gian, trời, rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, người, chẳng phải người .v.v... tất cả đại chúng nghe lời Phật nói, thấy đều hoan hỉ, tin thọ phụng hành.

MA HA BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA TÂM KINH

Bồ Tát Quán Tự Tại thực hành sâu vào Bát Nhã Ba La Mật Đa, thì thấy rõ năm uẩn đều không, qua khỏi tất cả khổ ách.

Xá Lợi Tử ! Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc, sắc tức là không, không tức là sắc, thọ, tưởng, hành, thức, cũng đều như thế.

Xá Lợi Tử ! Các pháp đó không tướng, không sinh không diệt, không dư không sạch, không tăng không giảm. Cho nên trong không chẳng có sắc, thọ, tưởng, hành, thức; không có mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý. Không có sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; không có nhãn giới, cho đến không có ý thức giới; không có vô minh, cũng không có hết vô minh, cho đến không có già chết, cũng không có hết già chết; không có khổ tập diệt

đạo, không có trí huệ, cũng không đắc được.

Vì không chỗ đắc, nên Bồ Tát nương vào Bát Nhã Ba La Mật, tâm không quái ngại, vì không quái ngại, nên không sợ hãi, xa lìa điên đảo mộng tưởng, rốt ráo đạt đến Niết Bàn. Các Đức Phật ba đời, đều nương vào Bát Nhã Ba La Mật, cho nên đắc được Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Nên biết Bát Nhã Ba La Mật Đa là Chú đại thần, là Chú đại minh, là Chú vô thượng, là Chú vô đẳng đẳng, trừ được tất cả khổ, chân thật không hư.

Cho nên nói chú Bát Nhã Ba La Mật Đa, bèn nói chú rằng: Yết đế, yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, bồ đề tát bà ha. (3 lần)

Vãng Sinh Tịnh Độ Thần Chú

Nam mô a di đà bà dạ, đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha. A di rị đô bà tỳ, a di rị

đa, tất đām bà tỳ, a di rị đa, tì ca lan đế,
a di rị đa, tì ca lan đa, dà di nị, dà dà na,
chỉ đa ca lệ, ta bà ha. (3 lần)

Tán Phật

**Phật A Di Đà thân sắc vàng
Tướng tốt quang minh không ai bằng
Hào quang trắng uyển chuyển như Tu Di
Mắt Phật xanh biếc như nước bốn biển
Trong quang minh có vô số hoá Phật
Hoá Bồ Tát cũng nhiều vô biên
Bốn mươi tám nguyện độ chúng sinh
Chín phẩm sen vàng lên bờ giác.**

**Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế
Giới Đại Từ Đại Bi, Tiếp Dẫn Đạo Sư A
Di Đà Phật.**

**Nam Mô A Di Đà Phật. (108 lần)
Nam Mô Quán Thế Âm Bồ Tát. (3 lần)
Nam Mô Đại Thế Chí Bồ Tát. (3 lần)
Nam Mô Địa Tạng Vương Bồ Tát. (3 lần)**

**Nam Mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ
Tát. (3 lần)**

**Đệ tử chúng đấng, tùy thuận tu tập,
Phổ Hiền Bồ Tát, thập chủng đại
nguyện:**

**Nhứt giả lễ kính chư Phật
Nhị giả xưng tán Như Lai
Tam giả quảng tu cúng dường
Tứ giả sám hối nghiệp chướng
Ngũ giả tùy hỷ công đức
Lục giả thỉnh chuyển pháp luân
Thất giả thỉnh Phật trụ thế
Bát giả thường tùy Phật học
Cửu giả hằng thuận chúng sanh
Thập giả phổ giai hồi hướng.**

HỒI HƯỚNG

**Tụng kinh công đức hạnh thù thắng
Bao nhiêu phước đức đều hồi hướng**

**Nguyện khắp pháp giới các chúng
sinh**

**Sớm được vãng sinh cõi Phật Vô
Lượng Quang**

**Nguyện tiêu ba chương dứt phiền
nã**

Nguyện được trí huệ hiểu chân thật

Nguyện khắp tội chướng đều tiêu trừ

Đời đời thường hành Bồ Tát đạo

**Nguyện sinh sang cõi Tây phương
Tịnh độ**

Chín phẩm hoa sen là cha mẹ

Hoa nở thấy Phật ngộ vô sinh

Bồ Tát bất thối làm bạn lành

Nguyện đem công đức này

Hướng về khắp tất cả

Đệ tử và chúng sinh

Đều trọn thành Phật đạo.

Tam quy y

Tự quy y Phật, xin nguyện chúng sinh, thể theo đạo cả, phát lòng vô thượng. (1 lạy)

Tự quy y Pháp, xin nguyện chúng sinh, thấu rõ tạng kinh, trí huệ như biển. (1 lạy)

Tự quy y Tăng, xin nguyện chúng sinh, thống lý đại chúng, hết thấy không ngại. (1 lạy)

**Nguyện đem công đức này
Trang nghiêm cõi Phật thanh tịnh
Trên đền bốn ân nặng
Dưới cứu ba đường khổ
Nếu có ai thấy nghe
Liên phát tâm bồ đề
Khi xả báo thân này
Đồng sinh về Cực Lạc.**

Phương danh hùn phước Ân tống Kinh

- Ni Sư Thích Nữ Diệu Minh Chùa Quan Âm: 7 Bộ.
Ni Sư Thích Nữ Đàm Lương, Chùa Hoa Nghiem: 30 Bộ.
Ni Sư Thích Nữ Đàm Phương, Chùa Hoa Nghiem (Bi): 4 Bộ.
Sư Cô Thích Nữ Đàm Liên: 1 Bộ.
Sa di Thích Đồng Giác, Tùng Lâm Linh Sơn: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Kim, Pd: Bồn Trung : 10 Bộ.
Trần Ngọc Khuê, Pd: Huệ Phương: 5 Bộ.
Trịnh Thị Tuyết Nga, pd: Diệu Hiền: 1 Bộ
Nguyễn Thị Thân, pd: Thiện Ý: 1 Bộ
Nguyễn Thị Thanh Loan: Pd: Trí Phương: 1 Bộ
Nguyễn Thị Trường, Pd: Thiện Đạo: 2 Bộ
Vô Thị Dành, Pd: Thiện Không và Lâm Thị Ái Nữ,
Pd: Quảng Hiếu: 1 Bộ
Cô Giác Liên, 1 Bộ.
Giác Bảo. 2 Bộ
Nguyễn Laurent, Pd: Giác Đức 1 Bộ
Diệu Hoa 1 Bộ
Annie Nguyễn 1 Bộ
Dì Nhiều, Pd: Như Lộc: 2 Bộ
Từ Tâm Hoà 1 Bộ
Jacqueline Pd: Diệu Châu 1 Bộ
Mai Anh 1 Bộ
Nguyễn Hùng Cường, Pd: Nhật Cảnh Hùng. Phan Thị Thảo,
Pd: Lệ Hiếu 1 Bộ.
Diệp Văn Sơn, Pd: Đồng Hải. Nguyễn Kim Dung, Pd: Diệu Giác 1 Bộ.
Triệu Học Cần, Pd: Ân Mẫn. Mã Yên Huệ, Pd: Ân Viên: 1 Bộ.
Trần Thị Trang Thanh, Pd: Giác Nhân: 1 Bộ.
Hương Linh Phan Văn Quý, Pd: Tâm Đạo: 1 Bộ.
Lê Thị Tiết, Pd: Tâm Hạnh : 1 Bộ.
Phật Tử ản danh ở Bottrop: 1 Bộ.
Đỗ Ngọc Lan, Pd: Giác Tĩnh: 1 Bộ.
Phan Thị Cúc, Pd: Diệu Đạo: 2 Bộ.
Phan Lê Gia Trang, Pd: Nguyên Hoa: 1/2 Bộ.
Lưu Kim Tuyền, Pd: Giác Tu: 1 Bộ.
Đỗ Bùi Đức Hà, Pd: Giác Hải: 2 Bộ.
Dương Thị Lan, Pd: Diệu Hoa: 1/2 Bộ.

Thúy Lan, Pd: Thị Muồng: 1/2 Bộ.
Nguyễn Thị Thảo: 1 Bộ.
Phạm Thị Ngọc Thu, Pd: Đồng Hà: 1 Bộ.
Chị Ngọc (Tain Kim Heng): 1 Bộ.
Cô Hương (Tain Kim Heng): 1/2 Bộ.
Nguyễn Quốc Cường, Pd: Thiện Huy: 2 Bộ.
Nguyễn Thị Kim Hoa, Pd: Thiện Hương: 1 Bộ.
Nguyễn Văn Một, Pd: Thông Khai: 1 Bộ.
Lý Ngọc Hoa, Pd: Đồng Liên: 1 Bộ.
Lai Ánh Khương, Pd: Ân Thới: 1 Bộ.
Võ Văn Thiên: 1 Bộ.
Luu Tuyết Ngọc, Pd: Ân Châu: 1 Bộ.
Luu Kim Tiên: 1 Bộ.
Werner Schumann: 1 Bộ.
Luu Tuyết Lan, Pd: Ân Hồng: 1 Bộ.
Nguyễn Hoàng Thông, Pd: Ân Thái: 1 Bộ.
Nguyễn Trường Phúc, Pd: Ân Thiện: 1 Bộ.
Hương Linh Nguyễn Văn Dũng, Pd: Ân Quý: 1 Bộ.
Định Thị Quý: 1 Bộ.
Trịnh Tự Nhiên, Pd: Minh Lạc: 1 Bộ.
Trần Thị Thắng, Pd: Nguyệt Bảo Đức: 4 Bộ.
Trần Ngưu: 4 Bộ.
Trần Ánh Tuyết, Jenny: 4 Bộ.
Trần Ánh Tâm, Joanne: 4 Bộ.
Trần Anh Minh, John: 4 Bộ.
Việt Hương và gđ: 6 Bộ.
Nguyễn Thị Bạch Tuyết, pd: Diệu Tịnh: 2 Bộ.
Giác Thuận, Giác Hoa: 6 Bộ.
Lami Jean: 1 Bộ.
Lami Philippe: 1 Bộ.
Lý Tú hà, Pd: Diệu Hải: 2 Bộ.
GUILHEN Richard Chính, Giác Nghĩa: 1 Bộ.
Huỳnh Thị Kim Huệ, Pd: Minh Hồng: 5 Bộ.
Thái Thủy Vi, Pd: Diệu Minh : 1 Bộ.
Thái Tuấn Thủy: 1 Bộ.
Trịnh Quang Chơn: 1 Bộ.
Trịnh Xuân Anh: 1 Bộ.

- Trịnh Quang Nghiê:m: 1 Bộ.
Ngô Xuân Lan (Huệ Phương): 5 Bộ.
Nguyễn Thị Bạch Ngọc, Pd: Thiên Bảo: 1 Bộ.
Hương Linh Nguyễn Thị Hương, Pd: Hoa Đạo: 3 Bộ.
Hương Linh Nguyễn Ngọc Cung, Pd: Nhuận Giải: 1 Bộ.
Hương Linh Nguyễn Thị Gái: 1 Bộ.
Nguyễn Thanh Thủy, Pd: Thiên Đạo Lưu Văn Hùng: 1/2 Bộ.
Nguyễn Phương Quỳnh, Pd: Diệu Thiên, Nguyễn Trí,
Pd: Phù Vân: 1/2 Bộ.
Tăng Lý Hoa: 1 Bộ.
Hoàng Trang Vọng, Pd: Diệu Nghiê:m, Vòng Tú Hoàng,
Pd: Minh Thắng: 1 Bộ.
Lưu Thanh Đức, Pd: Tuệ Yên: 1 Bộ.
Phạm Quốc Huy: 1 Bộ.
Phạm Thị Liên Nga, Pd: Quảng Hạnh: 1 Bộ.
Nguyễn Ca, Pd: Đồng Sa: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Liễu, Pd: Giác Giải, Nguyễn Văn Lập: 1 Bộ.
Phạm Thị Quyên, Pd: Diệu Khai: 1 Bộ.
Phạm Nguyễn, Pd: Diệu Kim: 1 Bộ.
Phật tử ân danh ở Hagen: 1 Bộ.
Võ Thành Đức, Pd: Thân Hoàng Đức: 12 Bộ.
Nguyễn Thanh Tân: 1 Bộ.
Huỳnh Thị Thanh Thủy, Pd: Diệu Tịnh: 4 Bộ.
Phạm Thị Ngọc Diệp, Pd: Kim Chi: 1 Bộ.
Lê Thanh Long: 2 Bộ.
Lý Thị Nguyệt, Pd: Diệu Tịnh: 1 Bộ.
Diệu Hạnh: 1/2 Bộ.
Phùng Thị Bạch Tuyết, Pd: Huyền Trinh: 4 Bộ.
Biên Thị Mai, Pd: Như Lộc: 2 Bộ.
Nguyễn Thị Thu Phi: 10 Bộ.
Đào Kiên Toàn: 1 Bộ.
Nguyễn Hoài Luân, Pd: Giác Hồi: 2 Bộ.
Cao Thị Lê Hằng, Pd: Giác Duyên: 1 Bộ.
Trịnh Quốc Tuấn: 1 Bộ.
Vũ Ngọc Tuấn: 1 Bộ.
Hoa Minh: 2 Bộ.
Vương Thanh Tâm, Pd: Giác Tánh: 1 Bộ.

Vương Tâm Như: 1 Bộ.
Từ Nguyên: 1/2 Bộ.
Giác Xinh: 2 Bộ.
Giác Hà: 1 Bộ.
Trần Thị Phượng, Pd: Thu Ngọc: 3 Bộ.
Trần Thị Kim Cúc, Pd: Diệu Phùng: 1 Bộ.
Ngô Thị Thu Giang: 1 Bộ.
Lefranc Kim Chi: 2 Bộ.
Dương Thị Kim Ngọc, Pd: Diệu Quang: 1 Bộ.
Phan Bernard: 1 Bộ.
Nguyễn Kim Ngọc: 6 Bộ.
Nguyễn Thị Kim Thoa: 2 Bộ.
Lý Cường, Pd: Phúc Hùng: 1 Bộ.
Lý Trân Châu, Pd: Trân Bảo: 1 Bộ.
Ô Thị Tốt, Pd: Diệu Thọ: 1 Bộ.
Ô Thị Hai, Pd: Ngọc Bình: 1 Bộ.
Huỳnh Phan Thanh Hà, Pd: Bảo Khánh Thọ: 1/2 Bộ.
Lâm Minh Khôn: 1/2 Bộ.
Peter Lâm: 1/2 Bộ.
Trần Xảo Chi, Pd: Ngọc Án: 1/2 Bộ.
Nguyễn Thị Lang, Pd: Thiện Ngọc: 2 Bộ.
Kim Văn Đy, Pd: Huệ Hạnh, Võ Hồng Khanh: 1 Bộ.
Lam Nga: 2 Bộ.
Lê Mai: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Minh Ngà, Pd: Tuệ Ngọc: 1 Bộ.
Tạ Ngọc Hoa, Pd: Đông Liên: 1 Bộ.
Trần Thị Thu Hương: 1/2 Bộ.
Nguyễn Thị Ngọc Bích: 1/2 Bộ.
Trịnh Thu Yên, Pd: Viên Nghiêm: 2 Bộ.
Stron Jennifer, Pd: Thiện Tiên: 3 Bộ.
Nguyễn Cao Alphonse, Pd: Thiện Thanh: 1 Bộ.
Nguyễn Cao Hoàng Hoa, Pd: Diệu Liên: 1 Bộ.
Nguyễn Cao Kim Cúc, Pd: Diệu Lan: 1 Bộ.
Nguyễn Ngọc Sương, Pd: Diệu Ứng: 1 Bộ.
Đỗ Thị Nuông: 1 Bộ.
Đỗ Thị Trung: 1 Bộ.
Đỗ Thị Huân: 2 Bộ.

Trần Thị Kim Phương, Pd: Giác Hương: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Kim Phước, Pd: Giác Thiện: 2 Bộ.
Gia đình Giác Đạo: 10 Bộ.
Phạm Hồng Phước, Pd: Diệu Đức: 1 Bộ.
Nguyễn Hữu Công, Pd: Quảng Thành và Huệ Ngọc: 5 Bộ.
Đào Thị Nương, Pd: Quảng Huệ: 1 Bộ.
Giác Hạnh: 2 Bộ.
Nguyễn Thị Minh Hà, Pd: Diệu Thanh: 1 Bộ.
Gia đình Giác Vân: 3 Bộ.
Hoàng Phương Hải, Pd: Diệu Hà: 1 Bộ.
Bùi Hữu Đạo, Hoa, Pd: Chân Hoà: 3 Bộ.
Đặng Thị Ba: 1/2 Bộ.
Soudara Cam: 1 Bộ.
Phan Sandrine, Pd: Giác Trung: 1 Bộ.
Quảng Phương, Quảng Thiện Pháp: 2 Bộ.
Phạm Thị Hồng Ngọc: 5 Bộ.
Tâm Hoà: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Kim Quang, Pd: Diệu Minh: 1 Bộ.
Pt Quảng Hùng: 1/2 Bộ.
Lê Thị Thu Lan, Lâm Quốc Trọng: 1 Bộ.
Võ Thị Phú Mỹ: 1/2 Bộ.
Pt Ân danh ở Mönchengladbach: 2 Bộ.
Phạm Thị Châu: 2 Bộ.
Trần Mỹ Hạnh: 1 Bộ.
Hồ Thị Hảo, Pd: Diệu Thảo, Vương Trịnh Tòng: 1 Bộ.
Vũ Đức Thành: 1 Bộ.
Nguyễn Tố Nga, Pd: Thành Thắng: 1 Bộ.
Jenny Mai: 1 Bộ.
Phùng Thị Dần, Pd: Diệu Khải: 1/2 Bộ.
Trinh, Hằng, Thủy: 1/2 Bộ.
Nguyễn Thị Minh: 1 Bộ.
Trần Ngọc Anh, Pd: Diệu Liên: 2 Bộ.
Nguyễn Văn Nhơn, Lê Thị Hoà: 1 Bộ.
Ngô Thị Tâm Chân, Pd: Tâm Lý và Phan Thị Huệ, Pd: Diệu Trí: 5 Bộ.
Đặng Vũ Thủy Trang: 1 Bộ.
Pt Vô danh: 4 Bộ.
Phạm Thanh Hương, Pd: Diệu Nghiêm: 4 Bộ.

Đoàn Philippe, Pd: Minh Trung: 1 Bộ.
Hoàng Tuấn Quan: 1 Bộ.
Giác Tạng, Giác Trì: 1 Bộ.
Giác Minh: 3 Bộ.
Triệu Hữu Đức: 1 Bộ.
Mai Thị Trúc Trinh: 1 Bộ.
Hoàng Thiện: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Bông, Pd: Diệu Thơm: 1 Bộ.
GD Ngeam Huo, Pd: Diệu Quả: 1 Bộ.
GD Nguyễn Thới: 1 Bộ.
GD Đỗ Thị Kim Nguyên, Pd: Diệu Ngọc: 1 Bộ.
GD Như Ngọc: 1 Bộ.
GD Diệu Mãn: 1 Bộ.
GD Diệu Hoa và Minh Lợi: 1 Bộ.
GD Diệu Phương: 1 Bộ.
GD Chánh Nguyệt: 1 Bộ.
2 GD anh em Tân Vũ: 1 Bộ.
2 GD Diệu Nghĩa, Ngọc Thủy: 1 Bộ.
2 GD chị em Ngân Vân: 1 Bộ.
2 GD Diệu Ngộ và Minh Nghĩa: 1 Bộ.
GD Diệu Thân: 2 Bộ.
GD Minh Hương: 1 Bộ.
Trịnh Katie, Trịnh Maxim: 1 Bộ.
Chơn Tuệ: 1/2 Bộ.
GD Hồng Nhân: 1 Bộ.
GD Huỳnh Thị Lang, Pd: Minh Hoa: 1 Bộ.
Quách Hoa Anh, Pd: Tâm Minh: 2 Bộ.
Hồ Văn Thắng: Minh Lợi: 1 Bộ.
Luu Kim Hưng: 1 Bộ.
Lê Thị Tương, Pd: Giác Phùng: 1 Bộ.
Lê Thị Hà: 1 Bộ.
GD Phạm Dân Quý: 1 Bộ.
GD Phạm Noel: 1 Bộ.
GD Phạm Thái Tiên: 2 Bộ.
Đỗ Văn Minh, Pd: Giác Nguyên: 4 Bộ.
Phan Thị Lệ Thủy: 1 Bộ.
Trang Thị Thanh, Pd: Bửu Hạnh: 2 Bộ.

Giác Lý: 2 Bộ.
GD Giác Hiền: 1 Bộ.
Trịnh Thị Vàng, Pd: Diệu Kim: 1 Bộ.
Kumar Velou: 1 Bộ.
Mohan Velou: 1 Bộ.
Krichena Velou: 1 Bộ.
Asok Velou: 1 Bộ.
Solange Velou: 1 Bộ.
Raymond Velou: 1 Bộ.
Trịnh Thị Trang, Pd: Diệu Nhã: 1 Bộ.
GD Caroline Trần, Pd: Diệu Nguyệt: 1 Bộ.
GD Nelly, Pd: Diệu Lý: 1 Bộ.
GD Lê Hữu Huệ, Pd: Giác Trí: 1 Bộ.
GD Diệp Văn Thọ, Pd: Minh Thọ: 1 Bộ.
Trịnh Thị Hương, Pd: Giác Thơm: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Tuyết: 1/2 Bộ.
Bùi Tâm Phúc, Pd: Quảng Chánh,
và Hàn Ngọc Anh, Pd: Quảng Thanh: 1 Bộ.
Thúy Trần, Pd: Diệu Ngọc, Quảng Tâm: 1/2 Bộ.
Lý Mỹ Linh, Pd: Diệu Lý: 1 Bộ.
Ngô Thị Minh Huyền, Pd: Viên Diệu: 1/2 Bộ.
Trần Thị Quý, Pd: Diệu Đức: 2 Bộ.
Nguyễn Văn Nam, Pd: Kiến Chánh: 1 Bộ.
Nguyễn Ngọc Huệ, Pd: Diệu Bảo: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Thu Thoa, Pd: Diệu Niệm: 1 Bộ.
Trương Kim Mỹ, Pd: Lệ Mãn: 1 Bộ.
Trương Đồng Sanh, Pd: Đồng Sanh: 1 Bộ.
Trương Thế Kiệt: 1 Bộ.
Phạm Văn Thanh, Pd Thiện Tạng: 1 Bộ.
Phạm Thị Muội, Pd: Diệu Giác: 1 Bộ.
Phạm Văn Mạnh: 1 Bộ.
Văng Công Dụng: 2 Bộ.
Trần Xuân Tiến: 1 Bộ.
Lê Thanh Tâm, Pd Minh Tâm: 1 Bộ.
Lê Thanh Thủy, Pd: Giác Tâm: 1 Bộ.
Lê Thanh Loan, Pd: Giác Tâm: 1 Bộ.
Lê Quế Phương, Pd: Giác Phương: 1 Bộ.

Nguyễn Thị Nhi: 1 Bộ.
Đinh thị Nga, Pd: Giác Hỷ: 1 Bộ.
GD Vương và Nga: 1 Bộ.
Lu Michel, Pd: Giác Hiền: 1 Bộ.
Lu Jodie và Lu Kenny: 1 Bộ.
Ngô Bernard, Pd: Đại Ân: 1 Bộ.
Kim Huôi, Pd: Diệu Hà: 1 Bộ.
Bùi Mỹ Ngọc: 2 Bộ.
Nguyễn Mỹ Bảo Ngọc: 2 Bộ.
Cao Trần Cung: 1 Bộ.
Nguyễn Bá Sĩ: 2 Bộ.
H.L Trương Minh Chiêu Paul: 1 Bộ.
Trần Thị Ánh Minh, Pd: Diệu Huệ: 1 Bộ.
Tần Tố Nga: 2 Bộ.
Minh Trí và Giác Phúc: 3 Bộ.
Nguyễn Thị Tý, Pd: Diệu Tâm: 3 Bộ.
GD Nguyễn Ngọc Hưng: 1 Bộ.
Phạm Thị Minh Nguyệt, Pd: Diệu Quý: 2 Bộ.
Phạm Tuấn Anh: 2 Bộ.
Phạm Trâm Anh: 2 Bộ.
Vũ Đình Ruyên, Nguyễn Thị Bảo Nguyệt: 1 Bộ.
Huỳnh Thị Hồn: 2 Bộ.
Đặng Nguyệt Hưng, Pd: Diệu Hiền: 1 Bộ.
Hồ Ngọc Ngo, Pd: Quý Ngọc: 1 Bộ.
Trần Nam Anh: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Dung, Pd: Dung Ngọc: 1 Bộ.
Nguyễn Sanra: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Thu Hà, Pd: Diệu Hải: 1 Bộ.
Nguyễn Thị Thu Thủy, Pd: Diệu Chánh: 1 Bộ.
Hồ Hữu Dũng: 1 Bộ.
Diệu May và Minh Tú: 4 Bộ.
Apan Helene, Pd: Diệu Minh: 6 Bộ.
Phan Thị Ánh Tuyết, Pd: Hồng Hiếu: 2 Bộ.
Ẩn danh: 6 Bộ.
Lâm Thị Phượng: 1 Bộ.
Giác Huyền và Giác Nhi: 2 Bộ.
Ẩn danh: 2 Bộ.

Ngô Thị Hiền, Pd: Liên Trúc: 1 Bộ.
Trịnh Frederic, Pd: Nguyên Huy: 1 Bộ.
Nguyễn Bélanda, Pd: Giác Thiên: 1 Bộ.
GD Tammy Vo, Pd: Tâm Từ: 24 Bộ.
Nguyễn Thị Nâu, Pd Quảng Nhân: 5 Bộ.
Vũ Đức Hiền, Pd Đồng Huệ Thọ và Vũ Thị Vinh: 1/2 Bộ.
H.L Phạm Như Nghĩa, Pd: Giải Đạo: 1/2 Bộ.
Hoàng Thị Dương, Pd: Diệu Phương: 1/2 Bộ.
Lê Trung Quân: 1/2 Bộ.
Nguyễn Kupka Thúy Hà, Pd: Đồng Huệ Xa và Kupka Hartmut,
Kupka Mai Linh, Pd: Quảng Sáng: 1 Bộ.
H.L Nguyễn Việt Cường: 1 Bộ.
H.L Nguyễn Bạch Ngọc, Pd Diệu Giải: 1/2 Bộ.
Đặng Vũ Thủy Hương, Pd: Minh Lương: 1/2 Bộ.
H.L Quan Tô, Pd: Tánh Chơn: 6 Bộ.
H.L Trang Thị Hai: 1 Bộ.
Nguyễn Phước Quốc Trang: 4 Bộ.
Đặng Cẩm Huy: 1 Bộ.
Huệ Phúc: 1 Bộ.
Tin Tin: 2 Bộ.
Du Phát Hoà và Phùng Lệ Khoan: 1 Bộ.
Trần Tư Kiều: 4 Bộ.
Lý Thu Trang: 2 Bộ.
Trần Chu Minh Quang: 4 Bộ.
Chu Thị Ngọc Thanh: 5 Bộ.
Say Yen Teoh: 2 Bộ.
Bồn Thành: 2 Bộ.
Diệu Nguyên: 2 Bộ.
Jason P. Nguyễn: 2 Bộ.
Tith Alain: 1 Bộ.
GD Phạm Thị Bích Hà, Pd: Đức Tánh. Herr Niehof, Tanja Niehof: 5 Bộ.
Tăng Bích Phân, Pd: Thiện Lý: 1 Bộ.
Trần Thị Dân, Pd: Viên Như: 2 Bộ.
Trần Tý, Pd: Thiện Hữu: 1 Bộ.
Đoàn Thị Đùng, Pd: Diệu Nhân: 1 Bộ.
GD Tuệ Thiện, Viên Hằng, Huệ Phương: 5 Bộ.
Diệu Sắc: 1 Bộ.

Shanker Devi: 1 Bộ.
GD Tài và Thảo: 2 Bộ.
Danh Công Lê: 1 Bộ.
Hung Lê: 1 Bộ.
GD Phạm Thị Thu Vân: 10 Bộ.
GD Tôn Sung Chánh: 1 Bộ.
GD Eddy Gee và Tôn Mỹ Linh: 1 Bộ.
GD Thuý Vi Châu: 2 Bộ.
Diệu Thiên: 1 Bộ.
Đỗ Lưu Vương: 1 Bộ.
Hứa Ngọc Cúc, Pd: Tâm Huệ: 4 Bộ.
Trần Văn Sính, Pd: Chính Minh: 2 Bộ.
Trần T. Ngọc Liên, Pd: Diệu Hoa: 1 Bộ.
Trần Ngọc Thảo, Pd: Diệu Thao: 1 Bộ.
Trần Ngọc Thuý, Pd: Diệu Sơn: 1 Bộ.
Andréas Larws: 1 Bộ.
Nguyễn Văn Trình, Pd: Minh Tú: 2 Bộ.
Nguyễn Trần Mỹ Phương Kimberley, Pd: Huệ Thảo: 1 Bộ.
Trần Thị Mai, Pd: Diệu May: 16 Bộ.
Nguyễn Văn Thành: 1 Bộ.
Tạ Đức Hương: 1 Bộ.
Tạ Á Châu, Ngô Thị Phương, Pd: Diệu Thảo: 1 Bộ.
Chu Vũ Thị Lan: 20 Bộ.
GD Nguyễn Lân, Nguyễn Bybyel, pd: Diệu Ứng: 4 Bộ.
Phật tử Bửu Hưng, Vancouver, WA: 20 Bộ.
GD Diệu Ngọc: 4 Bộ.
Đỗ Thuý Ngân: 2 Bộ.
Châu Thị Mai: 1 Bộ.
Nguyễn Tô Nga, Pd: Thành Thắng: 1 Bộ.
Trịnh Thị Vàng, Pd: Diệu Kim: 6 Bộ.
Shanker Eric Jules: 3 Bộ.
Shanker Rose: 1 Bộ.
Shanker Jean Pierre: 1 Bộ.
Pelou Sithiravi: 1 Bộ.
Pelou Richard: 1 Bộ.
Phùng Văn Thanh: 1 Bộ.
Do: 2 Bộ. Quảng Thọ: 1 Bộ. GD Chị Em Khánh Linh: 10 Bộ. v.v...

Hồi hướng công đức

Trong các sự bố thí, thì bố thí pháp là cao thượng nhất. Vì ấn tống Kinh điển bố thí cho mọi người đọc tụng, khiến cho họ hiểu rõ những lời đức Phật dạy, phát tâm tu học, thực hành hạnh Bồ Tát, tự lợi lợi tha, tự độ độ tha, tích tụ căn lành công đức, hồi hướng về quả Vô Thượng Bồ Đề, cuối cùng sẽ chứng ngộ quả vị Phật. Nhờ giáo lý Pháp bảo mà chúng ta tin, hiểu, thực hành, và chứng ngộ.

Xin hồi hướng công đức pháp thí cao thượng này, đến pháp giới tất cả chúng sinh, và toàn thể tất cả Quý Vị đã phát tâm hùn phước Ấn tống, hữu danh, hoặc vô danh, và thân bằng quyến thuộc của tất cả Quý Vị còn sống, hoặc đã quá vãng, thấy đều được lợi lạc, căn lành tăng trưởng, tâm bồ đề kiên cố, luôn luôn an trụ ở trong chánh pháp, tu hành chánh pháp, rốt ráo được thoát khỏi sinh tử luân hồi, đến được bờ giác ngộ bên kia.

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát
Tác đại chứng minh

Nam Mô Hộ Pháp Vi Đà Tôn Thiên Bồ Tát

KỆ HỒI HƯƠNG CÔNG ĐỨC

Nguyện đem công đức này
Trang Nghiêm cõi Phật tịnh
Trên đền bốn ân nặng
Dưới cứu ba đường khổ
Nếu có ai thấy nghe
Liên phát tâm bồ đề
Khi bỏ báo thân này
Sinh về cõi Cực Lạc.

